

Do. x. post trinita.

mo. Et p̄ optime hoc nomen sup̄bis
p̄perit talib⁹ q̄ gloriā et vtunt ea:
cū ēt hoc deruet a sup̄ et beo beas:
q̄ talis vult sup̄ oēs eē beat⁹ et ele-
uat⁹ anari et vlturā domus māmone
dñt appellari. Luxuriosi et imūdi do-
m⁹ a smodei. Instabiles et q̄rulosi do-
m⁹ beelzebub q̄ dñr deus muscarum.
Tertio de h̄z ibi cor suuz. Dñr enim
Mat. vi. Ubi est thesaurus tu⁹ ibi et
cor tuū. Thesaurus dei est corp⁹ xp̄i
q̄d in ecclia p̄ficiť. Sūt sacramenta
ecclie q̄ ibi ministrant. Suspiria et
ořones sc̄toꝝ q̄ ibi fundūt. thesaur⁹
ēť dei est xp̄i meritū īfinitū et excel-
lētia et sup̄abūdātia merita sc̄toꝝ vi-
roy. De q̄b⁹ thesauris ecclia indulgē-
tias facere p̄suevit. sc̄to ecclia sc̄ta
est ad ořādū. vñ subdit Dom⁹ ořo-
nis yo. ij. Parat. vi. Quicūq; ořaue-
rit ī loco isto exaudi. de habi. t. Tri-
b⁹ aut de causis p̄tingit vt dñr. Beda.
Quare ořones nře aliqñ nō exaudiū-
tur. p̄mo qñ petim⁹ idigna et nobis
nocua: sicut tp̄alia et terrena. Legit
in fabulis poetay q̄ mīda rex petiť
ab apoline vt dēqd tāgeret aurū fie-
ret: et p̄cessum est ei. Cū igit cibū vl
potū manib⁹ vel labiis tāgeret: mox
d̄tebat ī aurū: et sic fame mort⁹ est.
Sic et abūdātia diuitiarū facit aua-
rū famelicū et ip̄m trahit ad interi-
tū. i. Thi. vi. Que volūt diuites fie-
ri et. Et subdit. Que mergūt hoīem
in interitū. Sc̄to petim⁹ indigne. i.
existētes ī aliquo crīe. Esa. i. Cū mlti-
plicaueritis ořones nō exaudiam
man⁹ ei⁹ vře s̄gule plene s̄t. Treno.
ij. Opposui tibi nubē tibi ne transeat
ořo zach. v. Misit massam plūbeā in
os amphore. i. aie: et dixit hoc est in-
q̄tas. Et his habet q̄ pctm̄ tāq; san-
guis ofonē maculat: et iō non audet
corā dei oculis appere. tanq; nubes
eā obtenebrat: et iō nescit p̄ viā ince-
dere. Tāq; plūbū eā p̄grauat: et ideo
nō pōt ī celū ascēdere. Tertio qñ pe-
tim⁹ p̄ idignis Jere. xv. Si steterit
moyses et samuel corā me: nō est aia

mea ad ppl̄m istū. Legit in vita spa-
trū q̄ cū qdā frater tētareť: et quo-
dā sc̄tū p̄ p̄ eo ořaret et tētatio nō
recederet: vidit deo sibi reuelante
sp̄m fornicatiōis diuersis formis mu-
lierū forma illo fr̄e ludētē et ipsi ap-
plaudētē: vidit et angelū ip̄z incre-
pātē quare se nō iuuaret: et dixit ei
sentor. Impossibile est q̄ tu saneris
nisi te adiuues ofonib⁹ insistendo et
tētationib⁹ diabolicis virilit̄ resistē-
do: et corpus ieiunijs macerādo: q̄d
cū ille fecit liberat⁹ est. Si ēť de ali-
q̄b⁹ p̄staret q̄ p̄sciti essent ad p̄dēna-
tionē nō plus p̄ ipsis q̄ p̄ demonib⁹
esset ořādū. Aug. de ci. dei. Si ecclie
s̄ta certa esset de aliq̄b⁹ q̄ p̄destina-
ti essent ad ignē eternum cum dia-
bolo tā p̄ eis nō ořaret q̄ nec p̄ ip̄o
diabolo. S̄z q̄ de nullis certa ē ořat
p̄ omnib⁹ dūtaret hoīb⁹ in hoc cor-
pore cōstitutis. Tertio ecclia sc̄ta
est ad deū laudādū. vñ cū pueri xp̄m
laudaret: vt dñr parum supra: et pha-
risei hoc reprehēderēt dixit xp̄s. di-
co vobis q̄ si hi tacuerint lapides
clamabunt. Iste em̄ laudes p̄uero-
rum facte fuerunt in tēplo: vt dicit.
Mat. xxi. Iste em̄ laudes in septem
horis canonicis sunt fiēde. In matu-
tinis em̄ de laudat q̄ illa hora xp̄s
fuit nat⁹: a iuda tradit⁹: a iudeis ca-
pt⁹: illus⁹: ad iudiciū credit̄ eē v̄m
rus. iuxta illud mat. xxv. Media no-
cte clamor fact⁹ ē. et. In hora p̄mis
deus laudat: q̄ tūc celum et terram ad
nřm seruitiū creauit. Ad tēplū p̄so-
nalit̄ xp̄s ire p̄suevit. Iuxta illud. Lu-
ce. xxi. Oīs ppl̄s manicabat. i. ma-
ne festinabat ad ip̄m in tēplo. i. exi-
stētē. Mulierib⁹ et p̄ resurrectionē
in hac hora apparuit. In hora t̄tis
laudat: q̄ tūc xp̄s ad colīnā flagel-
lat⁹ fuit: sniam sue mortis accepit
et sp̄m sanctum misit. In sexta hora
laudat: q̄ tūc in cruce fuit confix⁹:
sol fuit obscuratus: et christus v̄o-
lens ī celū ascēdere fuit cū discipu-
lis p̄uagat⁹. In nona laudat. q̄ tūc

ipsi in cruce spiritum emittit: vulnere in la-
tere accepit: celos ascendit. in ve-
spere laudat: quia tunc sacramentum
corporis et sanguinis instituit: disci-
pulos pedes lauit: et habitu pegrini
resurgens apparuit. in pleatorio lau-
dat quia tunc spiritus sanguineas guttas su-
davit. de cruce depositus: in monu-
mento clausus fuit. Et post resurrectio-
nem clausis ianuis ad discipulos in-
travit. Quarto ecclesia facta est ad
docendum. unde subditur. et erat quotidie do-
cens in templo. et ille adest qui docet sa-
lubris debet docere et debet habere vi-
tam perfectam: doctrinam claram et sonoram
charitatem successam: et in his omnibus fina-
lem perseverantiam. Ista quattuor signata
sunt. exo. xxxix. ubi dicitur quod in parte
inferiori per circuitum tunice sacerdo-
talis erant malagranata: et tintinabu-
la aurea. Per malagranata: quod ha-
bet in cortice amaritudinem: et in dul-
cedine significatur perfecta vita do-
ctorum quod dicitur habere asperitatem vite in cor-
pore. De quo dicitur Bernardus. Multi vi-
dent cruce nram qui non vident unionem
nram. Per tintinabula significatur do-
ctrina quod debet esse clara et sonora quia
sicut dicitur. I. Corint. xiiii. Si incertam
voce dederit tuba: quis prepara-
bit se ad bellum. Per hoc autem ti-
tinabula erant aurea significatur
charitas succensa. Per aurum ei fer-
uor charitatis accipitur: qui tatus de-
bet esse in predicatore ut non dimittat
esse tacere. Iere. xx. factus est sermo
de corde meo quasi ignis estuans:
claususque in ossibus meis et defeci
ferre non sustinens. Per hoc autem
tintinabula erant in fine tunice signa-
tur finalis perseverantia sine qua
nulla bona sunt deo accepta Bernardus. in
epistola ad ianuarium. Tolle per-
seuerantiam nec obsequium mercedem
habet nec beneficium gratiam nec
laudem fortitudo.

Domnica. xi.

Sermo primus.

Uos homines

ascendit in templum ut ora-
ret: unde phariseus et alii
publicanus etc. Lu. xviii.
Sicut dicitur in historia sco-
lastica pharisei dicuntur diuisi: quia a ce-
teris iudeis in quibus sancta obseruatio di-
uisi erant. Nam in fronte et in manibus mem-
branas portabant in quibus decalogus
scriptus erat ad inuendum quod dei prece-
pta ante oculos cordis habere de-
bebant per iugem meditationem et in ma-
nibus per completionem. In simbris etiam
palliorum spinas alligabant ut incedentes
pungerentur et sic mandatorum dei
memores redderentur. De horum nu-
mero erat ille phariseus de quo in
precedenti euangelio agit qui cum pu-
blicano in templum ascendit. Et quis
ex societate publicani debuisset hu-
miliari magis tamen intumuit. Unde su-
per illud. Velut etiam hic publicanus dicit
Interit. Ecce ex vicio publicano ma-
ior tumoris occasio. Superbus ei ex
malis et ex bonis proximi semper facit
dammum. Si hinc iuxta se miserum inde
magis inflat: si felicem luore torquet
Contra humilis ubique lucratur. Si
hinc iuxta se miserum patitur misero
si felicem inde magis humilia habuitur
autem iste phariseus bonum principium: sed
malum ingressum et peiorem exitum. Habu-
it adde bonum principium: quia ascendit in tem-
plum ut oraret. Propter hoc enim quilibet
ad ecclesiam ire debet ut ibidem oret: non ut
se ostendat sicut vane faciunt mulie-
res. Et autem oratio ut dicitur Dama. petitio
decretum. A deo ei debemus petere ea
quae decet deum dare: et nobis expediat
accipere. Quae autem sint illa dicit S. I. in
illud Mat. xxvi. Oravit etiam eundem
sermonem dicens. Tribus inquit vicibus
oravit ut nobis a peccatis peccatorum ve-
nitiam a peccatis malis tutelam futuris
piculis cautelam impetraret. De primo
eccles. xxviii. Fili in firmitate tua
ne despicias teipsum: sed ora deum et ipse
curabit te De secundo mat. xxvi. vigi-

U. iij.

Do. xi. post festū trī.

late ⁊ orate vt nō iretis i tētationē
De fno Luc. xxi. Vigilate om̄i tpe
orātes vt digni habeami lugere q̄
vētura sūt. Decet etiā deū nobis da
re celestia ad fruitionē: ⁊ tēpora
lia ad sustētationē. S; ista duo diffe
rēter petēda sūt. Bōa ei celestia sūt
simplicif bōa: magna ⁊ etna. Q; igr̄
sūt simplicif bōa: petēda sūt sine cō
ditiōe: q; magna petēda sūt cū ma
gno desiderio ⁊ seruoze: q; etna pe
tēda sūt cū pseuerātia ⁊ p̄tuatione
Bona aut̄ t̄palia nō sūt simplicif bo
na: ⁊ iō petēda sūt cū cōditiōe. sunt
bōa pua: ⁊ ideo petēda sūt cu; par
uo desiderio ⁊ affectiōe. Sūt trās
gona: ⁊ iō petēda sūt sine istātia: ⁊ re
plicatiōe. Scōo iste pharise⁹ habu
it malū pgressū. Ascēdit ei vt ora
ret s; nihil orauit: s; seipsū laudauit
publicāo insultauit ⁊ ceteros hoies
p̄dēnauit. Tria q̄dē mala ceteris i
pōebat. s. rapinā adulteriū: ⁊ iusti
ciā S; ⁊ ista tria maladicebat se ha
bere tria bōa. Nā ⁊ rapinā dicebat
se hēre decimarū solutionē: q; nō tā
tū aliā nō rapiebat s; etiā sua da
bat. Cōtra adulteriū dicebat se ha
bere sue carnis macerationē dicēs
Ieiuno bis i sabbato. Cōtra iusti
ciā habebat publicanū i asp̄natio
nē q̄si diceret: adeo sū iustus q; om̄i
petōz p̄sortia sicut iusti publicani ab
hoireo: ⁊ t̄m i hitate ip̄e erat raptor
q; gl̄iā q̄ ē p̄p̄a dei sibi vsurpabat.
Esay. xlii. Gl̄iā meā alii non dabo.
ip̄e erat adult̄ q; deū q̄ ē sp̄s aie re
liq̄bat: ⁊ cū mūdo amicitia fecerat.
Jaco. iiii. Adulti nescit; q; amici
ciā hui⁹ mūdi iimica ē de o: ip̄e erat
i iust; q̄uis em̄ redderet sibi ipsi q̄
bebebat i eo q̄bieiunabat ⁊ deo i eo q;
decimas dabat: p̄t̄o t̄m ius suū non
reddebat. q; ip̄z temere iudicabat
Licet aut̄ sic se iustificaret duplex t̄m
pet̄m i eo fuit. s. iusticia simlata ⁊ tu
mēs su pbia. Simulabat ei se hēre
iusticiā q̄tū ad illā p̄tē q̄ ē deeliare
i malo dicēs nō sū sicut celi hoizc.

Et q̄tū ad aliā q̄ ē facere bonū dicēs
Ieiuno bis in sabbato. ⁊c. fuit ēt in
eo tumēs supbia p̄ quā publicanus
despiciebat dicēs velut ⁊ hic publi
can⁹. Quāuis aut̄ pharise⁹ ista v̄ba
supbe ptulerit: t̄m h̄ū d̄t q; hoc m̄ū
dō sūt m̄lti raptores iusti ⁊ adulte
ri. pauci x̄o sūt q; ieiunēt ⁊ q; decimas
soluāt Raptores q̄dē sūt m̄lti Esa.
iij. Rapia paup̄ū i domov̄a. In hu
i⁹ significatiōe d̄f Leui. xi. Accipi
trē nō comedes iuxta gen⁹ suū. i. ra
ptores nō imitaberis i rapia. Et d̄t
iuxta gen⁹ suū: q; tria sunt genera
accipitrū. Quidā ei sūt q; t̄m rapit
sibi ⁊ pullis suis: sicut accipitres sil
nestres. Alii sūt q; tātū rapit d̄f̄is
suis sicut sūt accipitres domestici
Alii sūt q; rapiunt sibi ⁊ d̄f̄is suis: sicut
accipitres gulosi q; ātēq; d̄f̄is ad
eos veniat p̄tēz p̄de quā ceperant
comedūt ⁊ p̄tē d̄f̄o dimittūt. Eodez
mō sūt quidā qui rapit sibi ⁊ filiis
suis: sicut vsurari ⁊ auari. Prou. i.
Semite ois auari animas possidē
tū rapiūt. alii sūt q; rapiūt t̄m d̄f̄is
suis: sicut mali officiales ⁊ balliui
Abachuc. ii. ve eieiq; m̄ltiplicat nō
sua. alii sūt qui rapit sibi ⁊ alij si
cut raptorū socii. Pro. xiiii. ne emu
leris viros malos nec desideres ēe
cū eis q; rapinā meditat̄ mēs eorū
⁊ fraudes labia eorū loquunt̄. Scōo
sūt etiā i hoc mūdo m̄lti iusti de q;
b⁹ d̄f̄. Sap. xi. q; de⁹ creauit oia i pō
dere nūero ⁊ mēsura. Sūt igr̄ i iniu
sti q; iniuste nūerāt: q; mala aliorū
credūt esse m̄lta: sua v̄o pauca vel
nulla. De q̄tū nūero erat iste phari
se⁹ q; mala aliorū nūerabat ⁊ sua ta
cebat. alii sūt q; iniuste pōderant: qui
mala aliorū faciūt grauiā ⁊ sua le
uia. Mat. vii. Quid astitides festu
cā i oculo fratris tui ⁊ trabē i oculo
tuo nō vides. Alii sūt q; iniuste mēsū
rāt ⁊ magnā mēsura d̄ceptoz p̄pnia
rū aliis iponūt: ⁊ ip̄i digito suo mini
mo ea tāgere nolūt. Ut d̄f̄ Matth.
xxiii. Tertio sūt i mūdo m̄lti adul

teri & dicitur adultus quasi ad aliquid. scilicet ad aliteri thorum accedit. Sen. xlix. effusus sicut aqua: non crescasque ascendisti cubile patris tui. et ibi tamen non tamen fuit adultus: sed etiam incestus. Legitur in libro de naturis animalium quod camelus nunquam matri sociatur vel iungitur. Et cum magister camelo: semel matris caput cooperuisset et camelus super eam saltasset casu vel lame cecidit et cognita matre super magistrum insurrexit et ipsum calcibus interfecit. Mulier autem adultera peccat in deum eius preceptum transgrediendo. peccat in virum et fidem seruando. peccat in matrimonium heredes de adultio statuendo. de his dicitur. Eccli. xxiii. Ois mulier reliques virum suum peccabit pro eo in lege altissimi incredula fuit. Secundo virum suum dereliquit. Tertio ex alio viro heredes sibi statuit. pauci enim sunt qui bis ieiunent in sabbato. id est in septimana imo nec semel ieiunant: et tamen libenter ieiunare deberent. pro quo ieiunium diabolus expellit sicut famulus lupi de nemore elicit. Marci. ix. hoc genus demoniorum non eicit nisi in oratione et ieiunio. Ambrosius. Uide quanta sit virtus ieiunij: quia ex spumato suo homo ieiunus serpentem occidit. Secundo vitia extinguit et ad paradysum reducit. Augustinus. Quia quamdiu abstinuit ergo fuit et in paradiso permansit: quando autem preceptum abstinentie violauit libidinis incensura sensit et de paradiso eiecta fuit tertio deum ad misericordiam cogit sicut patris in iniuriis quos deus cominatus fuerat pena: sed ipsi mutauerunt vitam et statim deus mutauit sententiam. pauci etiam sunt qui decimas soluant: cum tamen sit preceptum. Malch. iii. Inferte omnem decimationem in horum meum et cetera. Seruantes autem istud preceptum quod dicitur remunerantur. pro remuneratione temporali que est abundantia rerum. Secundo remuneratione corporali que est sanitas corporum. De his duobus dicit Augustinus. Si decimas dederis non solum abundantiam fructuum recipies: sed etiam sanitatem corporis consequeris. Tertio remuneratio

ne spirituali: que est remissio peccatorum. Quarto remuneratio celestis que est adeptio celestium premiorum. De his duobus dicit Augustinus. Qui vult sibi premium eternum comparare ac peccatorum veniam promereri decimas reddat. Qui autem decimas non soluit tria mala incurrit. Unum est penuria rerum Augustinus. Maiores nostri in copijs omnium abundantabant: quia decimas dabant. Non autem quia discessit deuotio dei accessit remedio fisci. nam tollit fisco quod non recipit christus. Tertio hec est vniuersissima consuetudo: ut si tu illi decimas non dederis ad decimam reuocaris scilicet est eternum supplicium. Augustinus. Redde decimas aliter dederis ad partem decimam angelorum quod de celo cecidit in infernum. Tertium est quia hoc est genus peccatum quia tales videntur crucifigere christum. Malach. iii. Si affligis hominem deum quia vos perfigitis me. Et dixistis in quo corrigimus te: id decimas et primitias. Non reddendo. scilicet decimas et primitias. Tertio phariseus iste habuit malum exitum: quia descendit reprobus. fecit ei sicut stultus medicus qui videtur in se sanasse vulnere laiciue dicens. ieiunio bis in sabbato: vulnere auaricie dicens decimas dedit. et cetera. sed non sanauit vulnere superbie: fecit etiam sicut stultus nauta qui in nauis cordis sui obstruxit foramen luxurie et auaricie sed non superbie. fecit etiam sicut stultus phariseus qui omnia ostia claustris claudit: et vniuersum apertum dimittit Gregorius in moralibus. Ecce phariseus ciuitatem cordis sui insidiaribus hostibus per relationem aperuit quam frustra per orationes et ieiunia clauserat. in cassum munita sunt cetera cum locus vniuersus de hostibus patet aditus munitus non est.

Sermo. ii. vnde supra.

Publicanusa

Publicanus longe stans volebat nec oculos ad celum leuare: sed percutiebat pectus suum et cetera. consuetudo hominis est quoddam speculum mentis. in quo quilibet suam pulchritudinem et fedicitatem speculari potest. sepe

Do. xi. post festuz trinit.

aut cōtigit q̄ ip̄z speculū cōscientie deprauat timore supbie: tunc est speculū mēdar: q̄ nō iudicat homini firmitatē de se. hoc pt̄z i isto phariseo cui p̄sciētia sibi mētiebat tanq̄ si esset mūd^o cū esset fedus. 3d bñ si gnificat p̄ Naam 3n. iij. Regum. v. Qui iterptat decorus cū tñ esset leproso. Cōsciētia aut publicāi fuit speculū frū: q̄ i eo videbat se ēe fedū: 2 iō suas feditates mūdare cupiebat dicēs de^o ppici^o esto mihi p̄ciōi. Utq̄ dat^o ei ē nob̄z i speculū sc̄z phariseo vt videam^o q̄ tū sit macula supbie detestāda. Et publican^o: vt videam^o q̄ tū sit pulchritudo hūilitatis p̄itērie desiderāda. Tenet aut publican^o iste typū peccātū p̄itentis 2 iustoz. peccātū q̄dez q̄ d̄t q̄ publican^o erat q̄ a lōge stabat q̄ ad celū oculos nō leuabat. peccatū em̄ i homietria mala facit q̄ ip̄z ifamat a dō elōgat 2 execat. Infamat aut dū facit ip̄z publicanū. i. publicū carnē. i. publicū peccatorē: q̄ publica^o n^o b̄: q̄ si public^o canis Tales enim publici pctōres q̄ ad deum 2 quo ad hoīes sūt ifames. hie. iij. frōsmere tricis m̄ker^o ē fetā tibi noluisti erubescere. Sūt tamē aliq̄ qui p̄ verēcūdia hūana peccare dimittūt: sed quādo latere possūt peccare nō desinūt. Eccl̄i. xix. Si iuenerit tempus malefaciēdi malefaciet. Alii sūt q̄ quātūcūq̄ laterēt adhuc tamē peccatū vitarēt sciētes se a deo latere nō posse. Eccl̄i. xxiij. Ois videt ocul^o ei^o. alii sunt q̄ etiā si homines scirēt latere 2 deū ignoscere: adhuc tamē peccatū vitarēt. In quoz p̄sona d̄t. Sene. Si scirēt hoīes igno: ātes 2 deo ignoscituros: adhuc tamē peccare d̄dignarer illi igit̄ q̄ peccāt occulte sūt mali. illi q̄ publice sunt p̄fissi. Illi q̄ nō peccarēt etiā si homines lateret sūt bōi. illi q̄ non peccarēt: etiā si homines lateret 2 de^o ignosceret sunt optimi. De his duobus d̄t Amb. i lib. de offi. in tre hiātū

gygas descēdisse atq̄ ibidē eneam equū iuenisse a platōe iducit̄ q̄ cuz in laterib^o suis fores haberet quas vt apuit hominē mortuū ibi repit 2 anulū de ei^o manu sustulit. Qui cuz ad p̄pastores regiōis redisset 2 anulū i dexto posuisset: ipse omēs vidēs a nullo videbat. Deinde p̄ anulū oportunitatē regie stupro potit^o necē regi itulit. ceterisq̄ q̄ sibi nocere poterāt iterfectis libere regnū obtinuit. Postea subdit. Amb. da hūc anulū sapiētū vt b̄ificio eius possit latere cū deliq̄rit. nō minus fugiet peccatū q̄ si nō posset late. Non em̄ latebra sapiētū spes ipunitatis: s̄z in nocētia ē Sc̄bo pctm̄ a deo hoīem elōgat. p̄. Lōge a pctōrib^o sal^o. Et q̄ pctōr longe ē a deo. iō sepe errat de paradiso. Nimia ei elōgatio sc̄bz Basilū facit errare circa tria. i. circa q̄ritatē. Et pōit exēplū i sole 2 in infulis q̄ sol cuz sit saltē octies maior fra tñ pp̄t nimia elōgationē tā pu^o esse videt. insule etiā maris cū sint magne pp̄t nimia elōgationez vidētur esse pu e colūne. Sc̄bo circa q̄litatē pōit exēplū de velis nauū uz q̄ sūt alba: sed pp̄ nimia distātiā vident̄ esse nigra. Tertio circa figuraz pōit exēplū in turrib^o ciuitatū q̄ cū sint q̄drate: tñ pp̄ nimiam elōgationē vidētur ēe rotūde. Eodē mō cū pctōr sit nimis a deo elōgat^o nō cognoscit̄ i q̄t^o sit. i. q̄ potēs 2 q̄ imēs: q̄ si cognosceret eū time: ret. Jere. x. quis n̄ timebit te o rex gētū. Timēt ei^o potētā āgelice potestates. iob. xvi. Colūne celi p̄tre miscūt. Timēt ei^o potētā ēt demones credūt 2 p̄tre miscūt. Sol^o hō nō timet: cū tamē dicat luc. xii. Time: te eū q̄ postq̄ occiderit corp^o h̄z potestātē mittere i gehēnā. Sc̄bo non cognoscit̄ q̄lis sit. i. q̄ sapiēs 2 clar^o q̄ si cognosceret corā eo 2 ip̄s vidēt te pcāre erubesceret. Eccl̄i. xxiij. oculi dñi m̄tro pl^o lucidiores s̄t sole circūspiciētes oēs vias hoīz. p̄fūdā

abyssis hominum corda scrutantes Boetius.
 Magna est vobis si dissimulare non vultis
 indicta necessitas probitatis cum
 ante oculos agit iudicis cuncta cernere.
 Tertio non cognoscit quibus figure
 sit. id est misericors et pius: quod si eius mi-
 sericordiam cognosceret non despa-
 ret. Est ei enim aqua quadrata. id est quatuor an-
 gulos habens. Primum est quod peccatorum longani-
 mitate expectat. Secundus est: quod reuertente
 statim recipit. Tertius est: quod omnium
 peccatorum priorum apostolus non recordatur.
 Quartus est: quia ea sibi custodit. Ter-
 tio peccatorum hominum execat: ut ad celum o-
 culos non possit levare. et hoc triplici
 ratione. Primum quod habet oculos interfectos huius-
 re carnalis concupiscentie. Sicut ei ma-
 defactio nimia piguedo impediunt
 ne candelam accendat. Sic nimie deli-
 cie impediunt ne gratia dei ab aia reci-
 piatur. id est. Cor. ii. Aialis homo non percipit
 ea que sunt spiritus dei. Secundo quod habet oculos
 aspersione pulvere auaricie. per Oculos
 suos statuerunt declinare in terra. Mo-
 ta fuit ostio inter quosdam sapientes
 quod esset membrum magis insatiabile
 in humano corpore. Et dixerunt qui-
 dam que venient qui satiari non possunt epu-
 lationibus. Alii dixerunt quod corpus
 quod satiari non potest preciosis vesti-
 bus. Alii quod cor quod satiari non potest
 variis cogitationibus. Alii quod oculi et
 istiverunt dixerunt quod oculus superfluitas
 vestimentorum edificiorum. vasorum
 aureorum: argenteorum: et huiusmodi sunt ut
 oculi pascantur. Tertio quod habet oculos in-
 flatos tumore superbie. Secundum
 philosophum in libro de aia. Oculus preemi-
 nens est debilis visus profundus vero
 est bonus visus et fortis: et subtilitas di-
 stantia melius videt. Sic et humiles cla-
 rius videt divina que sublimi. Pro. xi.
 ubi humilitas. ibi sapientia. Dicit et
 philosophus quod homo existens in puteo profundo
 stellas videbit in die per quod datur in-
 telligi quod homo humilitate preeditus ad
 divina suscipienda magis est idoneus
 Mat. h. xi. Confitebor tibi pater domine ce-
 li et terre: quod abscondisti hec a sapien-

tibus et prudentibus et reuelasti ea par-
 uulis. Secundo iste publicanus tenet
 typum penitentium. habuit enim contri-
 tionem cordis quod percutiebat pectus
 suam sub quo est cor est enim cor hominis
 sicut rota plaustrum Ecclesi. xxxiii. pre-
 cordia fatui sicut rota carri. et quasi
 axis insatilis cogitatur illi. Rota
 carri si quilibet imunda transit super
 vertit et ad finem non pervenit onus portat et
 murmurat. Percutiat igitur peccatorum
 pectus suam de eo quod imunda cogi-
 tavit. est enim cor sicut dicit Bernardus. tamquam
 molendinum quod omnia molit que recipit. per-
 cutiat igitur peccatorum de eo quod bona pro-
 posita habuit et ad finem operis boni non
 duxit. Percutiat de eo quod si aliquas
 genere bonorum fecit cum murmurati-
 one et tedio fecit. Secundo habuit confes-
 sionem oris quod peccatorum seipsum vocavit.
 Esa. xlii. Secundo aliam litteram dictum per
 iniustitias tuas ut iustificeris ecclesi.
 iiii. Pro aia tua non confudaris dicere
 verum. et c. Bernardus. O peruersitas non
 pudet maculari et pudet abluere. ch-
 dic homo ad peccatum est facere malum an di-
 cere. Si ergo aspectum dei non erubui-
 sti malum facere: quomodo ante conspectum hominis
 erubescis dicere. ad iracundiam enim ex-
 citare si erubuiisti et ad misericordiam enim placere
 dubitas. Tertio habuit satisfactio-
 nem operis. merito ei merito pharise-
 us deo satisfacit sine per ieiunia quod il-
 le abstinebat a cibis: iste a peccatis. Bre-
 uiter incassum quippe caro maceratur si a pra-
 uis voluptatibus animus non refrenatur
 Iheronimus. Qui a cibis abstinet: mala a-
 gunt demones imitantur quibus esca super abest
 et culpa super adest. sine per elemosinas
 quod ille dabat sua deo et se dyabolo.
 Iste homo totum se dabat deo. unde dicit christus.
 Qui escam aut vestem pauperibus elargitur
 sed cum anime aut corporis iniustitate
 polluit: quod minus est offert iusticie: quod
 maius est culpe: sua quippe dat deo et se
 dyabolo. Sine per orationes: quod ille se
 laudabat iste humiliter orabat dicens
 Deus propitius esto michi peccatori. Ter-
 tio iste publicanus gerit typum iusto

Do. xi. post festū trinita.

rū iō dī. descēdit hic iusti. 2c. Amb. qdā ad fontē mēvenit phari se. f. 2 publican: sed ille sitiēs rediit iste ad satietatem hausit. Et hui⁹ qdru-plex ē cā. Una ē qz ille venit cū vase tumido elatiōis. iste vēr cū vase cōcauo hūilitatis. p. Qui emittis fontes icōualib⁹. Ubi dī aug. alta sicca tur: ima replent. Scda cā est: qz ille venit cū vase pleno dicens. Ieiuno bis i sabbato. 2c. Iste cū vase vacuo, qz ni hū bōi se hēre estimabat. Phari se eni iplēuit vasayacua. vt hē. iij. Reg. iij. Tertia cā ē qz ille stetit ad fontē cū ore erecto: iste cū ore ad fontē icliato puer. ij. Inclis cor tuū ad suscipiēdā prudentiā. Quarta cā ē: qz ille stetit ad fontē cū ore clauso. iste cū ore aperto. Os meū aperui 2 attra- xi spm.

¶ Ser. iij. vñ supra.

Mis qui se

exaltat hūiliabit: 2 q se hūi. 2c. Si p̄sideremus exitū rei i lucifero supbiēte 2 in xp̄o se hūiliāte. i. i eua elata: 2 x̄g iē tā hūiliata i diunte purpurato: 2 lazaro vlcera- to. i phariseo se extollēte 2 publica no penitēte. Videbim⁹ manifeste q̄ vep sit q̄ hic dī dīo: omis q̄ se exal. hu. 2c. Sicut aut dī greg. i moral. et hē in gl. Quattuor sūt spēs tumor: vel cū aliq̄s bonū qd h̄z a se hēre esti- mat. Aut si datū a deo p̄ merit⁹ da- tū putat aut cū iactat se hēre qd non h̄z. Aut cū despect⁹ ceteris appetit singularit̄ videri hēre hoc qd h̄z. oēs aut iste spēs tumor: h̄nt detectionē p̄ia ei spēs humiliat hoīez vsq̄ ad brutalē vilitatē sicut ptz. Dan. iij. i Nabuchodo. q̄ ait. Nōne hec ē babi- lō ciuitas magna quā edificauī i ro- bore fortitudinis mee 2c. Et statū sub- dit. Eiciēt te ab hoīb⁹ 2 cū bestis 2 feris erit hitatio tua: fenum q̄ si bos cōedes. Scda spēs hūiliat vsq̄ ad i- fernalē pfunditatē: sicut ptz i lucife- ro q̄ ex p̄p̄s virib⁹ voluit vsurpare

dei eq̄litate dicēs. Esa. xiiij. In celū p̄scendā. 2c. Et subdit. Verūm ad i- fernū det raher⁹ i pfundū laci. Ter- tia spēs humiliat vsq̄ ad extremā paup̄tatē qd maxie i iudicio appe- bit⁹: ubi multi qui videbāt esse meri- tis pleni reperient⁹ vacui. De quib⁹ dī apoc. iij. Dicis qz diues sūt locu- pletat⁹ et nulli⁹ egeo et nescio qz tu es miser 2 miserabilis 2 paup̄ 2 ce- cus 2 nud⁹. Quarta spēs hūiliat vsq̄ ad ifimā sup̄peditationē. Iusti ē e iyt qui se sup̄ alios singularit̄ esse rebāt: ifra illos hūiliati subiaceāt. Qd patuit i phariseo qui sup̄ publi- canum se extulit: et iō reprobat⁹ et publican⁹ iustificat⁹ fuit. Dēm⁹ er- go alioy fctā sp̄ maiora estimare q̄ n̄ fay h̄ greg. Certū ē q̄ hūilitatis ra- dio se illuminat q̄ alioy bōa subtrahit p̄ fat: qz dum ea q̄ ipse fecit fctā ab alijs cōcupiscit tūc tumorē supbie q̄ int⁹ de singularitate erūpe nitit⁹ p̄- mit. Idē Sicut icētūū ē elatiōis cō- sideratio deterioris sic 2 cautela re- spectu melior⁹. Viso de spēsbus sup- bie videam⁹ de ip̄a hūilitate. De q̄ duo vidēda sūt. P̄io q̄ sūt illa q̄ nos ad hūilitatē inducūt. Scdo q̄ bona ex hūilitate veniāt. Ad hūilitatē aut nos iducūt p̄sideratio n̄ris p̄si- ratio dei. vñ Aug. sic describit hūi- tatē. Hūilitas ē e x̄ iuitu pp̄rie co- gnitiōis/ vñ n̄re p̄ditiōis? sui cōdito- ris voluntaria mētis iclinatio. Ex p̄sideratiōe autē pp̄rie p̄ditionis ad hūilitatē se reducebat q̄ dicebat. Gen. xvij. Loqr̄ ad dh̄m meum cuz sim puluis 2 cinis Ber. ad eugeniu⁹ Salubris sit copulatio: vt cogitans se summum p̄tificē attēdas te p̄i- vilissimū cinerē nō fuisse: h̄e se. Vñ perrex potētissim⁹ rex cū ifinitā m̄- titudinē sui exercit⁹ ex alto p̄spice- ret fleuisse dī: eo qz ifra cētum ānos tota illa m̄titudo i cinerē esset: p̄er- tēda dicēs. Regē meo cāt hoīes ex- ercitus tā potentis ego aut fateor me esse regē pulueris. hiero. i e pla

Platonis sula & oim sapiētium vitā
 meditationē esse mortē. Ad istā au-
 tē humilitatē reducimur. Michēe.
 vi. hūiliatio tua i medio tui. Mediū
 autē p̄supponit vtrūq; extremū. duo
 autē extrema i hōie sunt natiuitas &
 mors. Mediū autē inf̄ hec ē vita hūi-
 liari igf̄ dēm̄ p̄siderādo n̄faz nati-
 uitatē vitā & mortē. Ber. Vide vnde
 veneris? erubescē vbi sis & igem-
 sce quovadis & p̄remisce. Infrōga
 uit quā quēdā p̄hm dicēs. Quid fui
 qd̄ suz: & qd̄ ero. Et r̄dit. Sp̄ma feti-
 dū vas stercoz & esca x̄mū. Legit̄ q̄
 cū aristoteles morti appropiāret di-
 scipuli eum rogauer̄t vt aliq̄d x̄bz
 sentētiōsum p̄ testamento eis relin-
 q̄ret. Qui ingemiscēs ait. humiliat-
 us i hūc mundū itraui. Anxi⁹ vixi
 & p̄turbat⁹ egredior: insci⁹ & ignar⁹.
 Ubi of̄dit suā natiuitatē fuisse mi-
 serabile euz dixit. hūiliat⁹ hūc mū-
 dum itraui. Nā itrauit cū pctō: cum
 fletu: paup̄ & nud⁹. Deide of̄dit suā
 vitā fuisse penalē cum dixit. Anxi⁹
 vixi. Est tñ qd̄ laboris āxietas lau-
 dabilis. p̄. Laboraui i gemitu meo.
 Quedā culpabilis hier. ix. c. Ut in-
 que agerēt laborauef̄t. Quedā idif-
 ferens. Job. v. hō nascit̄ ad laborē.
 Anxiētates autē q̄s iste ptulit i scri-
 bēdoz docēdo non fuef̄t sibi merito-
 rie: qz eas nō ptulit p̄p̄ deum sed p̄
 p̄ter fauorē hūanū. Deide ostendit
 q̄ hūit exitum tristabile cū d̄t. Con-
 turbat⁹ egredior. pctōres em̄ p̄tur-
 bati moriunt̄ siue p̄p̄ frena q̄ dimit-
 tūt: siue p̄p̄ demones q̄s p̄spiciūt: si-
 ue p̄p̄ penā etnā quā expectāt. Et
 ideo dixit. Insci⁹ & ignar⁹. qz sicut di-
 cit̄. Eccl. ix. In inferno nō est rō nec
 scia nec sapia. Sc̄do inducimur ad
 humilitatē ex p̄sideratiōe xp̄i. Qui
 sc̄d̄ Ber. hūiliauit se vsq; ad carnē
 vsq; ad crucē vsq; ad mortē phil.
 ii. hūiliauit semet. & c. Ubi d̄t Aug.
 Ecce habes hūilitatē exēplū su p̄bie
 medicamētum. Quid igf̄ itumescis
 hō o pellis morticina qd̄ tēderis. O

sanus fetida qd̄ istarū p̄nceps tu hū-
 milis & tu supbus. caput humile et
 mēbrū supbū. Ex q̄ igf̄ ille q̄ sic erat
 magn⁹ sic ē hūiliat⁹: docet hoies q̄-
 tūcunq; magnos hūiliari. Eccl. iij.
 Quāto magn⁹ es humiliatē te in oib⁹
 p̄relat⁹ eicorā deo se d̄z humiliare i
 oib⁹ vt illos q̄b⁹ p̄est reputet melio-
 res phil. ij. In humilitate supior es
 sibi nūicē arbitrātes. Corā subdit̄
 hō aliqñ d̄z se humiliare in oib⁹/ ali-
 qñ in aliquibus: aliqñ i nullo. Sunt
 ei qd̄ pusillanimes q̄ ducunt̄ beni-
 gnitate: sed frāgunf̄ seueritate. cir-
 ca hos d̄z se humiliare i oib⁹ greg.
 nazāzen⁹. Alios curare lenitate de-
 bem⁹ alios curare humilitate. Alij
 sunt p̄ sumptuosi q̄ ex p̄lati benigni-
 tate supiores fiūt. Corā istis i nul-
 lo d̄z se hūiliare: s; eoz supbiā frāge-
 re. Gal. ij. Quib⁹ nec ad horā cessi-
 m⁹ subiectiōi. & c. Alij sunt q̄ in seue-
 ritate frāgunf̄ lenitate soluūt. Co-
 rā istis d̄z se hūiliare in aliqb⁹ faciē-
 do. s. tēperamētū. de quo d̄t Grego.
 faciēdū ē qd̄dā tēpamentū vt nec
 nimia aspitate frāgāt subditi nec
 nimia lenitate soluāt. Sc̄do viden-
 dū est q̄ bona nobis ex hūilitate p̄-
 ueniāt. 3 p̄a ei humilitas mltū deo
 placz: diabolo mltū displicet hōi mlt̄
 tū p̄dest. Deo qd̄ mltū placz. Tu z
 qz deū honorat. Eccl. iij. magna dei
 potētia soli⁹ ab humilib⁹ honorat̄.
 Tum qz nobis eā xp̄s mltū p̄mēda-
 uit. Math. xi. Discite a me qz mitis
 sum & humilis corde. Aug. Nō dixit
 Discite a me mundū fabricare aut
 mortuos suscitare: sed qz mitis sum
 & humilis corde. Tum qz hūilitas
 ad nos deum iclinat. Qd̄ p̄z in pu-
 blicano q̄ nō audebat appropiāre
 re deo stat̄ sibi de⁹ appropiāuit: qz
 nō audebat ad celsū respicere: mox
 ip̄z de⁹ oculo sue m̄se respexit: qz de
 se p̄as exigebat mox sibi xp̄s pep̄-
 cit. qz se pctōrē coḡscebāt mox ipsus
 pctm̄ de⁹ ignoscebat. vñ dixit gl. ibi
 d̄t. Si hūilis nō audet appropiāre

Do. xii. post festū trinita.

vt de^o app: qpiāt nō aspiceret vt aspi-
ciat pcutit peccat^o pēas de se exigit
vt de^o pcat^o pfitet^r cognoscit: vt de^o
ignoscat. Scōo dya bolo m^lcu displi-
cet. Tū q: ei^o caput pfit. Caput ser-
pētis ifernalis supbia est: qd tūc cō-
terim^o qñ humilitatē sibi obfcim^o.
Sēñ. iij. 3ª pteret caput tuū. Tum
q: laqos eius euadit. vñ cū Antho.
mundū laqueis plenum vidisset: i-
terrogaret d^s eos euadere posset au-
diuit/hūilitas. Tum q: dyabolū vī-
cit vñ dixit dyabol^o Machario. Si
tu ieiunas ego cibū nō sumo: si vigi-
las ego somnū nō capio. si paup^r-
tē serues ego nihil possideo vnū qd
me vincit. s. humilitas tua. Tercio
hoī m^lrum pdest. Valet ei pmo ad
grāz iūtionē cum sit aqductus dei.
Ber. 3° fluēta grē tāto tpe defueit
q: nōdum infuenerat aqduct^o etyo-
cat aqductum humilitatē scē Ma-
rie. Scōo valz ad hūilitatē pseruationē
euz sit balsamū dei. sicut ei balsamū
fundū petit: a corruptiōe custodit:
sic hūilitas aiaz iclinat z hūilitas cō-
seruat. S: eg. Qui sine hūilitate vir-
tutes pgregat qñ q puluerē i vētum
portat. Tercio valet ad diuinorū re-
uelationē cum sit pupilla dei. S: em
S: eg. q pupilla nigravidet z albu-
ginē tollerās nō videt: q: qñ hō se nī-
grū. i. humilē recognoscit diuina itel-
ligit. p. Intellectum dat puulis. Vi-
dim^o p^hs ad alexādrum. De^o p^hto ē
largiri tibi sapiāz: s; nō hēs vbi eaz
recipias. hoc dicebat q: Alexāder
sup^oerat. Ptolome^o p^hs inf sapiē-
tes sapiētior est q: hūilior ē. Quar-
to valet ad iudicis placationē: cum
sit recōciliatrix dei Bern. Apud de-
um ffes ius hēre nō possum^o qm i m^l-
tis offendim^o oīs. Sed nec fallere
eū qd pōt: q: nouit abscondita cordis
nec resistere virib^o: q: oīs ē. Quid
ergo restat nisi ad hūilitatis reme-
dia rota mēte pfugere. Et quicquid
in alīs min^o hēmus ea supplere.

¶ **D**ñica. xij. Sermo primus

riens tel^o de

finibus tyri venit p sy-
donē ad mare galilee
inf medios fines decapoleos
poleos adducūt ei sur-
dū z mutū. zc. Mar. viij. Iste due ci-
uitates. s. tyrius z sydon sunt inf me-
dios fines decapoleos. Est aut decap-
polis: vt d^r glosa. regio decē vrbūz
trās iordanē ad oriētē. Adduxerūt
igf ad eū quēdā hoiez surdū z mutū
cui dyabolus istrumēta abstulerat
magis necessaria ad salutē. s. auditū
ne hba salutē posset audire: z loqū-
ne de his q salutis sunt posset p^hlū-
petere. Per istū igf surdū z mutū a
dño curatū itelligere possum^o p^hto-
rē. Circa cui^o curatiōē vidēda sūt
qdā ahcedētia/qdā pcomitātia/z qdā
subsequētia. Ahcedētia fuerunt
tria. s. adductio/depcatio/z sepatio
p^hto ei ipz ad xpz adduxerūt. P^hto-
ei cū sit ifirm^o nō pōt p se ad deū ac-
cedere: z iō opz q aliorū meritis ad-
ducat. z istud maxie spectat ad pla-
latos qb^o nō sufficit ad deū venire ni-
si ēt alios adducāt maxie cū ipi sint
pastores/venatores/z piscatores qz
ei sūt pastores dicef eis in iudicio.
hie. xij. Ubi ē grex q dat^o tibi: qz
sunt venatores dicef eis. Sēñ. xxvij
Affer mihi de venatiōe tua vt cōe-
dā. Q: sūt piscatores dicef eis. 3o.
xxi. Afferte de piscib^o quos p^hdidisti
nūc. Scōm eū rogauerūt vt ipm
curaret p qd dat itelligi q aliqñ p^hci-
b^o scōz sal^o alicui ipetraf. Job. vlt.
Sern^o me^o Job orabit p vobis. fa-
ciē ei^o suscipiā: vt nō vobis iputetur
stulticia. Custos ē vinee ipetrauit
de ficulnea ne succideret. vt hē Lu.
xij. P^hto: em nō pōt ex meritis suis
sibi obtinere salutē cum sit ifirmus
imūd^o: dei inimic^o. q: em ē ifirmus
nō pōt ad recōciliādū accedere: q: ē
mund^o non dz corā deo appere. q: ē
dei inimic^o nō pōt a deo aliqd obti-
nere: iō dz ire ad scōz viroz suffra

gia: qz sunt fortes ad accedendum.
 Esa. xl. Qui sperat in dño mutabunt
 fortitudinē: c. pulchri ad ppendū. p.
 Ambulās in via immaculata hec mi
 hi ministrabat dei amiciz iō digni ad
 impetrādū. io. xv. Jā nō dicam vos
 seruos: sed amicos. c. Tertio xp̄us
 ip̄m de f̄ba sepauit p̄ qd̄ dat̄ intelli
 gi vt illi q̄ saluari desiderāt malas
 societates dimittāt hiere. l. Egred
 imini de medio babilonis: popule
 me: vt saluet vnusq̄q̄ aiā suā ab
 ira furoris dñi: z ne forte mollescat
 cor v̄s: z timeat̄ auditū q̄ audiet̄ i
 fra. Et q̄b̄ h̄bis h̄f̄ q̄ ille q̄ a malis
 societatib̄ se separat q̄tuor mala vi
 tat. P̄mo dānationē et̄nā: iō d̄ vt sal
 uet vnusq̄q̄ aiā suā. Rōe ei societa
 tes ad bonū se iducunt: male h̄o ad
 malū. puer. xij. Qui cū sapiētibus
 ḡdit̄ sapiēs erit. amic̄ stultorū illis
 efficiet̄. Sc̄o vitat indignationē di
 uinā. vñ subdit̄. Ab ira furoris dñi.
 h̄. Paral. xix. Impio p̄bes auxiliū
 et̄ his q̄ odef̄t dñm amicitia iūger̄
 zc. Tertio vitat ingnominiā: iō sub
 dit̄. Ne forte mollescat cor vestru.
 Mali ei semp ad mollia boni h̄o ad
 fortia se iducit. puer. xxv. Ferru
 ferro acutit̄. zc. Quarto vitat audi
 tionē malā illā. s. de q̄ d̄: Mat. xxv.
 Discedite a me maledicti in ignem
 et̄nū. ideo subdit̄. Et timeatis audi
 tū q̄ audiet̄ in fra. p̄. Ab audit. ma
 la non time. Cōcomitātia fuer̄t q̄
 tuor. Primū ē qz digitū i auriculas
 eius posuit. p̄ manū em̄ dei gr̄a i
 telligit̄. p̄. Aperis tu manū tuā. zc.
 Et ista manū h̄z quiq̄ digitos. i. qn
 q̄ effect̄. z quilibz p̄ter primū habz
 tres effect̄ quasi tres iūcturas. pri
 m̄ effect̄ est collatio h̄tutis: poten
 tie. Et iste est pollex qui iō sic d̄: qz
 inf̄ cefos pollet virtutē. z h̄z tres iū
 cturas: qz facit aiā potētē ad faciē
 dum bonum z ad resistendū malo.
 Philip. iij. Oia possum i eo q̄ me cō
 fortat. Sc̄o est infusio cognitiōis z
 sciētie. Et iste est index quo oia idi

camus. z h̄z tres effectus. Qz docet
 nos cognoscere deū tāq̄ creatorē z
 redēptorē z gl̄ificatorē. Deut.
 xxij. Utinā saperēt quo ad primū:
 et̄ intelligerēt quo ad sc̄m atq̄ no
 uissima pviderent quo ad tertium.
 Tertius ē benignitas cōuer satiōis
 Et iste est medi. Ex qua benignita
 te habem⁹ ad supiores reuerētiā ad
 equales cōcordiā: ad inferiores di
 sciplinā. Quartus ē infusio p̄ntē sa
 lutaris. z iste est medicus qui iō sic
 vocat̄: qz medici ad tāgendū vulne
 ra eo vtunt̄. P̄ntē aūt est medicina
 aie cui⁹ est tres sunt ptes. s. p̄tritio.
 p̄fessio: z satisfactio. Quis ē obediē
 tia humilis. Iste est auricularis et
 ista obedientia cōsistit i faciēdo p̄ce
 pta. i. ad splebo p̄silia: z i vitādo p̄hi
 bita. Sc̄m p̄comitās est qz cū salu
 ua eius linguā tetigit. Salua est a
 capite fluxua: saporis discretua: z
 ligue humectua. Per saluā igr̄ se
 cū dū Glos. diuina sapia intelligit̄ q̄ a
 xp̄o capite p̄cedit. Eccl. xxij. Ego
 ex ore altissimi p̄dū. q̄ saporē discer
 nit: qz m̄dana amara: sp̄salia dul
 cia eē oñdit̄ q̄ ad loquēdū de deo di
 fertos facit. Glo. ibidē. Expuēs tā
 git linguā cum ora dui clausa z muta
 ad f̄ba sapie p̄ferēda cū tactu sue
 pietatis informat. Tertiu cōcomi
 tās ē qz i celū suspexit per qd̄ dat̄ in
 telligi nobis vt sepe ad celū respic
 ciam⁹. Libenē em̄ h̄o respicere con
 suenit amicū suū thesaurū suū auxi
 liū suū palatū suū. Debem⁹ ergo
 ad celū respicere: qz ibi h̄emus ami
 cū n̄m. puer. xvij. Oī tpe diligit q̄
 amicus est. Et d̄t omni tpe: qz in vi
 ta diligit pctō custodiēdo: et i mor
 te a demonib⁹ defēdēdo et post mor
 tē ad gl̄iam deducendo. ps. Tenui
 sti manū meā dexterā z in volun
 tate tua deduxisti me. zc. Secundo
 ibi h̄emus thesaurū nostrum. Mat.
 vj. Vbi est thesaurus tuus ibi ē cot
 tuū. Et iste thesaur⁹ vt h̄f̄. Cor. iij.
 Conficitur ex auro dilectiōis dei:

Do. xii. post festū trini.

et ex argēto dilectiōis primiz lapidibꝫ p̄ciosis bonoz opex. Tertio i de sp̄amꝫ auxiliū n̄m̄. ij. Par. al. xx. Cū ignoremꝫ qd̄ agere debeamꝫ hoc solū h̄mꝫ residui vt oculos n̄ros dirigamꝫ ad te. Glo. sup̄ illud. p̄. Fir mabo sup̄ te oculos meos. Nō aufe rā oculos meos a te qz tu sēp leuas oculos tuos ad me. q̄rto ibi h̄mꝫ palatū n̄m̄. ij. Coz. v. Edificationez h̄mꝫ a deo domum nō manu factā sed etnā in celis. p̄. Cōcupiscit et deficit aīa mea in atria dñi. Quar tum p̄comitās est: qz ingemuit. Qd̄ facere voluit. Primo vt oñderet hu mane nature vitatē. Vñ d̄t Beda q̄ q̄si hō igemuit sed q̄si deꝫ curauit. Sc̄do vt oñderet pcti grauitatē: qz tā graue est qz cum dei gemitu ē curatum. Tertio vt oñderet gemēdi necessitatē Beda. Nō opus erat sibi cum gemitu aliqd̄ petere: sed vt nobis gemēdi daret exēplū cuz p̄ n̄ris vel p̄ n̄roz p̄rioz erratibꝫ sup̄ne pietatis p̄sidium iuocamꝫ. q̄rto vt oñderet suā inatā pietatē p̄ quā pctōribꝫ p̄patit̄ et inuite punit. Esa. j. heu cōsolabor sup̄ hostibꝫ meis. Subsequētia fūerūt tria. Primo aurīu ap̄tio. Signū autē qz hō bñ audit est qñ p̄cipit sonū q̄ fit a sup̄iori. i. a deo p̄cipiente. Als̄ em̄ deꝫ ip̄z in suis oratiōibus nō audiret. Aug. Citiꝫ exaudit̄ vna obediētis oīo q̄ decē milia p̄tēptōris. Qñ p̄cipit sonum qui fit ab interiori. paupem vociferatē. Sed sicut d̄t. Prouer. xxi. Qui obturat aurē suā a clamore paupis: clamabit ip̄e et non exaudiet. Qñ percipit sonum q̄ fit ab equo. i. p̄m̄sive nīā postulātē. eccli. xxviii. Reliq̄ p̄rimo tuo nocētī te: tunc deprecanti tibi pctā soluet̄. Secundū est vīculi lingue solutio. Qd̄ tunc soluit̄ qñ lingua vtiē ad oīonē: ad p̄mi instructionē: ad peccati confessionem: et ad dei laudē. Alias em̄ hō mutꝫ dicitur. Sicut nāqz animalia dicimꝫ muta: qz non habēt verba formata

sic hō est mutꝫ qñ non habet verba debita aug. i lib. p̄fessionū. Ne tacētibꝫ de te: qz loquaces muti sūt. tertiu ē miraculi publicatio q̄uis em̄ x̄ps sciret qz miracula publicaret eū tñ tribꝫ de causis ne publicarent p̄cipiebat. P̄tio vt vanā gl̄iā fugiēdā esse doceret. Sc̄do vt pigriciā n̄raz p̄fuderet. vñ d̄t aug. qz p̄ hoc pigris volebat oñdere cū q̄ro seruo re p̄dicare deberēt q̄bꝫ iubet vt p̄dicēt qñ illi q̄ phibebant tacē n̄ potant. Tertio vt dātis recipiēt b̄nficiū differtētiā demonstraret: vñ d̄t Theophilus qz p̄ hoc istruimꝫ qz b̄nficia dātēs nō debēt laudes appetere. accipiētēs vero debēt suos b̄nfactores etiā si nolint laudare et p̄dicare.

¶ Ser. xii. de eodem.

Adducunt ei

surdū et mutū. et c. Sicut d̄t Theophilꝫ. oīa q̄ in x̄pi corpore fuerūt sancta et diuina fūerūt siue vestimēta eiꝫ: siue digiti eiꝫ: siue sputū eiꝫ. et iō aliquādo curabat p̄ tactū vestimētōz: aliquādo p̄ digitū: aliquādo p̄ sputū sicut p̄z hic. p̄ istū iḡf surdū et mutū pctōz intelligit̄. Uidea mꝫ qualitē ē surdꝫ: postea qualitē ē mutꝫ. Est ei surdꝫ qz nō audit deū et spirantē nec p̄cipientē nec admonētē nec p̄minantē. Sūt autē maxime tria peccata q̄ hominē surdū faciūt scz supbia/auaricia/et luxuria. Uidea mꝫ ei qz s̄bꝫ de causis hō aliqñ surditatē icurrit/aut qñ i aure inflatura nascit̄/aut qñ fra replet̄ aut qñ putredie corrūpit̄. in aure iḡf aīe sup̄bꝫ p̄ōit̄ inflaturā. auarꝫ frā luxuriōsꝫ im̄diciā. Supbia ei est qdam inflatura in auribꝫ aīe ḡnata q̄ impedit ne ispiratio diuina vel aliqd̄ v̄bū salutis ad cor trāsire possit: et tumor mētis ē obstaculū vitatis. augu. in lib. cōfessionū. Nimis inflata facies claudēbat oculos mentis mee. ista autē inflatura sup̄bie detumescit i mē

te sicut accidere solet i vesica vento
 inflata: q̄ acu p̄icta detumescit Aug.
 O pellis morticina q̄d tēderis o sa-
 nies fetida q̄d inflaris. Ista etiā in-
 flatura cōfringet i die iudicij. Sap.
 iij. Dirūpet illos inflatos sine vo-
 ce. Malleabit aurē a demonib⁹ i in-
 ferno. puerb. xix. Parata sunt deri-
 souib⁹ iudicia ⁊ mallei pcutiētes stul-
 torū cor: poib⁹. Auar⁹ aut̄ ponit ter-
 rā. i. cupiditatē terrenorū: quib⁹ d̄f.
 hier. xxij. Terra terra terra: audi
 v̄bū d̄ni. i. de arib⁹ aie tue terrā cu-
 piditatis remoueas: vt dei v̄ba reci-
 pere vales. Et d̄f ter terra: q̄ auar⁹
 h̄z terrā i ore: q̄ libentib⁹ loquit̄ de
 auro q̄ de deo Joh. iij. Qui de terra
 est de terra loq̄t. h̄z terrā i oculis q̄
 libētib⁹ videt aurū q̄ celum h̄z i au-
 rib⁹ terrā q̄ libētib⁹ audit noiare au-
 rū q̄ sc̄m euāgelij Eccl. i. Nō satura-
 tur ocul⁹ visu nec auris auditu iplet
 Luxuriosus pōit imūdiā: iō nichil
 spūale ad cor ei⁹ pōt ascēdere. i. Co-
 rin. ii. Aialis hō nō p̄cipite ea q̄ sunt
 spūs dei. Nec v̄ba dei p̄nt placere.
 Eccl. xx. Audiet luxurios⁹ ⁊ displi-
 cebit ei ⁊c. tales q̄ sic sūt surdi simi-
 les s̄t aspidi q̄ dū sentit se incantari
 tres h̄z astutias vna ē q̄ de cauerna
 nō egredit ⁊ quis illa cauerna sit fe-
 tida: libētib⁹ vult ibi morari q̄ fo-
 ras egredi ⁊ incārari. Sc̄ba est: q̄ si
 foras egredit̄ morvna aurē i terrā
 figit ne icātatorē audire possit. ter-
 tia est q̄ si icātator: altavo ce p̄cinat
 sc̄bam aurē cū cauda obturat. Incā-
 tato: es dei sūt p̄dicatores q̄ incātāt
 serpentes ifernales: vt de cordibus
 pctōy exeat. primā aut̄ astutiā h̄z
 luxuriosus q̄ poti⁹ vult stare i p̄scien-
 tia fetida q̄ ide exire. Nulla em̄ la-
 trina sic fetida est sicut luxuriosi cō-
 sciētia. Legit̄ i vita patrū q̄ cū q̄dā
 angel⁹ in specie hūana cū q̄dā here-
 mita pergeret: obtinuerūt cuidam
 iuueni specioso: statiq̄ angel⁹ na-
 res obturauit. Deinde inuenerunt
 q̄dā cadauer putridū iuxta q̄d an-

gel⁹ stabat ac si eēt odoriferū cunq̄
 de his heremita miraret̄ dixit ei an-
 gel⁹. Ille iuuenis specios⁹ tot⁹ erat
 i mūdici luxurie fetid⁹. Iste aut̄ fuit
 q̄dā pegrin⁹ inocēter occis⁹: cui⁹ aia
 redolet corā deo. Sc̄baz astutiā h̄z
 auar⁹ q̄ obturat aurē suā i terra. i. i
 cupiditarib⁹ terrenorū: ita q̄ nulla i
 spiratio diuia pōt trāsire ad cor suū
 ps. Intir⁹ sum i limo p̄fūdī ⁊ nō est
 substātia. Tales em̄ q̄ terrenis se in-
 figūt nullā i bono p̄posito substan-
 tiā h̄re p̄nt. ps. Eripe me de luto vt
 nō iingar. potestq̄ q̄dē hō p̄ terra
 trāsire: s̄z cor suū nō dz̄ ibi i n̄figere.
 Ad cor ēc talū nō pōt trāsire mēo-
 ria d̄nice passiōis iob. xvi. Terra ne-
 opias sāguinē meū ⁊c. ⁊ vocata auarū
 terrā q̄ p̄ amorē terrenorū terra
 efficiē. tertiā aq̄utiā h̄z supb⁹ q̄ claud-
 dit aurē aie sue cū cauda. i. cū lōge
 vite vana fiducia Job. xv. Cunctis
 dieb⁹ vite sue ipi⁹ supbit: ⁊ numerus
 annorū icert⁹ est ty: anidis ei⁹ cū ta-
 li causa lōga clauserat aurē suā qui
 dicebat. Lu. x. Aia mea habes mul-
 ta bōa posita i annos plurimos. S̄z
 ista cauda fuit multū abbreviata cū
 dictuz est ei. Stulte hac nocte repe-
 ani. tu. ⁊c. Cōsequēter vidēdū est de
 isto surdo qualr est sanar⁹. Est em̄
 sanar⁹ p̄ imissionē digiti i auriculā.
 Per digitū intelligit̄ spūs sc̄tus iux-
 ta illud. Lu. xi. Si i digito dei escio
 demonia ⁊c. Qñ igit̄ iste digitus in
 cordo pctōris se ponit: statim frāgit
 inflaturā supbie. Abicit terrā auar-
 ritie. Et mūdāt fetorē luxurie. Q̄
 p̄ exēpla possum⁹ videre. Paul⁹ ha-
 bebat inflaturā superbie: q̄ contra
 xp̄m ⁊ xp̄ianos tumebat: sed morvte
 xp̄s digitū in aure cordis sui posuit
 eū ad terrā p̄stravit inflaturā fra-
 git ⁊ de lupo agnū fecit. Mattheus
 plenus erat terra auaritie q̄ lucris
 terrenis inhiabat s̄z mor iste digit⁹
 oēm terrenā cupiditatez purgavit
 ita q̄ oia terrena diuisit et xp̄m in
 paupertate secut⁹ fuit Magdalena
 x. i.

Do. xii. post trinitatem.

plena fuit fetore luxurie s; mox iste digito eam purgavit & mundam fecit. Secundo peccatum est. mutus: quod deum non laudat siue quod deum non orat: siue quod proximum non edificat: siue quod peccata sua profiteri dissimulat. Iste mutus sanatur per immersionem saluam in linguam eius. Per saluam scilicet gloriose intelligitur sapientia que a christo capite descendit. Est autem salua mediis gustus que si corrupta fuerit decipit gustum in iudicando de sapore cibificus per in febricitantibus quidam propter amarum humorem quo palatum iste crustum est: cibum dulcis amarum videtur. Salua igitur aliquando est amara: & tunc facit cibum amaram. Aliquando insipida: & tunc facit cibum insipidum. Aliquando est dulcis & bene disposita: & tunc iudicat de saporibus put sunt. Per istam triplicem saluam intelligere possumus triplicem sapientiam scilicet diabolicam mundanam & diuinam. Sapientia diabolica est qua homines se sapientes in malo habere. Iste sapientes sunt ut faciant mala bene aut facere nescierunt. Ista sapientia significatur per saluam amarum. Talibus enim opera pietatis videntur mala: spiritualia videntur amara. Uicia videntur lucida. Esa. v. Ue que dicitis bonum malum: & malum bonum ponentes lucem tenebras: & tenebras lucem ponentes amarum in dulce: et dulce in amarum. Talis salua loquela non aperit sed magis claudit siue a confessione peccati: siue a laude dei siue a proximi instructione: siue ab oratione. hec enim omnia fatua & amara a talibus reputantur. Secunda sapientia est mundana qua omnia est sapiens in diuitiis ac fructibus siue que omnia est magnus philosophus vel physicus vel legista ista significatur per saluam insipidam iste ei scientie & si non sunt diabolice tamen sunt insipide: quia non habent saporis amoris dei s; insipiditate amoris mundi: quod ei aliis sit sapiens mercator vel magnus philosophus vel physicus vel iudex propter hoc non est maior in amore dei: s; in amore mundi talis salua similis loquela non aperit quia ibi non docet qualiter homo debeat deum laudare vel orare vel proximum edifi-

care vel peccata sua in confessione dicere. Legas in omnibus libris Aristoteli. Justiniani & Hippocratis. In his ista non inuenies. Tertia sapientia est diuina que significatur per saluam dulcem & sapidam. Est ei sapientia a sapore dicta. Eccl. vi. Sapientia doctrine sanctorum nomen eius est. Ista iudicat de saporibus put sunt. scilicet carnalia esse amara amara spiritualia dulcia. ista muto loquela sperit. Docet enim deum laudare Eccl. xliij. Beneficentes dominum exaltate eum quantum potestis: maior est enim eius laude. Docet orare. Luce. xvij. Opus spiritus orare & non deficere. Docet peccata profiteri. Ja. v. Confitemini alteri utrumque peccatum vestrum. Docet proximos errantes corrigere desolatis consolationem impedere infirmos suscipere patientiam omnibus exhibere. s. Thes. v. Rogamus vos fratres corrigite inderos consolamini pusillanimes suscipite infirmos patientes estote ad omnes. Ser. iij. vñ su.

Aene omnia

fecit surdos fecit audire: & mutos loqui. An aduentum filii dei in carne homo deum factorem omnium rerum esse non credebatur nec dei precepta audire volebat: nec sua peccata recognoscere: s; veniens christus de his tribus hominum informauit: quia modo deum factorem omnium credit. Jo. dicit. Bene omnia fecit modo precepta dei audit. Jo. subdit surdos fecit audire & peccata sua recognoscit id subdit & mutos loqui. In his premissis homo de tribus beneficium deo regratiatur primum est deo quod de omnibus propter homines creauit quod nota est cum dicit bene omnia fecit. Sunt autem tria opera dei. scilicet opus creationis redemptionis & glorificationis. Ista tria opera bene fecit per. Omnia in sapientia fecisti. Opus creationis fecit potenter Opus redemptionis sapienter. Opus glorificationis misericorditer. Opus de creationis potenter fecit: quia sola voluntate & solo verbo cuncta creauit. ps. Omnia quecumque voluit dominus fecit. Idem. Ipe dixit & facta sunt &c. Aug. in lib. de ciuit.

dicit. De oia pot faciendo qd vult & nō faciendo qd nō vult ppter ea qdā nō pōt: qz opsest. In hoc ēt sua potētia appet: qz creaturas tā magnas creauit. Ambro. De nāq q natura inuisibilis ē: vt ēt a visibilib⁹ possit sciri. op⁹ fecit qd opificē visibilitate sui manifestaret vt p certū incertū posset sciri. & ille de oim eē crede ret q hoc facit qd ab hoie fieri est impossibile. Accedat qcliqz vis creatura & faciat. tale celū & talē terrā & dicā qz de⁹ est. Scōz op⁹ scz redēptōis fecit sapiēter iob. xxvi. Prudētia ei⁹ percussit superbū. i. diabolū. Erat em diabol⁹ tāqz piscis q i mari hui⁹ mūdi ceteros deuorabat. Erat tāqz auis q in altū p superbā se exaltat. Erat tāqz mus: qz merita nra oia corrodebat. Sed xps istū piscē auē et murē sapienter cepit. Nā piscē cepit hamo sue diuinitatis. Job. xl. An extrahere poteris leuatham hamo. Fido. de sumo bono. Diabol⁹ dū in xpo carnē insperit q patebat qsi hamo diuinitatis ei⁹ capt⁹ est q latebat. Et subdit. Est em i xpo hamus diuinitatis esca caro linea genealogie q ex enāgelis recitat: & abrahā vsqz ad xpm extēdit tenens vero hāc lineā deus pater est. Scōdo istam auē cepit laqo sue potestatis. Job. xl. Nūquid illudet ei quasi aui aut ligabis eū ancillis tuis. Fido. vbi supra. Illi⁹ sus est diabol⁹ in morte dñi qsi aui. Nā xps sub sue carnis mortalitate abscondit diuinitatē vt laqueū q euz velut auē improuidā prudenti irretiuit decipula. Tertio istuz murem cepit muscipula sue crucis. vii aug. Venit redēptor & vict⁹ est deceptor & qd fecit redēptor captiuator nro. Tetēdit muscipulā crucē suā: & posuit i ea escā sanguinē suū. Ille vero rapuit sanguinē nostri debitoris pp⁹ qd recessit a debitorib⁹. Tertiu⁹ op⁹. i. glificatiōis fecit misericordit⁹ qz sicut dñs. i. Cor. ij. Qd oclis nō vidit nec auris audiuit & i cor⁹ hois nō

ascēdit q pparauit de diligētib⁹ se. Sacti em vir i passi sūt a malis odiacordiū opprobria linguaz. Et facti sūt spectaculū insipiētū oculoz. iuxta illd. i. Cor. iij. Spectaculū factum mūdo &c. Lu. vi. Beati erit⁹ cū vos oderit hoies: ecce odiū. & exprobrauerit. ecce vituperiū. Et etiecerit nomē vrm tāqz malū ecce spectaculū. Quia igit⁹ passi odia cordiū recipiēt tāqz mercedē qstā cor nō sufficiet cogitare. Quia passi sūt opprobria linguarū recipiēt tāqz solatiōnē qstā auris nō sufficit audire. qz facti sūt spectaculū i oculis insipiētū recipiēt tāqz leticiā qstā oculus nō sufficit videre. Scōm bñficiū cōsistit in pceptoz de i adimplentiōe: qd notat cū dicit. Surdos fecit audire. Tunc surd⁹ audit qn pceptis dei obedit. peccator aut⁹ vero surd⁹ est: qz quatuor magnas voces audire nō pōt. prima est vox mire pietatis. Ista est vox sanguinis xpi qui triplr⁹ clamat. primo petēdo p nobis miam heb. xii. Accessistis ad sanguinis aspersiōnē mesi⁹ loquētē p abel. Interl. Qz iste veniā alleuindictā petit. scōdo petēdo a nobis sui mēoriā iob. xvi. Terra ne operias sanguinē mesi: nec inueniat i te locū latēdi clamor me⁹. i. ne opias meuz sanguinē p terrenā cupiditatē: nec in te lateat p obliuionē. Tertio qd rēdo q i nobis parūā habeat efficacis ps. Que utilitas i sanguie meo dū descēdero i corruptiōem. quasi diceret parua et modica. Scōa est vox toti⁹ vniuersitatis: vox scz oim creaturarū: q qdē triplr⁹ clamat. Sunt em magne pulchre & vtilis. Earum magnitudo clamat dei potentā vt ipz timeam⁹ Apo. xii. Timeate dñm & adorate eū q fecit celū & terrā &c. Ear pulchritudo clamat dei sapientia: vt ipm laudem⁹ Eccl. xlii. Altitudinis firmamētū pulch. ei⁹ &c. & i fra. Bñdicētes dñm exaltate illū. vtilitas eoz clamat dñi bōitatē vt ipm

Do. xiii. post festū trinitatis

amem^o Aug. in li. cōfessionū. Celi
et terra et omnia quae in eis sunt undique mi-
chi dicunt ut amem te. Nec cessant hic
omnes dicere ut sint excusabiles. Ter-
tia vox est mire sonouit. scilicet vox iube
iudicialis quae tripliciter clamat. Primum ut
omnes mortui resurgant. scilicet. Cor. xv. Ca-
net ei tuba et cetero ut coram iudice
pareant. Hieronimus. Siue comedam siue bi-
bam siue aliquid aliud faciam: spiritus videt so-
nare in auribus meis illa terribilis tuba.
Surgite mortui uenite ad iudicium.
Tertio ut omnibus de suis operibus rationem red-
dant. iij. Cor. v. Omnes nos manifestari
operibus ante tribunal christi ut referat unus-
quisque pro parte corporis. putabitur siue bo-
num siue malum. Quarta vox est mire
magnitudinis et horribilitatis. scilicet. vox
tonitruum in die iudicis quae dicitur. Disce-
dite a me maledicti et cetero. ps. Deus ma-
iestatis isonuit Job. xxvi. Cum parua
stillam sermonum eius uix audierim quod
poterit tonitruum magnitudinis eius in-
tueri. Illa autem uox tria pertinet: iux-
ta illud Apoc. xvi. De throno procedebant
fulgur uoces et tonitrua. uoces
examinationis tonitrua sine terribili
et fulgura gehene ignis Math. xxv.
Esuriunt et non dedistis mihi manduca-
re ecce uox examinationis. Discedite
a me maledicti: ecce tonitruum sine
terribili. In ignem eternum ecce fulgur
ignis gehenalis. Tertium beneficium con-
sistit in humili professione: quod notat cum dicitur
Et multos loquitur: uerbum dei supra. Solutum est
vinculum ligue eius. Est autem quadruplex
vinculum quod homines a professione impedit.
Primum est pudor peccati. Sed istud soluere
dicitur pudor iudicium ubi tres erunt quae peccata
omnia reuelabunt. Primum erit deus. Math.
ij. Reuelabo pudenda tua in facie tua
et cetero. Secundum erit diabolus Amb. sup ps.
Iustus in principio accusator est sui: de-
sictus alienet dum illud confiteatur: nam non ha-
beat quod aduersari conueniat. Non ei ac-
cusatorum expectat: sed prouenit: uocem si-
bi surripit et dentes sibi peccatorum suorum
professione refrigit. Tertium est ipsius celus
quod seipsum manifestabit dum ad collum op-

portus apparebit. Thie. i. Uigilauit
iugum iniquitatum mearum in manu eius
uolente sunt et impositae collo meo. Se-
cundum vinculum est spes uana alius peniten-
di et uere uana. Tunc quia homo sepe subdi-
to moritur Eccl. v. Ne tardes uerti
ad dextram et ne differas de die in diem: su-
bito enim uenit ira illius et cetero. Tunc quia peccatum
exusu contemnit Aug. in li. omel. Omne
peccatum ex consuetudine uilescit et sic homi-
ni uideatur quasi nullum sit. dolore perdit: quod
putridum est non dolet: quod non dolet non pro
sano habetur: sed pro mortuo putandum. Tunc
quia homo in necessitate et obliuione sepe
inducitur Gregorius. Iustum est ut qui noluit
penitere cum potuit: cum uoluerit sero
non possit. Aug. hac aduersione
peccatorum peccati ut moriens obliuiscatur
sui quod diuineret obliuiscatur dei. Tertium
vinculum est timor grauis poenitentiae. Sed co-
gitare dicitur peccator quia poenitentia aut maior
aut equalis aut minor. Si minor uale-
let ad dimissionem culpe et ad augmen-
tum gratiae. Si equalis ualeat tamen ad di-
missionem culpe. Si minor deus supple-
bit in purgatorio de rigore suae iusti-
ciae. Tunc est tamen dare poenitentiam minores
quam grauioribus tribuere de causis: ut dicit
Chrysostomus sup Mat. Primum ne illi peniten-
tiam resiciat et scandalizati ad peccata re-
deat. Secundo quia melius est reddere ro-
nem de nimia misericordia quam de nimia iusti-
cia. Tertio quia pater familias est li-
beralis non dicitur esse dispensator avarus.
Quartum vinculum est de speratione uenie.
Sen. iij. Maior est iniquitas mea quam ut
ueniam merear. secundum Augustinum in lib. l.
omel. Quidam pereunt confidendo in uite
diuturnitate: ut sunt procrastinantes
Quidam sperando de dei bonitate ut se
sumentes. Quidam diffidendo pre-
peccati immanitate ut sunt desperantes
et cetero. Quarta. xij. Sermo primus.

Beati oculi qui
vident oculos uidentis et cetero.
Lu. x. Sicut dicit Amb.
in li. de officiis. Beati-
tudinem quidam posuerunt

in corporis voluptate: sicut epycuri
 Quidam in animi virtute sicut stoi
 ci. Quidam in animi virtute et exte
 riori quadam honestate: sicut pypare
 tici. Quidam in dei cognitione et visione
 sicut christiani. Et istam opinionem domi
 ni approbat cum dicit. Beati oculi qui
 vident quod vos videtis Apostoli quod de
 fuerunt beati qui viderunt christum oculis
 cordis in eum credendo et oculis corpo
 ris eius faciem desiderabilem intuendo.
 Pharisei fuerunt miseri: quia ipsum non
 viderunt oculis per fidem veram. Vi
 derunt tamen oculis corporis sed moti ad
 inuidiam. iuxta illud Sap. 4. Grauis
 est et nobis ad videndum. Patriarche et
 prophete fuerunt beati qui viderunt christum
 incarnatum sed a longe per seculum et in enig
 mate. Moderni sunt beatores: qui vi
 dent christum incarnatum oculis cordis per
 fidem. Illi vero qui sunt in patria sunt beati
 simi: quia vident eum facie ad faciem. Cir
 ca istam visionem notandum quod est visio vie
 et visio patrie. Juxta illud. 1. Cor.
 13. Videmus nunc per speculum in enig
 mate: tunc autem facie ad faciem. Visio
 vite consistit in fide et dei cogni
 tione. Quam cognitionem in li. soliloquor
 petebat Aug. ubi non est loquitur dicens
 Ora quod breui potes. Et respondet Aug.
 Deo semper idem: nouerim te nouerim
 me. Homo non semper idem: sed modo vult
 unum: modo aliud. Hoc autem non est in
 deo. Licet enim dicat penitere. Sch.
 6. Penitet me hominem fecisse. Peni
 tere tamen potest dicere mentis instabi
 litatem: et sic non in deo. vel exterioris
 operis delectationem: et sic est in deo et
 est sensus. Penitet me fecisse hominem
 id est faciam quod penitens facere consue
 uit: quia delet quod fecit. Homo est non est sem
 per idem: sed modo est letus modo iratus. Deo
 autem spiritus est letus et tranquillus. Et quis
 quibus dicat iratus hoc tamen nomen ire non
 est in deo: sicut dicit Aug. Non surpa
 uit sibi turbulenter affectus sed vindi
 cantis affectus. Homo est non spiritus est idem sed
 modo est pius modo seuerus. Deo autem spiritus
 est pius. Pietas tamen aliquando est passio

ffectus et sic non est ideo. Aliquam mise
 rationis effectus: et sic est in deo. Anselm
 1. Cum nobis propateris nos sentimus
 miserationis effectus: tu non sentis mi
 serie affectus. Est igitur deus idem. id est se
 per stabilis: semper tranquillus: semper
 letus semper pius. petit a deo quod est semper
 idem ut cognoscat deum: et se. id est dei potentiam
 sapientiam maiam et sui miseriam. Cogni
 tio potentie generat timorem. Luc. 23. Ti
 meo es qui postquam occiderit eum hunc pra
 te mittere in gehennam. Cognitio sapie
 inducit ad cordis custodiam et serua
 tionem: quia sicut dicit Eccl. 10. Oculi
 domini multo plus lucidiores sunt super so
 lem circumspicientes omnes vias hominum et
 profundum abyssi et hominum corda. Cogni
 tio misericordie generat spem et amorem: quia enim deus
 est bonus idem ipsum diligimus: et in eum spera
 mus. Cognitio proprie miserie generat
 humilitatem. Mich. 6. c. humilitatio tua
 in medio tui. Et his generat per quod predicta
 oratio pertinet omnia quae sunt necessaria ad
 salutem. Timor ei facit vitare malum.
 puer. 15. per timorem domini declinat homo
 a malo. custodia cordis facit cor pu
 rum. puer. 11. Omni custodia serua
 cor: tuum quia ex ipso vita procedit Amor
 sollicitat ad bonum Greg. Numquam est
 amor dei ociosus: operatur ei magna
 si est. Si autem operari negligit: amor
 non est. humilitas autem est custos omnium
 predictorum. idem. Qui sine humilitate vir
 tutes congregat quasi qui in vetum
 puluerem portat. Secunda visio est pa
 trie. De qua sunt duo videnda. primo
 per quid acquiratur. Secundo in quo re
 sistat. Acquiratur autem per tria sicut dicit
 Aug. in lib. de ordine. Videbit inquit
 deum qui bene viuunt/bene student/bene orat.
 primo igitur videbit deum qui bene vixerit.
 Distignit autem idem aug in lib. de ciui
 ta. dei triplex generatio vite/actiuam/con
 templatiuam/et ex utraque oppositam. Il
 le igitur qui habuit vitam actiuam bene vi
 xit. Ille qui habuit contemplatiuam melius
 Ille qui ex utraque oppositam optie. Isti
 tales edificatae sunt aux. et argenti et
 lapides preciosos. ut dicit. 1. Cor. 13.
 X. 13.

Do. xiii. post trinita.

Argentū est lucidū: auy lucidi lapis
p̄ciosus lucidissim⁹. Qui ei habuit
vitā actiua edificauit argentū: ille vi
debit clare. Qui habuit vitā p̄tēpla
riū edificauit aurū iste videbit cla
rius. Qui h̄y vitā ex vtraq; p̄positā
edificauit lapides p̄ciosos. iste vide
bit clarissime. Oportet igit̄ vt mun
de ⁊ sancte viuat: quisquis desū vide
re desiderat Mat. v. Beati mundo
corde: qm̄ ip̄i. ⁊c. Augu. Errat q̄sq;
p̄ritatē agnoscere putat si adhuc
neq̄ter viuat. Idē i lib. soliloquiorū
De⁹ quē nemo amittit nisi decept⁹
quē nemo q̄rit nisi ammonitus quē
nemo inuenit nisi purgat⁹. Secūdo
videbit deū q̄ bene studuerit. ille be
ne studet q̄ ea q̄ legit memoriter re
tinet et opere p̄plet Jaco. i. Estote
factores v̄bi ⁊ nō auditores tantum
q̄ si q̄s auditor est v̄bi ⁊ nō factor.
Hic cōparabit̄ viro cōsideranti vul
tū natuitatis sue in speculo. homo
respiciens in speculo postmodū sue
faciei obliuiscitur. Respiciens vero
faciē alteri⁹ meli⁹ recordatur ex eo
q̄ faciē illius directe perspexit suā
n̄ sit faciē non directe in speculo vi
dit. Scriptura igit̄ sacra ⁊ est specu
lū: ⁊ est facies. Speculū est quando
quis in ea scientiā speculatiua t̄m q̄
rit. Talis nō directe in eā respexit ⁊
ideo deū cito obliuiscit. Facies ē q̄
nō solū scientiā speculatiua: sed maxi
me practicā ibi q̄rit: q̄ t̄m i eā dire
cte prospicit. q̄ nō t̄m sciam s; etiā
operationē i ea indit: ⁊ iō d̄i cogni
tionē ⁊ hic retinet per fidē ⁊ i futu
ro habebit p̄ specū. Maxime autē
plus est studēdū i lib. p̄scientie p̄ i li
bro scientie. Vbi em̄ perfecte se h̄o vi
det ⁊ cognoscit: s; q̄ ibi nō studet se
nō videt Greg. i moral. Quāto q̄sq;
se min⁹ videt: tāto minus sibi displi
cet: ⁊ q̄to maioris gr̄e lumē recipit
tāto ampli⁹ reprehensibilē se esse co
gnoscit Aug. i li. l. ome. tractāo il
lud. aphe. Arguā te et statuā cōtra
faciē tuā. Mōdo te nō vides: facias

vt videas te q; si videres te ⁊ displi
ceres tibi: placeres mihi: q; nō non
te vides placuisti tibi displicebis et
mihi ⁊ tibi. Michi cū iudicaberis
tibi cū ardebis qd tu post dorsū po
suisti: ego an̄ faciē tuā ponē videbis
feditatē tuā nō vt corrigas s; vt eru
bescas. fac qd tibi minas de⁹ fa
cere: tolle te de dorso tuo: ⁊ p̄stue
te an̄ te ⁊ dic. Qm̄ iniquatē meā ego
cognosco ⁊c. Qd q̄ erat post te fiat
a iū puniat a te: ne tu ip̄e a deo post
ea fias a iū te: ⁊ non sit q̄ fugias a te
Tertio videbit deū q̄ bñ orauit. i. cū.
attētiōe deuotiōe: ⁊ p̄riuatiōe. i.
Cox. xiiij. Orabo: ecce p̄riuatiōe
Spū: ecce deuotiōe. Et mēte: ecce
attētiō Joh. iij. Veri adoratores
adorabūt p̄fēz: hoc refer̄ ad p̄riuā
tionē. In spū: hoc refer̄ ad spūales
deuotionē. Et v̄itate: hoc refer̄ ad
attētiōe. puer. ij. Si q̄sieris eā q̄li
pecuniā ⁊ q̄si thesauros effoderis il
lā ⁊c. Pecuniā q̄ris itatigabilr. Vñ
sc̄ba ph̄s iterrogat⁹ qd ē qd h̄o iem
fatigari nō sinit. Rndit lucrū thesau
rū q̄ris desiderant: vtrūq; attēte. sic
de⁹ q̄ queri i ofone ⁊ amari sine fa
tigatiōe: cū feruore ⁊ cum attētiōe
Aug. i lib. de disciplina xp̄iana. Im
probis loquor auaris loquor. Pecu
niā diligitis: t̄m me diligite. Certe
melior sū incōpabilr. Nolo a vobis
āpliorē amorē: q̄tū diligit̄ pecuniā
t̄m me amate. Sc̄bo vidēdū ē i q̄ cō
sistit visio patrie. Istud ostēdit aug.
sup Gen̄ ad lram dicēs: q̄ bti habes
būt triplicē visionē. i. spūalē corpa
lē: et intellectualē. Spūalis est qua
videbunt an gelos et aios b̄tōz. Ex
qua visione resultabit gaudiū ma
gnū. Si ei sc̄bz Chrys. videre demo
monē ē magna pena: et qdā gehēna
p̄stat q̄ videre angelos erit magna
gl̄ia. Sc̄ba ē visio corporalis ā vide
būt xp̄i h̄anitatē. ex qua visioe re
sultabit gaudiū mai⁹. Cas̄ iij. Egre
dimi filie syō et v̄idete regē salomo
nē i diademate. i. i h̄uana carne q̄ co

gōauit eū maī sus. Et dī caro dyade
ma xpī: siue q; fuit nob; victorie cā
siue q; nullo vicio vel prauē sugge
stioni vnq; fuit apta: siue q; fuit tm̄
vna liea. i. carne & gīca figurata. Ce
tere ei figure diuersis lieis forman
tur. figura circularis tātū vna liea
claudī: q; caro ce foz formata ē ex
semie vtriūsq; pentis: caro aut xpī
tm̄ ex sāguinib; & gīnis. Tertia vi
sio ē itellectualis siue supitellectua
lis q; deū videbūt: ex qua resultabit
gaudiū maximū. De hac visione de
fulgentius. Sicut per aspeculum vi
treum fna nob; visio administratq;
nosipfos rīpm speculū & quicqd ad
est videm;. Sic p; speculū diuīe cla
ritatis rīpsū deū q; tu; possibile erit
creature: & nosipfos: & cetera omnia
nra ex certa sciētia cognoscemus.

¶ Sermo. ij. vnde supra.

Diligēs do
minū deū tuū ex toto
corde tuo. &c. Cum oīs
scīa diuidat̄ i tres. s. in
phīscā siue natālē et
hicā siue moralē. logicā siue ratio
nalē. Oīs hui; sciētīe pfectio dei et
p̄ximī & dilectio. Vñ aug. in li. de
agōe rōiāe: tractatus istō & bñ. dili
ges dñs deū tuū de hīc phīscā qm̄
oēs oīs naturay cāc a dō creatore
sūt. hīc ethyca qm̄ vita bōa & hone
sta nō aliūde format̄ q; cū ea q; dili
gēda sūt diligūtur quēadmodū dili
gēda sunt de;. s. & p̄xim;. hīc logica
qm̄ lumē ala rōnalīō nō ē nisi ipse de
us: q; igit̄ dilectio dei & p̄ximī: ē to
ti; legis ipletio: oīs sciētīe pfectio
iō ad vitā etnā ē pfectā itroductio &
iō cū legisperit; dñs iterrōgasset qd
faciēdo vitā etnā possideret. & dñs
ad legē tenendā ipsū remisisset illi
p̄positū & bñ respōdit. Diliges dñm
deū tuū. &c. Est igit̄ prima dilectio
qua diligim; deū. Scōa q; diligim;
p̄ximī. Circa dilectionem aut̄ dei
tria sūt vidēda. s. cā mod; & fructus

Causa aut̄ diligēdi deus est ipse de
q; i ipō luenit̄ oīs causa & ratio di
ligēdi. Tria em̄ sūt que nos indu
cūt ad aliquē diligendū. s. bonitas:
pulchritudo. & amor. De primo ait
Aug. in lib. de trīf. Cū ista nō di
ligātur nisi q; bōa sunt: pudeat illis
inherēdo nō amare bonū ipsū vnde
bona sunt. De scōo Dionys. Oīa in
q; bonū & pulch;ū desiderāt de ter
tio. Amb. i lib. de officiis qd tā infī
tū nature: quid tā ipressuz human;
affectib; q; v; diligas diligēti. Se
ne. Si vis amari ama. Est igit̄ deus
diligēd;. p̄rio q; h; sūmā bonitatē
Bonitates em̄ q; sūt i creaturis sūt
accidētales: & iō sepe eis p̄namur.
Sūt p̄culares: q; nulla creatura
h; oēs bōitates. Sūt mixte q; nul
la h; purā bonitatē: & iō affect; nō
delectari nō pōt; i creaturay bonita
tib;: sic accidētalib;: sic p̄cularib;
sic p̄mixtis. in deo aut̄ est bonitas
essentialis: & iō dī Marci. x. Nemo
bon; nisi sol; de;. & bonitas vniuersa
lis. Sap. vii. Venerūt mihi omnia
parit̄ cū illa. Est bōitas pura. Aug.
de ciui. dei. Quāta erit tibi felicitas
vbi nullū erit nullū latebit bonum.
scōo de h; sūmaz pulchritudinem.
sap. vii. Cādor; est em̄ lucis eterne
&c. ista aut̄ pulchritudo attēditur q;
tū ad tria. p̄lo q; tū ad sapiētīe splē
dorē: q; tātus ē q; nra sapiētīa sue sa
piētīe p̄parata igno;ātia ē sicut po
nit exēplū Chri. q; tāta ē claritas so
lis q; oē lucidū sibi p̄paratū videtur
obscur;. scōo attēdit q; tū ad ei; pu
ritatis nitore q; tāt; ē q; oīs nra pu
ritas sue puritati p̄parata imundis
cia ē sicut ponit exēplū Chri. i niue.
in qua tāta ē puritas q; omīe aliud
sibi cōparatum videt̄ sordidū. Esa.
lxiii. Quasi p̄anus mēstruate oēs
iusticie nre. Tertio attendit q; tu;
ad ei; sctitatē q; tāta ē q; nra san
ctitas eius sanctitati p̄parata ma
litia est. Luc. xi. Si vos cum sitis
mali nostis bōadata dare filiis v̄s
X. iij.

Do. xiii. post festūtri.

Tertio de^o hz ad nos sumū amores
Qui dē oēs alios amores excedit
Prio dē amorē q̄ est in virū z vro-
rē. Si q̄s haberet vxorem q̄ multas
haberet maculas: z nō possēt dele-
ri nisi fieret colliriū ex sāguie viri.
null^o vir hoc aliq̄ten^o pateret. Xps
aū: hoc mō ecclā. dilexit. Ephes. v.
Viri diligite vxores vras sicut xps
ecclā z tradidit semetip̄z p ea vt
exhiberet sibi glōsā ecclā nō ha-
bētē maculā neq̄ rugā. Aug. Ut
xps spōsā suā lauaret: semetip̄z vul-
nerare pmisit. Si sic fieret in v-
ros z vxores: nemo iuēret q̄ duce-
ret vxorē. Scō excedit amorē q̄ est
iter patrē z filiū. Null^o ei p̄ v̄ m̄
ob amorē filiū sp̄ velleri manibus
vulnera defere vt his visis posset ei^o
memoriā habere. hoc tñ fecit xps.
Esa. xlix. Nūquid obliuisti pōt mul-
lier irāntē suā vt non miserat filio
v̄t sui. Et si illa oblita fuerit ego tñ
nō obliuiscar tui. ecce i manib^o meis
descripsi te. Tertio excellit amorē
q̄ ē in amicū et amicū. Joh. xv. ma-
iorē charitatē nemo hz q̄ vt aiā
suā p̄dat zc. Ro. v. Vix ei p̄ iusto q̄s
mori. Nā p̄ bono forsitā q̄s audeat
mori. p̄mēdat autē de^o suā charitatē
in nobis: qm̄ cū adhuc pctōres esse-
m^o xps p̄ nobis mortu^o ē. Facit hic
differētiā apostol^o in iustū: pctō rē
z bonū. Pctōr ē q̄libet scelerat^o. Iu-
stus est homo in virtutib^o exercita-
tus. Bon^o est homo quadā simpli-
citate p̄ditus. Null^o autē mori vellet
p̄ suo amico. Pro amico autē iusto
z virtutib^o exercitato vix ali^os mo-
ri vellet. Pro aliq̄ autē simplici ino-
cēti ali^os quadā p̄passiōe p̄mor^o for-
sītā se mori expōderet. Nos autē nec
eram^o iusti nec in virtutib^o exercita-
ti: s̄z multis vitiis pleni. Nec eram^o
bōi idest inocētes: s̄z eram^o multuz
nocētes. Etā eram^o ip̄z sibi inimi-
ci: z tamen pro nobis xps mortuus
est. Quarto excellit amorē q̄ est in
corp^o z animā: qui tāt^o est q̄ etiam

in vris sanctis aiā nolit a suo cor-
pore naturalit̄ separi. Unde super
illud. Johā. vlti. Ecce ducet te q̄ nō
vis. Dicit glōsā. Affectū i dicat in
firmi: aiā hūane quo nemo velut
mori q̄ adeo est naturalis vt eum a
petro: nec senect^o expelleret. Unde
dñs dixit. Trāseat a me calix iste.
S̄z quātūctiq̄ sit mo: esta mo: vi-
civis amoris. Xps autē it̄m nos: di-
lexit q̄ aiā suā p̄ nobis a suo corpe
sepauit Joh. x. Aiāz meā pono pro
oib^o oib^o meis. Scō vidēdū ē q̄s
sit mod^o diligēdi deū: q̄quidē tplex
est. Est ei diligēd^o s̄z oia prop̄ se z
sine mō. Sup oia q̄dē ip̄m diligere
debemus. i. plusq̄ nostra: plusq̄ no-
stros: z plusq̄ nos. De his trib^o d̄f.
Luc. xiiij. Qui nō renūciauerit oib^o
q̄ possidet: nō pōt me^o ēē discipul^o:
quo ad primum. Si quis venit ad
me z nō odit patrē suūz matrē: quo
ad scōz. Adhuc autē z animā suā quo
ad tñū. Istō t̄plici mō xps etiā dile-
xit. i. plusq̄ regnū suū q̄ ip̄m reliquit
z ad nostrā miseriam venit. Plusq̄
suos. i. āgelos: q̄ eos dimisit z no-
biscū parētēlā p̄traxit. Plusq̄ seip̄z
q̄ p̄ nobis i mortē se tradidit. De
his t̄b^o d̄f. Jere. xii. Reli q̄ dom^o me-
az idest regnū meū. Dimisi heredi-
tariē meā. i. āgelos q̄ sū: hereditas
mea. Dedi dilectā aiāz meā i man^o
inimicoy. Scō diligēd^o ē de^o pp̄
se. Aug. i lib. de doctria xp̄iana: ois
pctōr inq̄tū ē pctōr: nō est diligēd^o
z omnis homo inq̄tū homo est dili-
gēdus p̄pter deū: deus vero prop̄
seip̄m. Multi sunt qui diligūt deūz
p̄pter beneficia que ab ip̄so recipi-
unt: quoz dilectio mercēnaria dici
pōt. Aug. Min^o te dñe amat q̄ tecū
aliq̄d amat q̄ nō p̄pter te amat de
tali dilectiōe d̄t Seneca. Mel mus-
ce sequūtur formice frumētū: cada-
uera lupi: z sic q̄dē p̄dicta seq̄tur
ba ista nō hōiem. Si ei de^o aliq̄b^o de-
derit mel. i. aliq̄d tēporale i q̄ suavi-
ter req̄scat: mox ip̄z sequunt̄ sicut

misce: s; si mel deficit mox auolat
 ⁊ recedat si aliqb^o dederit frumētū
 i. corpale ꝑ modū: ipm mox sequū-
 tur vt fornice: s; si frumētū deficit
 hmes colligunt: q; se ad turpia lu-
 cra ꝑuertūt. Si aliqb^o dederit cada-
 uera. i. honores mox ipz sequūtur
 vt lupi. Et assimulant honores mū-
 dāi cadauerib^o: tū q; corā deo fetēt
 tū q; vident esse honores ⁊ nō sūt si-
 cut cadauer videtur esse hō et non
 ē. Si autē ista cadauera dñficiūt mox
 h^o celūylulat: q; deū ⁊ sanctos bla-
 phemāt. ¶ Tertio diligendus est si-
 ne modo. Bern. Cā diligēdi deū de-
 us est. Modus ē sine modo diligere
 In ceteris frutib^o est numeras vi-
 ciosa. Nā nimia credulitas hz leui-
 tatē. Nimia spes habet presuptio-
 nē. Nimia mīa fatuitatē. Nimia iu-
 sticia crudelitātē. Nimia pruden-
 tia curiositatē. Nimia fortitudo fe-
 rocitatē. Nimia abstinētia debili-
 tatē. S; nimia charitas habet bea-
 titudinē ⁊ felicitatē. vñ non tm̄ ille
 beat^o dñ q; nimis diligit deū: s; etiā
 q; nimis diligit mādata dei. p. Bea-
 t^o vir qui timet dñm in mādatisei^o
 cupit nimis. Tertio vidēdū ē q; sit
 fructū diligēdi deū. s. ē. rotius tri-
 nitatis inhabitatio. Joh. xiiij. Si q; s;
 diligit me se. monē meū seruabit. ⁊
 pater me^o diliget eū ⁊ ad eū venie-
 m^o ⁊ mātionē apb eū faciē m^o ⁊ c. pa-
 ter qdē mātionē facit in mēoria in-
 habitās ipaz p sui iugē recordatio-
 nē. fili^o in itelligētia illuminās ip-
 sū p hā cognitionē. Spū sct^o i vo-
 lūtate i hāmās ipaz ad amorē. Scdo
 agit de dilectiōe cū dñ. Et. xxiiiiij.
 tū sicut semetipm. Qd trib^o mo-
 dis itelligi pōt: dicat sicut semet ip-
 sū. i. ad id ad quod teipm. s. ad grāz
 i p̄senti ⁊ ad glā in futuro. Vel in
 q; teipm. i. in deo. Aug. in lib. p̄fes.
 Beat^o q; amat te et amicos in te: et
 inimicos ꝑp̄ te. Sol^o em̄ ille nulū
 eoz amittit cui oēs cari sunt in illo
 q; nō amittit. Vel pōt itelligi vt ho-

mo faciat alteri qd sibi vult fieri: ⁊
 nō faciat qd sibi nō vlt fieri: vt dno
 ꝑcepta iuris naturalis ibi intelligā-
 tur. Unū affirmatiuū qñ ponitur.
 Mar. vii. Aliud negatiuū q; ponit.
 Thoq. iij. Alid. duo sunt erga dile-
 ctionē ꝑximi seruāda. s. vt bñficiū
 p̄sōne foueat: ⁊ nulla malicia leda-
 tur. ¶ Sermo. iij. vnde supra.

Quomodo

descēdebat ab hiericō in
 hierico. ⁊ c. Pctōr nō est
 statū abiciēd^o s; curan-
 d^o. Sicut traian^o opti-
 m^o augustoz ꝑ tria exēpla ostēdebat
 sicut legit i polycrate oculi ei lippi
 nō sūt statū eruēdi s; curādi vngues
 acutiores nō sūt euellēdi s; ꝑsciden-
 di choide i cythara nimis extēse n̄
 sūt clāgēde s; remittēde. Lippi sūt
 luxuriosi q; sūt imūdi ⁊ excecati. vn-
 gues acutiores sunt supbi q; mltos
 scidūt ⁊ lacerāt. Choide extēse sūt
 auari q; ꝑ nimia desideria se exten-
 dūt. tales nō sūt statū abiciēdi s; be-
 nigne curādi hui^o exēplū habem^o
 i nro samaritāo q; vñsi hoiez vulne-
 ratū ⁊ expoliatū nō abiecit s; beni-
 gne curauit. Per quē qlibz pctōr in-
 telligi pōt. Circa quē tria notātur.
 P̄io dispositio ad peccatū. Scdo in-
 cōmoda q; facit peccatū. Tertio re-
 media cōtra peccatū. Circa primū
 notādū q; illud peccatū dispōit quā-
 do q; scz trāquillitatē mentis dese-
 rit: ⁊ ad mutabilitatē rerū tēporali-
 uz se ꝑuertit qd notatur ꝑ hoc q; il-
 le ad hierusalē q; itēpreta^o visio pa-
 cis recessit in hierico q; itēpreta-
 tur lūa deuenit. Prosperitas ei mun-
 dana lune assi milat quadruplici de-
 cā. P̄io em̄ lūa hz lucē eclypsatam
 q; sepe eclypsz patit. Sic prosperi-
 tas mūdāna homis eclypsat in vi-
 ta: ⁊ in morte ⁊ post mortē. Nam in
 vita sepe subtrahit. Job. xxi. Quo-
 tiēs lucerna ipioz extinguet ⁊ c. In
 morte n̄ suffragat. eccl. v. noli attē-

Do. xiii. post festum trini.

dere ad possessiones liquas: nichil ei
pderūt i tēpore vidicte rōductis
nis Et dī mors obductio: qz tūc pal
pebre rlabia obducūtur. i. q̄ se ducū
tur q̄ claudunt. Eclipsat etiā post
mortē: qz mortuū nō pcomitat. ps.
Cū infierit nō sumet oia: neqz descē
det cū eo glia ei. Scōo lūa hz lucē
maculatā: sic mūdāna pspitas r in
se multis amaritudinib⁹ ē respersa
Bott⁹ i libro de pfolatiōe. Quāmul
tis amaritudinib⁹ hūane felicitatē
dulcedo respsa ē. Esai. i. Vinū tuum
mixtū est aqua. Et alioz ē macula
tūa. Aug. Amor inferioris pulchri
tudinis polluit mētem. Ecclia. xiiij.
Qui tetigerit picē iquinabit ab ea
et dī piz amor fren⁹ r qz inqnat: et
qz nimis adheret aug. Qui sēs es q̄
es i mūdo ad te venit q̄ fecit mūdū
vt eripiat te d mūdo q̄ si adhuc ali
qua delectatione te retinet mūd⁹ sp
vis esse imūd⁹. Tertio lūa hz lucis
varietatē: qz mō est plena: modo se
miplena: mō vacua. Sic de munda
na. psperritate accidit. Uñ dicit. ps.
lxviii. Calix i manu dñi. r. ecce lu
na plēa. Plen⁹ mixto. ecce lūa semi
plena. Uerūthi fex eius h̄ ē erināita
ecce lūa vacua. Itē. ps. Uidi impiuz
supexaltatū r eleuatū sup cedros li
bāi. ecce luna plēa. Trāssui r ecce
nō erat in tñ scz exaltat⁹ r eleuat⁹
sicut pri⁹ ecce lūa semiplēa. Quesi
ui r nō ē iuētus locus eius ecce luna
vacua. Quarto lūa hz lucē mutuata
qz nō a se lucet sed a sole. Sic r hō
quicquid hz non a se sed a deo hz. i.
Cor. iiii. Quid habes quod nō acce
pisti. De lege asit r natura mutui ē
obligari ad obsequia mutuati. Con
tra hoc faciūt i grati. Jere. v. Nū di
perūt in corde suo metuas m⁹ dñz de
um n̄m q̄ dat nobis pluuiā tēpora
neā r serotinā r. De natura etiā
mutui ē vti re mutusta ad illū vsqz
ad quē mutata est. de⁹ mutauit no
bis tēporaliavt eis vtamr ad susten
tationē si ad voluptuosā delectationē

Contra hoc faciūt voluptuosi. Sap.
ii. Uio p̄cioso r vnguētis nos i pleam⁹.
r. De natura etiā mutui ē rem
mutuatā reddere nō deioratā. de⁹
dedit homini aīaz bonaz. Sap. viij.
Sortit⁹ sū animā bonā. Sz q̄ hoc fa
ciūt oēs mali q̄ aīam occidūt. Sap.
xvi. Occidit homo p maliciā animā
suā. Scōo vidēdū ē q̄ sint icōmoda q̄
facit homini pctm: q̄ dēz sunt tria
hō spoliat vulerat: r semiuu⁹ relin
quitur. Primo a dyabolo spoliatur.
Dicit aut chy. s̄r Mar. q̄ dyabolus
dī fur: qz furat homini auruz sapie
argētū eloquētie. vest imēra h̄ntū
r lithesmina ḡarū. Primo igit fur
rat aurū sapie. Nichil em̄ ē quod la
tro tñ odiat q̄tū lumē. Istud lumē
est sapiētis diuina: quā fures iferna
les multū odit. Johā. iij. Qui ma
le agit odit lucē. et iō libentē eā exti
guūt. q̄n aut extiguere nō p̄nt criti
tugit Job. xxiiij. Si subito appue
rit aurora arbitratur ymbriā mortē
Istud aux demōes furant q̄n afe
rūt sapiētā diuinā r imittūt sapien
tiā frenam Baruch. iij. Filii agar q̄
exōsifēt sapiētā q̄ de fra est: viā aut
sciētie nesciēt. ¶ Scōo furant ar
gētū eloquētie. i. p̄dicatiōis r doctri
ne. Multū timēt latrōes q̄n aliquis
clamat sic demōes q̄n aliq̄s p̄dicat
Legi ē iosue. vi. Ad clamorē filiozū
isrl̄ muri hierico ceciderūt: qz sepe
advocē p̄dicatiōis oīa amara dya
boli corruūt. istud argētū dyabolus
furat quādo argētū scōo: ū elodōrū
h̄nt in scoriā fabularū. Esai. i. Argē
tū tuū h̄sū est i scoriā. ¶ Tertio fu
ratur vestes h̄ntū. facit igit dya
bol⁹ sicut fur violentus r mal⁹ q̄ oīa
p̄ciosa tollit vilia dimittit media a
liquādo tollit: aliquādo dimittit. p̄e
ciosa asit sūt aīe. istas tollit euz eas
ad pctm ducit. Gen̄ xiiii Da michi
aīas cefa tolle tibi vilia sūt peccata
ista dimittit q̄ tñ vilia essent a p̄cio
aīe sepāda hie. xv. Si sepaueris h̄
ciosū a vili: q̄n os mēi eris. Media

sunt tpalia que dyabolus aliquando tollit
 vt inducat hoīem ad errorēz ipatiē
 tiā. Aliquā dimittit vt eū peccare fa
 ciat p̄ intēperātiā. Quarto furat li
 theamina gr̄arū. S̄ca dei d̄r lithēa
 mē: q̄ facit aiām cādīdā. ps. Laua
 bis me ⁊ sup̄ nuūē dealbabor. ⁊ facit
 eā subtilē. i. p̄sciātā. Ezc. xvi. Indui
 te subtilibus: ⁊c. Diabolus autē furat
 ip̄a lintheamina q̄n̄ facit aiāz nigrā
 Treñ. iij. Denigratē sunt sup̄ car
 bones facies eoy. Et facit eā i p̄scia
 grossā. Math. xxij. Excolātes cū
 cē camelū autē gluticiēs. Sc̄do pec
 cator vulnerat. S̄z notādū q̄ vulne
 ra pctōy aliquā sūt recētia: ⁊ ista sa
 nan̄ vnctiōe. i. sp̄s̄cti inspiratione
 Eccl. x. Breuē lāguorē p̄cidet medi
 c̄. Aliquā sunt iueterata. Ista sanāt
 adustiōe. i. adustiuā carnis macera
 tiōe. p̄. Urē renes meos ⁊ cor meum
 d̄ne. ⁊c. Aliquā sunt putrida. Ista sa
 nan̄ icisiōe. i. icisiua tribulatiōe. ps.
 Multiplicate sūt i firmitates eoy ⁊c.
 Iō xp̄s̄ fuit inūctus vt sanaret vul
 nera recētia. p̄. Unxit te de⁹ de⁹ tu⁹
 ⁊c. fuit igne passiōis adust⁹ vt sana
 ret vulnera iuefata. p̄. Igne me exa
 miasti. ⁊c. fuit i quinq; p̄tib⁹ icis⁹ vt
 sanaret vulnera putrida. ¶ Tertio
 pctō: semiuu⁹ reliq̄t. Cū ei duo sint
 signa vite. i. de deo recte sentiūt p̄ fi
 dē ⁊ mouent p̄ bōa opa. Ad Rom. i.
 Iust⁹ ecce opera. Ex fide uiuit: ecce
 fides vera. Alī totalit̄ sunt mortui
 q̄ neutrū h̄nt. De quibus d̄r in ep̄la
 Jude. Arbores autūnales i fructuo
 se bis mortue. Alī sunt semiuui q̄
 h̄nt fidē s̄z nō opera. Titū. i. Cōfitē
 se nosse deū factis alit negant. Au
 gu. de questiōib⁹ euāgelij. Semuiu
 ius d̄r qui ex pte qua pōt cognosce
 re deum uiuus est. Ex pte vero qua
 pctis premitur mortuus est. ¶ Ter
 tio videndū est q̄ sint remedia con
 tra pctm̄. Ad sananda enī pctā tria
 sunt necessaria. Primo vniū mōdē
 tis timoris. Sed notādū q̄ timor
 aliquā catur ex cōsideratione pene:

⁊ tunc ē quasi quoddam cauteriū
 per quod purgatur sanies peccato
 rū. ps. Confige timore tuo carnes
 meas Eccl. i. Timor d̄ni epellit pec
 catū. aliquādo causatur ex cōside
 ratiōe iudiciōy dei: ⁊ tunc est quasi
 leuiēs fluctus maris nauem mētis
 cōcutiens donec pōd⁹ pcti abiciat
 iob. xxxi. Semp quasi tumentes su
 per me fluct⁹ timui deū: ⁊ pōd⁹ eius
 ferre nō potui. Aliquādo causatur
 ex cōsideratiōe gr̄ie: ⁊ tūc est quasi
 quoddam electuariū quod animā
 fortificat. Prouerbi. xiii. in timore
 d̄ni fiducia fortitudinis. ¶ Sc̄do ne
 cessaria ē olei idest spei dulcoran
 tis ifusio. Spes instar olei animam
 subleuat vt de salute obtinēda con
 fidat. Prouer. xix. Qui sperat i d̄no
 subleuabit. Rom. h. viii. Spe enim
 salui facti sum⁹: in aduersit̄ atib⁹ do
 lorē mitigat. ps. in q̄ michi spes de
 disti: hec me ⁊ solata ē in humilita
 te mea ignem gratie p̄seruat. Un
 de in Cayn iste ignis extic⁹ fuit: q̄
 oleo spei caruit dicens. Sene. iiii.
 Maior ē iniūstas mea q̄ vt veniam
 merear. ¶ Tertio necessaria ē ali
 gatura penitētie salutaris. De qua
 dicit eccl. vi. Vincula illi⁹ alliga
 tura salutis. ista alligatura si est de
 bito mō facta sanitatē iducit si ni
 mis laxa: fluxū nō restringit: si ni
 mis stricta: lesionē facit. Si etiā est
 de penitētia sponēda: q̄ si ē culpe p̄
 portidata ⁊ ad dimissionē culpe et
 pene. Talē p̄nīaz assumendā docet
 ap̄ls Rom. vi. Sicut exhibuistis mē
 bra v̄ra seruire imūdicie ⁊ iniqui
 tati ad iniūstatiē: ita nunc exhibete
 mēbra v̄ra seruire iusticie i sc̄tifica
 tiōē s̄z si ē nimis laxa pctm̄ n̄ restrī
 git nec remittit. ideod̄ ezc. xvi. A
 q̄ nō es lota i salutē: nec sale salita:
 nec inoluta p̄anis. Si ē nimis dura
 poti⁹ nocet: q̄ pctō: ipsā p̄uciet ⁊ ad
 pctm̄ redit ch̄. Cū apparere iust⁹
 v̄l sc̄t⁹: circa vitā tuā esto auster⁹ cir
 ca alioy aut̄ b̄ign⁹. audiāt te hoīes

Do. xliii. post festū trinita.

qua mādātē et grādia videāt faciē
tē. Sed de mlt̄ d̄r Mat. xliii. Alli-
gāt onera grauiā et iportabiliāz ipo-
nūt in humeros hoīm: digito autez
suo nolūt ea mouere. 2c.

Dñica. xliii. ser. s.

Cū ingredere-
tur ier^o qdā castellum
ocurrerūt ei decē viri
leprosi. 2c. Luc. xlv. Si-
cut d̄r. Aug. de celo venit magnus
medic^o qz per totū mūdū magn^o ia-
cebat egrot^o. Magna egritudo ē le-
pra corvis s; maior ē lepra mētis q̄
est pctm̄. Utrāq; autē xps i istis decē
leprosis curauit dū ipos corporaliter
et spūaliter sanauit. Significat autē
pctm̄ per leprā triplici de cā. Est ei
lepra mor^o fetid^o et siti quid^o et con-
tagiosus. Inq̄tum est morbus feti-
dus signat pctm̄ luxurie. Inq̄tum est
siti fidus pctm̄ auarie. Inq̄tum cō-
tagiosus pctm̄ superbie. Inq̄tum igitur
est fetid^o designat luxuriā: qz co-
rā deo et hoīb^o fetet. Zohel. j. Com-
putruerūt iumēta i stercore suo gre.
Zumenta autē in stercore suo com-
putrescere: ē carnales hoies i fetore
luxurie vitā finire. Tūc animus
luxoriosus ē fetid^o qm̄ est q̄triduan^o
Iuxta illud Zohan. xi. Dñe iā fetet
quatruiduanus em̄ est. P̄ria dies est
mala cogitatio et delectatio: et tunc
adhuc non fetet. Sc̄da est mal^o con-
sensus et tunc non fetet. Tertia est
malū: op^o et tūc anim^o s; sit mortu^o p
vntico th̄ actu non fetet. Quarta est
mala consuetudo et tunc anim^o est
mortu^o: et est fetidus. qz est quatri-
duanus et maxime qm̄ penitere nō
vult. Ista sunt quattuor scelera da-
masci de quibus d̄r Amos. j. Super
tribus sceleribus damasci et super
quattuor nō p̄uertā eū. Ubi d̄r glo.
P̄imū est malum cogitare. Sc̄dm̄
est consentire. Tercū opere implere.
Quartū non penitere. et subdit gl.
qui in tribus prioribus peccat si pe-

nit et cōuertit eum de^o ad vultū cle-
mentie sue si vero nō penitet auer-
titur ab eo vultus clementie dei. et
qz anim^o carnalis fetet i vitā p̄ cul-
pā iō fetebit in iferno p̄ penā. Esaye
lii. Erit pro suauī odore fetoz. Car-
nalis voluptas v̄ esse suauis et odo-
rifera: s; talis odor suauitatis ver-
tef in fetore ifernalis feditatis. Fe-
tor autē ipse in inferno cābitur a q̄-
tuor. P̄imo a fetēti p̄sortio. Demo-
nes enī qui sunt dānatoz socij sunt
valde fetidi Zohel. ii. Ascēdet fetoz
ei^o ascēdet putredo eius: qz suphe-
egit. Sc̄do a fetēti supplicio qz p̄a
fetēti. s. sulphurea punient. p̄. ignis
sulphur spūs pcellaz. 2c. In hui^o si-
gnificationē dñs sup sodomitas sul-
phur et ignem pluit. vt h̄r Sen̄ xix.
Tertio a fetēti corpe suo qz corpa
dānatoz erūt fetida. Esa. xxxiii. de
cadauerib^o eoꝝ ascēdet fetoz. Q̄rto
a fetēti loco. Terra ei ifernalis to-
rta ē fetida: qz oīm fetoz ū et imūdi-
ciaz ē plena s; i iudicio de^o vntū de
fecibus leuabit cloacā ifernalem
oēs feces iactabit: sicut p̄tz i elemē-
tis et reb^o ceterj. S; p̄mo de elemē-
tis videam^o. Terra ei ē frigida sic-
ca et obscura. de^o autē in iudicio ab
elemēto terre sepabit q̄cōd est frī-
giditat^o et obscuritat^o et siccitatis
totā frigiditatē siccitatē et obscuri-
tatē in cloacā p̄sciet ifernalē et re-
manebit splēdida fra sicut aux. iob
xxviii. Glebe illi^o aux. Apocal. xxi.
Ipsa ciuitas aux mūdū. 2c. Elemē-
tū aq̄ et maris aliq̄n est turbidū ge-
lidū et tēpestuosū. S; tūc de^o ista
ab aqua maris diuidet et totā tur-
bulētā tēpestuositatē et p̄gelatio-
nē in ifernū p̄sciet et remanebit ma-
re fulgidū tāq̄ chrystall^o. Apocal.
iui. In p̄spectu ei^o mare vitreum si-
mile cristallo. in aere ḡstant nubes
grādines fulgura et tonitrua. Tūc
autē de^o ab aere istā sepabit. et oēs
nubes grādines fulgura et tonitrua
in ifernū iactabit et remanebit aer

lucidus et seren^o. Esa. lxxv. Ecce ego
creo celos novos. Tunc celum et aere
nouum creabit: non quantum ad substantiam
sed quantum ad perfectam formam. Ignis est huius
fumositate ardore et luce. Tunc autem
deus fumositatem et ardorem mittet ad
regionem damnatorum totam autem lucem
mittet ad regionem beatorum. p. Uox domini
infrigidet flammam ignis. Inflammam ignis
infrigidet quantum fumositatem et ardorem a
luce diuidet. Non solum autem deus in cloaca
infernalium purget feces elementorum
sed et aliam rem. Si quidem fex gaudij
est dolor: fex sapientie est fatuitas et obliuio.
fex sanitatis est egritudo: fex uite est mors.
Tunc ergo deus a gaudio separet dolorem: a sapientia fatuitatem
et obliuionem: a sanitate egritudinem:
a uita mortem et omnem dolorem fatuitatem:
infirmitatem: et mortem in latrinam purget
in infernalium. Scitis autem remanebit
gaudium sine dolore: sapientia sine obliuione:
sanitas sine egritudine: et uita sine morte.
Ex his partibus quae elementa sunt tripliciter
considerari. Aut put sunt mixta et sic sunt in
mundo: quia ibi multis impuritatibus sunt
resposta. Aut put sunt purae: sic erunt post
iudicium: quia tunc deus eas purgabit et omnem
in puritate separet. Aut put sunt feculentae: et sic
erunt in inferno: quia omnes feces elementorum
illuc purificentur. Sicut et ceterae res tripliciter
sunt considerari: aut put sunt mixtae et sic sunt
in hac uita in qua est gaudium cum dolore / sapientia
cum obliuione / sanitas cum infirmitate / uita cum
morte. aut put sunt pure: et sic sunt in beata uita
ubi est gaudium sine dolore / sapientia sine obliuione:
sanitas sine infirmitate: uita sine morte. Aut put
sunt feculente et sic erunt in inferno ubi est omnis
dolor: obliuio / infirmitas / et mors. p. Calix in
manu domini uini meri. ec. ecce puritas quae est
in celo. plenam mixto ecce mixtio quae est in
mundo: uerum tamen fex eius non est exinanita.
ec. ecce feculentia quae est in inferno. Secundo
lepria est morbus sitibundus et quantum ad hoc
designat partem auaricie. Auarus enim adeo sitit
quod satiari

non potest. puerb. xxx. Tria sunt insaturabilia et
quarta quod nunquam dicitur sufficit. Infernus et
os uuluae: et terra quae nunquam saturatur aqua.
Ignis homo nunquam dicitur sufficit. primum igitur
insaturabile est infernus: quia quis quotidie aias
quasi infinitas deuoret: satiari tamen non potest. Tempore
uero ueniet quando dicitur sufficit. Iudicio enim
extremo celebrato omnes reprobis in inferno
retrudentur: et infernus tempore replebitur
et manu dei claudet: tunc infernus dicitur sufficit.
Secundo insatiabile est carnalis concupiscentia
quae a deo famelica est quod non potest
satiari. uerum tempore ueniet in qua dicitur
sufficit. quando homo ualde senescit ita quod calor
naturalis in eo deficit tunc concupiscentia
a carnalis dicitur sufficit quia senex uelut
nolit cogitare naturalem calorem in eo
deficiente. Tertium insaturabile est terra
sitiens quae semper aquam absorberet et desiderat.
Tempore tamen ueniet quando dicitur sufficit.
Quia ei est magna inundatio pluuiae ita quod
aqua sunt superabundantes: et per diuersa
loca discurrunt: tunc terra dicitur sufficit: quia
plus absorbere non potest. Ignis homo est
insatiabilis et nunquam dicitur sufficit: quia
quanto plura ligna apponuntur: tanto magis
accenditur: et ita recre per ignem auaricia
designatur. Eccl. xxiij. Aia calida quasi
ignis ardens non extinguitur donec aliquid
glutiat. Auarus igitur est insatibilior quam
ista tria praedicta insaturabilia. primum est
insaturabilior quam infernus: quia infernus postquam
plenus fuerit dicitur sufficit. Auarus autem
et stomachus est plenus: tanto magis est
cupidis. puerb. xxv. ij. Infernus perditio
nunquam repletur: supple in praesenti
Sicut oculi hominum insaturabiles. Eccl. v.
Auarus non implebitur pecunia. Secundo
auarus est insatibilior quam carnalis
concupiscentia: quia in hoc homine plene
concupiscentia carnalis dicitur sufficit. Auarus
autem in homine senes non senescit sed
iuuenescit. hier. Cum omnia uicia senescant
in homine sola auaricia iuenescit. Tullius in
lib. de senec. Auaricia senis ad sibi uelit
non intelligo. quod ei absurdum quod esse
potest quod minus restat uic eo

Do. xiiii. post festū trinita.

plus viatici q̄rere. Tertio auar⁹ ē i
saturabilior q̄ fra sities q̄ d̄t suffi-
cit q̄n plēa q̄n ē magna iundatio aq̄
rum: 2 q̄n ip̄e aq̄ supabūdātes per di-
uersa loca discurrunt dicit sufficit.
Auar⁹ aut̄ si h̄z magnā iundatiā di-
uitiaz nō t̄n d̄t sufficit siue sue diui-
tie currāt in frāciā p̄ diuersas nūdi-
nas: siue vsq̄ vltra mare p̄ diuersas
mercatiōes adhuc nō d̄t sufficit. 3o
sc̄dm Senecā assimilāt cani qui p̄-
iecta mox deuorat 2 rursus ad alia
deuorāda suspēsus āhelat. Assimila-
tur hidropico q̄ q̄to plus bibit tāto
plus sitit. Joh. iij. Ois qui biberit
ex hac aqua sitiet itezc. Tertio le-
pra ē morb⁹ contagiosus. Et q̄tum ad
hoc signat pctm̄ supbie qd̄ est conta-
giosum iuxta illud. Eccl̄i. xij. Qui
cōicauerit supb ō iduet supbiam. si-
gnat̄ ēt oē aliud mortale pctm̄ qd̄ d̄
se ē contagiosū ex eo q̄ vnū trahit ad
aliud. Et hoc pōt eē quadruplici de
cā. P̄ia cā ē pp̄ pcti pōderositatē.
vñ S̄ieg. Pctm̄ qd̄ p̄ p̄niaz nō diluit
mox suo pōdere ad aliud trahit: qz
iusto iudicio de⁹ cor̄ pctōis obnubi-
lat vt p̄cedētis pcti merito ēt i ali-
ud cadat. Sc̄da cā est pp̄ pctōis ce-
citatē. Et ponit exēplū Ch̄yso. De
sanctone cui cum capili i q̄b⁹ erat vir-
tus sua āputati fuissent mox phili-
ster ip̄m ligauerūt 2 oculos eruerūt
2 ip̄m ēt molere fecerūt qz q̄n pctōi p̄-
dit robur suaz 2 tutū: mox demōes
fimbis diuersoz desiderioz ipsū
ligāt in intellectu 2 affectū excecāt: 2
de vicio in viciū ip̄m currere p̄cu-
rāt. Tercia cā ē pp̄ demonū p̄fidi-
tatē. Dicit em̄ Ch̄yso. q̄ pctōes sūt
equi dyaboli quos exagitat p̄ diuer-
sa desertā facinorū duz eos ducit de
pctō in pctm̄. Quarta cā ē pp̄ quā-
dā pctōrum connexionē. Quedā em̄
pctā sunt sc̄dm S̄ieg. q̄ vidētur esse
cōnera. Nā auaricia trahit ad rapi-
nā ad furtū 2 ad m̄tra mēdacia. Su-
la trahit ad ebrietatē 2 luxuriam.
p̄ief. Vt̄er mero estuās cito dispu-

mata i libidinē. Supbia trahit ad
m̄ltas iniūrias inferēdas 2 ad mul-
tas ābitiones appetēdas.

¶ Ser. ij. vō supra.
Curretunt

ei decē viri leprosi qui
steterūt a lōge. 2c. Sicut
d̄t p̄hia. Boetio Si cu-
rari desideras opz v̄t vuln⁹ detegas
D̄t Eccl̄. xvij. In tpe ifirmitat⁹ cō-
de p̄uersationē tuā. Cōuersatio di-
cit totā vitā pctōis. s. cogitationes
locutiōes/et opa. Debz em̄ oñdere
medico sp̄uali cogitationes si h̄uerūt
immūde: locutiōes si fuerūt nocuet
opa mala q̄ fecit et opa bona q̄ omi-
sit. 3o isti leprosi suā vulnera 2 suas
infirmitates non absconderūt: s; me-
dico sp̄uali. i. xp̄o aperuerunt et cu-
rari petierūt. Circa curationē autez
ip̄oz p̄siderātur tria. s. infirmitat⁹
gen⁹: curationis mod⁹ et curationis ef-
fect⁹. Gen⁹ aut̄ infirmitatis est lepra
que ē morb⁹ incurabilis et abhōia-
bilis 2 vniuersalis: et iō pctm̄ signat
Est igi⁹ p̄mo morb⁹ incurabilis sicut
em̄ hō a lepra hūano auxilio vix aut
nūq̄ curatur sic nec pctō: curari po-
test nisi diuio auxilio adiūuet cū sit
sp̄s p̄ se vadēs in pctm̄ sed p̄ se non
rediēs a pctō. Legit̄. iij. Regū. vj. q̄
tēplum dei fuit septē ānis edificatū
Legit̄ aut̄ Joh. ij. q̄ quadragita
sex ānis fuit reparatum. p̄r quod
datur intelligi q̄ hō āteq̄ peccet de
facili pōt ieri tēplū dei s; si semel
cadit difficile imo nūq̄ per se resur-
git. Ideo casus pctōis pōt cōpari
sagene piscatoris in quā piscis per
se exire nō pōt. Compā ē casui ele-
phātis q̄ postq̄ ceciderit p̄ se resur-
gere non pōt: nisi alij elephātes sup-
uenerit q̄ ip̄m adiūuet. Cōpā etiaz
fractōi vasis frei vel fictilis qd̄ vltē-
ri⁹ reitegrari non potest. P̄imum
exēplū ptinet ad luxuriosos qui sūt
in aquis deliciarum vbi sunt multi
laque 2 sagene. Eccl̄. vij. Vidi ama-

riorē morte mulierē q̄ laque⁹ vena
 toy est ⁊ lagena cor ei⁹. Uñcū qui-
 dā phīs vidisset quēdā aucupē cuz
 muliere iocantē ait. Tu q̄ aues deci-
 pere niteris vide ne q̄si auicula fa-
 ct⁹ hui⁹ visco capiaris. Scōz exēpluz
 p̄tinet ad supbos q̄ more elephāis
 nō flectunt: et iō q̄n cadūt nō resur-
 gūt nisi alijs sc̄tis viris merit⁹ adiu-
 uent. Esay. lxiiij. Cecidim⁹ q̄si foliū
 vniuersi. Foliū q̄n cadit vltorius ad
 arborē nō resurgit. Tertiū exēpluz
 p̄tinet ad auaros q̄ amādo trena et
 ficiūt terra. Aug. talis est vniūsq̄
 qualis est dilectio sua. Si terrā diu-
 gas fra es: si deū diligis. deus es. nō
 quidem p̄ naturā sed p̄ grām. Et iō
 si tales frāgunē nunq̄ p̄ se reitegrā-
 tur. ps. Tāq̄ vas figuli confringes
 eos. Intm̄ em̄ cōterunt q̄ nec i eis
 ignicul⁹ parui desiderij nec modicū
 aq̄ lachrymarū inuenitur. Esay. xxx.
 Cōminuet sicut conteritur lagena
 figuli p̄ tritione p̄ualida: ⁊ non in-
 ueniet de fragmētis ei⁹ testa: i qua
 portet ignicul⁹ de scēdio aut hauria-
 tur pay aque de fouea. Scōbo lepra
 est mor⁹ abhomiabilis sic pctō: es
 abhomiabiles sunt apud deum. ps.
 Corrupti sunt et abhomiabiles facti
 sunt. Osee. ix. facti sunt abhomiabiles
 sicut ea q̄ dilexerūt. Auari em̄ dili-
 gūt lutū iō sunt luto viliores. Sap.
 xv. Luto vilior vita illi⁹ ⁊c. Luxurio-
 si diligūt imūda: et iō sunt spurcitijs
 fetidiores. Joel. i. Cōputruerūt iu-
 mēta i stercore suo. supbi diligūt vē-
 tosa: ⁊ iō sūt vesica miserabiliores: si-
 cut vesica acu pūcta detumescit sic
 eoz supbia: ⁊ iflatio subito euanesceit
 Sap. iij. Dirūpet eos iflatos sine
 voce. s. excusatiōis v̄ ofonis. Qua-
 li sūt pctōres sūt deo abhomiabiles
 bt̄ Chrys. sup illud mat. xxv. Disce-
 dite a me ⁊c. q̄si nō sufferat p̄ntiā il-
 loz vel aspicere sicut bt̄. Nam sicut
 carnales ocl̄i p̄ carnalē speciosi ta-
 tē v̄ idēdo delectā. Si q̄ sūt dissipa-
 ta vel deformata videam⁹ q̄ si vulne-

rat aspect⁹ n̄. sic ⁊ de⁹ q̄ in sc̄tate
 delectat aiaz peccatrices aiaz q̄si
 grauat⁹ aspicere nō suffert. tā q̄ acsi
 dicat eis quasi putredo ⁊ spurcitia
 est. Nec tādiu vos sustineo q̄ diu: ita
 ⁊ i iudicio meo ⁊ iō discedite a me.
 Tertio lepra est mor⁹ vniuersalis
 sic et pctm̄ totū cor⁹ p̄ corrūpit. iux-
 ta illud Esa. i. A plāta pedis vsq̄ ad
 v̄ticē capitis nō ē in eo sanitas. Et q̄
 p̄t⁹ p̄ pctm̄ hoīez ⁊ p̄ pedes ligat et
 capiti dñat. Ligat em̄ p̄ pedes. Job
 xvij. imisi in rete pedes suos ⁊ i ma-
 culis ei⁹ ābulat. Greg. Qui pedes i
 v̄hete mittit nō cum voluerit exit.
 sic q̄ i pctō se deicit nō mox c̄volue-
 rit. surgit. Et qui in maculis recis
 ābulat gress⁹ suos ābulādo iplicat. ⁊
 cū se expedire ad ābulādū nitit̄ ne
 ambulet obligat. dñat et capiti. au-
 gu. Pctō: seru⁹ ē tot demonioz q̄ tri-
 cioz. Uñ legit̄ de diogene pho: q̄ c̄
 Alexander diceret se dñatore orbis
 ille ait. Nequaq̄ es dñs sed seruoz
 meoz seru⁹. Supbia em̄ ē dñā tua ⁊
 ancilla mea. Te em̄ ducit ego autē
 eā suppeditaui. Carnalis ꝑcupiscē-
 tia et gula et ira sūt dñe tue et ācil-
 le mee. q̄ te ducūt ⁊ tibi dñant. ego
 aut eas suppeditaui et vici. et iō ser-
 uoz meoz seru⁹. Et cū serui alexan-
 dri vellent in ipm̄ irruere et ipz oc-
 cidere. Alexander ait. Videte ne ipz
 p̄tingatis: q̄ he seru⁹ dei est et veri-
 tatē bt̄. Scōbo ponit curatiōis mo-
 dus q̄ est triplex. P̄io em̄ pctō: cu-
 rat⁹ p̄ humilē sui recognitionem: q̄s
 notat cū bt̄. Qui steterūt a lōge scōz
 ei legē nō audebāt leprosi stare cum
 sanis et iō de lōge steterūt. Si r̄ ⁊ hu-
 milis pctō: deo appropinq̄re nō au-
 det: sicut bt̄ Luc. xvij. Publican⁹ a
 longe stans. et cc. Et talis hūilitas
 deo appropinquare facit. iuxta illud
 ps. Resperit in ofonē humilisi. idēz
 Cor p̄ritū et hūilitatū de⁹ nō despi-
 ciet. Jaco. iij. Appropinquate deo
 et appropiq̄bit vobz. Pctō: ei appo-
 pinq̄ deo p̄ hūilē sui recognitionē

diognis et
 alr̄ p̄dē

Do. xiiii. post festū trini.

et de^o sibi appropinquat p benignaz
exauditionem. nisi aut de^o hoi pri^o
appropiasset hō nullatenus deo ap-
propinquare potuisset. Aug. de ver-
b^o dñi. Quid tā lōgiquū: qd tā remo-
tū qd de^o ab hominibus imortalis a
mort alib^o iust^o a pctō:ib^o nō loco s^z
dissimilitudine. cū ergo de^o i se ha-
beat duo bona. s. iusticiā ē imortali-
tatē 2 nos duo mala. s. iustatē 2 mor-
talitatē. Si vtrūq; malū nřz susce-
pisset par nob^z fuisset 2 liberari no-
biscū op^o hēret. vt ergo esset nō hoc
qd nos s^z ppe nos. nō ē fact^o ille pec-
cator q tu s^z fact^o ē mortalis qd tu
suscipiēdo ei penā 2 nō suscipiēdo
culpā culpā deleuit 2 penā. Secūdo
pctō: curat p accēssū desiderii: cla-
mosā ofonē qd notat cū dī. Leuaue-
rūt vocē. 2c. Ille ad deū clamat qui
sua desideria ad deū leuat: vt sicut
pri^o desiderauit terrena: sic postmō-
dū desideret celestia. Aug. O si pos-
sem^o excitare homines et cū illis pif
excitari vt tales essem^o amatores
vite pmanētis qles sūt hoies vite
fugientis. Cū tali desiderio clama-
bat ppha dicēs. Clamaui in toto cor-
de meo exaudi me dñe. Et bñdixit i
toto corde. Quidā em̄ clamāt cum
toto corde. s. qui i suis ofonib^o hñt i
tellectū et affectū. i. attentionem et
deuotionem. i. Cor. xiiii. Orabo spū
orabo et mente. Alij orāt cū medio
iñ corde qui hñt attentionem s^z nul-
lā deuotionē. Osee. x. Diuisum est
cor eor. Alij cū nullo corde: q nullā
hñt deuotionem nec attentionem.
Esa. xlix. pp̄s hic labijs me hono-
rat cor aut eor lōge ē a me. ¶ Ter-
tio pctō: curatur p purā p̄fessionem
qd notat i hoc q xp̄s dixit leprosis.
Ite ostendite vos sacerdotib^o. S^z
ñ in via mūdati sunt: q de^o virtu-
te contritionis pctō:em mundat in-
teri^o priusq; a sacerdote absoluat
exteri^o. hoc etiā patet in leproso
quem domin^o tāgendo mundauit: 2
postea vt sacerdoti se repñerz sacri-

ticiū offerat p̄cepit. vt habet. Mat.
viii. Tūc leproso a dño tāgē quādo
peccator p̄pungit. Tūc sacerdoti se
repñerz quādo pctō: sua pctā p̄fite-
do manifestat Tūc sacrificiū offert
quādo satisfactiō nē p̄plet. p̄. dixi cō-
fitebor 2c. Dixi. i. firmiē statui. au-
gu. Mana pietas dei vt ad solā pro-
missionē pctā dimittat. nōdū p̄nun-
ciat ore 2 tamē iā d^o audit i corde
¶ Tertio ponit curatōis effect^o q
fuit i corpe 2 aīa p̄fecta sanatio: qd
notat in illo q redijt. Cui dixit dñs.
Fides tua te saluū fecit. Ubi notat
q p̄s leprosi sanarent^o clamaue-
rūt post sanationē etiā iste clama-
uit. Uñdī. Reuer^o est cū magnavo-
ce ad inuēdū q ad deū clamare de-
bem^o: vt sanem^o 2 vt i sanitate cō-
seruemur: 2 merito Quattuor em̄
de causis hō aliquādo clamabat. s.
a facie ignis. a violētia furis 2 ab i-
petu a quaz 2 a froze hostiū. in no-
bis adhuc ē ignis p̄cupiscētie. Joā.
xxi. ignis ē vsq; ad p̄sumationē de-
notās. S^z felix q dicere p̄d̄. Ecclē.
li. In medio ignis nō sū estuat^o. cō-
trā hūc ignē debem^o ad deū clama-
re. iohel. i. Ad te dñe clamabo: q
ignis comedit speciosa deserti. De-
bem^o etiā petere aquā lachrymarū
hūc ignē extinguit ecclē. iiii. ignē ar-
dētē extingit aq. in nobis etiā sūt fu-
res. i. oculi lascui iuxta illō Thy. iii
ca. Ocul^o me^o depredat^o est animā
meā. iō debemus ad deū clamare
petere oculorū custodiam Esa. xxi.
Ad me clamat ex seyr. Custos dō d
nocte. Seyr. interpretat^o hyc^o. Ocu-
li aut hyci pp̄ libidinē tortuse a-
spic iūt. Et iō per seyr. intelligit ille
cuius oculi sunt lascui. Talis debz
ad deū clamare qui ē custos i nocte
aduersitatū et tētationum. Sic cla-
mabat ppheta dicēs. Auerte oculos
meos ne videāt vanitatē in no-
bis et sūt aq multarū tribulationū
p̄. Saluū me fac de^o 2c. Et ideo de-
bem^o clamare et dei p̄solationē pe-

tere: sicut discipuli clamauerunt dice-
 ceteros. Mat. viij. Dñe salua nos peri-
 mus: et facta est tranquillitas magna
 in nobis est etiam continuū bellū
 Job. vij. Militia est vita hominis su-
 per terram. Ideo debem⁹ ad deum
 clamare et auxilium petere: sicut cla-
 mauit moyses. Cui dñs dixit Exod.
 xij. ca. Quid clamas ad me. Et tūc
 dñs pharaonē cū suo exercitu i ma-
 ri submersit: qz ad clamorē nostrū
 dominus vires diaboli et totius ex-
 ercitus fuit frāgit.

¶ Sermo .iij. vnde supra.

Etu prece-
 ptor miserere nostri:
 sicut dicit Bern. Illi
 me secure pmitto qui
 saluare me possit no-
 uerit et velit. Christus em̄ pōt saluare:
 qz est virt⁹ dei. Nouit saluare: qz est
 sapiētia dei. et vult saluare: qz p no-
 bis se fecit sacrificiū dei. Ista tria
 tangunt. i. Cor. i. Predicam⁹ xpm
 crucifixū ecce qz sacrificiū dei. Et
 sequit de duob⁹ alijs. Predicamus
 xpm dei virtutē et dei sapiētiam. Iste
 igit leprosi sciētes xpm habere po-
 tentiam sapiētiam et volūtātē saluādi et
 miserēdi ipm̄ inuocāt et dicunt Jesu
 dceptor miserere nr̄i. In quib⁹ ver-
 bis vocāt eū saluatorē: dceptorē: mi-
 seratorē. Saluatorē vocāt eū cū di-
 cunt. Jesu q saluator interpretatur.
 Ipse a talib⁹ nos saluauit: scz pecca-
 to diabolo et a pena. sicut dñs i libro
 iu. s. h. a. a peccato aut trib⁹ modis
 nos saluat: sicut ibidē dñs. Prio per
 charitatē inflāmātē. Sicut ei dicit
 ad Ro. v. Cōmēdat de⁹ suā charita-
 tē i nobis. Qm̄ cū adhuc pctōres es-
 sem⁹ xps p nobis mortu⁹ est. Exhibi-
 ta igit nobis arra tāte dilectionis
 accendimur ad diligēdiū deū qui p
 nobis tāta fecit: et ex hoc iustifica-
 mur et a pctis mūdāmur. Et iō scōz
 Aug. Licet fuerit ali⁹ mod⁹ possibi-
 lis nostre redēptiōis: nullus tñ nr̄e

sanāde miserie fuit cōueniētior: qz
 nullus ali⁹ intm̄ nos inflāmasset: si-
 cut qñ cogitam⁹ qz dei fili⁹ frat̄ nr̄
 esse voluit et p nobis mori dignat⁹
 fuit. Scō saluamur a pctō p fidem
 iustificantē. Sicut em̄ dñs Rom. iij.
 De⁹ ipm̄ posuit ppiciatorē p fidē i
 sanguine ipi⁹. i. p fidē passiōis ipi⁹
 Sicut ei aspiciētes ad serpētē enes
 in palo erectū sanabant a morsib⁹
 serpētū. Sic et illi q hāc fidē aspiciūt
 ad xpm̄ i cruce exaltatū sanant a vul-
 neribus pctōz. Tertio saluamur a
 pctō p satisfactionē et penā sufficien-
 tē. Penā et q p nr̄is pctis debebat
 ipse i corpore suo sustinuit et sic nos
 absoluit et suo luore sanauit. i. pe. ii.
 Pctā nr̄a. i. penā p pctis nr̄is ipse p-
 tulit i corpore suo sup lignū vt pctis
 mortui iusticie viuam⁹ cuius luore
 sanati estis. Scō xps nos saluauit
 a diabolo. Diabol⁹ em̄ hoīem nō de-
 tinebat nisi pctōz vinculis: et iō eo
 ipso q sum⁹ a pctis saluati sumus a
 diabolo liberati Aug. i. xpo vincūt
 inimici nobis inuisibiles potestates
 vbi vicunt inuisibiles cupiditates.
 fuso em̄ sāguie xpi sine culpa oīm
 delictōz cirographa sūt deleta et qz
 uis diabol⁹ adhuc nos tētet eisdem
 modis qb⁹ aff: tñ iā vincere nō pōt sicut
 an. qz xps forte i sua passiōe allē-
 gavit. i. potestātē ei⁹ cōpescuit vt di-
 cit Mat. xii. habebat em̄ duas ma-
 n⁹. Unā attrahētē p quā et scōs ad
 inferos attrahēbat: et istā xps i cru-
 ce āputauit et oēs scōs deiceps ad
 se traxit Jo. xii. Si exaltat⁹ fuero a
 terra oīa trahā ad meipz. Aliā ipel-
 lētē p quā ad pctm̄ hoīes impelle-
 bat et vincebat: et istā xpus in cruce
 sic vulnerauit et debilitauit qz de ce-
 tero nō pōt vincere nisi volētes Abs-
 chuc. iij. Cornua i manib⁹ ei⁹. Po-
 testas em̄ et virt⁹ xpi apparuit i ma-
 nib⁹ diaboli: qz vnā amputauit et aliā
 vulnerauit. Tertio xps nos salua-
 bit a pena et morte tpali et hoc i ge-
 nerali resurrectione et a morte eter-
 y. i.

Do. xiiii. post trinitatem.

na q̄ erat iduie villōis puatiōe. 30
sc̄z Greg. Una die integra ⁊ duab⁹
noctib⁹ iacuit i sepulchro ad innuen
dū q̄ lux vnice sue mortis destruxit
duplicē nostrā mortē. In dānat⁹ aut
mors eterna nō destruet: s̄ sp̄ viuifi
cat⁹ vt hō iterum mouat⁹. ps. Sicut
oues i inferno positi s̄ mors depas
scet eos. Dñr aut̄ pōi i inferno sicut
oues q̄ sicut oues herbā comedūt ⁊
iterū reuiscit⁹ vt iterū comedat⁹: sic ⁊
mors videbat⁹ dānatos occidere ⁊ tñ
iterū reuiscēt vt iterū occidant⁹: ⁊
iō dñr: mors depascet eos. vel dñr in
inferno poni sicut oues: q̄ sicut oues
postq̄ pauerit i yno prato dñr a pa
store ad aliud pratū: sic erit i inferno
3bi ei sūt duo prata: sc̄z pratū frigo
ris ⁊ pratū caloris. Postq̄ igit̄ oues
infernales pauerit i prato frigoris
pastor earū. sc̄z diabol⁹ deducet eas
ad pratū caloris: ⁊ sic alternatim
erit imperpetuum iob. xxiij. Ad ni
miū calore trāseūt ab aq̄s niuiū. vel
dicunt⁹ poni i inferno sicut oues q̄
sicut h̄mōi aſalia distingunt⁹ p gre
ges: q̄ oues stant p se: ⁊ capre p se
sic ē dānati similit̄ p diuersos gre
ges distinguent. Nā superbi faciēt
vnū gregē. Luxuriosi alium avari
aliū zachā. xij. Plāgēt terre familie
⁊ familie seorsum. Vel dñr in infer
no sicut oues tondent⁹ ⁊ sic tonse ad
pascua mittūtur sic pctōres hic di
mittent lanā. i. diuitias: ⁊ sic attōsi
ad pascua infernalis trāsmittentur
ps. Cū interierit nō sumet oīa: nec
descēdet cū eo gl̄ia ei⁹. Vel dicunt⁹
poni i inferno sicut oues: q̄ sicut
oues i calore stant p̄p̄resse ⁊ vna sup
aliā. in frigore aut̄ stant segregate
Sic ⁊ dānati cū erūt i igne inferna
li stabūt p̄p̄ressi vt vn⁹ sup aliū ma
gis incēdat. Cū hō erunt i frigore
erit sepati vt q̄libz se strideat mat.
viij. 3bi erit flet⁹ ⁊ stridor dētiū. Se
cūdo leprosi vocāt xpm̄ p̄cepto: em̄
3pse ei est ver⁹ p̄ceptor q̄ decē p̄ce
pta nobis dedit: q̄ si aliqñ trāsgredi

mur ipm̄ vt nri misereat rogare de
bem⁹. vñ ⁊ isti leprosi dicunt⁹ fuisse
decē sicut em̄ decē leprosi significāt
illos q̄ decē p̄cepta sūt trāgressi sic
decē mūdati significāt eos q̄ p̄ xpm̄
ad eorū obseruatiā sunt cōuersi. iste
decalog⁹ p̄ceptorū ē illud psalteriū
dechacho: de. De q̄ dicit p̄pheta. in
psalterio decachordo psallā tibi: q̄
verbū tractās. Aug. i lib. de eo decē
chordis distiguit tres differentias.
Quidā em̄ istud psalteriū portāt s̄
in eo nō cātāt. Qui sc̄z p̄cepta dei ex
timore seruāt: portare em̄ psalteriū
s̄ nō cātare i eo on⁹ q̄dē h̄z s̄ delecta
tionē nō habet q̄ timor penā habet
Alij portāt ⁊ cātāt q̄ sc̄z mādata dei
seruāt ⁊ ex amore seruāt. 3 ei sit la
bor i portādo est tñ delectatio in cā
tando. iuxta illud ps. Cātābiles mi
chi erāt iustificatiōes tue. Alij nec
portāt nec cātāt: sed p̄icit: q̄. s. man
data dei nō ex amore nec ex timore
seruāt. Meli⁹ est autē vt ibidē dicit
Aug. psalteriū portare ⁊ cantare q̄
tātū portare. Rursus meli⁹ portare
⁊ nō cātare: q̄ p̄icere: q̄ melius est
p̄cepta dei ex amore q̄ ex timore fa
cere. Rursus meli⁹ est facere ex ti
more q̄ nullo mō facere. Potētiam
addit quarta regula: illorū. s. q̄ non
portāt sed cātāt. Isti sunt q̄ dicunt⁹
nō faciūt. In psalterio q̄dē. r. choro
darū cātāt q̄ p̄cepta dei alijs p̄dicāt
sed nō portāt: q̄ ea nō seruāt. De ta
libus dñr Mat. xxiiij. Alligant onera
grauida ⁊ importabilia ⁊ imponūt
ea in humeros hominū digito aut̄ suo
volunt ea mouere. Tertio vocant
xpm̄ miseratore cū dicūt. Miserere
nri. Ad mīa sūt ip̄dēdā tria ipm̄
iclināt. s. sua affectio p̄cordialis no
stra deuotio filialis: et nra miseria
gñalis. Amor p̄cordialis est qñ radi
catur i corde: quando manifestatur
in operis exhibitione: qñ ostēditur
in aduersitatū perpeſsione: ⁊ qñ est
cum perseuerētia ⁊ continuatione.
3sto mō xps in passione ad nos affe

etionē: habuit p̄cordialē ipse enim iuxta cor suū fuit confossus ad innuendū q̄ amor noster in ei⁹ corde est radicat⁹. Ber. In quo em̄ clarius q̄ in vulnerib⁹ tuis eluxisset q̄ tu dñe suavis ⁊ mitis ⁊ multe mie. Ip̄e fuit i manib⁹ perforat⁹: ad innuendū q̄ in bñficiis est liberalis ⁊ larg⁹. si cut em̄ vas p̄foratū nichil retinet/ sic r̄ps nichil sibi retinuit s̄ oia nobis dedit: sc̄z carnē i refectionē sanguinē i ablutionē: animā i redēptionē: ⁊ deitātē dat i fruitionē. ip̄e ei i pedib⁹ fuit cōfix⁹: ad innuendū q̄ p̄d⁹ p̄torū n̄r̄ū portauit. Esa. liii. vere lāguores n̄ros ipse tulit: ⁊ dolores n̄ros ipse portauit. Ip̄e etiā fuit in cruce tot⁹ extēsus/ ad innuendū q̄ amor quo nos dilexit vsq̄ in p̄petuū se extendit Mat. vlt. Ecce ego vobiscū sum omnibus dieb⁹ vsq̄ ad cōsumationē seculi. Sc̄do inclinat ip̄m ad miserādū n̄ra deuotio filial⁹ Hier. c. xxxi. Si fili⁹ honorabilis es/ frain. Si puer delicat⁹: q̄ ex q̄ locut⁹ sū de eo: adhuc recordabor eius. Idcirco p̄turbata s̄ viscera mea sup eū. Miserās miserebor ei⁹. Ac si dicat dñs int̄tū viscera mea sup eum p̄mouent. Ac si ex eo michi acresceret magn⁹ honor: ⁊ iō dicit. Si fili⁹ honorabilis. Ac si ex eo michi p̄meat magna vtilitas: iō dicit effraī q̄ interpretat̄ fertilitas: vel ac si eēt paruul⁹ ⁊ etatē imatur⁹: vel ac si eēt delicate nutrit⁹: ⁊ iō dicit. Si puer delicat⁹. Et reuēra facti viri sūt filii honorabiles dei: q̄ i ipsis ē ymago dei quā i seipsis honorant Eccl. i. c. filii i māsuēdudie serua aiā tuā: ⁊ da illi honorē sc̄z meritū ei⁹. Sunt et viles deo non rōne dei: sed rōne ip̄or̄ Cris. Sicut bñfaciētes nō deo p̄stam⁹: sed nobis dñs aut̄ gaudet nō deo s̄no lucro: sed de n̄ra salute. Sic peccātes nō deo nocem⁹: sed nobis deo aut̄ tristat̄ aīo nō de suā iniuria s̄ d̄ n̄ra p̄ditionē. Sūt etiā paruuli in d̄ cognitionē ⁊ dilectionē q̄ diu sūt p̄sen-

ti i vita. i. Cor. xiii. Cū eēt paruul⁹ loquebar vt paruul⁹ ⁊ c. Sunt etiā a deo delicate nutriti: sc̄z pane angelico. i. seip̄o. ps. Panem angelorū māducauit h̄o. Tertio ad deū inclinat miseria ḡnalis. Sunt tñ quidā que nullā h̄nt miseriā ⁊ nō indiget miā s̄. beati in quib⁹ nulla ē miseria: nec q̄tū ad corp⁹ nec q̄tū ad miāz Apo. xxi. Absterget de⁹ oēm lachrymam ab oculis sc̄r̄orū ⁊ c. Aug de ciu. dei Erit in singulis in separabilis voluntas libera: ab oī malo liberata ⁊ i-pleta oī bono fruēs idēficiēt̄ eter-nox gaudiorū iocūditate oblita culpa ut oblita penarū: nec tñ iō sine liberatiōis oblita: vt liberatori suo s̄ sit ingrata. Alii sunt q̄ oēm h̄nt miseriā nec vllā p̄nt recipere miāz sc̄z dānati. Corū em̄ cor erit subiectum oī pene ⁊ miserie. Esa. i. A plāta pedis vsq̄ ad verticē nō est i eo sanitas Corū ei aīa erit plena omni angustia q̄tū ad culpā p̄teritā. Sap. v. Dicet̄ intra se penitentiā agētes et pte angustia spūs gemētes ⁊ c. Erit em̄ plena oī dolore: quātū ad penāz presentē. Esa. xiii. Tortiones ⁊ dolores tenebūt ⁊ c. Erit plena omni tortione imaginatiua ⁊ formidatiua. Sap. xvii. Timore percussi illi⁹ que nō videbāt faciei estimabāt deteriora esse q̄ videbātur. Erit plena omni desperationē p̄pter veniā denegatam Michee. i. Desperata est plagā ei⁹. Alii sunt q̄ nec oēs nec nullas: s̄z tamē aliquas h̄nt miseriāz et ideo multiplici indigēt miā illi. s̄ illi q̄ s̄t in via q̄ multas h̄nt miseriāz q̄tū ad corp⁹ Bern. Homo nat⁹ de muliere: ideo cū reatu replet̄ multis miseris: iō cū fletu q̄ quasi flos egrediet̄ ⁊ cōterit̄: ideo cum metu habet etiā multas miseriāz i aīa: q̄ sc̄dm Bern. Ratio obnubilat̄ multiplici errore Memoria p̄fundit̄ multiplicit̄ obliuōe. Volūtas iactatur multiplici perturbatione.

¶ Dñica. xv. Sermo primus.

Do. xv. post festū trinitatis

Nemo potest

duob⁹ dñis seruire ꝛc. **Matth. vi.** Sicut dicit **Aug. De⁹ hōlez fecit** vt sūmū bonū itellige-
ret itelligēdo amaret amādo possi-
deret: ꝛ possidēdo fruere. **3o xps** i
h euāgelio itēdit nos ab amore ter-
renoz ad amorē celestiu inducere.
Et hoc quattuor modis. **Primo** dis-
suadēdo diuitiarū seruitutē: cū di-
cit. **Nemo pōt** duob⁹ dñis seruire.
Secūdo iterdicēdo nimia sollicitudi-
nē: cū dicit. **3o** dico vobis ne solliciti
sitis ꝛc. **Tertio** ostēdēdo istā p simili-
tudinē cū dicit. **Nōne** aia plus est q̄
esca. ꝛc. **Quarto** inducēdo suā intē-
tionē cū dicit. **Querite** q̄ primū re-
gnū dei. **Circa** p̄mū notād q̄ nemo
pōt seruire duob⁹ dñis ꝛ tria p̄cipiē-
tib⁹: isti duo dñi sunt de⁹ ꝛ diabolus
vel de⁹ ꝛ mūd⁹: vel de⁹ ꝛ caro. **Pri-**
mis duob⁹ nemo pōt seruire: q̄ de⁹
p̄cipit humilitatē **Mat. xi.** **Discite**
a me q̄ mitis sum ꝛ humilis corde
Diabolus superbiā **Job. xli.** **3p̄e** est
rex sup oēs filios superbie. **Bregio.**
Luidētissimum signū reproborum
est superbia humilitas electoz. **Cū**
ergo quā q̄sq̄ habeat cognoscit sub
quo rege militet inuenitur. **Sec⁹** is
duob⁹ nemo pōt seruire q̄ de⁹ dili-
git pacē: mūdus turbationem **Job.**
xvii. **In** mūdo p̄ssurā habebitꝛ i me
aut pacem. **Terti⁹** duob⁹ nemo pōt
seruire q̄ de⁹ p̄cipit puritatē: caro
appetit vo lupratē. **Iste** sunt due le-
ges. **De** quib⁹ d̄r. **Rōm. xv.** **Uideo**
aliā legē i membris meis repugnā-
tē legi mētis mee. **Lex** carnis ē car-
nalia cōcupiscere. **Lex** mētis est mū-
diciā desiderare. **Sala. v.** **Caro** con-
cupiscit aduers⁹ sp̄m: ꝛ sp̄s aduer-
sus carnem. **Sequit̄** em̄ **Aut** vnum
odio hēbit scz diabolū: ꝛ alterū dili-
get scz deū. **Aut** vnū sustinebit scz
diabolū nō qdē diligit **Aug.** **Nemo**
diabolū diligit: sꝫ sua cupiditate i-

plicat⁹ subdit̄ ei: ꝛ eū diligit: sicut q̄
ancille aliene ꝛiunct⁹ est p̄pter ꝛcu-
piscētiā patiē diuturnā seruitutē: ꝛ
si nō diligit eū cui⁹ ancillā diligit: et
alterū contēnet. s. **Non** quidē odio
habebit **Aug.** **Null⁹** cōscientia deū
odisset: hoc autē **Aug.** post modum
retractauit p̄pter illud ps. **Super-**
bia eozū qui te oderūt ascēdit semp
Sed sine dubio nullus deum odit
affectu: ꝛ si affectu. nec etiam diabo-
lus in quātū scz est oīm gubernator:
sed in quātū est eozū punitor: sicut
nec latro odit iudicē in quātū ē ho-
mo sed in quātū est iudex et tortor.
Postq̄ dixit i ḡnali descēdit ad spe-
ciale dicēs nō potestis deo seruire ꝛ
māmone. **Glo.** **Māmone** nomē est
demonis q̄ p̄ceest diuitiis: nō q̄ i ei⁹
ditiōe sint: sed q̄ ipsi⁹ vt̄ ad deci-
piēdū irretiendo laqueis diuitiarū.
Non dixit. **Nō** potestis habere sed
nō potestis seruire. **Licite** em̄ habe-
ri p̄nt q̄ bene dispēsat. **Quidā** em̄
eas diligūt cōtra deū: sicut auari q̄
sunt earū serui. **De** quib⁹ dicit glo.
Seruire diuitiis deum negare est.
Alij eas diligūt: sed infra deū. sicut
viri p̄fecti q̄ adhuc terrenis sūt de-
diti. **Isti** sunt q̄ edificāt lignū: fenu:
ꝛ stipulā: q̄. s. terrena pl⁹ iusto vl̄ mi-
n⁹ vl̄ minime dilexerūt. **Alij** retinēt
ea p̄p̄ deū: vt. s. paupib⁹ inde subue-
niāt: sicut fuerunt patriarche: sicut
fuit sc̄t⁹ **Joh. p̄riarcha alexād:** in⁹
q̄ in orōne xpi dicebat sic. **bone** iesu
ego dispergēdo tu subministrando
vt videam⁹ q̄s vincat. **Circa** sc̄m
notād q̄ xps interdixit supflūā cu-
rā mūdanoz. **diabol⁹** ei p̄mo solici-
tat hōiem vt q̄rat necessaria. **Sicut**
de⁹ vt̄ hōi p̄mississe. **Sen. iij.** **In** sudo-
re vult⁹ tui vesceris pane tuo. **hahi-**
tis necessarīs sollicitat: vt q̄rat sup-
flua q̄ sollicitudo dissuadet. **Phi. iij.**
fachil solliciti sitis **Chryso.** **Solli-**
citudo de speratiōis est filia. **habitꝛ**
necessarīs ꝛ supfluis sollicitat vt q̄
rat nociua per vsuras. s. ꝛ rapinas.

gloria cor
sol. luna. sta

uerb. f. Semite omnis avari aias possidentiu rapiunt: principiu igit te rationis i avaritia est nimia sollicitudo circa necessaria. pgressus circa supflua: sed cōsumata malitia circa nociua. Dñs igit studuit amputare tētatiōis pncipiū est qđ nimia sollicitudo circa necessaria: cuz dicit ne solliciti sitis aierfe 2c. Quo oblato psequens auferē. pgressus 2 finis. Qui em̄ nō est sollicit⁹ circa necessaria: nec circa supflua 2 nociua. Notādū tñ qđ est qđā sollicitudo quā fecit charitas. De qua Rom. xij. Qui p̄est i sollicitudine. Alia quā fecit necessitas. Tertia quā facit cupiditas. De hac duplici dicit glo. In sudore vult⁹ tui paraf panis: s3 panis exercēdus est sollicitudo tollēda q̄ mentem perturbat dñs timet ne aut possessa dispereāt: aut elaborata nō cōtingant. Prima p̄cipitur. Secūda permittitur. Tertia phibet. Circa tertium notādū p dñs phibet hāc superflua sollicitudinē p multiplicē similitudinē. Et primo per similitudinē creature rōnalis: de q̄ ponit duo exēpla. Unū cū dicit: nonne aia plus est q̄ esca: 2 corp⁹ plus q̄ vesti mētū. Qui dedit maiora. i. aiam p̄ uidebit minora. i. esca 2 vestes. Et dñs ponit hic tria bona q̄ deus hoi dedit sc3 corp⁹ aiam: 2 res. Aia autē debet subici suo superiori. i. deo sibi obediēdo: 2 corp⁹ suo superiori. i. anime sibi obtēperādo 2 res suis superiorib⁹ sc3 deo vt pauperibus dī tribuant: 2 anime vt discrete diligātur 2 corpori sibi necessaria ministrent. Sed istū ordinē peruertūt diuites nō subiciuntur deo q̄ pauperib⁹ nichil tribuunt nec anime q̄ eas unque diligūt: nec corpori q̄ illud fame afficiūt. Aliud exemplum: quod ponit circa creaturam rationalem est cū dicit. Quis aut v̄m cogitans pōt adscire ad staturam suam cubitū vnū. Glo. Illi ergo regedi corporis curā relinquitte qui illud ad hāc

staturā fecit peruenire. Tāgitur autē hic i glo. magna similitudo vtrū nostrū corp⁹ erit simile corpori christi quātū ad eādē staturā: 2 dicens dū q̄ illa similitudo quātū ad tria potest cōsiderari: vel quātū ad eiusdem glorie xp̄i conformitatē et sic est impossibile: q̄ null⁹ gloria pōt glorie xp̄i adequari: q̄ gloria corporis xp̄i erit instar solis: gloria beate virginis instar lune 2 glia ceterorū sanctorū erit instar stellarū. i. Cor. xv. Alia claritas solis. i. xp̄i. Alia claritas lune: id est beate Marie. Alia claritas stellarū. i. ceterorū sanctorū. Vel pōt considerari quātū ad eiusdem stature qualitātē: 2 si non erit ibi talis similitudo Aug. de ci. dei. Si dixerimus ad dñici corporis modū minorū maiorūq̄ corpora redigēda peribit de multorū corporibus per plurimū cū ipse nec capillū esse periturū permittat. Vel potest intelligi quātū ad eādē etatem: 2 sic erit ibi ista similitudo. vnde subdit Aug. Restat q̄ vt q̄sq̄ recipiat suā māsūrā quā habuit i iuēntute. Si senex est mortu⁹ vel fuerat habitur⁹ est an defunct⁹: 2 ideo nō est dictum ab aplo. Ephe. iij. In mēsūrā stature sed in mēsūrā etatis plenitudinis xp̄i: q̄ resurgūt corpora mortuorum i iuuenili etate ad quā christū peruenisse cognouim⁹. Hec Augu. Secūdo hoc ostēdit exemplo creature sensibilis: cum dicit. Respiciite volatilia celi. 2c. Ex hoc vt dicit Aug. Quā dixerunt hominem nō debere laborare. sed diuise puidētie se pmittere. Sed sicut ille ait si adest t̄pis facultas debemus victū laborādo acquirere. alias si vellem⁹ sicut volatilia volare: aut sicut natātia natāre hoc esset deū tentare. Si vero iminet necessitas debem⁹ nos diuine puidētie pmittere: tunc ille nos pascet sicut aues. Et ponit exēplū i paulo 2 petro. Paul⁹ quidē mortē fugit: tñ christus petrum a vinculo.

Do. xv. post trinita.

culis liberauit. Paulus em̄ p̄ hūa-
num auxiliū euadere poterat: et iō si
uoluisset expectare diuinū auxiliū
hoc fuisset tētare deū. Petr⁹ autē ca-
rebat hūano auxilio et iō se p̄mitte-
bat diuino. Tertio ostendit hoc exem-
plo creature vegetabilis: cū dicit cō-
siderate lilia agri: et infra Si autē te-
nū agri et c. hie re. Qd̄ sericū: q̄ pur-
pura q̄ pictura texturich̄ pōt florib⁹
pparari. Liliū igit̄ induit veste can-
dida, rosa veste purpurea: viola ve-
ste hyacinthina: fenū agri veste viri-
di: sicut et sol veste lucēti. Iuxta illd̄
ps. Amic⁹ lūmie sicut vestimento.
Sic et̄ inter sc̄dōs viros quidā indu-
unt cādore puritatis: quidā rubore
charitatis: quidā hyacinthino cele-
stis cōtēplationis quidā virore vir-
tutis quidā splēdore honeste cōuer-
sationis. Vltimo cōcludit suā intē-
tionē: cū dicit. Querite ergo primū
regnū dei et iusticiā eius: hec omnia
adiicient vobis. Iusticia autē regni
celoz est illa p̄ quā ip̄m regnū acq̄-
rit. De quib⁹ sic dicit Aug. Venale
habeo dicit dñs. Quid regnū celoz
Quo em̄itur paupertate regnū do-
lore gaudiū labore requies ignomi-
nia gl̄ia. morte vita. Moneta igit̄ q̄
em̄it regnū est paupertas. Mat. v.
Bti paupes sp̄s: qm̄ ip̄oz ē regnū
celoz. Moneta qua em̄it gaudiū est
dolor et p̄secutio. Ibidē. Bti q̄ p̄secu-
tionē patiunt̄ p̄pter iusticiā: qm̄ ip̄o-
rum est regnū celorum. Moneta
qua em̄it req̄es est labor et penitētie.
Mat. iij. Penitētiā agite appo-
pinquabit em̄ regnū celoz. Moneta
qua em̄it gl̄ia est ignominia et hu-
militas profunda. Mat. xvij. Nisi cō-
uersi fueritis et efficiamini sicut par-
uuli et c. Moneta qua em̄itur vita ē
mors p̄pter xpm̄ assumptā. Mat. ij.
xi. Regnū celoz vim patitur: et vio-
lenti rapiūt illud. Magnā vim et vio-
lentiā quilibz sibi facit qm̄ p̄pter re-
gnū celoz vitā suā cōtēnit. Quod
autē dicit hec omnia adicient vobis

non est intelligēdū sicut dicit Aug.
q̄ semp̄ adicient cū apostolus de se
dicat. In fame et siti: in frigore et ni-
ditate: sed aliquā dantur: aliquā sub-
trahūtur. Est em̄ deus sicut dicit Aug.
Medicus qui nouit qm̄ sunt apponē-
da et qm̄ subtrahenda. Cū igit̄ apponit
sūt ad gr̄am actionē cū subtrahit ad
p̄bationē. ¶ Ser. ij. vñ supra,

emo potest

duobus dñis seruire et c.
sc̄dm̄ Aug. tria sūt ge-
nera hoīm. s. valde bōi
sicut viri p̄fecti: valde
mali sicut p̄ctōres et imp̄i. Medio-
crit̄ bōi et mediocrit̄ mali sicut sunt
negligētes et tepidi q̄ volūt deū dili-
gere et mūdū. Ista tria ḡra hoīm dñs
describit i p̄senti euāgelio. P̄mo em̄
describit mediocriter bonos et me-
diocriter malos: cū dicit. Nemo p̄t
duob⁹ seruire. Isti duo dñi sunt mūd⁹
et de⁹ in simul diligere nō p̄t sicut
s̄cti viri p̄ multa exēpla ostēderūt.
Aug. sup̄ ioh. hoc ostēdit exēplo va-
sis dicēs Si habitet i te amor mun-
di: nō est quo intret amor dei vas es
sc̄d̄ plenes tunde qd̄ habes vt reci-
pias qd̄ nō habes: tūde amorē secu-
li vt implearis amore dī. De hoc eod̄
ide sic dicit in li. ibidē. Om̄e. l. Est
amor vtilis et amor noxi⁹. amor vti-
lis amore p̄peditur amor noxi⁹ re-
cedit et amor vtili succedit pleni sūt
hoīes amore huius seculi fundant̄
capiant. vis vt intret mel vbi acetū
infudisti. Idē etiam sup̄ ioh. hoc
ostēdit exēplo manus dicēs. Non
potest d̄s amare quod eternum est:
nisi subtrahat amare quod tēpora-
le est. Amorē hominis sic putato q̄
si mansi aie: si aliquid tenet aliud te-
nere nō pōt vt autē possit tenere qd̄
dat dimittat quod tenet. Qui enim
amat seculū: deū amare nō pōt: q̄
occupatam h̄z manū. Dicit illi dñs
Tene quod do. non vult dimittere
quod tenebat non pōt accipere quod

offeret. Si necessitate impeditus possidere cogit: possideat non possideat teneat non teneat. dominus sit rei sue: non seruo auaricie sue. Cyprianus in tractatu de. xij. abusiōib⁹ seculi: ostendit hoc exemplo oculoꝝ dicens. Mundi amor et dei p̄ in vno corpore habitare non possunt quā admodū oculi celi et terrā pariter nequāq̄ aspiciunt. Chrysostomus sup̄ Mat. hoc ostendit exemplo per naturā celestium et terrenorū dicens. Celestia et spūalia leuia sunt naturaliter sursum tendentia: terrena ponderosa sunt et deorsū trahētia. Si spiritalia tenueris sursum te ducūt. Si terrenas deorsū te ponēt. De hoc dicit etiā quedā glos. s̄ hunc locum. Res inquit terrena vel deus n̄ i corde hominis dñe ad p̄traria ex vtraq̄ homo trahit. Nā de⁹ trahit ad superiora sibi seruientē. Res hō terrā trahit ad inferiora. Raba⁹ sup̄ Lucā ostendit hoc exemplo vasis dicens. Dilectio dei non recipit sectionem. Nam quantum dilectionis in similibus expenderis hoc tibi necessario a deo deficiet. Sicut ei i vase aliq̄ plenitudine in quantum emanauerit foras: in tantū necessarium ē in plenitudine denegare. Sic et anima in quantum emanauerit ab ipsi⁹ dilectione ad illicita: in tantū minus necessarium ē a deo p̄t̄ aut hō et deo seruire et diuitias habere: sed non eis seruire: quia tunc diuitiarū. seruus esset et auariciado minaretur eidē. Juxta illud. Amos. xi. Auaricia in capite omnium Auaricia ei aliquando occupat manū quādo scz quis semp̄ vult accipere et non dare. Eccl̄a. iiii. Non sit pot̄ recta manus tua ad accipiendū et addandū collecta. Aliquādo os. quādo scz de terrēa vult loq̄ et tractare. Job. iij. Qui de terra est de fra loq̄tur. Aliquādo oculos. Juxta illud. p̄. Oculos suos statuerunt de celi. iter. Talis auaricia curari pot̄ sed quādo ascendit s̄ caput et dñā efficit vix curatur. In seruis autē dei

auaricia non occupat caput quia eis h̄ dñā. Nec os: quia de terrenis non loquuntur. Nec oculos: quia i talibus non delectantur. Nec manus: quia liberaliter pauperibus largiuntur. Sciunt ei quia bona temporalia non sunt propria sed accommodata. non sunt secura: sed transitoria. Non sunt preciosa s̄ vilia. Elemosyna autem facit ut sint propria. Petrus rauē. Da pauperi: ut det tibi: quia quicquid pauperi dederis tu habebis quod pauperi non dederis alter habebit. Facit ut sint secura. Ambrosius. Hereditas i tu toponit que deo custode seruat. Facit ut sint preciosa: quia plumbū conuertit in aurū. Augustinus. Laudas mercato rē si vendit plūbū et acquirit aurū et non illū d̄ erogat pecuniam et acquirit iusticiā. Scdo describitur valde bonos et hoc exemplo volatilib⁹ et liliorū. Per volatilia enim facti viri stelliguntur ex eo quia corde in celis morantur. Phil. iij. Nra conuersatio i celis est. Periculus ē ei istis volatilib⁹ habitare i fra iuxta illud. Esa. xxiij. Fortitudo et fouea et laqueus s̄ te d̄ habitatores terre. Auis ei q̄ habitat i fra aut ē i formidie necapiat. aut cadit in foueā descipite q̄ sibi p̄parat aut laeīs irretitur. I formidine sunt auari. Job. xv. Sonit⁹ terroris i auribus ei⁹. et c. In foueā cadūt luxuriosi. Prouer. xxiij. Fouea p̄fūda est meretrix. Laqueis irretit s̄ supbi q̄s supbidemōes in fca abscondit. p̄. In via hac qua ambulabā absconderūt superbi laqueū michi. Et subdit. Esa. Et erit omnis q̄ fugerit a facie formidinis cadet in foueā. et q̄ se explicuerit i fouea tenebit laq̄o quia sepe fit quod quis desinit erdēter amare terrena transfert se ad amandū carnalia: et quando subiūgauerit auariciam et p̄cupiscentiam inde efferet in subbiā. intelligitur etiam viri sancti p̄ lilia. Nā liliū extra et cātib⁹ intus est aureū intus et extra odoriferū. Sic viri sancti i corpore sunt cādi di p̄ puritatē i corde aurei p̄ charitatem. y. iij.

Do. xv. post festū tri.

tatē. in p̄sciētia ⁊ vita sūt odoriferi p̄ s̄ctitatē: q̄ eorū vita est odorife-
ra deo ⁊ p̄rio. **Cas. v. Dilect⁹ me⁹**
cādid⁹ p̄ puritatē. Rubicūdus pro
p̄ charitatē. **Elect⁹** ex milibus pro
p̄ vite ⁊ p̄sciētie s̄ctitatē. Uix enī
de mille s̄uenit vn⁹ qui hanc dupli-
cē habeat s̄ctitatez. **Thresh. iij.** cā-
didiores niue: nitidiores lacte: rubi-
cūdiores eboze antiq̄. saphyro pul-
chriores. Sūt ei cādidī ⁊ nitidī: lcoz
pore. rubicūdī i mēte: fulgidī i cōsci-
entia ⁊ p̄uersatiōe. **Tertio dñs** de-
scribit valde malos cū d̄t. **Si** autē fe-
nū q̄d hodie ē ⁊ cras i clibanū mitti-
tur. ⁊c. per fenū reprobi itelligunt̄
q̄ hic fuerit aridī i fide ⁊ in bono o-
pere ⁊ postmodū mittēturi clibanū
ifernalē p̄ combustionē. Quomodo
autē corpa dānatorū possit p̄buri ⁊ nō
p̄sumi ostēdit **Aug. de ciui. dei.** m̄
tiplici exēplo. **Primo** exemplo ver-
miū dicēs. **Nullū** gen⁹ v̄miū i a-
quay caliday scaturigie reperitur
quoy feruorē nemo ipune p̄tractat
ille autē non solū ibi sūt sine vlla le-
sione s̄ etiā extra nō possunt viuere.
Secūdo exēplo mōtiū dicēs **Quidam**
notissimi mōtes sicilie q̄ tāta tēpo-
ris vetustate vsq̄ nūc flāmis estuāt
⁊ integri p̄seuerāt sat̄ydonei testes
sūt nō oē quod ardet p̄sumi. **Tertio**
exēplo carbonū q̄ ignis operatione
sic facti sūt lcorruptibiles vt in ter-
rā humidā suffosi dum essent ligna
putrescerēt: corrūpi nō possūt quar-
to exēplo pauōis dicēs q̄ de⁹ dedit
carnea pauoni mortui ne putresce-
ret: ⁊ narrat ibi q̄ semel cū hec auis
sibi cocta fuisset oblata de pectore
ei⁹ vsq̄ ad ānū seruari fecit: ⁊ nullā
lesionē incurrit nisi q̄ aliquātulū cor-
pulētie scioris ⁊ fetioris fuit. qui-
to exēplo salamādre dicēs: sicut scri-
p̄t q̄ de naturis aialū curiosus
idagarūt **Salamādra** i ignib⁹ uiuit
de cui⁹ etiā pellib⁹ sūt corrigie pre-
ciosa q̄ q̄si vetustate p̄sumpte si p̄-
giant̄ i ignē ex veterib⁹ fiunt noue.

Ultio dñs instruit oēs sc̄z valde bo-
nos ⁊ valde malos ⁊ mediocri t̄bo-
nos ⁊ mediocri t̄ malos q̄n̄ p̄cludit.
Querite ḡ p̄mū regnū dei. in hoc q̄
d̄t p̄mū dat itelligere q̄ p̄mo ⁊ p̄nci-
palit̄ sp̄alia sūt petēda. **Sz** istū or-
dinē p̄uertit auari: contra q̄s dicit
Aug. in lib. l. omei. vsq̄ adeo cecitas
mētis hoīem occupauit: vt oia
bōa velit h̄re p̄ter seip̄z vilāvis h̄re
bonā vxorē bonā domū bōaz. **Quid**
currā p̄ singla caligā h̄ vis h̄re ma-
lā: ⁊ vis h̄re vitā malā. nūq̄d nocē-
bit tibi pl⁹ mala caliga q̄ mala vi-
ta. cū ei mala caliga p̄stricta nocue-
rit sedē discalciāste abiici s̄: aut cor-
rigis: aut mutas. muta iḡ vitā ⁊c.
Deide subdit. **Sz** plāe vide o vñ fal-
leris calliga nocēs do lozē facit. vi-
ta nocēs voluptatē illud no cet istō
libz: s̄z q̄d ad tēp⁹ libz postea pei⁹ do-
let. **Qd** autē ad tēp⁹ salubrit̄ dolet: po-
stea i ifinita voluptate ⁊ abundantī
gaudio letificat. sc̄z illō. **Qui** semi-
nāt i lachrimis i gaudio metēt. per
hoc autē q̄d dñs subdit. **Et** hec oīa ad
iicient̄ vobz: dat itelligē q̄ bōa tēpo-
ralia debem⁹ amare sicut acciden-
tia **Accidēs** autē ē q̄d adest ⁊ abest p̄-
ter subiecti corruptionē. **Serui** iḡ
dei diligūt tēporalia sicut acciden-
tia. **Quia** si assūt nō corrūpūt eorū
anim⁹ p̄ supbiā. **Si** desūt non corrū-
pūt p̄ sp̄ientia. **Talis** erat qui di-
cebat. **Phil. iij.** **Scto** hūliari: scio
⁊ abūdare: ⁊ penuriam pati. **Auari**
autē diligūt diuitias ⁊ trena tāq̄ sub-
stācialia: q̄ si assunt corrūpūt per
supbiā. vñ ostendit. **Aug. Radix** di-
uitiaz ē supbia. **Si** desūt frangunt̄
per sp̄ia. **Ecc̄lia. v.** **Diuitie** con-
seruate in malū domini sui perieūt
in afflictione pessima.

Sermo. iij. vñ supra.
Cit enīz pa-
terv̄ celest̄ q̄ his oī-
b⁹ idigetis ⁊c. **Magna**
nobz de deo n̄o d̄ esse

fiducia quae in ipso est magna beneuolentia: id est deus pro vester. In eo est o in futurorum prescientia: id est dicitur. Scit enim quod in nobis sit magna indigentia propter quod deus his omnibus indigetis.

Circa primum notandum quod magna dei beneuolentia in hoc exprimitur quod patrem vocat. Deute. xxxii. Nonne ipse est pater tuus qui possedit te et fecit et creauit te. Ipse enim nos fecit quantum ad corpus creauit quantum ad animam: et possidere nos debet quantum ad res. Sed a dominio corporis ipsi expelluntur luxuriosi: a domino autem superbi. a dominio rerum auari. ista sunt tria quae scilicet dicta salomonis hominem de domo expellunt. scilicet. fumus malae uxoris: et stillicidius. Ista autem spiritualiter intellecta deus ab homine expellunt. scilicet. fumus superbiae qui in altum ascendit sed cito euanescit. Mala uxor: carnalis concupiscentie et stillicidius auaricie quae hominum sollicitudinibus inquitur. Circa scilicet scilicet dei prescientiam. Quidam enim curiosi duo maxime inquirere consueuerunt. Unum quod cum prescientia dei falli non possit si prescientia aliquem damnandum oportet eum damnari: et id nihil potest agere bonum et nichil obesse facere malum. Secundum est quare deus creat vel nasci permittit quos scit esse damnandos. Ad ista autem tribus modis responderi potest. primus modus est nostrae insufficientiae profutendo: cum dicit philosophus. Intellectus noster habet se ad manifesta nature: sic oculus noctuae ad solem. Intantum enim cognitio nostra est debilis quod nullus philosophus potuit vniuersam naturam vniuersae muscae perfecte cognoscere. Unum legimus quod vniuersus philosophus multis annis in solitudine stetit: ut naturam apum posset cognoscere: et tamen perfecte cognoscere non valuit. Si ergo intellectus noster non sufficit cognoscere manifesta nature create: quomodo intelligere poterit occulta scientie diuine. Unum narrat Tullius de natura deorum quod quidam rex qui fuit a quodam philosopho quid esset deus. Et philosophus ad respondendum terminum postulat. cui rex triu diebus terminum de-

dit qui expleto terminum iterum petitur triu dierum terminum adhuc recepit. illo expleto adhuc maiorem terminum requisit. cui rex: vix video me deludis. Et ille: non facio deus: sed deus est homini tam imbecillus quanto deo eo plus cogito: tanto plus in eo deficit et in eo quod dicam non inuenio. Scilicet modus respondendi est questionem questionibus repellendo: et istum modum traditum habemus a domino. Math. xxiij. Qui ait phariseis ipsum interrogantibus interrogabo et ego vos vniuersum sermonem. et c. Tali bus igitur curiosis pro questionibus questionem est reddenda: et dum non potest respondere ad minima et manifesta deus sinat investigare profunda. De his autem minimis et manifestis aliqua exempli gratia proponam quae Augustinus de ciui. dei dicit in medio. Primum quod quod tria sunt lucidissima. scilicet. oleum: argentum: et ignis et nichil habeant in se nigredinis et si debet quod non habet. Quid est quod oleum lucidum maculas nigras infundit. Argentum candidum lineas nigras tingit. et ignis fulgidum ligna et paleas nigras facit et omnia quae lamberit deterrima reddit. Secundo quod quod est quod paleae tante sunt caliditatis quod poma cruda maturant et tate frigiditatis quod niues in media estate preseruant ne fluant cum tamen calidum et frigidum sint omnino tria: et duo contraria in eodem subiecto esse non possunt. Tertio quod quod de quadam ficu egyptiata quae si potest in aqua mox humidum petit: vbi madefacta et aqua repleta ad superficiem redit et ibi persistit. Quarto quod quod de calce in qua ignis latet potest. et cum naturaliter aqua ignem extinguat et oleum nutriat: tamen si quis aquam in calcem infundat mox ignis latens vrere incipit: et si oleum adhibeat mox illum ignem extinguit. Quinto quod quod de adamante qui nullo ferro frangitur nullo igne consumitur: et tamen hircino sanguine frangi prohibetur. Dicitur autem quod in ethiopia est quedam calamita que ferrum non attrahit: sed repellit: et quedam alia que in vno angulo ferrum attrahit et in alio repellit. Sexto quod quod de duo-

Do. xvi. post festuz trini.

bus fōtib⁹: quoz vn⁹ est in egypto in quo faces eringunt accense. et reaccenduntur extincte. Alius est apud gātam. ātes q̄ in nocte est taz calid⁹ vt nō tāgat in mane: et in die tā frigid⁹ vt nō bibatur. In flumie etiā mira et stupenda apparent. dicit em̄ lapis esse modicus ad modū sagitte figuratus et in medio interstitio in modū aeris generatus. Hic aurū et argentum in marsupio laqueo et scrineo liquāfacit. et marsupiu et scrineū nō ledit et multa alia stupēda facit. Si igit̄ homines curiosi istoz et similitū nesciūt rōnem reddere: designāt celestia idagare. tertius mod⁹ respōdendi ē rationi et exēplis veritatē astruēdo. Primus igit̄ q̄ scz diuina prescientia nullā necessitate iterat ostendit. Boetius ratione et exēplo. Ratio eius est qm̄ deus prescit futura: quedam de necessitate vt solē oriri. et quedā ex libera volūtate: sicut hominē currere vel aliqd̄ operari et id solē necessario oriri: q̄ de⁹ sic p̄sciuit et ordinauit et vt homo volūtate opatur. q̄ de⁹ sic presciuit et ordinauit. Illa igit̄ q̄ sūt a causa naturaliter operante v̄tura sūt de necessitate. Que hō a cā libere opante ventura sunt libere et non de necessitate: q̄ deus sic instituit et presciuit. Exemplum aut̄ tale ponit: sit alicui aliquid trinitū in quo hō sit paratus ad ambulandū aliis autē hō ibi sit super altam speculā p̄sciuis futurorum qui monent eū ne per viā sinistram incedat: sed aut p̄ dexterā aut saltem per mediā vadat et ille p̄tēnens sinistram teneat et in latrōes icidat non fuit culpa speculatoris q̄ hoc presciuit et maxie q̄ admonuit sed illi⁹ qui contempsit. Potest igit̄ dici q̄ via dextera ē penitētia q̄ ducit ad celum. via sinistra ē peccatū quod ducit ad tartarū via media ē penitētia imperfectozū que ducit ad purgatoriu. Deus igit̄ scit quaz viam

q̄libet est factur⁹: et monet ne per sinistram incedat: sed aut per dexteram aut saltem per mediam vadat. Si q̄s igit̄ viam peccati eligit: et ad tartarū descendit nō deo vidētī et admōnēti: sed sibi p̄tēnenti imputari debet. Postea querit̄ quare vulnerat⁹ medicinas requirit: cū de⁹ scit quando ē moritur⁹: et quare agricola terrā ferit et vineā collit ex quo deus scit quos fruct⁹ debeat p̄ducere. s̄ vulneratus medicinā cōtēnit mortē icurrit. Si agricola terrā vel vineā nō collit steriles fructus habebit: q̄ si cōmin⁹ fructū esse instituit p̄sciuit. Ad secundū querit̄ scilicet de⁹ creat et nasci p̄mittit quos dānādos esse cognoscit. Respondit apostol⁹. Rom. ix. An nō h̄z potestatem figul⁹ ex eadē massa facere aliqd̄ dēvas in honorē aliud i p̄tū meliā. Ubi dicit August. Ideo non vtruzq̄ in honorē ne hoc meruisse estimēt nō vtruzq̄ i p̄tū meliā vt iudicium misericordia superaltet. ac per hoc ne damnat⁹ ex debito de supplicio suo iuste p̄querat. Nec liberat⁹ gr̄as superbe de merito glouet. Aug. aut̄ in enchiridiō ad istam questionē respondit dicens q̄ deus cum sit sūme bon⁹ nō sustineret malū esse in opibus sui nisi adeo esset omnipotēs q̄ de malis posset bōa elicere. Quattuor igit̄ bona de malis hominib⁹ maxie de⁹ elicit p̄lo q̄ ex hoc poni meliores apparent: sicut etiā albū iuxta nigrum magis relucet. Aug. ubi supra. Illud quod malū dī bene ordinatuz et suo loco positum eminentius cōmendat bonū vt magis placeāt et laudabiliora fiāt bōa dū cōparant̄ malis. Secundo q̄ ex hoc dei iusticia cōmendat̄. Cū em̄ vniuerse vie dñi sint misa et veritas si om̄es ex misa saluaret nō appareret ei⁹ iusticia et si om̄es ex iusticia dānaret nō appareret ei⁹ misa velut si iudex om̄ibus malefactorib⁹ p̄ceret nō apperet iust⁹. et si nul-

li vn̄q̄ parceret non apperet pins. Tertio qz per malos boni exercen- tur: maior eis corona p̄patur. Si enim mali non fuissent nec christus fuisset occisus et homo nō fuisset redēpt̄ nec stephan⁹ fuisset lapidatus nec aliqs sc̄tus p̄ martyrium fuisset coronat⁹. Greg. Quod lyra ferro: et fornax aur⁹: et tribula grano: hoc fecit tribulatio viro iusto. Quarto qz de malis sunt sepe multi sancti ḡnati. Sicut de esau malo: nat⁹ est sc̄tus Job de achā malo ezechias bonus de amō malo iofias bon⁹. De hereticis petr⁹ martyr egregi⁹. Ex spinis em̄ nascit̄ rosa s; si spina penit⁹ precideret nulla rosa nasceret. Seruat iḡ in d̄m de⁹ spinas / vt inde electas suscipiat rosas. Tertio ponit n̄sa indigētia cū d̄r quis his omnib⁹ indiget is: ex quo dat̄ intelligi q̄ non debem⁹ tēporalia q̄rere ad su p̄fluēt̄ia sed ad subleuā dā indigētia aut in nobis aut i alijs. Contra hoc facit gulosi q̄ nō recipiūt ad necessitatē sed ad voluptatē cum tñ dicat Seneca. Palatū tuū fames excitet: non saporēs. Legit̄ q̄ dario fugiēt̄ a facie alexādr̄i et magna siti oppres- so aq̄ turpidat̄ cadauerib⁹ inquinata est ei ad bibēdū oblata quā bibēs dixit se nūq̄ bibisse iocūdi⁹. Contra hoc et faciūt avari qui alioy indigē- tias nolūt supplere s; sibi om̄ia reti- nere: cū tñ aquila et leo p̄dam soli non comedāt: sed auib⁹ et best̄is a longe sequētib⁹ partē reliquāt. Legitur cum Alexander p̄ quādā sil- uā pgeret et ip̄e cū exercitu siti fere deficerēt: et ciph⁹ aq̄ sibi oblat⁹ fuisset ip̄am aquā effundi mādauit. Noluit em̄ solus bibere postq̄ militib⁹ suis hoc non poterat communicare. Contra hoc etiā faciūt superbi qui nullo rep̄ntāt se idigere: et tamē ob- bus indigēt. Supbia ei om̄ia bōa cor- rodit. et folia bonoy verboy et flo- res bonarum volūtātū et fructū bo- norū operum. iuxta illud. Eccl̄i. vi.

Nō te extollas i cogitatione anime tue velut taur⁹ ne forte elidat̄ vir- tu⁹ tua per stulticiā et folia tua co- medat et fruct⁹ tuos perdat et relin- quaris velut lignū aridū in here- mo. **Thica. xvij. Sermo .i.**

Nat̄ ies⁹ in

ciuitatē q̄ vocat̄ Na-
ym. Et ecce defūct⁹ es-
t̄ ferebatur. 2c. Luc. vij.

Iste fili⁹ vidue defun-
ct⁹ erat et ad monumētū protabat̄. i.
etiā extra portā delat⁹ erat et m̄ vi-
dua eū flebat. Per istū iḡ defūctū
peccator significat̄ De q̄ q̄nq; p̄ or-
dinē sūt vidēda. P̄mo q̄re peccatū p̄
mortū intelligit̄. Secdo q̄ est mo-
numētū in quo icludit̄. Tertio q̄ sūt
peccatores a q̄b⁹ portat̄. quarto q̄
est ista porta extra quam defertur.
Quinto q̄ est vidua a qua defletur.
Circa primū notādū q̄ peccator p̄
mortū intelligit̄ ex eo q̄ ad instar
mortui ē frigid⁹ ponderosus et feti-
dus. Frigiditas astit in eo causatur
a trib⁹. P̄mo causatur a frigida sug-
gestione dyaboli. de q̄ dicit̄ Eccl̄i.
xliij. Frigid⁹ vent⁹ adlo flauit et cō-
gellauit cristallū ab aqua. Iste ven-
t⁹ aq̄lonaris tētatio ē illi⁹ q̄ dixit.
Esaye. xliij. Sedebo in lat eribus a
quilonis. Ex cui⁹ tētatione frigida
aiaq̄ erat cristall⁹ in quātuz ad dei
ymaginē ē creata: tota efficit̄ geli-
da. Secūdo cātur a frigida natura
pecti. Peccatum em̄ de se frigidū est
cū sit venenū serpentis inferalis v̄l
q̄ per sui frigiditatez extinguit ca-
lorem cordis. De frigiditate pecca-
ti hier. vi. Sicut frigidā facit cy-
sterna aquā suā: sic frigidā facit ma-
licia aiaz suā. Tertio cātur ab exti-
ctiōe ignis diuini amoris. Amor ei
dei ign⁹ ē. luc. xii. ignē v̄i mittere i
t̄rā 2c. istū ignē p̄dict⁹ v̄t⁹ aq̄lonar-
is extinguit. et iō aiaz frigidā relit̄
chy. Qui nō hz istū ignē de quo di-
xit dñs. ignē veni mittere in terrā

Do. xvi. post festū trinita.

In hyeme ē et si fuerit i media esta
te sicut aūt frīg^o poros tre cōstringit
ne aliquid germiare pmittat. sic ta
le frīgus in ais gñatū siue a frigida
suggestione dyaboli siue a frigida
natura pcti siue ab executione ignis
diuini: sic om̄s bonas affectiōes cō-
stringit q̄ nullū bonū ppositū: nullū
bonū op^o aiā pducere sinit. iō dicitur
Eccl. xlii. Selu sicut salē effun-
dā sup frā. i. effūdi pmittā. Tale ei
gelu h̄z naturā salis q̄ aiā q̄ pu^o
fructifera erat sterilē fecit. p. Ter-
rā fructi. 2c. Scdo pctōr est pōdero-
sus. pctm̄ ei b̄z pōderosum tā q̄ vn̄s
ad aliud trahit. Greg. Pctm̄ quod p
pniam non diluit mox suo pondere
ad aliud trahit Esa. xxxiij. pilosus
clamabat alē ad al tēp Glo. Perpe-
trata malicia ppetrādā vocat. tum
q̄ laborare facit 2 premit. Esa. xliij
Seruire me fecisti in pctis tuis p-
buisi mihi laborē i i quitatib^o tuis
tū q̄ subito ad ifernū demergit. iob
xvi. In pūcto ad inferna descēdunt
Si oēs mōtes essent plumbei: 2 sup
aliquē iustū caderēt ip̄s ad infernū
non traherēt 2 tñ pctm̄ sic ē pōd ero-
sū q̄ in momēto illuc traxit nobilis
simū spm̄. Lu. x. Videbā sathanā q̄ si
fulgur de celo cadētē. Tertio pctōr
fetid^o. Est ei cor ei^o sicut latrina i q̄
porci infernales dele ctabilē volu-
tāt. Unde demones nō petierūt mit-
ti in colibās q̄ h̄nt simplicitatē. nec
in agnos siue oues que h̄nt innocē-
tiā. Nec i fures q̄ diligūt castitatē:
sed in porcos qui amāt immūdiā
Demones aūt nō h̄nt in cordibus
simplicium: nec innocētium: nec pu-
ritatem amātū sed in cordib^o sup-
bor/ raptor/ et immūdoz. Job. xli.
Sub ymbra dormit. i. in corde ra-
prou 2 auari: q̄ ipse diuitie fugiūt
sicut ymbre in secreto calami. id est
i corde supbi. qui exterius videt̄ ni-
tidus: sed intus est vacu^o: et in locis
humentib^o. i. in corde luxuriosoz q̄
sp natate volūt in aq̄s sordidis deli-

tiay. Scdo vidēdū est quid sit mor-
numentū in quo pctōr includit. Ad
q̄b notādū q̄ sicut d̄t Aug. de ciui.
dei triplex est mors. Prima ē mors
corpis que fit q̄n ip̄m deserit aia. et
ista est mors nature. Alia est mors
aie q̄n ip̄az deserit de^o et ista ē mors
culpe. Tertia mors est vtriu scz
corpis 2 aie q̄ fit q̄n nec aia viuifi-
cat corp^o: nec de^o viuificat animā. 2
ista est mors gehēne. iuxta h̄ac tri-
plicē mortē triplex est monumētū.
Primū est materiale in quo sepelie-
tur corp^o mortuū ps. Sepulchra il-
loz dom^o eoz in etnū. Et d̄t monu-
mētū secūdū Aug. q̄ si monēs men-
tem: q̄ per hoc quilibz admonevūt
mortalē se eē coḡscat. Eccl. xxxvij.
Demor esto iudicij mei: sic em̄ erit
et tuū. Scdm̄ ē corpale scz ip̄m cor-
p^o in quo aia iacet se pulsa q̄b quidē
liceta foris videat̄ speciosū: int^o tñ
est plenū spurcitij pctōz Mat. xxiij
Ue vobis scribe 2 pharisei hypo cri-
ste q̄ siles estis sepulchris dealbatis
q̄ a foris appent hoib^o speciosa int^o
aūt plena sunt ossib^o mortuoz et om-
ni spurcitia. Tertiu monumentum
est infernale in quo sepeliet̄ corpus
et anima: q̄ abo sunt mortua morte
etna. Luce. xvi. Mortu^o ē diues. 2c.
Tertio ē vidēdū qui sunt portato-
res 2 sicut est triplex mors 2 triplex
monumētū: sic etiā isti portatores
triplicē distinguunt̄. Nā portatores
corpis mortui ad sepulchrum mate-
riale sunt q̄ttuor elementa ex q̄bus
corp^o est compositū q̄ tādū adinui-
cē pugnāt donec in corpe dissolutio-
nem inducāt: ibi tñ de^o in l^o posuit
de fra. 2 paz de ceteris elementis.
Elementū enim aq̄ appet in humo-
rib^o 2 sanguinib^o. Elementū aeris in
respiratione flat^o. Elementū ignis in
calore naturali. Elementū terre in
carne neruis et ossibus: et sic patet
q̄ multo plus ibi posuit de elemen-
to tre q̄ ceteroz. Si ei posuisset in l^o
tū de igne homo fuisset nimis iracū

d^o vel auar^o. Si multū de aere nimis
 supb^o fuisse. Si multū de aq̄ nimis
 fuisse libidinosus. Sic multū ibi po-
 suit de fra q̄ est elementum infimuz
 vt homo non supbiat: s; in humilita-
 te consistat. Portatores aie ad mo-
 numētū corpale sunt quattuor q̄ in
 pctō hoiem perseuerare faciūt. Pri-
 m^o est fiducia longioris vite q̄ th̄ ho-
 minē sepe decipit. vñ s; Eccl. xxxviij
 Dū adhuc ordier succidit me. Se-
 cūd^o est consideratio culpe aliene.
 Eccl. xxxij pctōr hō deuita bit cor-
 reptionē: s; scōm volūtātē suā inue-
 niet compassionem. Terti^o ē fidu-
 cia de venia quā aliq̄s cōcipit ex ma-
 gna dei misa. Eccl. i. Ne dicas mise-
 ratio dei magna ē mltitudinis pec-
 catorū meorū miserēbī. Quartus
 est adulatio peccantū blāda. Esay.
 iij. pp̄te me^o qui bñm te dicūt ipsi te
 decipiūt. Portatores corpis s; ani-
 me ad sepulch:ū infernale. secunduz
 Amb. sup Lucā sūt quattuor sp̄s
 lia elementa. Quidam illuc portan-
 tur in fra ppter appetitū frenorū si-
 cut auari. Alii ab aqua prop̄ appe-
 titū delitiarū sicut luxuriosi. Ab ae-
 re pp̄ appetitū ambitiosum sicut
 superbi. Alii ab igne p̄ irā et odiū si-
 cut iracūdi. Quarto videndū ē que
 sit porta extra quam mortu^o egredi-
 tur: q̄ q̄dem ē scōm glo. aliq̄s de q̄n-
 q̄ corporis sensib^o. Nā q̄ videt mu-
 lierē ad concupiscendū iam mecha-
 t^o est eā. zc. Mortu^o extrahit p̄ portā
 visus. Qui aurē detractionib^o et lin-
 guā litigis accommodat: extrahit
 mortu^o p̄ portā audit^o z oris: z ideo
 ad istas portas sunt custodie adhi-
 bēde. Nā ad portā visus ponēda est
 pactio mutus. Debēt em̄ cor z ocl̄s
 adinuicē pactū facere q̄. s. cor nō di-
 rigat oculuz ad aliqua illicita: et q̄
 oculi non rensciet cordi aliqua va-
 na. Unde Job. xxxi. pepigifed^o cuz
 ocl̄s meis ne cogitē q̄dem de vir-
 gine. Ad portam audit^o ponēda ē
 sepes spinea. i. rephēssio dura. Eccl.

xxvij. Sepi aures tuas spinis et no-
 li audire linguā nequā. Eiusdē. xxv
 Vent^o aq̄lo dissipat pluuias: et faci-
 es tristis linguā detrahentē hie-
 rofi. ad rusticū monachū. Sicut sa-
 gitta si mittit cōtra durā materiam
 non nisi imittētē reuertit z vulne-
 rat vulnerātē. Sic detractor cū tri-
 stē faciē viderit audiēt illico p̄tabe-
 scit: pallet vult^o: herēt labia: salina
 siccat. Istas tales spinas ē p̄hi ali-
 q̄n opponēbāt. D yogenes em̄ cui-
 dā referēt q̄dā malū ab amico de
 ip̄o platū ait. Dubiū vero ē an ami-
 c^o hoc dixit. Certū est aut̄ michi
 q̄ tu male dicis. Antisthenes cuidā
 dicenti: ille de te malū hoc dixit: ait
 non de me hoc dixit sed de illo qui i
 hoc se h̄re recognoscit. Ad portam
 oris ponēdū est ostiū vt q̄ expediat
 nial z q̄n nō expedit clausuz tenea-
 tur. Ponēda est stafa vt verba pon-
 derata pferātur. Ponēdum est fre-
 nū vt ab assessore ai lingua regat.
 Ista doctrina tradit. Eccl. i. xxvij.
 Qui tuo facito ostia h̄bis tuis facito
 statera: z frenos ori tuo rectos. qui
 to vidēdū est q̄ sit ista vidua aq̄ mor-
 tu^o deflet scōm glo. ista vidua ē ec-
 clesia q̄ sp̄s sui p̄ntia viduata fili-
 os suos plorat q̄s ad mortē ire p̄spi-
 cit Mat. ij. Rachael plorās filios su-
 os sic plorabat paul^o dicēs. Gal. iij.
 filioli mei quos itez p̄turio donec
 forme x̄ps in vobis. Notādū aut̄
 q̄ tres plact^o circa mortuū fieri cō-
 suenerāt. Un^o sit cū adhuc mortu^o ē
 in domo. Ali^o dū fert extra domuz.
 Terti^o dū defertur ad tumulū z se-
 pelit. Tūc mortu^o ē in domo q̄n pec-
 catū adhuc ē in aīo. Tūc defert ex-
 tra domū q̄n procedit in actū. Tūc
 sepelit q̄n mole fre. i. consuetudine
 pctōrū premit. flend^o est iḡ pecc-
 ator q̄ est i peccato male voluntatis.
 flendus est qui procedit in actum
 prauū op̄is. flend^o est qui est in pec-
 cato male p̄suetudis. Iste tres dif-
 ferētie pctōrum z isti tres p̄ plactū

Do. xvi. post festū trinita.

figurati sunt p tres mortuos quos
xps suscitauit in quib^o oib⁹ fuit plā
ct⁹. Suscitauit enim puellam i do-
mo. 2 signat pctm̄ in aia: 2 ibi fuit plā
ct⁹. vñ d: Mat. v. Vidit tumultū et
flentes 2 eulātes m̄ltum: 2c. Susci-
tauit adolecētē platū extra domū.
vñ hīc et hoc signat pctm̄ qđ pro-
cessit in actū: 2 hic s̄līr fuit flet⁹: qz
mater flebat. Suscitauit lazaru iā
sepultū 2 fetidū et significat pctm̄
consuetudinis et ibi fuit magn⁹ fle-
t⁹. Nam fleuit Martha: fleuit mag-
dalena: fleuerunt iudei: fleuitz chri-
st⁹. Isti tales maior fletu indigent
q̄ primi vel secūdi. Demones enim
circa pctōrē mortuū faciūt tres: nō
plāct⁹ s̄ plausus. faciūt enim plau-
sum magnū qñ peccat in domo: hoc
est in animo suo. Maiorē qñ pcedit
in actū. Maximū qñ p consuetudi-
nē sepeliť. Trenoꝝ. q. Apuerūt sup
te os suū inimicitui: hoc ptinet ad
plausum p pctō cordis. Sibilaueť
2 fremueť dētib⁹ suis hoc ptinet ad
plausum pro pctō operis. Et dixēť
denotabim⁹ eū En iste est dies que
expectabam⁹ iuenim⁹: 2 viderim⁹: hoc
ptinet ad plausū p pctō psuetudis.

¶ Sermo. q. vñ supra.

Dolefcens

tibi dico surge. 2c. Si-
cut pistū defūctū signi-
ficatur misera pctōris
peditio: sic per istū susci-
tatū intelligit saluifera penitētis
conuersio. Cuius suscitatonis 2 cō-
uersionis qdam sūt inductiua: que
dam effectiua: qdam ostensiua: 2 q-
dam consecutiua. Inductiua autez
duo. s. compassio vidue: et presentia
turbe. Primū igit qđ christū induxit
ad istū resuscitandū fuit compassio
vidue. Vñ dicit. Quam cū vidisset
domin⁹ misa mor⁹. Ista compassio vi-
due signat compassionem peccatri-
cis anime quam xps sup eā gerit: 2
tāq̄ p̄ benign⁹ psolationē infundit

ij. Cor. i. Bñdict⁹ de⁹ pater dñi no-
stri iesu xpi p̄ miarū 2 toti⁹ conso-
lationis. 2c. Et vocat hic apl⁹s deuz
triplici noie. s. deū/dñz 2 p̄ez. Nam
scdm̄ triplicē t̄p̄s v̄itatē assecut⁹ est
hāc triplicē denomiatiōē. In statu
eī legis nature vocat⁹ est de⁹. Vñ dē
In p̄ncipio creauit de⁹. 2c. Et rō est:
qz tūc erat t̄p̄s instruendi homies
in vni⁹ veri dei cognitione. De⁹ enīz
vt Damasco. Et dicit a theos quod
est de⁹ siue cognoscēs: qz seipm̄ nos
cognoscere facit. In statu legis scri-
pte vocat⁹ est dominus. Vñ dicebat
Ego dñs. 2c. 2 rō est: qz tūc t̄p̄s erat
tenēdi hoies in timore: domin⁹ em̄
est nomē timoris. In statu leg⁹ euā-
gelicē sepe vocat⁹ pat⁹. Vñ in oratio-
ne dñica nōn d: de⁹ noster: nec domi-
n⁹ noster: sed pater noster. Et rō est
qz modo ē t̄p̄s confouēdi filios iā-
more patris. Pat⁹ em̄ nomen ē amo-
ris Rom. viij. Nō em̄ accepistis spi-
ritū seruitutis itez i timore: s̄ accepi-
stis spm̄ adoptionis filiorū. Secū-
dū inductiuū fuit p̄sentia turbe. Nā
et cū ip̄o erat m̄ltitudo copiosa. et
cum vidua simil⁹ turba m̄lta: ideo
scdm̄ glo. xps induct⁹ fuit corā illis
facere miraculū vt illi crederent et
isti⁹ miraculi testes essent. S̄ notā-
dum q̄ suscitatio filie archisignago-
gi fetā ē: iecta m̄ltitudine p̄sentie.
Suscitatio vero ist⁹ lazari in peni-
tētis m̄ltitudinis q̄ etiā diu dura-
uit 2 longo tpe vixit: et longam pe-
nitētā egit. Per puellā igit suscitaz
in domo intelligit pctōr occult⁹ qui
quidē deū offendit. Per puez extra
domū suscitatu pctōr manifest⁹ qui
deū offendit 2 proximū scandaliza-
uit. Per lazaru quatriduanū fetidū
pctōr psuetudinarius itelligit q̄ deū
offendit 2 proximū scandalizauit et
deū a se nimīū elongauit. Pctōr igit
occult⁹ d̄z facere penitētā in occul-
to vt placet deum. Peccator manife-
st⁹ d̄z facere peni tētā manifestam
et diuturnā vt placet deum 2 edifi-

eet. primū. Pctōr cōsuetudinari⁹ dicitur
 facere pñiam manifestā et diurnā
 vt placet deū et edificet pximū. et
 paulatim possit appropinquare ad de-
 um. Scō in ista resuscitatiōe fuerit
 quedam effectiua: q̄ q̄dem fuerunt
 duo scz tact⁹ oculi et iussio precepti
 De p̄mo dicitur: accessit et tetigit oculū
 Tūc dñs oculum tāgit qñ cor durū
 pctōris ad pñiam emollit. Oculus
 em̄ iste est p̄scia pctōris: in quo quo-
 tanq̄ in lecto male conscie requie-
 scit. Est em̄ locul⁹ iste spinos⁹ et tñ in
 ipso requiescūt auari vt dicit Job. xxx
 Esse subsentibus delicias computa-
 bā. Est lutosus et tñ in ipso requie-
 scunt voluptuosi vt dicit. q. p̄f. ij. Sus-
 lora in volutabro luti. Est v̄tosus:
 et tñ in ipso requiescūt supbi: vt dicit. p̄f.
 xxij. Oēs pastores tuos pascit ven-
 t⁹. Ecce q̄ta cecitas requiescere in le-
 cto spinoso/lutoso/v̄tosus. Scz acce-
 dit dñs. Et loculū tāgit dū pctōrem
 ad sui cognitionē reducit. et tūc il-
 le locul⁹ q̄ pri⁹ erat spinosus per pū-
 ctionē viciōy efficiē florid⁹ per ame-
 nitatē virtutū. Casū. i. Lectul⁹ n̄ flo-
 rid⁹. Qui pri⁹ erat feridus per imū-
 ditiā efficiē odorifer⁹ per puritatē
 infnam. Casū. v. Vinca florentes odo-
 rē dederūt. Odor vinearū homines
 recreat serpētes fugat sic odor ca-
 stitatis delectat deū et hoīes et fu-
 gat serpētes infernales. Qui pri⁹
 erat v̄tosus p̄ iq̄tudinē efficiē de-
 t⁹ p̄ mētis trādlitatē. eec̄. xliij. In
 sermone ei⁹ siluit v̄t⁹ cognitione
 sua. i. sapientia placavit abyssum. i.
 cor pctōris p̄fusū. Scz effectiū huius
 resuscitatiōis fuit iussio p̄cepti
 enim ait. Tibi dico surge. Ista autē
 iussio est diuina inspiratio. De q̄ di-
 cit Ephē. v. Surge qui dormis et ex-
 surge a mortuis et illu. niabit te x̄ps
 Diuina q̄dē inspiratio excitati dor-
 miētē: iō dicit. Surge qui dormis: vi-
 uificat moriētē: iō subdit. Et illumi-
 nabit te x̄ps. Est em̄ x̄ps via v̄itas
 et vita vt dicit Joh. xiiij. Est via p̄ quā

homo ad celū vadit. Est veritas q̄
 hoīem ne erret deducit. Est etiā vi-
 ta p̄ quā hō tāq̄ ad terminum pue-
 nit. Quia igitur est via excitat dormiētē
 vt surgat et per viam cadat. Quia ē
 veritas deducit ignorātē ne per de-
 uia incedat. Quia est vita viuificat
 moriētē vt ad vitā etnā p̄ueiat. Ter-
 tio in ip̄a suscitatiōe fuerit q̄dā ostē-
 sua. i. quedam per que ostēditur q̄
 fuit h̄c suscitatus. Et illa sūt duo: sci-
 licet scēssio et locutio. Primo dicitur
 Resedit qui erat mortu⁹. Non dicitur
 q̄ stetit nec q̄ iacuit sed q̄ rese-
 dit. In stando totū corp⁹ laborat.
 In iacēdo totū quiescit. In sedēdo
 partim laborat et partim quiescit. Illi q̄
 circa curas temporalium nimis labo-
 rant. Illi iacēt q̄ a bonis opib⁹ nimis
 torpent. Neut̄ istoy vere sunt susci-
 tati. Illi sedēt q̄ dediti sūt et labori
 actiōis et quieti p̄tēplatiōis: illi sunt
 vere suscitati. Tales q̄ habēt v̄trā-
 q̄ vitā. i. actiua et contēplatiua dāt
 se deo per deuotā ōfōnē: p̄xima per
 misericordē subuētiōē et sibi p̄p̄s p̄
 hūilem recognitionē. Et sic habent
 officiū Magdalene Marie et Laza-
 ri Bernard⁹. Op⁹ est vt maria piez
 subtilit̄ sentiat de deo Martha mise-
 ricordit̄ et benigne de proximo. La-
 zar⁹ misere et humiliter de seip̄o. Se-
 cūdo pctōr ostēditur suscitatus qñ ille
 q̄ consuevit loq̄ verba mundi vt ver-
 ba pcti incipit loq̄ verba dei. Sicut
 em̄ tūc ostendebat se esse ciuē bāby-
 lonie: sic mō ostēdit se esse ciuē hieru-
 salē ciuitatis supne. Ad ligusgum
 em̄ q̄ quis loq̄ ostēdit ciuilitatem
 quam p̄fitef. Unde dictū fuit petro
 et loq̄la tua manifestū te facit. Qui
 ergo loq̄tur v̄ba mūdi ostēdit q̄ sit p̄-
 fessus ciuilitatē mūdi. Joh. iij. Qui
 de terra est de terra loquitur. Qui
 loq̄t v̄ba pcti idicat q̄ sit p̄fessus ci-
 uilitatē inferni. Jac. iij. Lingua n̄ra
 ignis ē inflāmata a gehēna. Qui loq̄-
 tur v̄ba dei idicat q̄ sit p̄fessus ciuili-
 tatē paradisi. Tūc dñs loq̄ns semp̄ v̄ba

Do. xvi. post festū trīni.

dei p̄rebat de iudeis dicēs. Jo. vii. Quare loquelā meā nō cognoscitis Quarto in ipsa resurrectione sunt quādam persecutiva. quā quidem sunt duo. Primum est dei laudatio. Unde dicitur. Accepit autem omnes timorē et magnificabāt deū. Nā sicut dicit Augustinus. Nemo donis dei est beatus qui donati existit ingratus Qualis autem de laudatōe ostendit in libro. Lomey. in persona dei dicēs. Si fueris iniquus: nō me laudas. Si fueris quasi iustus et de iusticia inflatus non me laudas. Si vita cum lingua consentit me laudas. Et subdit. Melius est tacere et benefacere quā laudare peccatū committere. ergo fratres toti laudate cātet vox cātet vita: cātent facta. Secundum est christi fides et cognitio cum dixerit propheta magnus rexit in nobis. Et vocat christus prophetā magnus et visitatorē nostrū. fuit autem christus propheta magnus quia habuit verba magne sapientie. Joh. vii. Nūquid sic locutus est homo sicut homo iste. Habuit miracula magne potentie. Act. x. Qui pertransiit benefaciendo et sanando omnes oppressos a diabolo. habuit exempla magne scitatis et vite Matth. xi. Discite a me: quia mitis sum et humilis corde. Luce. xlii. Qui fuit vir propheta potens in opere quo ad miracula et sermone: quo ad verba coram deo et omni populo: quo ad exempla. fuit et visitator noster. Lu. i. Visitavit nos omnes ex alto. in huius figura dixit ysaias. ad Dauid. Reg. xvi. fratres tuos visitabis si recte agant. Et ceteri quibus ordinati sunt discite. Visitatores ei officium est inquirere de vita. id est dicitur. Si recte agant. Inquirere de fama: ideo subditur. Cum quibus ordinati sunt discite. Et ista facere debet ex charitate fraterna: ideo premitur fratres tuos. Christus igitur ad nos visitando veniens et inquirere de vita: inuenit in nobis mala opera Joh. iiii. Erant autem eorum opera mala. Inquirere de fama: inuenit quod erant demonibus associati. iob. xxx. fra-

ter erant draconum et socii strutionum. id est quod iste visitator opera mala dissoluit. Jo. dicitur. Joh. iiii. In hoc apparuit filius dei ut dissoluat opera diaboli. ipsum dyabolum nobis associatum de mundo eiecit Joh. xii. Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi eicietur foras. Ista autem non fecit tantum propter annos: sed tantum propter fratrem yterinum per se. Narrabo nomen eius. etc.

Sermo. iiii. vñ supra.

Et hec vidua

erat samaritana mulier ista de morte filii sui multum dolebat: et id est lamentabiliter eum flebat. dolor autem eius ex quattuor causabatur: vix ex eo quod erat mulier ex eo quod erat mater et ex eo quod erat vidua mater ex eo quod erat vnica mater. Primum igitur causabatur dolor ex eo quod erat mulier. Naturaliter enim mulieres magis patiuntur et magis patiuntur quam viri ex eo quod habent animam magis mollem. Unde mulier: quasi molli aer dicta est Jo. secundus philosophus in libro de animalibus. in omni genere animalium femine sunt meliores quam viri: propter vitam et leopardam. Quando igitur uenit aliqua mulier seuera et dura non potest dici femina: sed vitula et leoparda Mulier quod est similis est naturaliter frigida et humida: et ideo de facili est passibilis et compassibilis. Vir autem naturaliter est calidus et siccus: ideo nec sic de facili patitur nec compassitur: ideo in filii morte et aduersitate naturaliter plus dolet mater quam pater ex eo quod est magis mollis et compassibilis. in filii autem honore et sublimitate naturaliter plus gaudet pater quam mater quia est magis magnanimus. Et istud aperte inuenit. Prover. x. filius sapiens letificat patrem filius vero stultus mesticia est matris sue. de filio autem sapiente et bono habet pater letitiam et mater vanam gloriam. De filio autem stulto et malo habet mater tristitiam pater vero iram. Prover. xvii. ira patris filii stultus

et dolor matris q̄ gen uit eū. Scdo
 causabat ei dolor ex eo q̄ erat ma-
 ter. Naturalr em̄ mater pl⁹ diligit
 q̄ p̄: iō plus de morte ei⁹ tr̄ istat.
 De amissioe ei ei⁹ rei quā maxie di-
 ligim⁹ maxie tristamur. Quare aut
 mater plus diligit filiū q̄ p̄ multe
 sunt cause. Prima est: q̄ naturaliter
 plures habet defect⁹ q̄ vir qui q̄dem
 defectus releuatur q̄n ab ip̄a fili⁹ ge-
 neratur: vñ multe mulieres q̄ a vi-
 ris odirent p̄pter filios quos gene-
 rant diligunt: iō mulier sciēs p̄p̄
 filioꝝ ḡnationē se in suis defectibus
 ralenari: a viro plus diligit vehe-
 mēter eos amat. Scda cā est q̄ illō
 p̄ quo plus laborat plus diligit
 Mater aut pl⁹ laborat circa filios q̄
 pater tā i portādo q̄ in pariendo: q̄
 etiā i educādo. Tertia cā est: q̄ illā
 rem plus diligit quā certitudina-
 liter n̄am esse scim⁹. Mater autem
 certitudinalr̄ scit q̄ filiū de se gene-
 rauit: vir aut si credat tñ cert⁹ non
 est q̄ sit de suo semine, p̄prio genera-
 t⁹. Quarta causa est: q̄ illā rē plus
 diligit i qua mai⁹ nos habere
 scim⁹. Scdm̄ aut ph̄m: maior portio
 de substantia matris est in corpore
 filii q̄ de substantia patris. Quinta cā ē
 q̄ sicut dicit Aug. Amicitia trahit
 ex p̄suetudine cohabitādi: colloquē-
 di: cōuersādi. Matres aut cū filiis
 magis p̄sueuerūt habitare colloq̄ r̄ cō-
 uersari: q̄uis aut mater pl⁹ diligit
 filiū q̄ p̄: tñ fili⁹ naturalr̄ pl⁹ amat
 patrē q̄ matrē. Et vna rō est q̄ pat̄
 est p̄ncipiū effectiui⁹ formale i filiis
 ḡnationē carnali. Alia est: q̄ fili⁹ d̄z
 p̄fi in oibus bonis succedere. Ter-
 tia est q̄ part⁹ sequit̄ v̄trē quo ad
 libertatē r̄ seruitutē: ita q̄ natus de
 ancilla m̄fe r̄ libero p̄fe erit seru⁹.
 Mat̄ de seruo p̄fe r̄ libera m̄fe erit
 liber. In honoꝝib⁹ aut r̄ m̄ueribus r̄
 dignitatib⁹ part⁹ se ī p̄rem: vt si rex
 p̄trahat eū aliq̄ plebeia fili⁹ nascit̄
 dignitatē habebit regalē: fili⁹ i ḡt̄
 pl⁹ diligit p̄ez q̄ matrē tñ q̄ ab ip̄o

recepit formationē: tñ q̄ ab ip̄o ex-
 pectat oim bonoꝝ successione: tñ q̄
 ab ip̄o h̄z dignitatē r̄ honore. P̄ tñ
 r̄ mater pl⁹ naturalr̄ diligit filios
 q̄ a filiis diligit. Et iō est: q̄ parē-
 tes de natura sua p̄pria dederūt filios
 corp⁹ p̄p̄iū. Filij aut parētib⁹ i ḡna-
 tioe nichil dederūt: iō parētes filios
 vt opa sua: vt carnē suā vt membra
 sua diligit. Videm⁹ ei q̄ humor ar-
 boris fluit a radice i ramos nō ecō-
 uerso: r̄ amor ex p̄fe q̄ est radix mā-
 gis fluit i filiū tāq̄ i ramū q̄ ecōuer-
 uerso. Tercio cābat ei dolor ex eo q̄
 erat vidua m̄ vidue em̄ sepe deci-
 piunt: q̄ sunt sine viro p̄siliatore: vñ
 d̄r Mat. xij. Deuorat domos vidua
 r̄ sub obr̄tu plix̄e ofonis. sepe mo-
 lestant q̄ sunt sine viro defensore.
 Esa. x. Erūt vidue p̄da cor̄ iō d̄r esa.
 j. Detendite viduā. Sepe sūt i tristi-
 cia: q̄ sūt sine viro p̄solatore. r̄ ideo
 graue est pctm̄ p̄tristat̄ iterū p̄tri-
 stare. Hier. xxii. Viduā nolite p̄tri-
 stare: magnū est meritū eas p̄sola-
 ri Job. xxix. Cor vidue. p̄solat⁹ sum
 Jac. j. Religio mūda r̄ immaculatā
 apud deū r̄ patrē: hec ē visitare pu-
 pillos r̄ viduas i tribulatione eoz.
 Qñ igit vidue filios suos amittunt
 multū dolore p̄sueuerūt q̄ remāse-
 rāt eis loco viri p̄siliat̄is/defēdit̄is
 r̄ cōsolat̄is. Aliqñ tñ expedit viduis
 viro r̄ filiis carere: q̄ magis libere
 p̄nt deo seruire. vñ dicit hiero. i epi-
 stola ad paulā. Sctā melania cale-
 scēte adhuc mariti corpusculō nec-
 dū hūato duos filios pdidit q̄ ad p̄-
 des xp̄i puoluta ait. Expeditus tibi
 seruiturā sum dñe q̄ tāto onere mē
 liberaasti. Debēt aut ip̄e vidue tri-
 vitia fugere. s. ociositatē: loquacita-
 tē: r̄ curiositatē de quib⁹ dicit. s.
 Tim. v. Silr r̄ ociose discūt circūire
 domos nō solū ociose: s̄ et x̄bose et
 curiose loquētes q̄ nō oportet. Pri-
 mo igit nō debēt esse ociose. hiero.
 Semp̄ aliquid boni opis facito vt
 diabol⁹ re iueniat occupatū Ezech.

Do. xvi. post trinitatem.

xxv. c. hec fuit iniquitas somode sororis sue superbia: saturitas panis oculi et abundantia. i. Thim. v. Vidua que in delictis est viuens: mortua est: sed enim sit viuens in corpore tamen est mortua in mente. Dixit angelus quod corpus hominis est sicut ferreum instrumentum quod si exercitatur licet conteritur tamen lucidum efficitur. Si homo non exercitatur rubigine consumitur. Si enim corpus nostrum ieiunium et vigiliis exercemus debilitatem incurrit: si non corpore mercescit. Melius est autem ipsum laborando conterere quam merita presumere. Secundo non debet esse verbose: quibus enim verbositas reprehensibilis sit in viris: tamen in feminis magis est reprehensibilis et maxime in feminis viduis. nam secundum Chrysostomum. Mulieres sunt incaute molles et fragiles: et quia incaute: ideo cito decipiuntur ex eo quod ea que audiunt ratione non discernunt vel discutiunt: quia vero sunt molles: ideo ad bonum et ad malum cito flectuntur: quia autem sunt fragiles. ideo de facili superantur. unde diabolus non est aggressus virum sed mulierem sciens quod mulier facilius decipitur ex eo quod sexus incautus est et citius flectitur: ex eo quod est sexus mollior: et facilius vincitur ex eo quod est sexus fragilior. Tertio non debet esse curiose: quia non debet de domo in domum circuire sed in domo manere aut in ecclesia orare. i. Thim. v. Que vere vidua est et desolata speret in domino et instet obsecrationibus et orationibus nocte et die. Legitur de naturis animalium quod turtur amissum pari stat in hyeme in nido: in estate vero transit ad loca frigida: sic vidua in hyeme. i. in presenti vita in qua est frigidus peccati et caritatis ignis diuini et sufflatio mali veteris. i. tentationis diaboli de morari vel in nido domus prope non discurrendo nec vagando memor. Diue que quod discurret castitatem amisit. vel in nido sue conscientie. i. ipsam mudando ut possit dicere Cant. i. Lectulum non floridum. vel in nido sancte ecclesie orationibus. i. instans exemplo anne vidue: de qua habet

Lu. ij. Si homo setit in carne aliquem malum calorem transiret ad loca frigida hoc est assumat remedia refrigerantia: scilicet macerationem carnis carnalitatem exurere per se. Ure renes meos et cor meum abundantiam lachrymarum et cupiditatem extinguere: et tunc dicere poterit cum propheta. Transiimus per ignem et aquam et eduxisti nos in refrigerium nichilominus vadat frequenter ad rotem sibi dei refrigerantem Eccl. xvij. Nonne ardorem refrigerabit ros. sic et verbum melius quam datum. Quarto causa bas ei dolor: ex eo quod erat vnicuique mater non enim aliter sibi remanserat quam ipsam aleret vel nutrirer hoc que spectat ad filios pariter scilicet nutrire et fouere ad quod inducimur homo siue precepto Exo. xx. honora patrem tuum et matrem. Et intellige non tantum de honore reuerentie: sed etiam beneficentie sed quo plus mouet ex epistola quam verba. ideo inducimur exemplo domini que de matre curam habuit: et in vita sibi obediendo lu. ij. Erat subditus illi. Et in morte ipsam Iohanni recomendando: et post mortem sibi apparendo: quia vero multos plus inducit promissa quam exempla vel verba ideo dominus nos promissione inducit cum precepto supradicto promissione addidit dicens sis longeuus super terram et intelligit non tantum de terra mortem sed etiam viuendum. Sed quibus aliqui sunt duri quos plus mouent prominata supplicia quam verba vel exempla siue promissa: ideo dominus cominationem facit dicens. Exo. xxi. Qui maledixerit patri vel matri morte morietur et intelligit non tantum de morte temporalis sed et de morte eterna. sed dato quod deficient omnia verba et exempla promissiones et cominationes adhuc inducimur in instinctu nature: et super hoc valerius tria ponit exempla. Cum enim quedam mulier nobilis ob quoddam flagitium carceri mancipata esset: ut ibi fame deficeret: filia sua nupta de licentia iudicis ipsam quotidie visitabat: pro tam diligenter perscrutabantur ne

comestibile ei deferret. Illa ho ex
 racto vberē singulis dieb^{us} de lacte
 pprio matrē ppriam alebat. Cum
 ho iudex miraret q^o tanto tēpote su-
 peruueret repertū ē qd̄ fiebat: tūc
 iudex pietate mot^{us} mrem filie p̄do-
 nauit. Simile fere p̄ oīa refert. So-
 lin^{de} qd̄ā p̄fē sene 2 grādeuo talr
 a filia in carcere sustentato. Scdm̄
 exēplū pōit dicēs q^o qñ cyconie sene
 scū filij parētes suos i nido ponunt
 2 velut infātes iuxta pect^{us} suū collo-
 cāt fouēt 2 nutriūt / soli vultures pa-
 rētes suos mori pmittūt. tertiū exē-
 plū pōit q^o cū Dari^{us} rex psay fines
 scytharū iuasisset miserūt ei scythe-
 lras q^o de populationē agrorū 2 vine
 arū eq̄num; 2 tolerarēt: s; si sepulch^{ra}
 parentū cōtigere: tūc scytharū po-
 rētis 2 vires sētiret: q^o p̄ eorū defen-
 sioē mortī se exponere sunt parati.

Officia. xvij. Sermo. i.

Am intraret

Jesus i domū cuiusdā
 principis phariseorum
 sabbato māducare pa-
 nē 2c. Luc. xiiij. Christ^{us}
 scdm̄ glo. sepe i sabbato docebat et
 curabat siue vt plures q^o ad sabbatū
 pueniebāt lucrifaceret: siue vt i sab-
 bato celestis q̄ctis oēs ifirmitates
 curādas eē oñderet: siue vt iterdū a
 q̄cte p̄tēplatiōis pp̄ salutē aīarum
 nos subtrahēdos esse doceret: iō ad
 māducandū sabbato cū isto p̄ncipe
 intrāuit nō p̄pter cibū s; pp̄ aīarū
 lucrū. Ubi ēt hydr opicū istū i corpo-
 re 2 i mēte curāuit Circa cui^{us} cura-
 tionē ex p̄te phariseorū fuit magna
 leticia. ex p̄te hydrofici fuit magna
 miseria. Ex p̄te xp̄i magna mīa. ma-
 liciā aut phariseorū i trib^{us} fuit. Pri-
 mo i hoc q^o eū obseruabāt si videli-
 cet sabbato curāret vt sic possent ei
 detrahēre q^o sabbatū solueret. Ma-
 gna malicia eorū: q^o eū pascebāt 2 si
 bi infidias parabat cū eo comedē-
 bāt 2 ip̄m mordere volebāt. Tales

sūt multi q^o alios pascūt cibis corpō-
 ralib^{us}: 2 th̄vescuntur eorū carnibus.
 puer. xxiij. Noli eē i comestationi-
 b^{us} eorū q^o carnes ad vescēdū p̄ferunt.
 Glo. carnes ad vescēdū p̄ferre ē in
 collocutiōe vicissim vitia primorū
 dicere. Gal. v. q^o si inuice mōrdetis
 2 comeditis 2c. Ille mōrdet q^o partē
 accipit 2 partē reliquit: Ille come-
 dit q^o accipit qd̄ sibi sufficit 2 reliquū
 dimittit: ille p̄sumit q^o nichil relin-
 quit. Pharisei ergo xp̄m aliqñ mō-
 debāt ip̄m in aliquo laudādo: et in
 aliquo reprehēdēdo / iuxta illd̄ mat.
 ix. Quare cū publicanis 2 pctōrib^{us}
 māducat magister vester 2 bibit. In
 hoc q^o magistrū eū vocant laudant
 eū: sed i hoc eū reprehēdūt q^o cū pctō-
 rib^{us} māducabat. Aliqñ ip̄m mādu-
 cabant: ei^{us} opa puer tēdo: ex eo q^o in
 sabbato ea faciebat. Joh. ix. Nō est
 hic hō a deo q^o sabbatū nō custodit.
 Aliqñ ip̄m cōsumebāt: totam viam
 suā cōdēdō Mat. xi. Ecce h̄o vorat
 2 potator vini: 2 pctōi 2 publicanorū
 amicus. Sūt etiā multi qui alios
 in parte laudāt 2 in parte vitupant
 isti mōrdēt. Alij sunt q^o oīa bona opa
 in alijs puertūt: isti comedunt. Alij
 sunt q^o 2 opa iudicāt 2 in tētionem cō-
 dēnant: isti p̄sumunt. Scdō eorū
 malitia in hoc erat q^o tacebant cum
 em̄ dñs eos iterrōgaret. Si h; sab-
 bato curare ip̄s tacuerunt: q^o sicuē
 dicit Beda q̄cōd dixissent p̄tra se di-
 ctū fuisse. Nā scz curare quare xp̄s
 obseruāt. Si nō licet quare pecōrā
 curant q^o igitur tacebant cum eōs
 dñs iterrōgaret: ex angustia p̄cē-
 debat. Sed notādū q^o aliqñ bonū
 est tacere / aliqñ bonū rīdere. Bonū
 quidē ē tacere. Aut pp̄ sapientiā.
 Eccl. x. Est tacēs qui inuenitur sa-
 piēs 2 ē tacēs sciēs tēpus aptioris.
 Aliqñ tacēt tatiōe ignorātie. ibidē
 Est tacēs nō habēs sensum loquen-
 di. Aliquādo rōne patiētie. ps. Po-
 sui ori meo custo. dum cōsi. pec. ad-
 uer. me. Aliqñ hō bonū ē rīdere.

Do. xvii. post festū trinitatis

puerbi. xvi. Respōde stulto iuxta stultitiā suā ne sibi sapiēs esse videatur. Et dñs tñ ibidē. Ne respondeas stulto iuxta suā stultitiā ne efficiaris ei similis. Nō est em̄ stulto respōdēdū stultez ipatiēter: sed discrete et sapiēter. Un̄ ēt phi aliqñ maledicētib⁹ rñdebār: s; sapiēter xenocrates em̄ cuidā maledicēti ait. Ut tu lingue tue sic ego aur̄ iū mearū dñs sū. Antisthenes etiā cuidā dicēti hoies dete male loquūtur ait. Superioris est hoc pati: inferioris dicere xenophō cuidā maledicēti ait. Tu didici sti maledicere ego teste conscientia didici maledicta ptēnere. Tertio malitia eoz i hoc erat q̄ plus de aialib⁹ q̄ de aiab⁹ curabāt: q̄ notat cū dñs. Cui⁹ v̄m asin⁹ aut bos in puteū cadit: sic ēt sūt multi plati q̄ de minimis hñt curā magnā d̄ magnis puā vel nullā Job. Passus est dāna rerū mortē filio: s; corporis cruciatū et tñ nō sci. vesti. su. nisi in mor. filio: s;. Nā i dāno rerū ofidit patiētā dicēs. Dñs dedit dñs abstulit et. In cruciatu corporis ofidit nō tñ patiētā sed etiā hūilitatē magnā. vñ dñs q̄ testa saniē radebat sedēs in sterq̄ linio. In morte aut filioz ostendit magnā tristitiā. Sed plati plus curāt de decimarū subtractione et iniuriarū irrogatiōe: q̄ de subditorū pditiōe. Chry. Si popul⁹ decimas nō obtulerit muerurāt oēs: sed si ppl⁹ peccātē viderit nemo murmurat cōtra eos. Oēs de hōre suo solliciti sūt de honore aut dei null⁹ Bern. Cadit asin⁹ et est q̄ subleuet: perit aia: et non est q̄ recogitet. Scdo ex parte hydrofici fuit magna miseria: hydrofic⁹ scdm Bedā tres habet miseria: q̄ ēt tāgunē in glo. scz inflationē vētris ardorē sitis: et exhalationem fetoris. Prio igit hz inflationē ventris p̄ quā intelligit supbi. Sap. iiii. Dirūpet illos inflatos sine voce. s. excusatiōis vel deprecatiōis: et dicit dirūpet. i. i diuersis partibus rūpet

Nam a superiori rūpet eos maleus diuine sentētie. De qua dicit Mat. xv. Discedite a me maledicti: et. Jere. xxiii. Nōne verba mea quasi maleus cōterens petras. Ab inferiori male⁹ voracis gehēne Job. xxi. Ignis est vsq; ad cōsummationem deuorās: et. Ab interiori male⁹ remor dētis p̄sciētie. Esa. vlt. Veri⁹ eoz nō morietur. Ab exteriori male⁹ p̄cussiōis diaboli. puer. xix. Parata sūt pctōrib⁹ iudicia et malei p̄cutientes stultoꝝ corporib⁹. Numis igit ē dur⁹ q̄ nō frāgit i p̄sideratiōe istoꝝ maleoꝝ Aug. Ne miserabilis duritia ad quā p̄fringēdā leues sunt grades malei. O insensibilis corpor ad quē excitādū obtusi sūt tā acuti aculei. et letalis sopor: ad quē excitandū raucū est tā terribile tonitruū. Secūdo hydrofic⁹ habet ardorē sitis p̄ quā intelligit auaritia. Auar⁹ enim tā ardēter sitit pecuniā q̄ q̄to plus bibit: tāto plus bibere cupit Jo. iiii. Ois qui biberit ex hac aqua nō sitiet iterū. Poeta. Sic q̄b⁹ intumuit vēter suffusus ab vnda. Quo pl⁹ sūt pote plus sitiūtur aq̄. Tam ardēter sitit q̄ aqua turbida v̄l furtina. i. pecunia iniuste acq̄sita dulcius sibi sapit Jere. li. Quid tibi vis in via egypti vt bibas aquā turbidam. puer. ix. Aque furtive dulciores sunt. Tā ardēter sitit q̄ etiā sanguinē pauperū bibit. Eccl. xxxiii. panis egeniū vita pauperis est q̄ defraudat eū hō sanguinis est. Tertio hydrofic⁹ patit exhalationē fetoris per quā intelligit luxuria que fetet corā deo. Joēl. ii. Ascēdit fetor ei⁹ et ascēdet putredo ei⁹: q̄ supbe egit. Se. xviii. Clamor sodomozū et gomozozū multiplicatus est et pctm̄ eozū ag grauatū est numis: ille aut clamor non est nisi pcti fetor. Est aut fetor tolerabilis qñ tñ ex vna re fetida causat: v̄l si ex diuersis reb⁹: tñ leuis ē fetor v̄l si ē grauis: tñ cito deficit: qñ hō cāf ex diuersis reb⁹ fetidis et ē fetor

gravis & diuturnus: tunc est intollerabilis fetor: igitur illoz causabatur ex multis peccatis: id dicit. Clamor eorum multiplicatus est. Erat gravis: ideo subdit. Et peccatum eorum aggravatum est. Erat nimis. i. diuturnus id est nimis. Talis fetor deum de celo descendere fecit: id subdit. Descenda & videbo &c. Tanquam si alius diceret. Recessi de domo mea propter fetorem quem sentiebam. Iste fetor est hodie in mundo est qui quidem causatur ex multis peccatis. Osee. iiii. Maledictus medicus & homicidium furtum & adulterium iudauerunt. Catur est ex corporibus per luxurias putridis. Esa. xxxiii. De cadaveribus eorum ascendet fetor. Est et diuturnus: quia usque ad mortem in inmundicijs perseverat. i. oel. f. Coputru est in iumenta in stercore suo. Jumenta quidem in stercore suo putrescere: est carnaliter homines in fetore luxurie vitia finiunt. Tertio ex parte christi fuit magna misericordia quod notatur cum dicit ipse ei appropinquavit sanavit eum ac dimisit. Ubi ostendit triplex effectus misericordie. Primus est quia ipsum apprehendit: peccator enim est in faucibus diaboli. scilicet tunc dominus ipse apprehendit quem de faucibus eum trahit. Job. xxi. Conterebant malos iniqui: & de dentibus illius auferebant pedes. Et istud maxime fit per contritionem. Maxilla enim diaboli est perforata: & id quod peccator periret mor inde egreditur Greg. sup illud Job. xl. Armilla perforabit maxilla eius. Quis ore illius semel rapit maxilla eius non evaderet si perforata non esset. Secundus effectus est quia ipsum apprehensum sanavit. Et hoc fit propter confessionem in qua sanantur vulnera peccatorum. Zere. xxx. Obducam cicatricem & sanabo te a vulneribus tuis. Tertius effectus est quia sanatum dimisit: hoc fit per satisfactionem. Mat. xviii. Misertus dominus serui illius dimisit eum & debitum dimisit ei. Non sufficit autem quod quis peccata dimittat nisi cum hoc per contritionem & confessionem & satisfactionem ea deleat: sicut ostendit Greg. in pastoralibus per tria exempla. Primum est si quis litteras

vel aliquod instrumentum falsum scribit non sufficit quod vlyteri non scribat nisi etiam quod male scripsit deleat. Peccata nostra omnia scripta sunt Jerem. xvii. Peccatum iuda scriptum est in stilo ferreo in vngue adamatum. Non sufficit ergo ut quis dimittat peccata nisi quod & male fecit per contritionem in lachrymis deleat. ps. Lauabo per singulas noctes lectum meum &c. Secundum exemplum est: quia si quis alicui blasphemias dixerit: non sufficit quod vlyteri non dicat nisi de his quae male dixit peniteat. Peccator deum blasphemat Ro. ij. Nomen dei per vos blasphematum inter gentes. Non sufficit igitur ut a talibus blasphemias desistat nisi de his que fecit se in confessione culpabilem recognoscat. puerb. xviii. Justus prior accusator est sui. Tertium exemplum est quod debitor non absoluit a debitis que contraxit pro eo quod alia non multiplicat nisi ea que contraxit persolvat quando peccamus debitorum domini sumus de his autem debitis absoluti non sumus pro eo quod alia non superaddimus nisi de illis digne deo satisfaciamus. Ad roma. iiii. Si autem qui operatur merces non imputat secundum gratiam sed secundum debitum.

¶ Sermo secundus unde supra.

Hic homo quod

dicitur idropicus erat atheniensis illi. &c. Sicut dicit Beda. ydropis est morbus ab aqua huiusmodi vocabulum trahens Grece ei ydros: aqua latine vocatur Cui proprium est quod stomachus abundat humore inordinato: tanto amplius sitit. per ydropicum igitur intelligere possumus sitim siue appetitum deliciarum honorum: maxime autem divitiarum. Et primo videamus qualiter hec tria auarum significent. Sicut enim dicit Prover. xxx. Tria sunt insaturabilia. scilicet infernus & os vulue. vel secundum aliam litteram amorem mulieris & fraus sitis. per infernum intelligitur superbia. Tu quia per superbia

Do. xviii. post trinita.

angelorū p̄mo fuit fact⁹. Tū q̄ a su-
perbis angelis p̄mo fuit possessus
Tū q̄ p̄mū pct̄m̄ ibi punitū fuit. s.
supbia: 2 id̄ ifern⁹ est. p̄p̄: loc⁹ super-
bor: sicut ifern⁹ nō satiat aialib⁹: sic
nec supb⁹ honouib⁹. Per amorē mu-
lieris itelligit carnalis cōcupiscen-
tia q̄ nō satiat. Die. Libido trāfacta
semp̄ sui relinq̄t putredinē vel pleni-
tudinē nūq̄ satiat: 2 extincta reac-
cenditur: vsu crescit nec rōni paret:
impeditu deducit. Per terrā sitiētē
itelligit auaritia: q̄ sicut illa non
satiat aqua: sic nec auarus pecunia
Eccl̄. v. Auar⁹ nō implebitur pecu-
nia. In morte autem ostēdit q̄ sitis
eorum sit vna 2 nociua 2 mortifero
potu extingueda. Est c̄m̄ vana: q̄ oīa
huius mūdi i morte euanesūt: hoc
p̄ in morte alexādr̄i q̄ cū fuisset o-
ti⁹ mūdi dñs cupid⁹ 2 luxuri⁹ sus: et
eius ossa in vase aureo fuissent recō-
dita: illuc p̄ h̄ a diuersis mūdi parti-
b⁹ cōuenerūt. Un⁹ igit̄ volens osten-
dere suū dñm̄ vanū fuisse ait. Heri
isti nō sufficiebat tot⁹ mūd⁹ hodie se-
ptē pedū sepultura est cōcēt⁹. Alius
volens ostēdere vanū esse aurum 2
argētū cōgregare ait. Heri iste fa-
ciebat thesaurum de auro: hodie au-
rum thesaurum facit de ipso. Alius
volēs ostēdere vanū esse corp⁹ nutri-
re delitijs dixit. Heri iste corp⁹ suū
diuersis nutrebat delitijs: hodie co-
medit̄ a s̄m̄ib⁹ infinitis. Sc̄bo ista
sitis est nociua. Nā illi q̄ sunt in ma-
gnis honōib⁹ humiliant̄ vsq̄ ad in-
finitā deiectionē. Hoc p̄ in primo
angelo: de quo d̄r̄ Esa. xiiij. Detra-
cta est ad iferos supbia tua: cōcidit
cadauer tuū sub t̄te sternet tinea: 2
operimētū tuū erunt v̄rmes. Quō
cecidisti de celo lucifer q̄ mane oue-
baris. Corruisti in terrā qui vulne-
rabas gētes: q̄ dicebas in corde tuo
In celū conscēdā 2c. Et sequit̄. Ue-
rūtā ead̄ infernum detraheris 2c.
Sic illi q̄ fuerunt i magnis diuitijs
deuenerūt vsq̄ ad vltimā paupertate

tē sicut p̄ Lu. xij. i ill o diuite q̄ vole-
bat destruere horrea sua 2 facē ma-
iora. Illi q̄ pascebāt corpusiū ma-
gnis delitijs deducēt vsq̄ ad extre-
mā esuriē sicut p̄ Luce. xvi. i diuite
epulōe q̄ h̄re nō potuit guttā aque.
Tertio ista sitis i inferno potu mor-
tifero extinguet. Nā supbi 2 tyranni
bibēt ibi sāguinē hūanū: q̄. s. de suis
2 aliorū corporib⁹ suet. Apoca. xvi.
Sāguinē eis dedisti bibere vt oi-
gni sūt. Legit̄ i cronica q̄ Theodo-
ra regina cū cepisset C̄rū regē p̄a-
rū caput ei⁹ amputari fecit. 2 i v̄rē
plenu sāguie imersit dicēs. Sāgui-
nē sitisti sāguiez bibe. Sic supbis 2
tyrānis dicebat sāguinē bibāt quē si-
tiet̄ Auari ei ibi bibēt aux̄ liq̄fa-
ctū. vñ refert qdā ph̄s q̄ Nero ipa-
tor vis⁹ ē i auro liq̄facto se ap̄d infe-
rōs balneare: 2 cū vidisset cunē ad-
uocatoꝝ dixit eis. Venite venale ge-
n⁹ hoīm 2 mecū balneami hic: q̄ vo-
b̄ ipartē optimā r̄seruauī. luxuriosi
ibi bibēt fel draconū tāq̄ vinū rubelū
2 venenū aspidū tāq̄ vinū albū deut.
xii. fel draconū vinū eorum 2 ve-
nenū aspidū insana. Quō qui de vinū
muscabūt effusioe perpetua lachry-
marū: ita q̄ toti inebuent̄. Esa. xvi.
Inebriabo te lachryma mea. Uocat
aut̄ de lachrymas ip̄oꝝ suas: q̄ eius
iusticia prouocat eas. In seruis aut̄
dei aqua sancti sp̄s istā triplicē si-
ti extinguit. Aug. Qui biberit de flu-
uio paradisi cui⁹ gutta maior ē ocean-
no: restat vt in eo sitis hui⁹ mūdi pe-
nitus extincta sit. In paulo ei ext̄-
xit oēs supbia: q̄ q̄ pri⁹ dicebat saul
a saule rege supbo: postea dict⁹
est paul⁹ q̄ si p̄uit⁹: qui pri⁹ erat lup⁹
postea fact⁹ est agn⁹ q̄ pri⁹ sc̄tōs i car-
cerē trahebat postea p̄ sc̄tis carce-
ri et morti se exponebat. In aposto-
lis zacheo extingit oēm auariciā.
Nā ap̄t̄ reliquerūt h̄ita et nō desi-
derauerūt h̄nda zache⁹ largit⁹ est p̄
pria 2 restituit aliena. In magdala-
na extingit oēm luxuriā. Hoc p̄ in

quā dā vanissima muliere de q̄ legit̄
 in vitas patrū q̄ cū p̄ ciuitatē quā dā
 cū nimia abitionē pcederet: qdam
 fact⁹ ep̄s eam vidēs ad terrā p̄stra
 uit se amarissime flere cepit ex eo
 q̄ illa pl⁹ erat sollicita placē mūdo
 q̄ ip̄e deo z cū p̄ illa orasset visum
 est sibi q̄ qdam cornicula nigerrima
 ad eū venit. quā accipiēs i aqua
 dimersit z mox i colūbā cādidā cō-
 uersa fuit. Sequenti i ḡ die illa la-
 chrymis resoluta ad pedes ei⁹ p̄ci-
 dit z q̄ p̄us peccādo nigerrima fuit
 postmodū i lachrymis baptizata to-
 ta facta est cādidā. Viso qualiter p̄
 idropicū itelligit̄ sitis diuitiarum:
 deliciarum z honoz. Videndum ē
 qualif specialiter ydropisis signat
 auarū. Circa quod notandū q̄ inf̄
 prodigū z auarū z cupidum differē-
 tia est. Prodigus ē in exponendo q̄
 omnia sua dissipat z p̄sumit. iste ha-
 bet man⁹ p̄foratas q̄ nihil retinere
 scit: sed i ep̄nīs z luxurijs oia cōsu-
 mit. Jac. v. Epulati estis z i luxurijs
 enutristis corda v̄ra. p̄us dicit epu-
 lati z postea luxuriati: q̄ sicut dicit
 Hierē. Ueter mero estus cito dis-
 pumat i libidinē. Et sudit. enutri-
 stis corda v̄ra. Quidā em̄ enutrist
 corda q̄. i. habēt inuidas cogitatio-
 nes. Quidā oia q̄ h̄nt lasciuas locu-
 tidēs. Quidā corpa qui exercent li-
 bidinosas opationes. Nō debemus
 igne nec corda nec oia nec corpa i lux-
 rijs enutrire: sed poti⁹ effugare. i.
 Cor. vi. fugite fornicationē. Lu-
 xuria ei meli⁹ viciū fuga q̄ resisten-
 tia. Vñ d̄r in polycrate Julius cesar
 uebat i belo corpa gladius in pace
 voluptate vulnerari. Et subdit Sē
 erat gentiū triūphator voluptatē
 nullo mō tā facile superari q̄ fuga
 o q̄ ipsum qui gētes domuerat ve-
 neris nexib⁹ inodauit m̄lier impu-
 lica. Auar⁹ est in retinendo. q̄ scz
 omnia retinet z nihil communicat
 iste h̄z man⁹ cōtractas. Ecclesi. xi.
 Est qui locupletatur parce agēdo

z p̄ce māducando: z dicit. Nunc mā-
 ducabo de bonis meis solus. Im-
 mo etiā aliqui intantū sunt auari
 q̄ nec manducare audent. Ambro.
 in lib. de vinea nabuthe. Noui ego
 diuitē q̄ nolebat obturatū aperire
 horreū ne qd de p̄dito minueretur
 panis vñ diei deputabat q̄ famez
 vix satiare possit. Cōperi z h̄a fide
 si qñ ouū eēt appositū cōquere si qñ
 ouū fractū eēt q̄ pull⁹ esset occisus
 Cupid⁹ ē in acq̄redo q̄ scz nimis ar-
 dēter cupit. Iste h̄z man⁹ aptas: q̄
 ab oib⁹ vult accipē z oēs expoliare
 Cū t̄ndicat. Eccl. iiii. Nō sit porre-
 cta man⁹ tua ad accipiēdū rad dā
 dū collecta. Talis patifam ē canis
 nā. p̄. famē patient̄ vt cāes. canis
 ei cū videt aliquē os corrodētē p̄tra
 eum latrat nisi sibi illud p̄ficiat: et
 postq̄ habuerit illud dimittit eum
 donec ad corrodēdū ibi iuenerit: q̄
 comesto statim ad alia suspens⁹ an-
 helat. Sic sūt m̄tri tyranni q̄ cōtra
 subditos itonāvt oia sibi exponāt
 z postq̄ exposueit totalr eos expo-
 liāt aut violent̄ aut fraudulent̄ qb⁹
 spoliatis mox ad alios spoliādos se-
 quertūrecc. xiiij. diues iuste eget z
 fremit paup̄ at les⁹ tacebit. ecce p̄ma
 tio. Deind subdit Si h̄z conuiuet
 tecum z euacuabit te ecce euacua-
 tio. et subdit z confunder te i cibis
 tuis donec exinaniat te bis zc. Ec-
 ce iterata expoliatio. P̄tz igit̄ q̄ a-
 uar⁹ siue cupid⁹ pecūia nō satiat
 Qd p̄ quattuor exempla ostēdi pōt.
 Primū ē tale: si aliq̄s valde sitiret
 tota aqua effūderet i dolio z nihil i
 stomacho: ex hoc sitis ei⁹ nō extin-
 gueret: s̄z augmētaret. Cupiditas
 auari ē qdam sitis ei⁹ Sitis aq̄ sūt
 ip̄e diuitie: s̄z ista sitis sedari nō pōt
 quia cupiditas ē in aia z diuitie po-
 nunt in area. Jo. iij. Omnis q̄ bibe-
 rit ex hac aqua sitiet itex. Scdm
 exēplū ē tale Si eēt aliq̄s magnus
 ignis quāto pl⁹ ligna ibi ponūt: tā-
 to magis inflammātur: z q̄to ma-
 3. iij.

Do. xvii. post festū tri.

gis diminuit: tātō magis remittit cupiditas auari est qdā ignis cui ligna sūt ip̄e diuītie: q̄to igit̄ amplius diuītie multiplicātur tanto magis cupiditas auget̄ et quāto plus diminuitur: tanto plus remittit̄. Sc̄m ligna siluarum: sic igit̄ exardescet. Bre. in. mox. Auaricia desideratis reb̄ nō extinguit̄: s̄ auget̄. Nā more ignis cū ligna q̄ sumit̄ exceperit̄ excrescit. Tertius exēplū ē tabule. Sids vellet implere situlā sapiētia stultus esset: q̄ sapiētia cū situ la nullā h̄z puenientiā: q̄ sapiētia ē res spiritualis: situla res materialis. Eodē mō ē q̄ vult implere animā pecunia cū nullā adiuicē cōuenientiā habeat̄: q̄ aia est res spiritualis et pecunia res materialis. S̄z aia impleri pōt sapiētia: et aia pecunia: et tūc bñ cōueniunt. 1. Corin. vi. Quis aut̄ p̄sensō tēplo dei cū ydolo. Tēplū dei est anima. 1. ad cor. in. vi. Vos estis tēplū dei viui: ydolu auari ē nūm̄. Col. iij. Auaricia q̄ est ydolorū seruit̄. ista igit̄ duo. s. aia q̄ est tēplū dei et nūm̄ q̄ est ydolum auari puenire nō possunt. Quartus exēplū est tale. S̄ q̄s vellet implere horreū aplissimū cū vno grano milii stultus esset. Amplissimū horreū ē aie appetit̄: cui totus mūdus est angust̄ et velut granū milii reputat̄. Si em̄ totū mūdū possideret adhuc aliū mūdū peteret q̄ habito adhuc aliū affectaret: et sic q̄si i infinitum appetit̄ se extēderet. Solus igit̄ deus q̄ ē maior omni aie appetitu ip̄z appetitū implere pōt. Aug. in liq. p̄fessio. fecisti nos dñe a te: et inquietū ē cor n̄z nisi redescat i te. Et ois repletio q̄ deus me nō ē egestas mihi ē. p̄. Qui replet i bōis d̄sideriū tuū.

Um vocat̄ fueris ad nuptias. et. Maḡ humilitatis sepe nos ad hūilitatē redu-

cit. Uñ h̄c ostendit q̄ nullus pōt venire ad nuptias felicitatis et̄ne: nisi discubet i loco nouissimo hūilitatis. Qui ei vult discubere i loco celsitudinis dat locū illi q̄ discubuit i loco humilitatis. Nā lucifer posuit se i loco prio: id̄ dedit locū xp̄o q̄ posuit se i loco nouissimo. Eua posuit se i loco alto: et id̄ dedit locū h̄gini q̄ se posuit i loco ifimo. Diues sedit in loco purpureo id̄ dedit locū lazaro sedenti i sterquilino. Et id̄ d̄t dñs. Cū vocat̄ p̄ fuer̄ ad nuptias h̄ discubas i prio loco. et c. Ubi duo dicēda sūt. Prio q̄ sūt i b̄e nuptie. sc̄do q̄ sit̄ via veniēdi ad istas nuptias. Circa p̄mū notā: dū q̄ sūt qdā nuptie sp̄uales: et qdā celestes. Sp̄uales sūt q̄s facit deus i p̄nti cū aia i thalamo p̄sciētie. De q̄b̄ d̄t. Apo. xix. Veniēt nuptie agni: et vxor eī p̄parauit se. in hoc q̄ d̄t vxor agni notat̄ felix p̄fictio. In hoc q̄ d̄t p̄parauit se notat̄ preābula dispositio. in hoc qd̄ d̄t nuptie notat̄ festiua epulatio. Cōiunctio aut̄ aie cū xp̄o fit p̄ fidē et dilectionē. Ex q̄ p̄fictioe venit̄ implex bonū sc̄z fidei plis et sacramenti. Bonū fidei ē ne diabolū aduiter suscipiat. Lectus ei nostre p̄sciētie ē angust̄ et id̄ deus et diabolus ibi nō pōt redescere: et palliū n̄i amoris ē breue: et ideo deum et mūdū nō pōt cooperire. Esa. xxviii. Cōangustatū ē strātū: ita vt alter decidat: et palliū breue vtriusq̄ cooperire non pōt. Sed de multis dic̄t. Esa. lvii. iuxta me coopuisti te. i. p̄sensu tuū: et suscepisti adulterū. Sc̄do d̄t ibi esse bonū plis vt sc̄z sponsa christi p̄ bōa opa se exerceat. i. Thimo. ii. Saluabit̄ aut̄ m̄lier p̄ filioꝝ generationē. i. bonoꝝ opoꝝ p̄ductio. Aug. ad pb̄a hec ē vberior fecundiorq̄ fertilitas nō ventre guescere nō latescere pectore s̄z corde candescere: n̄ viscerib̄ fr̄a s̄z celū ofonib̄ pturire. Tertio ibi d̄t ē bonū sacramenti. vt inter sp̄sūm et sponsā diuītio nunq̄ fiat. Sicut em̄ in mā-

trimōio corporali ē fplexynio. Una se-
 cū dū p̄sensū animoz. Alia secundū
 permixtionē corporū. Tertia p̄ in-
 diuiduā cohabitacionē āboz sic z i
 isto matrimōio spiritali xp̄s nob̄
 copulat̄ ē p̄ charitatez. hieremie.
 xxxi. In charitate p̄petua dilexi te.
 zc. P̄r nature p̄formitatē. hebr. ij.
 Nūq̄ el āgelos app̄hēdit sed semē
 abrahe z p̄ i sepabilitatē. Mat. vlt.
 Ecce ego vobiscū suz oibus diebus
 Sc̄do dz esse preābula dispositio iō
 dicit̄ p̄parauit se. zc. Ista aut̄ p̄pa-
 ratio i trib̄ p̄sistit. Iste em̄ sponsus
 vult habere sponsaz pulchrā. ps. Cō-
 cupiset rex decorē tuū. Sponsā pa-
 cificam: qz sicut dicit̄ p̄rou. xxi. Me-
 lius ē sedere i angulo domatis q̄ cū
 muliere litigiosa in domo cōmuni.
 Isti litigiosi sūt supbi. p̄rouer. de-
 cimo tertio. Inter superbos semp̄
 iurgia sūt. Et nā vult habere sp̄saz
 totalit̄ amori suo itentā: sicut z ip̄e
 sibi itendit. Cārico sc̄do. Dilectus
 me⁹ mihi z ego illi. Sp̄sa igit̄ vel
 q̄ non est pulchra per p̄scientie pu-
 ritatē vel nō est pacifica per humi-
 litatē. vel nō ē sibi itenta per cha-
 ritatē ad ei⁹ nuptias nō meref̄ ad-
 mitti. ad fatue ḡgines non sunt ad-
 misse: qz nō habuef̄t oleū. i. nitorez
 z suauitatē p̄sciētie. vt habetur Ma-
 th. xxv. illi qui nolūt sedere i loco
 nouissimo: s; i primo loco superbie
 expellūtur cuz rubore vt dicit̄ hic.
 illiq̄ nō h̄nt vestē nuptialē. i. dei z p̄
 ximi charitatē similit̄ d̄ nuptias ex-
 pellūtur sicut patet Mat. xxij. vbi
 dicit̄ domin⁹. Amice quomodo huc
 intrasti. zc. Tertio i isto matrimo-
 nio spiritali ē festiua epulatio. iō
 d̄r venerūt nuptie agni. Ista epu-
 latio h; fieri p̄ gr̄am istos tamē ci-
 bos gr̄e nō pascūtur nisi illi q̄ ha-
 bēt tria p̄dicta que. s. sūt puritate
 nitidi corde trāquilli z amore cele-
 stii auidi: hinc est qz filii israel n̄ po-
 tuerūt recipere manna nisi pri⁹ ex-
 irent de egypto z nisi prius transi-

rēt p̄ mare egypti z nisi prius defis-
 ceret eisiarina egypti. Qui igit̄ vlt
 pasci māna diuie gratie/optz q̄ sit
 puritate nitidus z hoc est exire de-
 egypto z de tenebrositate pcti. de⁹
 em̄ nō pascit animā tenebrosam vt
 nigrā: sed purā z cādīdā. Vñ super
 illud ps. Pullis coruoz iucantib⁹
 eum. Dixit Remigius qz q̄ diu pul-
 li coruoz h̄nt plumas albas a cor-
 uis parētibus tanq̄ degenes res
 liquunt̄ z rore celesti pascunt̄. Cum
 aut̄ eozū plume nigrescere ceperit
 tūc a coruis cadauerib⁹ nutiūtur.
 Eodē modo deus animam q̄ habet
 mūdiciam conscientie pascit rore
 gratie q̄ aut̄ habet nigredinē pec-
 catoz. pascit̄ a demonib⁹ cadaue-
 rib⁹ imūdiciaz. Sc̄do opz qz sibi mē-
 te tranq̄ll⁹: z hoc est transire mare
 egypti. Mare ei semp̄ ē in motuet
 signat illos q̄ diuersis anxietatib⁹
 z tribulationibus p̄mouent̄. Esay.
 lviij. cor ip̄i quasi mare feruēs qd̄
 descere nō pōt. in cordibus igit̄ ta-
 liū de⁹ per gr̄am habitare non pōt.
 Quod signatū est. iij. reg. xix. Ecce
 dñs trāsit z sp̄s grandis z fortis
 subuertēs montes z p̄terēs petras
 añ dñz. Nō i spū dñs. Et p⁹ sp̄m p̄mo-
 tio. nō in cōmōtione dñs: z p⁹ p̄mo-
 tionē ignis z non in igne dñs: post
 ignē sibil⁹ aure tenuis z ibi domi-
 n⁹. Nō ē dñs in spū cōuertēte nec in
 p̄mōtione p̄strepēte: nec i igne exu-
 rēte sed i sibilō demulcēte tria em̄
 sūt q̄ faciūt cor i quietū. s. supbia et
 ista ē spiritus grandis z fortis sub-
 uertēs mōtes z conterens petras.
 Sc̄dm ē auaritia: ista ē commotio
 q̄ mētē sollicitudinib⁹ idetat. Ter-
 tium est iracūdia z ista ē ignis de⁹
 igit̄ non est in corde supbo: nec aua-
 ro: nec iracūdo: sed in corde humi-
 li vbi est sibil⁹ aure tenuis. Sibilus
 habet demulcere auara habet re-
 frigerare: s; aura tenuis h; alleuia-
 re per sibilū igit̄ itelligit̄ humili-
 tas: qz sibilus equos mitigat z ca-

Do. xviii. post festuz trini.

tulos istigat: sic hūilitas mētes elatas tranquillat: demōes irritat pau-
rā significat māsuētudo q̄ ignē ir-
racūdie refrigerat et extinguit. Per
aurā tenuē significat paupertas que
animā alienat ab onerib⁹ sollicitu-
dinū. De⁹ igit̄ habitat vbi ē sibi⁹
aure tenuis. i. vbi iuēnt hūilitatē:
māsuētudinē et paupertatē Tertio oꝝ
q̄ sit celestis amōis auidus et hoc
ē abſcere farinā egypti q̄ diu ei ho-
mo delectat̄ circa extrema et mūda-
na nō pōt amare celestia. farina i
quātū ē farina ē alba: sed iquantuz
est farinu egypti ē tenebrosa: q̄ de-
lectatio mūdi videt̄ esse pulchra: sꝫ
tam ē mentē facit obscurā. Legitur
de naturā auū q̄ aquila pullos q̄s
ad trā respicere p̄spicit: tāq̄ dege-
neres abſcit quos nō ad celū tāq̄
pprios nutrit q̄ deus cibo grē sue
nō cibāt illos q̄s videt amare ter-
rena sed quos videt desiderare cele-
stia. Berh. delicata ē diuina p̄solatio
et nō dat̄ admittētib⁹ alienā. Secun-
do sunt nuptie celestes de q̄bus d̄r.
Apoc. xix. Beati q̄ ad cenā nuptia-
rū agni vocati sunt. Ille aut̄ nuptie
sūt refectio v̄sionis diuine vbi erit
plēa satietas: iō dicit̄ nuptie. in nu-
ptiis ei p̄sueuerūt oia abūdare: erit
dulcis auiditas: iō d̄r agni q̄ habet
carnes delectabiles. erit eterna sa-
turitas: iō d̄r cena: q̄ nullū aliud cō-
uiuū illi succedet. Satietas aut̄ pa-
rit fastidiū tames siue auiditas hꝫ
penā dubitatio ne alienēta defici-
ant hꝫ timorē. Jō d̄r posuit famē si-
ue auiditatē i satietate. ne satietas
faciat fastidiū. Potuit satietatē in
fame ne famē habeat penā. posuit
securitatē i vtrogz ne dubitatio ha-
beat timorē. Eccl. xxiii. Qui edūt
me ecce satietas. Adhuc esuriēt. ec-
ce auiditas Qui audit me n̄ p̄sudet̄
ecce securitas. Sed vidēdū ē q̄ sit
via veniēdi ad istas nuptias. Est di-
cēdū q̄ ē hūilitas: quod notat̄ cu m-
dicit̄. Uade et recūbe in nouissimo

loco. humilitas em̄ meret̄ gratiaz
q̄s est venire ad nuptias spiritua-
les. meret̄ et gloriā quod est venire
ad nuptias celestes. Quanto enim
aliq̄s hūilior: tāto in grā et gloua e-
rit maior: et hoc per q̄tuor exempla
ostēdi potest. p̄imū ē in pupilla q̄
sicut d̄t Greg. pupilla quāto est ni-
grior: tāto lucidior: sic homo quāto
magis nigrescit in p̄spectu sui luci-
dior erit i p̄spectu dei. et hic p̄ grati-
am et in futuro p̄ gloriā. Secundū est
in candelā que quāto pl⁹ inclinā
tanto maiori luce p̄fūdatur. Sic hō
quāto magis per hūilitatem incli-
nā tanto maiori lumine gracie et
glorie replet̄. Tertium est in aqua
q̄ q̄to magis descendit deorsū tāto
magis ascendit sursū. sic et hō quāto
magis descendit hūiliādo seipm tā-
to pl⁹ ascendit ad deū. Aug. Descē-
dite vt ascendat̄ ad deū: cecidistis
em̄ ascendendo contra seip̄z. Quar-
to ē i corde. Animalia ei habentia
cor magnū in quāritate sūt timida
sicut patet i ceruo et asino. habentia
cor mediocre sūt audacia sicut p̄z
in cane habentia paruū sūt audacis-
sima sicut p̄z i leōe. Videm⁹ em̄ q̄
ignis magnā domū parū calefact̄
mediocrē magis parū marie. Sic
et accidit de spiritu calore i magno
et mediocri et puo corde: sicut igit̄ q̄
to est min⁹ in quāritate tāto ē for-
ti⁹ i stute. sic et hō q̄to fuit hūilior:
tanto in grā et glia erit sublimior.

¶ Dominica. xviii.

PHARISÆI udiētes pha-
risei q̄ ies⁹ silētū ipso-
suisset saduceis uene-
rūt i vnū. 2c. mat. xxix.

Sicut d̄r i hystoria scho-
lastica. tres secte erāt in iudeis ab
aliis differētes scz pharisei/saducei
et essei. pharisei ab aliis erāt diuisi
quātū ad habitū: q̄ i frōte et in bra-
chiis charitas i q̄b⁹ decalog⁹ erat
script⁹ s̄ se portabant que philate

ria dicebatur a philaxe quod est serua-
re: et thozath. quod sonat legem habent
etiam in fimbriis palliorum spinas al-
ligatas quibus percussus dum incederet ma-
datorum dei memores terentur: et quod sic
ab alijs diuisi erant. pharisei a pha-
res quod est diuisio dicebant. Alii erant
saducei: quod ab alijs differebant quantum
ad doctrinam. ipsi enim resurrectionem
negabant animas cum corpore interi-
re credebant quinque libros moysi so-
lummodo recipiebant. Alii erant essei qui
ab alijs differebant in vita et modo vi-
uendi quod fere monasticam vitam duce-
bant. iugia vitabant. omnia in com-
munem habebant. De duabus autem primis sectis me-
no in isto euangelio habet. Notandum igitur
quod in primo euangelio tres quatuor sectas pon-
nuntur. Prima est quam fecerunt saducei
Secunda est quam fecerunt pharisei. Tertia
quam fecit christus. Questio quam fecerunt sa-
ducei et si hic tota non ponatur tamen hic
tangit cum dicit quod iesus silentium im-
posuisset saduceis. Ipsi enim saducei christo
volebant probare per mulierem et viros re-
surrectionem non esse: quod si resurrectio
fieret tunc talis mulier septem viros
haberet. Sed christus per suam rationem silentium
eis imponebat et tria determinabat.
Primo quod in alia vita nulla erunt con-
iugia. Unde ait. In resurrectione ne-
que nubent neque nubentur et ratio huius red-
dit. Luc. xx. Neque enim ultra mori po-
terunt: quod in hac vita multi moriuntur:
ideo multi nascuntur. Si enim nullus
moreretur non esset necesse quod alius
nascere. Est enim humana gene-
ratio tanquam arbor. Eccle. xiiij. Omnis
caro sicut fenulum veterascet et sicut fo-
lulum fructificans in arbore viridi. alia
generantur et alia desiccantur. sic genera-
tio carnis et sanguis alia finit et alia
nascitur. Est etiam sicut murus. Un-
de dicitur in quadam glossa in fine. Ec-
cle. In muro quasi sit quidam lapides la-
tent: isti ad exterius producuntur: qui-
dam prominent: isti ad interius reducuntur:
et sic tandem in muro omnia adequantur
sic et in mundo. Nam latent homines

antequam nascantur: prodeunt cum nascuntur
homines orti suo tempore moriuntur:
et tandem omnia adequantur: quod
omnes vno fine clauduntur. Secundo
determinauit quod homines erunt angelis
similes et erunt equales. Unde subdit. Sed
sunt sicut angeli dei de celo. Luce. xx.
Equales enim angelis sunt. et cetera. homines re-
spectu angelorum possunt dici minores et
equales et maiores. minores in quantum
adhuc sunt in carne mortali. Nam si-
cut dicit Augustinus. Sicut aurum corruptum
melius est quam argentum corruptum et argen-
tum corruptum melius est quam plumbum incorru-
ptum sic et quilibet spiritus melior est quam cor-
ruptibile corpus. Sed diu autem sumus in car-
ne corruptibili angeli nobis preparantur
et nobis ministrant. Post resurrectionem
autem homines angelis erunt equales
in officio laudandi. quod in laudando deum
angelis participent. Preueniunt prelati
per sancti psallentibus. Job. xxxviii.
Ubi eras cum me laudaret astra ma-
tutia. id est angeli. Et iubilarent omnes filii
dei. id est sancti. Erunt autem homines angelis
maiores in quantum habebunt deum tanquam
fratrem suum angelis vero tanquam dominum suum. et
in quantum beatitudinem habebunt in visione
humanitatis et in contemplatione diuinitatis
angelis vero tamen in contemplatione diuinitatis.
Ad ista significanda quatuor leguntur
de angelis quod salomon in propheta-
rio fecit. Primo quod erant de lignis oli-
uarum. Secundo quod alas habebant ex-
pansas quod per ista duo significabatur. in-
quantum homines sunt eis minores et corru-
ptibiles sunt eis compassibiles. hoc si-
gnificat quod erant de lignis oliuarum et
quod parati sunt eis manifestare. hoc si-
gnificat quod alas habebant expansas.
Tertio legitur quod habebant pedes ob-
liquos et eleuatos ad modum iubilantium
ad inuendum quod sunt socii hominibus ad lau-
dandum deum. Quarto legitur quod versis
vultibus mutuo se respiciebant hoc si-
gnificat quod stupent et mirantur naturam huma-
nam cum diuina unitate persone esse uni-
tam. Tertio determinauit quod a se post
mortem corporis viuunt dicentes. Non est

quod dicitur angelis

Do. xvii. post festū trinita.

de mortuorum sed viuētū. Istud etiā
gētilēs phī crediderūt. vñ ait Augu.
in lib. de ciui. dei. Theobrot^o lector
platonis lib. vbi de aie immortalitate
disputauit se p̄cipitē dedit de muro.
vt ex hac vita migraret ad illā quā
credebat esse meliorē. Sicut autē hic
dicit glo. p̄bādo x̄ps efnitatē aiarū
cōsequētē p̄bat resurrectionē cor-
porū q̄ cū aīab^o bona vel mala gesse-
runt. Sc̄da q̄stio est quā fecerūt pha-
ri sei x̄po. Nā m̄lci p̄uenērūt: sed vñ^o
tantādo q̄ fuit dicens. Magister q̄b
est mādātū magnum in lege. Chri.
Conuenērūt pharisei in vnum vt m̄l-
titudine vincerēt quē rōne supare nō
poterāt a x̄tate nudos se p̄fessi sūt
qui m̄litudine se armauerūt. Dice-
bāt em̄ apud se. Vñ^o loquā^r pro om-
nib^o et om̄s loquamur per vñū vt si
quidē vicerit oēs videamur vicis-
se. Si autē vict^o fuerit vt sol^o videat
cōfusus. Idē. Magistrū vocat cuius
nō vult eē discipul^o. De magno mā-
dato infrogat q̄ nec minimū obser-
uat. ille d̄z infrogare de maiori iusti-
cia q̄ iā m̄iora p̄pleuit. Ad istā q̄stio-
nem dñs r̄ndit dicens. Diliges dñm
deū tuū sc̄dm Chry. Nō d̄t time vel
cognosce. sed dilige. Timere inquit
est seruorū diligere filiorum. Qui ti-
met penā mercedē iusticie nō h̄z. nō
dixit et cognosce s̄z dilige. Cognosce-
re inq̄t deū p̄p̄riū est nature huma-
ne. Diligere autē religiosi cordis et
recti. In hoc autē p̄cepto de dilectio-
ne oñdit dñs modum diligendi deū
et primū eū d̄t. Ex toto corde tuore.
In aīa enim est mediā: intelligen-
tia: et volūtas sc̄dm igit. Aug. Debz
diligere deus ex toto corde. i. intelle-
ctu sine errore. S̄z q̄ fides sine ope-
rib^o mortua est d̄z diligere ex tota ani-
ma. i. volūtatē sine p̄radictōe vt i
p̄ceptis dei volūtatē suam ponat
et per opa nō cōtradicat. In his autē
duob^o d̄z p̄seuerare. ideo subdit. ex
tota mēte tua. i. mediā sine obliuio-
ne. sc̄dm Chry. deū diligere ex toto

corde est vt cor n̄m nō sit inclinatus
ad alicui^o rei dilectionē magis quā
dei. Pro quāta em̄ pte inquit cor tu-
um fuerit ad aliquā rē. p̄ tāta par-
te min^o est ad deum. Diligere ex to-
ta aīa est aīm h̄re firmū in fide et ve-
ritate. Qui ergo de deo dubitare ce-
perit vel incātatōes vel diuination-
nes aliq̄d valere crediderit ille nō i
tota aīa diligit deū. Diligē deū ex
tota mēte est vt oēs sensus vacēt in
obsequiū dei. Vñ subdit. Nam cui^o
intellectus deo ministrat cui^o sapiē-
tia deo vacat cui^o scientia circa deū
est: cuius cogitatio ea q̄ dei sūt tra-
ctat cuius mēoria q̄ bona sunt recor-
dat tota mēte diligit deū. Deinde po-
nit modū diligēdi proximū cum ait
Et primum tuum sicut teip̄z homo
quadrupl̄r d̄z seipsum diligere. Pri-
mo veracit̄ vt. s. diligat se propter
x̄tutē q̄ bon^o est vel vt bon^o sit. Eo-
dē mō debet diligere primum Au-
gu. de ciui. dei. Qui amat hoīes aut
q̄ sunt iusti/aut vt iusti fiāt amare
d̄z. Sic em̄ et seip̄z amare d̄z aut q̄
iust^o est: aut vt iustus sit. Sc̄do ordi-
nate vt sc̄z nihil diligat supra deum
aut q̄ deū s̄z diligat sup oīa et postea
aiam suā postea corp^o suū: vltio res
extiores. Sic et primū suū d̄z dilige-
re nō supra deū aut q̄ deum. sed di-
ligat deū sup oīa. Deinde d̄z diligere
in ip̄o bona sp̄ualia. Deinde d̄z dili-
gere bona corp̄is deinde bona exte-
riora. Cātic. ij. Ordinauit in me cha-
ritatē. Tertio efficaciter. hō enim
efficaciter se diligit q̄ bona sibi p̄-
curat et nociua deuītat. Sic et debz
diligere primū. s. Joh. iij. Non dili-
gam^o v̄bo neq̄ lingua sed opere et ve-
ritate. Quarto perseuerāter nullo
em̄ tpe homo desinit se amare. Eo-
dē mō d̄z primum diligere. i. tpe p̄-
speritatis et aduersitatis. Prouer.
xvii. Omni tēp ore diligit q̄ amic^o ē.
Tertia questio est quā facit ch̄rist^o
phariseis dicēs. Quid vobis videt
de x̄po cuius fili^o est. pharisei enim

credet
cū Da
eū esse
dit q̄
dei eē
fuisse
cū d̄
sc̄z
Dau
nē er
ab ei
p̄ f
uid
mā
Qm̄
go
tus
vu
th
h̄
re
v
g
r

credebā xpm eē purā creaturā. S; cū Dauid vocet eum dñm suū pstat eū esse maiore. Nō autē eos reprehēdit q̄ filiū dauid eū credūt: s; q̄ filiū dei eē non credunt. Oñdit hic duas fuisse in xpo natiuitates. s. tpaīe scēdū quā dicit̄ e filiū dauid: et eñam scēd; quā ē filiū dei. Xps ei erat filiū Dauid iqtū de sua stirpe scēd; carne erat nat: et erat dñs dauid iqtū ab eño pfe fuit genit. Uterq; autē p̄ suū fuit mitis et māsuetus. de dauid dicit. Memēto dñe Dauid et omis māsuetudinis ei. De deo dicit i. p. Qm̄ tu dñe suauis et mitis. Nō ergo mirū si xps sic fuit mitis et māsuetus qui p̄es hūit tā māsuetos ideo vult filios h̄re māsuetos dicēs. mathei. xi. Discite a me q̄ mitis sum et hūilis corde. S; m̄ti sunt degēres q̄ nō sunt māsueti: s; istar ericū valde hispidi et p̄gitiui. Erici si tā gīt statim interi se abscondit et interius p̄gīt: et dicit h̄re quicq; dētes. Sic m̄ti qñ rephendunt p̄ xba maledictionis p̄gūt et vita sua abscondunt. Quicq; autē dētes sunt qñq; modi ac cufandi scēd; Berni. Iste em̄ qui peccauit qñ rephēdit dicit. non feci si feci non malefeci: aut si male feci nō m̄tū male: aut si m̄tū male nō mala intētionē: aut si mala intētionē: tamen aliena persuasione.

¶ Sermo secundus.

Diligēs do-
minū deū tuū ex toto
corde tuo. Sicut dicit
Aug. in libr. de disci-
plina xp̄iana vt ne-
mō excusationē habeat / voluit dñs
consummare et abbreviare x̄bū sup
terrā qd̄ ē nō obscuruz esse voluit:
ideo breue non vacaret lege iō aper-
tū ne quis dicat non michi licuit in-
telligere thesaurus est magni diui-
tiarū scripturarum. Si piger eras p̄
scrutādo iesū non sis piger vnā mar-
garitā ferre sub lingua: et quo vis se

curus abula. Istud verbum abbreviatum et ista margarita est p̄ceptū de dilectione dei et proximi. De hac duplici dilectione agendū. s. dei et proximi. Circa p̄mū autē est sciendū q̄ sex sunt q̄ mouent ad diligendū q̄ oīa sūt in deo scēd; pulchrum bonum honestū simile vtile et delectabile. primum igitur quod mouet ad diligendū est pulchritudo. Dionisi. Omnia bonum et pulchritudo desiderant. In christo autē est summa pulchritudo: et iō sume est diligendus. Sap. ix. Candor est enim lucis eterne et speculū sine macula ymago bonitatis illius vbi tria dñr scēd; q̄ sit candor lucis eñe speculum puritatis: et ymago diuine bonitatis. In christo quidē sunt tres substantie scēd; caro aīa et deitas. Caro em̄ eius fuit cādida et lucida: q̄ de purissimis sanguinibus virginis generata. Aīa ei fuit ad dei ymaginē creata: et oī bonitate repleta. Deitas fuit speculum sine macula: q̄ in christo relucēt oīa p̄terita et presentia et futura: et x̄ba et facta et corda. de ista pulchritudine dei dicit Aug. i libro de libero arbitrio. Tanta est pulchritudo iusticie: tāta iocūditas lucis eterne: et si non liceret in eo amplius viuere q̄ vnus diei hora propter hoc solū innumerabiles aīi huius vite pleni delictis et circūfluentia bonorū tpaīū recte meritorū p̄tēnerent. Scdm̄ quod mouet ad diligendū est bonitas sicut p̄t̄ in superiore auctoritate. Dionisi. In deo aīe est summa bonitas et ideo summe diligendus. Aug. de ciui. dei. Cū ista nō diligant: nisi q̄ bona sunt pudeat illis inherēdo non amare bonū ip̄m. vnde bona sunt. De cuius bonitate dicit Damascenus. Bonitas oī bonitas super bonitas totus bonitas. p̄p̄ super abundantes diuitias sue bonitatis non sustinuit solū esse qd̄ bonū ē scēdū sūsp̄sū naturā a nullo p̄cipatā. Ista auctoritas est cū diligentia exponēda. hō scētus ē bonus: s; nō

no ista sc̄x

Do. xviii. post festū trinita.

ob bono. i. ex oī pte bono qz mltos hz defectus. Angelus ē bonus et oī bonus s; non sup bonus qz hz sup se bonitatem diuinā. hō autē angeli s; sint boni non tñ summa bonitas qz non hnt bonitatem essentialē: sed accidentalē. qz pnt eā pderē: et tamē homo remanebit hōr āgelus remanebit angelus. sicut pnt i malis āgelis. Bonitas autē sic ē i deo essentialis: qz sicut ignis nō pot. perdere suū colorē: sic nec deus suā bonitatem: qz igr deus sic est bonus et bonum ē sui communitatiuū: ideo suā bonitatem creaturis participauit quibusdā dās eē alijs viuere. alijs sentire alijs intelligere. Tertiuū qd mouet ad diligēdū est honestū. Est ei honestū qd suauit attrahit et sua delectatione nos allicit. in deo autē ē summa honestas: et iō summe ē diligēdus. Sap. vii. Innumerabilis honestas p manū illi. Est ei i deo summa delectatio q nos allicit. p. Delectationes in dextera tua vsq; in finem. Et honestas i eo est vis q nos attrahit nō volūtatē cogendo: sed alliciēdo. Joh. vii. Nemo potest venire ad me nisi p me qui misit me traxerit eū. Et sup hoc ponūtur tria exēpla. Nā secundum Aug. Ouis trahit ad offensionem virge vel ramū viridis sic anima attrahi debet desiderio diuine visionis. Juxta illud ps. Sitiuit anima mea ad deum fontem viuū. et. Puer trahitur ad ostensionem nucis: sic anima attrahi d; ad promissionem glie celestis que intus habet dulcedinē visionis diuine sed extra durū corticē penitētie. Mat. iiii. Pniam agite. ecce cortex exterior. Appropinquabit em regnum celorum. ecce nucleus interior. Pāliparius trahit emptorem ad emēdum per pellum extensionem non cogendo s; alliciēdo. Sic et deus trahit animā ostēdēdo celū stellatū tanq; pellem variā: depictā p. Extēdēs celus sicut pellem. Quartū qd mouet ad diligēdū ē similitudo. Eccl. xii.

O ē animal diligit sibi sike. In eō et nos triplex similitudo consideratur xps enim iactus est nobis similia rōne assumpte carnis. Phil. secūdo. In similitudinem hominū factus. Nos debemus ei esse sikes ratiōne imitationis. Ephe. v. Estote imitatores dei sicut filii charissimi. Ipse vero et nos sumus sikes ratiōne ymaginis: s; tamē differēter: qz sicut gl. dicit sup Col. Qui est ymago dei iuisibilis. Alii ymago regis est i numero: alii i filio. Nos sumus nūmus xpus vero filius. Quintū qd mouet nos ad diligēdū ē vtilitas. et. hō em sepe amicū diligit pp vtilitatem quam hnt se credit. Ch: ist igr tanq; verus amicus est diligēdus. qz ab ipso vtilitatem recipimus in vita et i morte: et post mortē. Nā i vit ad dilectores suos ditat spūalib; diuitiis. pro uerb. vii. In vhs iusticie abulo in medio semitay iudicij vt ditē diligētes me: thronoseoy repleā i morte custodit ab insidijs hostis. p. Custodit dñs oēs diligētes se. et. Post mortē suscipit i glia pñis Eccl. i. Secūdū datū suū. i. scdm qd decet eum dare pbet illā. i. celestē gliam diligētibus se. Sextū qd mouet ad diligēdū est delectabile. Naturā enim homo rē diligit in qua animus delectabilr conquiescit. In deo autē est summa delectatio ideo ē summe diligēdus. In pñi em vita delectationes sanctorū quas hnt in deo habēt impfectionē admixtionē: et interruptionē. hoc signatū ē. iiii. Reg. xvii. Ubi dicit q deus pascebat helyā mittēs ei carnes mane et vespe tñ bibeat de torrete. Tādē illā refectionē deus sibi subtraxit ita qvix modicum panis aq potuit hnt. hnt igr spūales pfolationes scōy ipfectionē. qd notatur per hoc q illa refectio non fiebat in meridie sed mane et vesperē. In meridie qdē ē pfectio lucis et calor: et signat refectionē btōy q sūt i plēa luce cognitionis et pleno calo: ē

amoris. In mane aut et vespere est lux
 et calor sed imperfecte. et signat refectio
 nem sanctorum in via que habent imperfectam cogni
 tionem et imperfectum amorem. s. cor. xiiij. celi
 venerit quod perfectum est euacuabit quod ex
 parte est. Secundo consolatioes sanctorum habent ad
 mixtionem: quia sepe admiscuntur: vltima cor
 ruptio: vltima a dyaboli tentatio
 ne. vltima mundi persecutione. hoc signi
 ficat per hoc quod bibebat de torrente.
 Esa. i. Vinum tuum mixtum est aqua. Tertio
 consolatioes sanctorum habent inruptionem
 quia sepe ab eis subtrahuntur vltima vltima
 humiliet vltima vltima feruentius desiderant
 vel vltima vltima cauti conseruent. hoc signi
 ficatur per hoc quod deus istum cibum he
 lye subtrahit. Dicto de dilectione dei
 dicendum est de dilectione proximi.
 Circa quo d. notandum quod Augu. in
 lib. l. omel. inquirens que sit ista dile
 ctio. de qua dictum est. Diliges proxi
 mum tuum sicut te. Quattuor dilectio
 nes distinguit. Prima est carnalis que est in
 vix et vxor. et ista licet sit licita tam
 de se non est meritoria quia et in brutis
 animalibus inuenitur. Passeres inquit
 coniuga habent: nidus faciunt ioua com
 fouent pullos nutriunt. quis autem ista
 de se non sit meritoria potest tamen fie
 ri meritoria quia. s. vir diligit vxorem
 quia bona est vel vltima bona sit. tunc enim
 non diligit vxorem vltima vxorem sed deum di
 liget in vxore: et tunc reducitur ad il
 lud preceptum. Diliges primum tuum.
 et. i. ad gratiam in presenti et gratiam
 in futuro. Ephe. v. Viri diligite vxores
 vltimas sicut christus dilexit ecclesiam.
 Secunda est dilectio naturalis qua pater di
 liget filium et ista licet sit licita: tamen
 de se non est meritoria. Unde subdit Au
 gu. pro magno laudatur sum in ho
 mine: quod video in tigride: serpentes et
 lupi amant filios suos. Non est laudanda
 que qui amat filios sed detestanda que non
 amat. Si filios amas serpentes com
 pararis si non amas a serpentibus
 viceris. Potest autem hec dilectio fieri me
 ritoria quia. s. pater filium diligit: quia bo
 num est vltima vltima bonus sit. Tunc enim non di

ligit filium: vltima filium sed deum diligit in
 filio. Et tunc reducitur ad istud preceptum.
 Diliges primum tuum. ad Ephe. v. Vos patres nolite ad iracundiam puo
 care filios vestros sed educate illos in
 disciplina et timore domini. Tertia est di
 lectio socialis siue consuetudinis que
 contrahitur ex consuetudine conha
 bitandi: colloquendi: et conuersandi: que
 licet sit licita: tamen non est meritoria
 quia est etiam in animalia. Unde subdit au
 gu. Duo qui manducant insimul de
 siderant se videre ad aliam diem prece
 dit vltima festinat alter vltima regit a ses
 fore: et tandem impetu suo se puocat do
 nec ad amicum pueniat. Cuius perue
 nerit quasi in loco suo requiescit quia
 vis autem ista dilectio de se non sit me
 ritoria potest tamen fieri meritoria quando
 scilicet quis diligit amicum: quia bonum est vel
 vltima bonum sit. Tunc enim non diligit ami
 cum vltima amicum sed deum diligit in ami
 co et tunc talis dilectio reducitur ad
 preceptum de dilectione proximi. De ta
 li amico dicitur Eccli. vii. Amicus fides
 lis medicamentum vite et immortalitatis
 qui metuunt deum inueniunt illum.
 Quarta est dilectio rationis que quis
 diligit alium propter fidem et veritatem et
 bonitatem. et ista non potest esse in anima
 lia que ratione caret quia non diligunt alia
 animalia propter bonitatem et veritatem. Et
 ista dilectio est meritoria. de qua dicitur
 est preceptum. Diliges primum tuum sicut
 teipsum. Tullius. Nihil est virtute
 amabilis. nihil quod magis illud sciat
 ad diligendum cum propter veritatem
 et probitatem et eos que nunquam videri
 mus diligamus. Idem. Tanta vis est pro
 bitatis vltima et ea in his quos nunquam vi
 dimus vltima quod maius est in hoste diligamus.
 ¶ Sermo. iiii. vnde supra.

In his duo

bus mandatis vniuersa
 lex pedit et prophete.
 Omnia diuina precepta
 que per decalogum sunt
 accepta in his duobus preceptis be-

pēdēt. s. in dilectiōe dei ⁊ primi. 3p
 sa em̄ decē p̄cepta ī duabus tabulis
 Moysi fuerūt cōscripta. Sed in p̄ma
 tabula fuerūt p̄scripta tria p̄ma q̄ p̄-
 tinent ad dilectionē dei. In secūda
 taqula fuerūt scripta septē reliqua q̄
 p̄tinet ad dilectionē primi. P̄mū
 p̄ceptū est. Non habebis deos alie-
 nos. ⁊ istud p̄inet ad p̄m q̄ tāq̄ fō
 tale p̄ncipiū toti⁹ deitatis est p̄nci-
 palit̄ adorād⁹. Sēntes em̄ oli facie
 bāt deos alienos. i. q̄dā simulacra
 in quib⁹ demones h̄itabāt et respō-
 sa dabāt. sed tñ sapientes in ē eos ea
 deridebāt ⁊ p̄tēnebāt. *Uñ d̄r Amb.*
in lib. de h̄ginib⁹. Cū intrasset dyo-
 nyfius tēplū iouis amictū aureum
 quo ei⁹ operiebat simulachrū detra-
 hī iussit ⁊ imponi laneū: dixit aurū
 hyeme ē frigidū. estate onerosū: deū
 aut̄ suū sic irri sit vt nec on⁹ ferre pos-
 set nec frig⁹ portare. 3tē cū escula-
 p̄ vidisset barbā aureā cum apollo
 p̄r ei⁹ nō h̄eret tolli ipetrauit icon-
 grūū eē appellās vt fili⁹ barbā h̄e-
 bat quā p̄r nō h̄eret. 3tē simulacris
 tenētib⁹ pateras aureas ademit al-
 legās se accipe debere q̄ dū darent
 Et subdit *Amb.* Ita ludibrio habi-
 ti sunt vt neq̄ iupit̄ vestē suā defen-
 dere potuerit nec barbā esculapī⁹.
 nec apollo pubescere adhuc cepit.
 nec oēs qui dñr dū trahere potuerūt
 pateras q̄s tenebāt. Refert etiam
Aug. in lib. de v̄a religione q̄ socra-
 tes a pp̄lo fuit occisus q̄ noluit ido-
 la adorare. dicebat ei q̄ poti⁹ adora-
 ret canes q̄ erāt op⁹ nature q̄ idola
 q̄ erāt op⁹ hoīz. *M̄ta* aut̄ hodie sunt
 q̄ faciūt sibi deos alienos. Nā sicut
 d̄r *Aug.* hoc ab hoīe p̄ deo colit̄ q̄
 p̄ ceteris diligit. *Supb⁹* p̄ deo suo
 h̄z supbiā luxurios⁹ luxuriam auar⁹
 auariciā. *Rom. j.* Mutauert gloriā
 incorruptibilis ei diu similitudinez
 volucrū ⁊ quadrupedū et serpētū. p̄
 volucrē supbia intelligit̄: que semp
 in altū volat. per quadrupedē luxu-
 ria q̄ per corp⁹ explet̄ q̄s quattuor

elemētis p̄ponit̄. per serpentē auar-
 riciā q̄ semp terrenis scūbit. q̄uis
 aut̄ q̄libet istoz triuz habeat suum
 deū specialē: nichil omīn⁹ etiā h̄it
 deū p̄munē. scz beelezebub. q̄ d̄r deus
 muscarū musca ei⁹ iquantū ē volari
 lis signat supbiā q̄ sup alios volat i
 quātū ē imūda signat luxuriā: iquā-
 tum est p̄gitiua signat auariciam
 q̄ mentē diuersis sollicitudinib⁹ p̄ū-
 git iō diuitie spine vocant̄. Scōz p̄-
 ceptū ē. Nō assumes nomē dei tui i
 uanū: ⁊ istud pertinet ad filiū q̄ est
 nomē patris. in uanū aut̄ nomē dei
 v̄sumūt qui iurāt p̄ nichilo ⁊ fruo-
 la v̄l q̄ iurāt falsum v̄l q̄ iurāt q̄d it
 quū. Talis iuriā facit deo ⁊ sibi ⁊
 p̄rio. deo q̄dē q̄ cū iurare aliqd̄ ni-
 chil sit q̄ ei⁹ testimoniū iuocare q̄
 falsuz iurat supponit q̄ de⁹ mādac-
 uz diligit: cū tamē dicat̄ in. p̄. per
 des oēs q̄ loquūtur mēdatiū. facit
 etiā iuriā sibi: q̄ iudicio dei puniē
 dū se obligat nichil ei ē aliud dice
 p̄ deū ita ē: nisi de⁹ me p̄dēnet si nō
 est ita facit iuriā p̄rio: q̄ p̄ falsam
 iurationē ipsū decipit ⁊ defraudat.
 Refert *Aug.* in q̄dā sermone q̄ cū
 q̄dā negaret pecuniā creditor i in-
 ramētuz ex ip̄o creditor exegit. in
 ip̄a aut̄ nocte ad iudiciū rapt⁹ audi-
 uit iudicē sibi dicētē: quare puoca-
 sti hominē ad iurādū quē sciebas
 falsū iuraturū r̄ndit. q̄ negauit mi-
 chi pecuniā. Et iudex meli⁹ erat vt
 pecuniā tuā p̄deres q̄ aiāz ei⁹ falsa
 iuratiōe p̄meres p̄strat⁹ igr̄ tam
 grauiē h̄berat⁹ ē: vt i dorso vigilā-
 tis plagarū vestigia apperēt. Ter-
 tiū ē vt diē sabbati s̄ctifices. istud
 refer̄ ad sp̄m sctm̄ i q̄ reges verra-
 habeēt. Cōtra istud p̄ceptūz facit q̄
 cā cupiditatis i diē sabbati op⁹ ser-
 uile facit. vel aliqd̄ pctm̄ p̄mittit v̄l
 opera m̄ie dimittit: q̄ a bonis ope-
 rib⁹ nō ē vacandū. Notandum est
 aut̄ q̄ splex ē sabbatū. Primum est
 sabbata tēpōris scz dies septimus
 quē de⁹ voluit obseruari i mēōiāz

dyonysio

dia in sex diebus creauit et in septima a
 nouis creaturis condendis requieuit
 Exo. xx. Sex diebus fecit deus celum et
 terram mare et omnia que in eis sunt: et requieuit
 in die septimo. Sed et sabbatum peccatis
 et mentis: quod non habet nisi in deo
 sicut ei res non requiescit nisi in loco, pro
 sic nec anima requiescit nisi in deo qui est locus
 anime spiritus. Esto michi in deo, per c. ec. et in
 lo. 2c. Jo. xvi. hec locutus sum uobis ut
 in me pace habeatis: in mundo peruersa
 habitis. Tertium est sabbatum eternita-
 tis Esa. lvi. Erit sabbatum ex sabbato:
 quia de requie mentis homo uenit ad re-
 quietem eternitatis Eiusdem. lviij. Uoca-
 beris sabbatum delicatum proest dicere
 de cibum delicatum quod bonum uel sapidum.
 Primum uero igitur sabbatum. i. quies spiritus est
 boni. Sed et, s. quies peccatis est sapidum
 spiritus. Sustate et uidete quoniam suauis est
 dominus. Tertium. s. eternitatis est delicatum
 iob. xxij. tunc super omnipotentem delictis af-
 flues. Possitis preceptis prope tabule que
 pertinet ad dilectionem dei sequuntur pre-
 cepta sedes tabule que pertinent ad dile-
 ctionem proximi. Ad dilectionem proximi
 pertinet sibi benefacere et ab offensis ca-
 uere. Debemus autem principiter benefacere
 his que nobis magis coniuncti sunt. s. pro-
 prii et matris. Et ideo quartum preceptum est. ho-
 nora patrem et matrem. Et intelligitur iste
 honor non tantum in rebus uel signis est in
 obsequio. Debemus autem ipsos honorare
 quia ab ipsis recipimus esse nutritum et
 documentum: quia ab ipsis. recipimus
 esse: debemus eis magnam reuerentiam.
 Eccl. vii. honora patrem tuum et gemitum
 matris tue ne obliuiscaris. Mem-
 to quoniam nisi per illos nati non fuisset. Quia
 ab ipsi habemus nutrimentum debemus eis
 magnam diligentiam ut sicut nutriti
 nos in iuuetute: sic et nos nutriamus
 eos in senectute. Eccl. iij. filii susci-
 pe senectutem patris tui etc. Quia ab eis
 habemus disciplinam et documentum: de-
 bemus eis magnam obedientiam. Ephe.
 vi. filii obedite parentibus uobis in domino
 hoc iustum est. Quintum est. Non occides
 sed dilectionem enim proximi pertinet ut di-

ctum est: non tantum benefacere sed et ab offensa
 cauere offensa autem potest fieri facta.
 rebus uel uoluntate. Facta autem uel in pro-
 prio persona: uel in iudicia: uel in rebus:
 offensa in propria persona. phibet cum dicitur. Non
 occides quod homicidium: aliquando fit in cor-
 de pro odium pro. s. Jo. iij. Qui odit fratrem
 suum homicida est. Aliquando ore per
 malum consiliu uel rebus detractorum. pro.
 filii hominum detestati eorum arma et sagitte
 etc. Aliquando opere istud est triplex. Qui
 dicitur ei occidit corpus tantum: et ista occisio
 non est timenda maxime quoniam propter iusti-
 ciam sustinet Mat. xx. Nolite timere
 eos qui occidunt corpus etc. Alii occidunt
 animam tantum quoniam scilicet eam ad peccatum trahunt.
 Unde dicitur de diabolo. Jo. viij. Ille erat
 homicida ab initio: ex quo sepe prope nos pa-
 riter ad peccatum trahit. Alii occidunt
 uerbum: et hoc potest fieri in duobus casibus
 Unus quoniam quis percurat abortiuum quia tunc
 puer et in corpore et in anima moritur. Alius
 quoniam interficit seipsum uel alium in peccato
 mortali existente. Sextum est. Non me-
 chaberis: ubi phibet offensa in persona
 coniuncta. Est autem adulterium grande
 peccatum in uiro et muliere tunc quia uterque
 pertinet dei preceptum: tunc quia uterque com-
 mittit furtum. Nam sicut dicitur. s. Cor. vii. mu-
 lier sui corporis potestatem non habet sed uiri et
 e converso. Qui ergo corpus suum alteri tri-
 buit furtum committit: sicut seruus furtum
 committeret si alteri domino sedaret: tunc quia
 uterque facit contra dei sacramentum. nam
 sicut dicitur eph. v. ubi agitur de matrimo-
 nio sic dicitur. sacramentum hoc magnum est
 ego autem dico in christo et in ecclesia Signi-
 ficat enim unionem nature diuine cum hu-
 mana que inseparabilis est. Qui igitur
 carnem suam diuidit sacramento incarna-
 tionis dei iniuriam facit. Per hoc autem
 quod dicitur. Non mechaberis phibet omnis
 carnalis corruptio propter eam que est ma-
 trimonii. Septimum est. Non furaberis: ubi
 phibet offensa in rebus. Per
 furtum intelligitur omne malum ablatum siue
 occulte accipiendo siue uolenter rapi-
 endo: siue fraude in mercationibus com-
 mittere siue mercedem debitam non

Do. xix. post trinitatem.

soluendo: est enim furtum graue peccatum. Primo respectu dei quod bona talium nimis execrat eccles. xxxiij. Qui offert sacrificium ex substantia pauperum: quasi victimat filium in conspectu patris. Secundo respectu proximi quod hoc est quasi homicidium committere. Ibidem. panis egeni uita pauperis est quod defraudat illum homo sanguis est. Tertio respectu sui. De ceteris eius peccatis homo cito penitet: sicut de homicidio cessante ira: et de fornicatione cessante concupiscentia. De furto autem et si homo aliquando peniteat tamen vix satisfacit. Octauum est. Non loquaris aduersum proximum tuum falsum testimonium ubi prohibetur offensa in verbo. Testis autem falsus tres offendit. Sicut dicit Iherosolymus de summo bono dicens testis falsus dicitur tri-bus personis est obnoxius. Primo deo quem per iuramentum pertinet. Secundo iudici quem metiendo fallit. Postremo innocenti quem falso testimonio ledit. Nonum est. Non concupisces re proximi tui. In isto autem precepto et in sequenti prohibetur offensa in uoluntate. Cupiditas igitur prohibetur. Primum quod est radix et causa omnis mali. I. Thimotheo. vi. Radix omnium malorum est cupiditas Titus de. vi. Qui uolunt diuites fieri incidunt in tentationes et laqueos diaboli et desideria multa et inutilia et nocua. Secundo quod turbat quietem anime: id est diuitie spiritus preparant Aug. Diuitias inuenisti requiem perdidisti. Cum uigilas de his cogitas cum dormis latrones sonant in die sollicitus in nocte pauidus: esse per medicum. Tertio quod facit diuitias esse inutiles possessori. nichil enim ex his habet nisi quod eas custodit et cernit eccles. xiiij. Uiro cupido et te nati sine ratione est suba etc. Eccl. v. Quid prodest possessori nisi quod oculis cernit diuitias suas. Decimus est. Non concupisces uxorem proximi tui. Concupiscentia autem carnalis tres habet gradus. Unus est. put est in corde male conscientie Mat. v. Qui uiderit mulierem ad concupiscendum eam iam mechatur est eam in corde suo. Secundus. put est in ore uerba carnalia proferente ephe. iij. Omnis sermo malus ex ore uero non pro-

cedat. unde poete omnes fingentes carnis amatoriam expellebant de ciuitatibus. Tertius. put est in opere mala concupiscentiam perficere. Rom. vi. Non resonet peccatum in uero mortali corpore: ut obediatis concupiscentis eius. Est igitur sensus. Non concupisces uxorem proximi tui in. non concupisces eam in corde: nec eam per uerba amatoriam sollicitabere ore nec concupiscentiam tuam complebis opere.

¶ Dominica. xix. Sermo primus.

Ascendens Iesus

Iesus in nauiculam transire tauit et uenit in ciuitatem suam: et ecce offerebant ei paralyticum etc. Mat. ix.

De omnia elementa creauerat mundum sed ex usu habitatum facta sunt immunda: sed Christus ea mundauit. Terra facta est immunda ex effusione sanguinis innocentis: sed Christus hac mundauit quod xxxiij. annis super eam iuit. Aer factus est immundus ex fumo incensorum imolato ydolis. Sed Christus hunc mundum uit quod non sub tecto: sed ad aerem pati uoluit: et quod per aera in celum ascendit. Ignis factus est immundus ex idolorum hostis crematis. Sed Christus hunc mundum mundum quod spiritum sanctum in specie ignis misit. Aqua facta est immunda et nephanda hostis ablutis. Sed Christus hunc mundum mundum cum in iordane baptizatus fuit: et quod per mare ambulauit: sicut hodie legitur cum deus. Ascendens Iesus in nauiculam etc. Per hanc nauem religio siue penitentia intelligitur: quam tunc Iesus ascendit cum aliis sue salutis uindictis penitentiam assumit: ideo dicitur. Ascendens Iesus in nauiculam. Hec penitentia duo bona facit. unum quod in ciuitatem celestem deducit ideo sequitur. Et uenit in ciuitatem suam. Aliud quod infirmum ad sanitatem reducit quod significatur in paralytico curato. Circa primum quattuor sunt uidenda. Primum quare per nauem religio intelligitur. Secundum qui sint venti quibus ista nauis impellitur. Tertium quod sit faciens

dum qñ tempestas tērationis imi-
 ner. Quarto qd p mane significat.
 Circa primū notādū q religio p na-
 uē intelligit pp̄ tria vota: scz paup̄ta-
 tis. Castitatis ⁊ obediētie. In nauē
 qdē nō req̄rit cib⁹ vl' pot⁹ delicat⁹ s; z
 necessari⁹ nec lata mēsa: s; arca. Qz
 in religiōe nō dñt q̄ri delicata: s; ne-
 cessaria: nō lata s; arca: ⁊ hoc refert
 ad votū paup̄tatē. Et q̄ ei paup̄tatē
 vouim⁹ tñ necessaria ⁊ arca q̄rere
 debem⁹. i. Tim. vi. hñtes alimēta
 ⁊ q̄b⁹ regamur his ptēti sum⁹. mat.
 vii. Arca ē via q̄ ducit ad vitā. Sc̄do
 ī nauē s; oēs gubernatori obediētes
 ⁊ s; sit aliq̄s ibi magn⁹: hñ tñ dedigna-
 tur ad ei⁹ pedes sedere sic ⁊ ī religi-
 one dñt eē obediētes plato. Et si est
 ibi aliq̄s magn⁹ gñe vel scia: nō dz de-
 dignari plato subiici heb. xiiii. obe-
 dite p̄positis v̄ris et subiaccete eis.
 eccl. iii. Quāto magn⁹ es hñlia te
 in oib⁹. Et istud p̄inet ad votū obe-
 diētie. Tertio nauis si ē vacua va-
 cillat si nimis onusta submergit: si
 moderate stabit. Sic ⁊ si cōs carnē
 suā ī nullo macerat efficit lasciuia: si
 nimis macerat efficit infirma: si de-
 bito mō est aievtilis ⁊ rōni subiecta
 hugo. Qui carnē suā sup: a modum
 affligit cuiē suū occidit. Si plusq̄ ex-
 pediat alimētis reficit hostē nutrit.
 Sic gñe nutriēda vt seruiat: ⁊ sic do-
 māda vt nō supbiat et illud spectat
 ad votū castitatis q̄ tñc seruat qñ ca-
 ro macerat. Circa sc̄m notādū q
 istā nauē q̄ttuor v̄tī tērationū spel-
 lūt. Nā quosdā religiosos exagitat
 vana gl̄ia: ⁊ iste ē v̄tī q̄ flat ab oriē-
 te: hñt em̄ vanā gloriā. Aut qz sunt
 orti de magno gñe. Aut qz hñt lu-
 men magne scie. Quosdā exagitat
 carnal' ꝓcupiscētia: ⁊ iste est v̄tī q̄
 flat ab occidēte. i. a carne ē q̄ridie
 tēdit ad occasu. Quosdā exagitat
 auaritia: ⁊ iste est v̄tī q̄ flat a meri-
 die. i. auster frene ꝓsperitat. Quos-
 dā exagitat accidia: ⁊ iste est v̄tī q̄
 flat a septētriōe: scz aq̄lo frigidita-

186
 tis. i. accidie ⁊ torporis. De his q̄ta-
 tuor v̄tīs dñt Das. vii. Videbā ī v̄i
 siōe noctis ⁊ ecce quattuor v̄tī pu-
 gnabāt ī mari magno. Circa tertiu
 notādū q̄ imminēte tēpestate tērationis
 q̄ttuor facere dz. primo dz on⁹ ⁊ iice-
 re. scz on⁹ cupiditatis ⁊ pctōy heb.
 xii. Deponētes oē pōd⁹ et circūstās
 nos pctm ⁊ c. vñ dñt zone. i. Misērūt
 vasa q̄ erāt ī nauē ī mare: vt alleuia-
 ret ab eis. Sc̄do velū elatiōis dz de-
 ponere ⁊ ī ymo hñilitatis dz edere:
 qz v̄tī celsa exagitāt ⁊ ifirma nō inq̄-
 etāt. vñ dicit Chryl. qz rami q̄ ī al-
 to sunt sepe a v̄tīs frāgunē q̄ aut sunt
 ī ymo: securi cōsistunt. Tertio an-
 chorā spei dz ī deū figere heb. vi.
 Cōfugim⁹ ad tenēdā p̄positam spē
 quā sicut anchorā habem⁹: ut ⁊ fir-
 mā. Quarto ad deū ⁊ ad sciōs debet
 refugere. Sicut legit. Mat. viii. ca.
 Cūqz nauicula fluctib⁹ operiretur
 dixerūt discipuli xp̄o: dñe salua nos
 perim⁹. Circa quartū sciēdū est qz
 p mare significat mān⁹ triplici de-
 cā p̄lo p̄pter idētudinē. Esa. lvii.
 Impii quasi mare feruēs qd̄ desce-
 re nō pōt. Cōtingit em̄ sepe qz ī re-
 ligiōe vbi debēt eē aque siloe q̄ va-
 dūt cū silētio vt dñt esa. viii. Ibi in-
 uenit mare: qz vbi debet eē silentiū
 ibi inuenitur tumult⁹ litigantiū vbi
 debet eē trāq̄llitas ibi est animosi-
 tas: tales nō viuūt more hoīm s; fe-
 rarū. s̄pere em̄ ad inuicē pugnat aut
 p̄pter cibū: aut p̄pter domiciliū aut
 qñ ad libidinē cōcitātur. Sic multi
 religio si litigāt aut p̄pter cibū: qz
 nō delicate nutriūtur aut p̄pter locū:
 qz. s. ī magnis mōasteriis nō collocā-
 tur aut p̄pter libidinē dñandi: qz ad
 magnas aboarias nō ꝓmouētur. se-
 cūdo dñt mare p̄pter īsatiabilitatē. nā
 sicut dñt eccl. i. Oia flumina intrāt
 ī mare: ⁊ mare nō redurdat. Tria
 s; flumina īfernalia q̄ hēc mare in-
 trāt. De ab⁹ dñt. i. 3o. ii. Oē qd̄ est ī
 mūdo aut est ꝓcupia carnis aut cō-
 cupiscētia oculoy aut supbia vite

Do. xviii. post festū trinitatis

Bed ista flumina mūdū nō satiāt: qz nec cōcupiscētia carnis satiāt deli-
tās nec cōcupiscētia oculorū diuitijs
nec superbia vite honouibus vanis.
Tertio: mūdū dicit mare ppter ama-
ritudinē hz em̄ in se multas amari-
tudines. Nā diuitie delitie z hono-
res hoib⁹ mūdānis vident⁹ dulcia: s3
in veritate sūt amara. Sicut em̄ pi-
sces nō sentiūt amaritudinē maris
qz ibi sūt nutriti: sic nec hoies mun-
dani sentiūt horū amaritudinē qz sūt
talib⁹ assueti. Dat et mūd⁹ sc̄tis vi-
ris multas amaritudines: q̄ tñ i eis
dulcorant⁹ p diuinas cōsolatiōes ps.
Scdm multitudinē dolorū meorū zc.
Tribus nāq; modis pñt fieri dulces
aq; marine. Aut radijs solarib⁹ i nu-
bibus eleuate. Aut p venas i terre
viscerib⁹ depurate. Aut per poros
subtiles i cereū vas ingresse: qz sc̄3
philosophū. Si fiat vas cereū et in
mari ponat⁹: aq; q̄ per poros ingredi-
unt⁹ dulces reddūtur. Similiter i s̄a-
ctis viris tribulationes dulcorant⁹.
Primo ex cōtēplatione celestis glo-
rie. Qñ em̄ celestē gl̄iam p̄tēplant⁹:
tñc i nubes quodāmodo eleuant⁹ et ex
tali cōtēplatiōe leuigant⁹ pene. Bre.
Cōsideratio p̄mū minuit vim flagel-
li. Sc̄do ex recordatiōe mortis. p̄p̄e
Quicunq; em̄ q̄s hz i memoria q̄ cito
erit sub terra p̄tēnit oīa mūdāna tā
p̄spa q̄ aduersa. hic. facile p̄tēnit
oīa q̄ se sp̄ cogitat moriturū. Tertio
ex meditatiōe passiōis dñice. x̄ps ei
est tāq; vas cereū ps. factū est cor
meū tāq; cera liq̄scēs. Porū sūt eius
vulnera: i q̄ n̄re tribulationes misse
dulces reddunt⁹. Greg. Si x̄pi passio
ad mēoriā reducit: nichil ē a deo du-
rū qd nō eq; aīo toleret. Sc̄do ponit
bonū qd assequat⁹ ex n̄ui p̄ntie qz in
celestē patriā nos iducit: ad d̄t. et ve-
nit i ciuitatē suā. I f̄alr ciuitas ista
x̄pi fuit capharnaū sicut d̄f Mat. 23.
Nā sc̄3 Ch̄y. x̄ps habuit tres ciui-
tates. vna ē i q̄ fuit nat⁹ sc̄3 bethleē.
Sc̄da i q̄ fuit nutrit⁹: sc̄3 nazareth.

Tertia i q̄ fuit puerlat⁹ sc̄3 caphar-
naū. Sp̄ua l̄r aut ciuitas ista n̄ra est
ciuitas celestis q̄ n̄ra erit iure ciui-
tatis p̄petue habitatiōis z filiatio-
nis. De v̄e i facit nos ibi suos p̄ciues
z perpetuos habitatores filios siue
heredes: z de his nobis faciet instru-
mētū Apo. iij. Scribā sup eū nomen
dei mei. i. sc̄3 glo. hoc nomē qd est
etnū. Et nomē ciuitat⁹ noue hierl̄z
i. sc̄3 glo. hoc nomē qd ē ciuis: z no-
mē meū nouū: qd est filius. D̄f autē
infra. xiiij. habebāt nomē ei⁹ z nos
mē patris ei⁹ scriptū i frōtib⁹ suis.
S̄acti igit i frōtib⁹ suis hec tria no-
mia scripta hēbūt sc̄3 ciuis: eternus
z fili⁹. Dato ei p̄ ipossibile q̄ de v̄ali
cui sc̄to diceret. Egredere de ciuita-
te mea: qz p̄grin⁹ es R̄nderet. ecce
dñe mi in ea scripsistis: qz cinis sū.
Si iterū diceret. Si cinis es mane
in ciuitate mea p̄ ānos mille: z post
ea egredere. R̄nderet. Ecce dñe: qz
scripsistis q̄ etern⁹ sū. Si iterū dice-
ret. Mane ḡ i ciuitate tāq; cinis es:
n̄ ad curiā tñ z secreta mea nō vide-
as. R̄nderet. Ecce dñe: qz scripsistis
q̄ fili⁹ vester sū. Tertio ponit aliud
bonū qd bonū qdē a nauī p̄ntie asse-
mur: qz ab oī s̄firmitate liberamur:
qd notat i curatiōe palytici. est aut
paralysis morib⁹ q̄ mēb: a reddit mo-
lia z dissoluta z dissipata: z iō palyti-
c⁹ significat voluptuosos z delit⁹s
assuetos. De qb⁹ d̄f. puer. xviii. Qui
molis z dissolut⁹ ē i ope suo ff ē sus-
opa dissipātis. D̄fa ē inter ista tris
q̄ ponit Salomō. Mole dissolutū: et
dissipatū. Nam mole est qd cedit oī
duro. Dissolutū ē qd nullo vīculo ē
colligatū. Dissipatū est qd totalr ē
p̄fractū. Sicut p̄z i vase cōfracto. ta-
les igit sūt molles q̄ oī duro z tēra-
tidi cedūt. Mat. xiiij. facta aut tribu-
latiōe z p̄secutiōe z p̄p̄t̄ x̄bū p̄mūo
sc̄dalizātur. Tales igitur non sunt
aliquo vinculo timoris vel amoris
ligati: ideo sunt immundi. Nume.
xix. Vas qd non habet operculum

nec ligaturam immūdu erit. Tales etiā sunt cōtracti: qz nullū bonū p: positum retinere pnt. Eccl. xx. Cor: tam quasi vas ptractū & omnem sapientia nō tenebit. Sanatur autem ille paralytic⁹ q̄ ille q̄ erat mollis ad cadēdū efficit dur⁹ ad resistendū ps. factū est cor meū tanq̄ cera li q̄ seens ecce q̄ mollis ad cedendum. Aruit tanq̄ testa virtus mea ecce q̄ dur⁹ postea ad resistēdū: q̄ ille q̄ nō erat colligat⁹ postmodū fortit⁹ cum deo ligat⁹ vinculo amoris Col. iij. Sup oia hec charitatē habētes q̄ est viculū pfectiōis & viculū timoris qz sicut dī Eccl. xxvij. Nisi i timore dñi tenueris te instāter: cito subuertet dom⁹ tua. Q̄ ille q̄ erat tāpvas contractū: postmodū efficit vas solidū et p̄ciosum Eccl. i. Quasi vas auri solidū ornatū oī lapide p̄cioso.

¶ Sermo secund⁹ vnde supra

Afferebāt ei

paralyticū iacētem in lecto: & videns Jesus fidem illoꝝ & c. Miracula q̄ fecit x̄ps aliquib⁹ fuerūt occasio infirmitatis spūalis sicut phariseis q̄ dicebant. Johā ix. Nō est hic hō a deo qui sabbatū non custodit: sicut scribis illis q̄ dixerūt hic blasphemar. Aliquibus tuerunt causa sanitatis: & hoc tripliciter. v̄l sanitat⁹ corporalis tm̄ sicut ceco nato imūdo i principio. Jo. ix. Ille autē dixit qz p̄pheta est. Slos. adhuc imūdo est i corde: qz nōdū dei filiū cōfitef. Aliqb⁹ sanitatis spūalis tm̄ sicut illis qui ad hec miracula conuertebātur sicut istis turbis de qb⁹ dicit. Vidētes eū turbe timuerunt & c. Aliquib⁹ sanitatis corporalis et spūalis: sicut isti paralytico quē dñs in corpore: & mēte sanauit. Circa istū autē miraculū ponunt q̄sqz differentiē p̄sonar. Primo p̄sone offerentiū in qb⁹ fuit magna fidei p̄stātia: vñ dī Afferebant ei paralyticū: & videns

Jesus fidē illoꝝ. Ex q̄ p̄t̄q̄ merito fidei illoꝝ x̄ps hūc sanauit gl. Quā t̄riualet ap̄ deū fides p̄p̄a: ap̄ illū sic valuit fides aliena vt it̄ sanaret hoiez. per ōfones em̄ sc̄toꝝ de⁹ dat p̄mā gratiā pctō: dūmō quattuor i se habeat q̄ pon it: Dionys⁹ in septē libris ecclesiastice hierarchie dicēs Dico autē q̄ v̄tiles sunt ōfones sanctorū sc̄bz hunc modū. Si aliq̄s sc̄tā desiderās dona & ad participationē ipsoꝝ habitū sanctū hñs sicut pp̄rie cognitor: prauitat⁹ veniēs ad aliquē sanctorū viroꝝ: rogat ip̄z fieri susceptor: & cohortator: & consequit̄ oia q̄ petit diuinissima dona. Prīmū igit̄ est desiderii rei habēde: ideo dicit si aliquis sc̄tā desiderās dona. de⁹ ei nō dat dona sua negligēti: s̄ desiderati ps. Desideriū pauperū exaudiuit dñs. Sap. vij. Preoccupat q̄ se p̄cupiscūt & c. Sc̄bz ē imunitas culpe & iō dicit sc̄tū habitū hñs. i. mundū affectū gerēs: si ei i p̄posito peccādi essent viri sc̄ti p̄ eo obtinere nō possent Jere. xv. Si steterit moyses et samuel corā me: non est aia mea ad pplm̄ istū. Pctm̄ em̄ ponit obstaculū ne ōfones ad deū possint ascēdere Tre. iij. Opposui me nubē tibi ne trāseat ōf. facit elōgationē vt de⁹ possit audire esa. lix. Nō ē aggrauata auris ei⁹ vt nō exaudiat: s̄ iniquitates v̄se diuiserūt in vos & deus v̄m. ponit velamē ne possit eas videre. Uñ seq̄t. & pctā v̄ra abscondēf facie ei⁹ a vobis ne exaudiret. Tertiiū est recognitio prauitatis pp̄rie Uñ b̄: sicut pp̄rie cognitor: prauitatis. Legit̄ iij. Reg. ij. q̄ cū helisus pallio helye aquas iordanis percussisset nō sūt diuise: qz de suo merito cōfidere v̄f. S̄ postq̄ magistri meritū iplorant dicēs vbi est de helye: statim diuise sūt aq̄. Quartū ē postulatio rei digne: iō subdit. cōseq̄t oia q̄ petit: & si petit diuinissima dona. fuit ei q̄ petierūt trena & repulsi sūt. Jac. iij. Petitis & nō accipitis eo q̄ male pe

Do. xix. post trinita.

tatis. Alii petierunt carnalia et puni-
ti sunt. *N. me. xi.* Quis dabit nobis
ad vescendum carnes. Et ponit ibi pu-
nitio ipsa. Alii petierunt sublimia: et
rephesi sunt: sicut filii zebedei: vt patz
Mat. xx. Secundo ponit persona infirmi
in q̄ fuit magna miseria q̄: erat pa-
ralyticus. Causa paralytica q̄: ex frigi-
ditate contrigere: q̄: ex hūore opi-
lante: q̄: ex vulnere nervos icidē-
te. Et his em̄ impedire trāsire spirituum
ad instrumenta sensuum: et sic puatio se-
sus et morus. Aia q̄ auari paralyticum
incurrit ex nimia frigiditate. Est ei
sic congelata q̄ nullā sentit fraternam
charitatē *Mat. xxiii.* Abundabit in-
q̄tas et refrigeret charitas multorum.
Aia luxuriosi paralyticum incurrit ex
nimia hūiditate q̄ ḡnat ex nimietate
cibi et potus. De cibo d̄ *Eze. xvi.* hec
fuit iniquitas sodomie sororis tue: sa-
turitas panis: et abundantia. De potu
d̄ *Ephe. v.* Nolite inebriari vino in q̄
est luxuria. Aia superbi paralyticum
incurrit ex icisione et separatione: super-
bia ei separat aiam a deo. Et iō spūs
sanctus ad cor eius trāsire nō potest. *eccl.*
x. Initium superbie hominis apostatare a
deo qm̄ ab eo q̄ fecit illū recessit cor
eius. Tertio ponunt persone scribarum
in q̄bus fuit cogitatio temeraria dice-
tes intra se: hic blasphemant. Tribus
autē modis blasphemant in deum cō-
mittit. primo quando deo negat q̄
sibi cōuenit. Secundo qm̄ sibi attribuit
q̄ ei non cōuenit. Tertio qm̄ id q̄
dei est alijs sibi attribuit. Et q̄ scri-
be xpm̄ deum nō credebat iō ipsum
blasphemare dicebat q̄ remissionē
peccati q̄ est soli dei sibi attribuebat
Cōtra istā tertiam speciem faciunt
superbi q̄ sibi attribuunt gloriā q̄ est
propria dei. *Esa. xlviii.* Gloriā meā al-
teri nō dabo. faciunt iracundi q̄ sibi at-
tribuunt vindictā q̄ est propria deo.
ps. Michi vindictā et ego retribuā.
faciunt odā temerarie q̄ volūt de ali-
orū cordibus iudicare cū hoc sit p̄p̄us
d̄ *ps. i.* *Cor. iiii.* Nolite an̄ tps iudi-

care et c. Quarto ponit persona xpi in
q̄ apparuit magna m̄ia sapiētia et
potētia. Aia in hoc q̄ dicit remittunt
tibi peccata. Nā sicut d̄ ifra patē h̄z
filius bovis in fra dimittēdi peccata. Et bñ
d̄ ifra: nō sup̄ nec ifra terrā. Remis-
sio ei ista nō h̄z locū sup̄ terrā. i. i ce-
lo: q̄ ibi nulla sūt peccata: nec h̄z locū
ifra terrā. i. i inferno q̄ ibi sūt peccata
p̄pe: ua h̄z aut locū in terra. i. i mūdo
q̄ ibi sūt peccata remissibilia. Secundo ap-
paruit ei sapiētia in hoc q̄ eorum cogi-
tationes vidit: et in hoc q̄ tā sapiēter
eos p̄fuitauit dicēs qd̄ est facilius dice-
re. Dimittunt tibi peccata et c. Ista autē
paratio potest fieri respectu ope-
ratis: sic abo sūt ibi eq̄ facilia. Vel
respectu operis: et sic remittere peccata
est difficilius: q̄ scdm̄ *Aug.* Maius est
deo impiū piū facere q̄ celū et terrā
creare: q̄ deus h̄z ibi resistentiā sc̄z
volūtate prauā. In creatiōe autem
nichil resistens habuit. Vel potest
fieri respectu nostre cognitionis: et
sic facilius est peccata dimittere q̄ hoies
sanare: q̄ illud nō videm: istud autē
vidētes admiramur. *Chry.* Quāto
aia corpore potior est: tāto curatio
aie pl̄ est q̄ corporis: s̄ q̄ illis occul-
tū est addit q̄ manifestum est. vel
pōt intelligi respectu locutiōis ac si
dicat eq̄ facile est dicere. Remittunt
tibi peccata / vel dicere. Surge etambu-
la si ergo videritis q̄ ad meū dicere
Surge et ambula / sc̄z curatio cor-
poris credat / ad meū dicere remit-
tunt tibi peccata / sc̄z curatio mētis
quod autē subdit / vt autē sciatis. et c.
Triplex potest exponi. primo vt cō-
iungat immediate ad illud q̄ sequit̄
tolle lectum tuū / sub hoc sensu. Ut
sciatis qm̄ filius hominis. et c. q̄ autē in
ponitur tunc ait paralytico sit ver-
bum euāgeliste / tunc postq̄ sc̄z que-
sierat ab eis / quid est facilius dice-
re. et c. Secundo vt fiat suppletio in
hūc modū. Ut autem sciatis qm̄ fili-
us hominis. et c. Dicto faciam vt sur-
gat. Postea subdit euāgelista tūc

ait palytico. 7c. Tertio vt sit hūbz euangeliste ad nos. vt autē vos potestare i terra dimittēdi peccata: tūc ait palytico. 7c. Tertio apparuit ei potētia i hoc q̄ dicit Surge tolle grabatū tuū. Tria incommoda iste patiebat. Nō ei stare poterat totis viribus resolutis: erat 2 incedere nō valebat. Sed hūbz ch̄i si tate fuit potētie q̄ sibi dedit robur ad standū ideo dixit surge. fortitudinē ad graue onus portandū id dixit: tolle grabatum tuū: 2 facultatem ad ambulandum ideo dixit. Et vade in domū tuā. Moraliter lectus peccatoris est ipsū peccatū in quo male delectādo q̄escit. Tūc ergo surgit quādo peccatū deserit. p̄. Surgi te postq̄ sederis 7c. Tūc lectus portat quādo peccatum qd̄ sibi erat quieti e delectationi incipit esse dolori 2 oneri. ps. Lauabo p̄ singulas noctes lectus meus. 7c. Tunc ergo in domū suā vadit quando in celū meditatione p̄git vel quando sciaz suam discutit v̄l quādo vtilitatē sui corporis qd̄ dom̄ e aie conspicit. Quinto ponitur turbe in quib̄ fuit laudatio diuina. Vñ dicit vidētes aut turbe timuerūt X̄ps tribus de causis miracula faciebat primo propter illorum circa quos hec faciebat vtilitatē: q̄ eos i corpe 2 aia curabat. Secūdo p̄pter aliorū conuersionē: q̄ multi vidētes x̄pi miracula p̄uertebant. Tertio p̄pter dei gl̄iam 2 honorē sicut dicit ioh. 1x. Neq̄ hic peccauit neq̄ parētes ei s̄ vt manifestentur opa dei in illo. ista triplex cā ponit nam iste palyticus in corpore 2 in ala fuit curatus Turbe fidem x̄pi receperunt 2 deum glorificauerunt.

Per. iiii. vñ supra.
Prities palytico. Cōfide fili: remittunt tibi peccata tua.

Siene dicit Beda: 2 habet i glos. q̄nos modis ifirmitates p̄tigūt. Vñ vt iusti merita p̄ paciētā augeantur vt iob. vñ ad custodiā h̄tutū ne supbia tenet: vt paulo. vñ ad corrigēdū peccata: sicut marie lep̄a: 2 sicut hūbz palytico. vñ ad gl̄iā d̄i: vt ceco nato 2 lazaro. vñ ad iustū pene: vt herodi q̄ten⁹ hic videat qd̄ i inferno sequitur. vñ d̄i hierē. xvij. Duplici p̄tione p̄tere eos. hec igit ifirmitas iō palytico accidit vt sua purgaretur peccata. vñ x̄ps sciēs peccatū fuisse causā ifirmitatis sue. p̄ io causā sanat est d̄i Cōfide fili i remittunt tibi peccata tua in h̄bis p̄dictis igit tria tāgunt. s. grauitas morbi: b̄ignitas medici efficacitā remedij. Primus notat cū d̄i: dixit ies⁹ palytico. est ei palyticus grauis morbus quā tria mala cōcomitāt. s. tremor: imbecilitas: 2 ifirmitas sicut aut palytic⁹ peccatōres vñ q̄libz delictis assuetos: i q̄b⁹ est tremor. Timēt enim aliqui opus penitentie assumere. s. illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor: Legit̄ Gen. iiii q̄ de⁹ posuit signū i Cain. Et d̄i in hystoria scho. q̄ illud signū fuit tremor capiti⁹ p̄ qd̄ ostendebat q̄ deus ipsum abiecerat. Videtur q̄ ille a deo sit reprobatus qui in bene operando timet vel tremit. Legit̄ de natura animalū q̄ ceruus habet cor timidū: sed comedit herbas medicinales h̄tute quarū cor confortat 2 medicinale efficit 2 ossi⁹ cartilago i eius corde generat. iste herbe medicinales sunt mēoria domnice passionis que fuerunt amare. Cassi. fascicul⁹ myrre dilect⁹ meus mihi. S̄ nobis sūt medicinales Eccli. xlii. Medicina oim i festinationē nebule. Caro ei ch̄isti fuit nebula q̄ nullo vnq̄ peccati pondere p̄grauata ab h̄ emanauit medicina sanguinis: hoc i festinationē sue iuuetutis. Meditatio igit istarum passionū x̄pi confortat cor: ad agredendum ardua. i. Machab. vi. Elephā: 2. iiii.

3° malis as
 2° 2° / 1° mo
 et i sensu

Do. xx. post festū trī.

gis ostēdet sāguinē vīe et mori ad
accedū eos ad plū. Cor medicale
faciūt ad sanādu vulnera. Ber. Mi-
rabilis passio tua dñe iesu ppiciata
ē oib⁹ liquatib⁹ nris: et nulli vnq³ in-
firmitati iuenit̄ iefficax. Os ei ro-
bur generat̄ i corde ad sufferēdum
aduersa. Bre. Si passio xpi ad mēo-
riā reducitur nihil ē qd nō eā aio to-
leret. Sed; malū ē i mobilitas: qz ca-
ret motu. Si ei palitic⁹ ābulare vo-
luerit aut pēit⁹ subsisti t̄ aut retroce-
det aut vnū passū ad dexteraz̄ aliū
ad sinistrā faciet. Tales sūt hodie
m̄lri palitici de qb⁹ St Aug. de cāri-
co nouo Tria sūt gñā hoīz q̄s deus
pdit. s. remanētes retro abeūtes et
aberrātes Qui n̄ pficit remansit. q̄
a bo nō pposito declinauit retro ab-
st̄. q̄ fidē deseruit a via s̄itat⁹ erra-
uit. Et subdit Aug. Remanentes q̄
excitādi s̄t retrocedētes reuocādi
errātes i via reducēdi. Prio q̄ sūt q̄
subsistūt. s. tepidi et negligētes. Ber.
In via dei n̄ pgredi regredi ē amb.
Aq̄ statue putrescūt. aq̄ statue sūt
negligētes q̄ ignauia et torpe marce-
scūt Josue. xviij. Usq³ q̄ marce-
scit̄ ignauia. ū. Cor. v. hortam̄ vos ne
i vacuū grāz dei recipiat̄. Ille i va-
cuū grāz recipit q̄ i ea nō p̄ficit sc̄bi
sūt q̄ retro ad pctā redeūt. Isti sūt si-
miles yxori loth q̄ qz retro respexit
i statuā salis pueria fuit i via vt ha-
bet Gen. xix. Inq̄stū x̄sa ē i statuam
p̄misit s̄sū et motū: qz tales oia me-
rita pdiderūt q̄ ac̄sierāt: vt sensu fi-
dei recte: vt motu opatiōis bōe. in-
q̄stū x̄sa ē i statuā salis ē aliū i con-
dimētū ne ipi retro respiciāt. Inq̄-
stū remāsit i via dat̄ itelligi qz ipi a-
liū viā demonstrare possūt: s̄ ad pa-
triā vēire nō possūt. Tertij sūt q̄ er-
rāt sc̄z declinādo ad dexterā speciei
p̄ p̄sūptionē mō ad sinistrā timoris
p̄ pusillanimitatē: sc̄tio ad dextā p̄-
speritatis p̄ ic̄peratiā mō ad sinis-
trā aduersitatis p̄ ipatiētis. Legi-
sur. i. Regū. vi. qz vacce q̄ portabāt

archā dñi ibāt mugietes nō declinā-
tes ad dexterā neqz ad sinistrā. Do-
nec venirēt bethsames. illi. ei q̄ ius-
gū dei deserūt debēt de peccat⁹ ge-
mere et nō debēt amore alicui⁹ p̄spi-
vl̄ timore alicui⁹ aduersitatis a via
decliare donec veniāt bethsames. i.
ad domū dei quia bethsames iter p̄-
tat̄ dom⁹ solis. Tertij malū ē isēss-
bilitas: qz carēt s̄sū. Tales ei q̄ tu-
or mala nō s̄erūt. Prio dyabolics
tētatiōes. et hāc isēssibilitatē facit
p̄sens⁹. qz d̄t hiero. Nō s̄erit q̄ cōsen-
tit: sed sentit q̄ dissentit. De talib⁹
h̄. p̄. ou. xxij. Verberauerūt me et
nō dolui: traxerūt me et nō sensi: ideo
sūt tētatiōi p̄sentit̄ et nō dissentit̄
sūt qz attrēdūt ad id qd̄ delectat non
ad id qd̄ cruciat. St Beda qz serpens
q̄ euā seduxit faciē habebat x̄gineā
s̄z caudā serpētina: qz dyabol⁹ i p̄n-
cipio blādīt s̄z postmodū veneno in-
terficit. 3o similis ē sco: pioni q̄ blā-
dīt i facie: s̄z p̄gigit i cauda. Sc̄bo
nō sentiūt diuinas s̄nauitates et hāc
isēssibilitatē facit amor. m̄sdan⁹ q̄
nō pmittit sentire suauitatē amo-
ris dei. debem⁹ q̄ cor ad m. cl̄. clau-
dere et ad celū apire: si volum⁹ diu-
nas ispiratiōes suscipere et ad earū su-
auitatē sentire. Hic ē qz cor hoīs est
latū superius et strictū inferi⁹ qz debe-
m⁹ esse stricti ad amādū terrena: et
debem⁹ esse lati ad amādū celestia
Dicit Aristo. i libro de aialibus qz
aues claudūt oculos cū palpebra in-
ferior: aialia gressibilia cū palpe-
bra superior: qz viri sp̄iales h̄nt oculos
clausos ad tr̄ca: aiales v̄o ad ce-
lestia. Tertio h̄ s̄erūt suos defect⁹
et impfectiōes et hāc isēssibilitatē fa-
cit supbia iūtilitas h̄o s̄erit et reco-
gnoscit. p̄. Si n̄ h̄nt s̄eriebā. Et qz
sentit id de⁹ ipos defect⁹ p̄ficit. p̄o.
Infirmitas ē: tu vero p̄fecisti eam.
Aug. Si nō infirmaret nō p̄ficere. 3dē.
Multos ipedit ab infirmitate
p̄sūptio firmitatis. Tales supbi sūt
similes vesperilōib⁹ q̄ admiserūt vī

Sermo .f.

ppter volatum. humor em cri-
 stallin⁹ q^o exigit ad vidēdū transit i
 substantiā alay. Eodē modo supbi q^o
 in altū volant defect⁹ suos nō con-
 siderāt. Quarto nō sensūt p^orimoz
 miseras 2 afflictioēs zistā i sensibi-
 luitē facit auaritia: q^o auarū nul-
 lū h^oz sensuz p^opassionis. Unde d^o de
 auaro. Eccl. 7. In vita sua proiecit i
 tima sua, proiecit qdē exiōra. i. om-
 nē p^orimū extraneū, proiecit iterio-
 ra. i. omnē p^opiquū 2 amicū. Proie-
 cit itima. i. patrē 2 matrē aiaz suāz
 deū Aug. de hbis d^om. Inexplebilis
 ē auariciadiuitū: nec deū timet. nec
 hominē vereē: nec p^oicipi defertho-
 norē: nec patrē p^oicit: nec matrem a-
 gno scit: nec fratri obtēpat nec ami-
 co fidē seruat. Scdo ponit benigni-
 tas medici cū d^ot. Cōfide fili. debe-
 m⁹ q^o p^ossiderare: q^o de⁹ pctā n^ora no-
 bis remittet. 2 a distam cōfidētiāz
 nos iducūz exēpla p^ocedentiū q^o tam
 graui ceciderūt 2 tamē misericor-
 diā renocati fuerūt. De q^o sic di-
 cit Gre. Omel. xxv. Immesā miaz
 cōd^otoris n^ori fratres debem⁹ aspi-
 cere q^o nobis velut in signo ad exē-
 plū penitētie posuit eos quos p^ope-
 nitētā viuere post lapsū fecit: ppē-
 do etōn petrū: p^ossidero latronē as-
 picio zacheū: liueor mariā magda-
 lenā. 2 nichil i eis video nisi a^o ocu-
 los n^oros posita spēi 2 penitētie exē-
 pla. fortasse ei i fide lapsus ē aliq^o
 petrū q^o anare fleuit: q^o timide ne-
 ganit aspiciat alius p^otra p^orimū su-
 uz i malicia crudelitatis exarsit a-
 spiciat latronē q^o in ip^o mortis arti-
 culo ad vite p^omia penitēdo puenit
 Ali⁹ auaricie estib⁹ anhelās alie-
 na diripuit aspiciat zacheuz q^o si qd
 alicui abstulit: quadruplū reddidit
 Alius libidinis igne succēsus car-
 nis mōdiciā pdidit aspiciat mariā
 magdalenā q^o ise amorez carnis i-
 gne diuini amoris excorrit. tertio
 ponit efficacia remedij cuz d^ot. Re-
 mittunt tibi peccata tua. Sed qm

hoc ē p^oriu dei: id scribe eā blasphe-
 maredicebāt: ex eo q^o pctā se remit-
 tere assererat q^o ipm esse deū non
 credebāt. Soli⁹ ei dei est remittere
 pctā. Esa. xliii. Ego suz ipē q^o deleo
 iniq^otates tuas ppter me: 2 tamen
 d^o Joh. xx. Quoz remiseritis pctā
 remittunt eis. De⁹ ei 2 sacerdos re-
 mittit pctā: s^o differēter. In pecca-
 to ei tria sūt. scz dei offensa defor-
 mis macula 2 obligatio ad penam
 etnā. Treno. ij. Quomō obrexit. ca-
 ligie: ecce deformis macula. In fu-
 rore suo d^ohs filiā syō: ecce dei offen-
 sa. Proiecit de celo iclitā hierusalē
 ecce obligatio ad penā etnā ista
 tria sol⁹ de⁹ remittit: q^o significat
 tur. Luc. xv. in filio p^ogigo de quo
 ista tria dicūtur: scz q^o p^o osculatus
 ē eū: p^o q^o significat remissio offen-
 se q^o iduit eū stola p^oria: p^o q^o signifi-
 cat mōdiciā aie. et q^o ipē mortuus
 fuerat 2 reuixit p^o q^o significat di-
 missio pene etne. Sacerdos autē d^o
 tū a tria d^o remittit pctā. p^orimū ē q^o
 pctore absolutū a deo esse denūciat
 aliū ei. p^o absoluto nō recipereē. scz
 ē q^o a p^oea purgatoria ē deobligat⁹
 2 pena penitentiali eū ligat. Tertio
 uz ē q^o p^o tute clauis de ipa pena p^o-
 tē relaxat: iuxta illud. j. Cori. ii. nā
 2 ego q^o donauit quid donauit pp^o
 vos i p^ona xpī. ista tria notantur
 ioh. xi. i resuscitatiōe lazari v^o do-
 min⁹ discipulis tria p^omisit. j. v^o la-
 pidē tollerēt vt ipz soluerēt 2 libere
 abire p^omitterēt. Tūc sacerdos la-
 pidē tollit q^o ignē graue purgato-
 ris i leuē penā p^oitētie puerit. tūc
 ipm soluit quādo aliquā p^omā sibi
 dimittit. Tūc libere abire p^omittit
 quādo ipm p^o absoluto liberū reci-
 piēdū esse diffinit.

Quinta. xx. Ser. f.

Simile est re-
 gnū celozū homi regi q^o
 fecit nuptias filio suoz.
 Mat. xxij. Q: sum⁹ senā

Do. xx. post festuz trini.

bilib^o assueti: id^o dñs sepe p^o sēsbilia nos manuducit ad intellectualia: 2 p^o intellectualia ad diuina sicut patz in scriptis mag^o q^o p^o sēsbilē stellā manuduxit ad intelligibilē pphetiā: 2 p^o intellectualē pphetiā ad xp̄i visionē immediatam. sic etiaz hic p^o nuptias corporales xp̄s nos manuduxit ad intelligēdū spūales: 2 p^o spūales ad intelligēdū celestes In ista ḡ pabola plura sūt vidēda. P̄mo quid significat per regnū celoz. S̄cō q^o sit iste homo rex. Tertio q^o sint iste nuptie Quarto q^o sint inuitati. Quinto q^o sit ista vestis nuptialis. Sexto q^o sit ista ligatio pedū manus. Septio q^o sint istetēbre extiores. circa p̄mū notādū q^o s̄cōz glo. p^o regnū celoz p̄sēs ecclia siue pgregatio iustoz intelligit. nō est pōt intelligi de ecclia triumphante: tū q^o p̄diū vocat^o 2° p̄diū ad huc restat aliū p̄diū. Tū q^o vn^o est eī eū ide null^o est cīa. Et id^o p̄diū de q^o habet Luc. xiiij. de efno intelligitur 2 q^o cenavocaf: 2 q^o null^o ide ier^o fuisse phibet. d^o aut ecclia celū: q^o i celo ē quoddā corp^o celeste q^o illuminat 2 nō illuminat: sicut sol. Isti sunt p̄lati maiores qui nō debent indigere aliēa illuminatione: sed ipi p̄ho 2 exēplo debēt alios illuminare. De quibz d^o Math. v. Vos estis lux mūdi. Aliud ē q^o illuminat 2 illuminat: sicut luna 2 stelle. isti sūt p̄lati minores q^o debent a supiori lumine accipere 2 inferiorib^o infundere. Tertio ē q^o illuminat 2 nō illuminat: sicut firmamētū isti sūt bōi subditi q^o debēt a p̄latis illuminari: sed illuminare alios illi nō tenent. Dani. xij. Qui docti fuerit fulgebūt sicut splendor firmamēti hoc referat subditos illuminatos 2 q^o ad iusticiā erudiūt mltos q^o stelle i ppenas eternitates: hoc referat ad p̄latos minores illuminatos 2 illuminantes. circa scōz notādū q^o iste hō rex ede^o p̄ q^o d^o rex: q^o regit i celo p^o gloriam i mūdo per gratiā: i interno per iu-

sticiā. Dicit aut homo ppter cōformitatē q^o ē iter deū 2 hoiez. Ex qua pformitate accidit q^o hō aliqui accipit psonā dei. p. Ego dixi dñs estis: 2 de^o psonā hois sicut patz hic. Eodē mō tāta pformitas ē inf xp̄z caput 2 mēbra q^o aliqui caput accipit psonā mēbroz. Actu. ix. Saule saule qd me p̄qris. 2c. Aliqñ mēbra psonā capitis. p. Noli tāgere xp̄os meos. Pari mō tāta pformitas ē inter dyabolū q^o est caput maloz 2 ei^o mēbra q^o aliqui caput accipit psonā mēbroz. Mat. xiiij. Inimic^o hō hoc fecit. Aliqñ mēbra psonā sui capitis Joh. xvi. Un^o ex vobis dyabol^o est Circa triū notādū q^o sicut d^o Bre. Deus pater filio suo nuptias fecit qñ ipm nature hūane p̄iuxit. et subdit. Nuptialis thesaur^o ē vter^o virginis. p̄s. Ip̄e tāz sponsus pcedēs de thalamo suo. Et qñ thalami regales sūt depicti: ideo iste thesaur^o fuit depict^o colore nigro hūilitatis albo ḡginee puritatis. rubeo charitatis pulchra p̄mixtio. scz nigri albi 2 rubei: q^o pulchra p̄mixtio hūilitatis. puritatis 2 charitatis. Cā. i. nigrā sū: ecce color niger hūilitatis s̄z formosa: ecce color alb^o puritatis sicut pelles salomōis q^o erāt ruficate. ecce color rubeus charitatis. circa quartū notādū q^o isti iuati sunt omēs fideles. S̄z fidelis q^o sūt boni q^o h̄nt fidē 2 opa. Quid^o mali qui habent fidē sine opib^o Un^o d^o infra Cōgregauerūt oēs quos iuenerūt bonos 2 malos. Modo 2i bōi s̄t mixti cū malis: q^o sicut d^o glo. Ecclia est in medio inf celū vbi sūt tantū boni 2 infernū vbi sūt tm̄ mali. Bre. Mali miscēt bōis: q^o nequaḡ pducit ferrū aie ad subtilitatē acuminis hoc h̄ abaserit aliene lyma prauitatis Idē. Bon^o nō fuit q^o malos tolerare recusauit. Inuitati ḡ sunt oēs fideles s̄z hoz q^o dā v̄iūt: q^o s̄ h̄nt fidē charitatē 2 opa alii h̄ veniūt q^o scilz h̄nt fidē tm̄ sine opib^o charitatis.

Sunt aut quinq; cae quare non veniunt
 Quidam propter eorum voluntatem pueri quod
 notat cum dicitur: et volebant venire. Quia
 illi ei aliud impedimentum habent quam quod nolunt
 Tales nihil vident de sua salute cu-
 rare. Pro nihilo habuerunt fratrem desi-
 derabilem. Alii veniunt propter suam negli-
 gentiam. Iohannes subdit. Illi autem ne glexerunt.
 Multi enim sunt sicut pigri: quod cum gratia ha-
 beat duos pedes. scilicet salubre propositum
 et opus bonum. Alii pedem boni propositi
 ponunt in via iusticie. Reliqui autem ad
 multos annos differunt ponere: sicut dicitur
 Eccl. vii. Qui timet deum nihil negli-
 git. Tertii non veniunt propter eorum super-
 biam et vanam gloriam. Iohannes subdit. Et abie-
 runt alii villam suam. Per villam ei frenatio
 dicitur intelligi. Superbus enim non solus
 non venit: sicut dicitur deo dicitur. Job xxviii
 Ipsi fuerunt rebelles lumini. Quar-
 to non veniunt propter eorum avariciam et hoc
 est quod subdit. Alii ad negotiationem
 suam. Avarus enim non potest servire deo et
 mundo. Mat. vi. Non potestis servire deo
 et mammona. Quia non veniunt propter
 eorum apertam maliciam. Et hoc est quod
 subdit. Reliqui vero tenuerunt seruos
 eius et contumeliosos affectos occiderunt.
 Tales sunt multi pueri qui illos qui se
 admonent et corrigunt odium persequuntur
 Amos. v. Odium habuerunt in porta cor-
 ripientem et loquentem perfecte abhominati sunt
 Circa quatuor notandum quod charitas dicitur
 vestis. Tu quod operis delicta puerb.
 et. Uniuersa delicta operit charitas.
 Tu quod calefacit desideria sua. Job
 xxxviii. Nonne vestimenta tua calida
 sunt: cum plata fuerit terra a austro. Tum
 quod ornat opera nostra. Sine charitate ei
 opera nostra deo non placet. scilicet cor. xii. Si di-
 stribuero in cibos pauperum omnes facta-
 tes meas charitatem autem non habuero ni-
 hil mihi prodest. De autem vestibus nuptialibus
 quod in simonia fuerunt propter amicitiam re-
 formam ad vultum confirmam ad vultum augendam. in
 simonia ergo filii dei quod fecit cum na-
 tura humana amicitia in nos et deum est
 reformata Eph. ii. Spiritus enim est pax nostra:
 et c. Est perpetuo confirmata hic. xxxi. in

charitate perpetua dilexi te Et aug-
 mentata quod: filii dei qui erat dominus noster
 factus est iras et amicus noster. Ber.
 hoc loco loquitur non predicatur magnus
 dominus et laudabilis nimis: sed parum vult
 quod: quod natus est nobis. Et hoc enim natu-
 ra nostra intus est exaltata quod etiam
 ab angelis in multa reuerentia est habi-
 ta. Unus angelus non sustinuit se a iohanne
 ne adorari: vult habere Apoc. xxii. cum
 tamen ante incarnationem sustineret. Cir-
 ca sextum notandum quod in celo solus solutus
 habet ei solutum intellectum: quod deum vident
 sine enigmate propria. Cor. xiii. Vi-
 demus enim nunc per speculum in enigmate
 tunc autem facie ad faciem habent so-
 lutum cogitatum: quod omnes cogitatio-
 nes conuertunt in deum sicut retardatio-
 ne. Sap. v. Cogitatio illorum apud al-
 tissimum. Habet solutum affectum quod totus
 transit in deum cum deificatione. Unus deus
 ignis heb. xii. Deus non ignis consumens
 est. Sancti dicuntur carbones succesi. vult
 habere Ezech. i. dicunt lapides igni-
 ti. Lius. xxvii. c. in medio lapidum
 ignis: opus ambulasti. Dicunt ardores se-
 piterni Esay. xxiii. Quis habitabit
 de vobis cum ardoribus se piternis
 in inferno autem omnes sunt ligati. Habet
 enim ligatam potentiam opera sua:
 quod nullum bonum opus potest facere. Iohannes dicit.
 Ligatis manibus. Per manum eius po-
 tentia operatiua intelligitur. Habet ligatam
 potentiam affectiuam: quod deum diligere
 non potest Iohannes dicit. Ligatis pedibus. Nam
 secundum Augustinum. pedes anime sunt affectus
 habet ligatam potentiam intellectuam
 quod dominus non possunt cognoscere cum sint
 in terra obscuritatis et oblivionis ideo
 dicit. Mittite eum in tenebras habet liga-
 tam potentiam operatiuam quod nunquam ad peni-
 tentiam reparari possunt: Iohannes dicit. Exterio-
 res. Pectus enim in hac vita est in tenebris
 interioribus: quod adhuc est in spe venie
 in inferno autem erit in tenebris ex-
 terioribus: quod erit extra ambitum diuine
 misericordie. in mundo autem sunt quod
 ex toto ligati: sicut in peccato mortali
 existentes: qui ligati sunt vinculo culpe

Do. xx. post festū trinita.

addicti sunt pene etne. In cui⁹ signi-
ficandō dicitur Iudicū. xv. Ligaueſt ſan-
ſon duob⁹ nouis funib⁹. alij ſūt ex to-
to ſoluti: ſicut v⁹ ri pfecti q̄ ſicut dicitur. i.
Cox. iij. Edificā: aux⁹ 2 argētū 2 la-
pides p̄ciosos. Tales em̄ nullū hñt
vicolū culpe 2 nulli ſunt obnoxij pe-
ne. Alij ſunt ex pte ſoluti ex pte li-
gati ſicut penitētes q̄ ſoluti qdē ſūt
a vicolū culpe. Eccl. iij. Sicut a ſere-
no glacies ita ſoluent p̄cā tua. Sed
tñ ligati ſunt funib⁹ pene ſatiſfacto-
rie. In cui⁹ ſignificatione dicitur. Hier.
xxxviii. Extraxerūt hieremiā funib⁹
et eduxerūt eū de lacu. De iſta liga-
tiōe 2 ſolutiōe dicitur mat. xvi. Qdēq̄ li-
gaueris ſup̄ t̄rā erit ligatū. 2c. Circa
ſeptimū notādū q̄ tenebre iſternales
dñr extiores: q̄ ſunt extra oēs dies.
Triplex ē ordo dieꝝ 2 noctiū. Unus
quo die s̄ p̄cedebāt 2 noctes ſeq̄bāt
et iſte ordo poſt p̄ctm̄ p̄mi hoīs cur-
rere icepit ad inuēdū q̄ d̄ die gr̄e ce-
cidit i noctē culpe. Et durauit iſte or-
do vſq̄ ad paſſionē xp̄i. Tūc autem
ſc̄bz Bedā mutat⁹ ordo: q̄ noctes
p̄cedūt 2 dies ſequunt⁹ ad inuēdū
q̄ hō per xp̄i paſſionē de nocte cul-
pe rediit ad diē gr̄e. Et iſte ordo du-
rabit vſq̄ ad diē iudicij. Tūc autē
mutabit⁹ ſcius ordo: q̄ tūc oēs dies
erūt per ſe 2 noctes per ſe. De⁹ em̄
tūc ſepabit noctes a dieb⁹ et om̄es
dies mittet ad celum. Noctes ergo
nūc dñr tenebre intiores: q̄ ſicut cō-
iūcte cū dieb⁹. Tūc autē erūt exte-
riores: q̄ tūc erūt ſepate ab oib⁹ dieb⁹.

¶ Sermo. ij. vnde ſupra.

Simile est re

gnū celoy hoī regi q̄ fe-
cit nuptias filio ſuo. in
p̄ſtivityta celebrant⁹ nu-
ptie carnales q̄ ſiunt i-
ter vix et vxorē. In futura celebrā-
tur nuptie eternales que ſiūt inter
deum 2 curiā celeſtē. Prime autem
nuptie ſcilicet carnales iſtitute fue-
rūt a deo. cum dicit Gen. i. Creſcite

et multiplicamini. Et adā cum aſſe:
Eiuſdē. ij. Hoc nunc os ex oſſib⁹ me-
is 2 caro de carne mea hec vxo: 2 vi-
rugo: qm̄ de v⁹ ſup̄ a e⁹ q̄ dicitur: re-
liquet hō p̄zez m̄rem ſuam 2 adq̄erz
bit vxorē ſuā: et erūt caro 2 carne vna
In q̄bus ſc̄bz oñdit Adā qualē vir
debeat ſe h̄re ad vxorē. 2 qualē vxor
ad vir. et qua⁹ ambo pariter. Vir
aūt dicitur vxorē ſincerā dilectionē. ideo
dicitur hoc nūc os ex oſſib⁹ meis. 2 c. De-
bet em̄ eā diligere ſicut os ſuū 2 car-
nē ſuā. i. ſeipm̄. Ephe. v. Qui ſuam
vxorē diligit ſeipm̄ diligit. S; autē
dicitur intelligere q̄ eſt bon⁹. vel ſit bon-
nus. Tūc enim vxorē ſuam ſicut ſe
ipſum diligit qm̄ eā diligit q̄ ē bona
vel ſit bona. Ex quo p̄z q̄ homo
plus dicitur diligere bonitatē i vxorē q̄
pulchritudinē: q̄ ſicut dicitur puer. vlt.
fallax gr̄a 2 vana ē pulchritudo. Eſt
em̄ fallax: q̄ decipit intus: ē. vñ Au-
gu. Mulier ē multiplicata aie: latro vi-
te. ſuanis mors: blāda peuſſio: perni-
cies delicata: r̄ ſa fetēs: malū libēs.
Sc̄bz p̄hs. pulchritudo eſt flos mar-
cidus: carnalis felicitas: p̄cupiſcen-
tia hūana. vñ Boetij. Si linceis ocu-
lis hoies vterent⁹: vt eoz viſ⁹ obſta-
cula pene traret. Nōne iroſpect⁹ vi-
ſcrib⁹ ē pulcherrimū corp⁹ turpis
ſimū videret nō ſolū aūt iſta pulchri-
tudo ē fallax intus: ſ; ē vana hñtā
q̄ ſepe ē ſibi cā multiplicis vanita-
tis. Proverb. xi. Circul⁹ aure⁹ i nari-
b⁹ ſuis mulier pulchra 2 fatua. Qm̄
mulier eſt fatua 2 turpis nō eſt picu-
lū: q̄ nemo eā ſollicitat. Qm̄ ē pul-
chra 2 ſapiēs ſi r̄ nō ē periculū q̄ ſa-
piēter ſe cuſtodit. S; qm̄ ē pulchra 2
fatua tūc ē piculū: q̄ tāq̄ ſus lota ſa-
mūdicie ſe immergit. Vxor autē de-
bet viro ſuo ſubiectiōe 2 obediē-
tiā qd̄ notat cū dicit: q̄ de viro ſum-
pta ē. Ex quo em̄ de viro eſt ſumpta
dicitur eſt ſubiecta in hijs. ſ. q̄ nō ſūt p̄ra-
deū: ſicut aūt ait Aug. ſupra p̄. q̄ qm̄
vir 2 vxor adinuicē diſſentiūt: tūc i
domo ē turbatio multa. Qm̄ hō vir

subiecti & vxor dicit tunc est pax per
 uersa. Quia homo vir dicit & vxor subiecti
 tur tunc est pax recta. Post addit quartum
 quod si vir & vxor bene ueniunt: tunc est
 pax deo hominibus grata. Ista est ostendit
 aug. in domo aie dicens: quod caro est
 vxor ratio uir. Quia ergo caro concupiscit
 aduersus spiritum: & e converso: tunc in domo
 aie magna est pugna: quod autem caro dicitur
 ratio tunc est pax turpis et puer-
 sa. Quia autem ratio dicitur carnem: tunc est pax
 recta. Quia homo nec caro aduersus spiritum:
 nec spiritus aduersus carnem pugnat: tunc est
 pax olmoda quam tamen erit in patria. Am-
 bo autem. s. uir & vxor pater tria sibi debet
 primo idiusibilem hitationem quod no-
 tatur cum dicitur. Relinquit homo patrem suum
 et matrem. Ideo patrem et matrem reli-
 quunt ut insimul habitent. Et ista habi-
 tatio non debet separari nisi propter mortem
 corporalem vel spirituales aut propter fornicationem
 corporalem vel spirituales. Tunc autem quod
 mouit spirituales quam religionem ingreditur
 Tunc spirituales fornicat quam in here-
 sim labitur: et ad errorem trahere conatur.
 Secundo sibi dicit inuolabilem fidem:
 quod sicut dicitur. s. Cor. vii. Mulier non ha-
 bet potestatem sui corporis sed uir: et econ-
 uersio. Ista tamen fidem melius seruat
 vxor quam uir: quod sicut dicitur Aug. in enchi-
 ridion. Mulier quattuor habet retrahen-
 tia: quae sunt timor domini diligens custo-
 dia uiri fecundia et confusio mundi:
 & fros legis publicarum que puniunt
 vxorem fornicariam non uix fornicariam.
 Uir autem habet tamen unum retrahens quod est ti-
 mor dei. Et subdit Aug. Ideo neces-
 saria fuit mulieri maior custodia quod
 in ea est maior infirmitas. Tertio
 dicit hanc in opere coniugali puram intentionem
 ut. s. iugantur propter persequendam plenam: quod
 notatur cum dicitur. Et erunt duo in carne una
 sed gratanda. ipsa est carnalis coniunctio
 aliquando nullam habet culpam. quod si. fit intentione
 plis persequenda de Greg. Tunc iunges in
 admixtione sine culpa sunt quam propter
 da. ple. miscentur. Aliquando habet culpam ve-
 niale quod si. fit causa concupiscencie. exple-
 de quod tamen ita est rationi subiecta quod ea non

expleret nisi cum vxore propter slo. sup
 s. Cor. vii. Coniugalis concubitus gratian-
 di gratia non habet culpam concupiscencie homo sa-
 tiande: sed in cum coniuge habet culpam ueniale
 quod non fit rationi subiecta quod ea non exple-
 ret nisi cum vxore propria: sed tunc morta-
 le quod si. concupiscencia sic est imoderata
 quod cum quacumque expleret Aug. s. Ju-
 lianus. Intemperans in coniugio quod aliud
 nisi quod aduult vxorem est. Aliquando habet cul-
 pam mortali simam aug. in lib. de bono
 coniugali. Cum ille usus quod plabit ultra
 pacta nuptialia & ultra propter gratiam
 necessitate uenialis fit in vxore in me-
 retrice danabilis. Ille quod est in natura
 execrabilis fit in meretrice sed execra-
 bilius in vxore. Scilicet sunt nuptie cele-
 stes in quibus multa sercula apponuntur.
 De quibus dicit sic Aug. de ci. dei. Quid
 est aliud quod dicitur per prophetam dicit. Ero illo-
 rum deus nisi ero uenienter ero. quocumque
 ab hominibus honeste desiderantur & uita &
 salus & copia: & gloria: & honor: et
 pax & omnia bona. Ecce octo sercula po-
 nitur quod de nuptiis suis dabit. Primum est
 uita quod tripliciter dabitur. Primo quod facti man-
 ducabunt & bibent uitam. De manduca-
 tione dicit. Joh. vi. Ego sum panis ui-
 uus qui de celo descendit. si quis manducauerit
 ex hoc pane uiuet in eternum
 De potu apoc. vii. Agnus qui in medio
 throni est reget eos & deducet eos ad
 uite fontes aquarum. Secundo quod uiuet cum
 uita. Den. xxx. Illi adhaereas: ipse
 est uita tua. Prover. vii. Qui me in-
 uenerit inueniet uitam. Tertio quod to-
 ta mortalitas absorbetur a uita. s.
 Cor. v. Nolumus expoliari sed sup-
 nestiri: ut absorbeat quod mortale
 est a uita. Scilicet serculum est sanitas quod
 dabitur a tribus. Primum quod habebunt
 substantiam temperatissimam modo enim
 corpus nostrum est distemperatum cuius sit
 ex quattuor elementis / et ex quattuor
 qualitatibus contrariis compositum
 & ideo dissolutioni subiectum. Tunc
 autem ad summam temperantiam omnia
 reducuntur iob. xxviii. Stibe illius. s. ci-
 uitas supne auy. Stibe nre. s. cor

Do. xx. post festū trinita.

pora sūt lutū: sed tūc puer tenē. Scō
b: hēbūt aerē sanissimuz. Esa. lxxvj.
Occupabit sal. i. aer sanissim. om̄s
muros tuos. Sed dānatis d: Deut.
xxvij. Percutiet te dñs aere corru-
pto. Tertio q: hēbūt aim iocūdissi-
mū. p̄. Sicut letantiū om̄ hīratio ē
in te. Esa. lī. Leticia sempit̄na sup
capita eorum. Leticia enim sepe in
sanitate conseruat. Prouerb. xxvij.
Anim. gaudēs etatē floridā facit.
Tertiū ferculū est vict. i. quidā ci-
b. p̄ ceteris magis dulcis q̄ cābī ex
ap̄ta dei visione: qui quidem cibus
erit copiosus: delitiosus: et etn. q: q:
copiosus dabit satietatem. p̄. Satia-
bor: cū apparuerit gl̄ia tua. Q: deli-
tiosus pariet esuriam et auiritatem
Ecc̄l. xxiiij. Qui edūt me adhuc esu-
riēt: q: etn̄s excludet oēm timorē
Non em̄ timere poterunt ne cibus
iste deficiat: q: erūt in magna satie-
tate: qñ dānati erūt i perpetua esu-
rie. ps̄. In dieb. famis saturab̄tur
Esa. lxx. Ecce serui comedent. et vos
esuriētis. Quartū ferculū est copia
diuitiar. et abūdātia p̄. Gl̄ia et diui-
tie i domo ei. Diuitie n̄re h̄nt labo-
rē i acq̄rēdo tiorē i custodiēdo: do-
lorē i p̄ dēdo. Ibi autem null. labor
apoc. xiiij. Amōiā d̄t sp̄s vt reque-
scāt a laborib. suis. Null. tior. puer.
i. Qui me audierit absq. tiorē quie-
scet. Null. dolor. Esa. lī. Fugiet do-
lor. et gemit. Quitū ferculū ē gl̄ia et
pulchritudo gl̄iosa q̄ cābī a h̄ntū
varietate. p̄. Om̄s gl̄ia ei. filie regis
abit. i. imbruis aureis. et. A dei re-
fulgēti maiestate. i. mach. vi. Reful-
sit sol i clypeos aureos. i. sc̄os q̄ fue-
rūt clypei. i. triāgulati pp̄ fidē tri-
nitat. et aurei pp̄ p̄ciositatē charita-
tē et erei pp̄ firmitatē spei. et cābī
a xp̄i p̄formitate. Phil. iij. saluatorē
expectam. dñm n̄m iesum xp̄m q̄
reformabit corpus hūilitat. n̄re cō-
figuratum corpori claritatis sue. Ser-
tū ē honor. Erunt em̄ sc̄i assessores
dei iudices mūdi. et reges celi mat.

xix. Sede bitis sup sedes duodecim
ecce assessores. Judicantes trib. isa-
rael: ecce iudices et oēs q̄ reliq̄runt
vsq. ibi et vitā etnā possidebunt. ec-
ce reges. Septimū est pax. De q̄ d̄t
Esa. xxij. Sedebit pp̄s me. i. pulchri-
tudine pacis: i tabernaculis fiducia
et in reque opulenta. Tūc qdē pax
est pulchra qñ fit ab hostib. suppedi-
tatis. Tūc pax est securā qñ fit ho-
stib. lōge ex̄minatis. Tūc ē opulen-
ta qñ fit hostib. spoliatis. Sc̄i enī
hēbunt pacē pulchrā: q: hēbūt om̄s
hostes suppeditados. Mat. iij. Cal-
cabitis ip̄os cū fuerit cinis sub plā-
ta pedū vsq. hēbunt pacē securā
q: hēbūt hostes ex̄miatos. et in in-
fernū p̄cipitatos. Esa. xxv. Preci-
puit dñs mortē i sempit̄nū. i. demo-
nes q̄ fuerit nobis cā mortis. habe-
bunt pacem opulētā: q: hēbunt ho-
stes spoliatos. Tūc em̄ expoliabunt
egyptij et ditabunt hebrei. Octauū
et vltimū ferculū est oīa bona. i. bo-
na supiora q̄ erunt in visōe dei. Exo-
di. xxxij. Ego offidā tibi om̄e bonū.
Joh. xiiij. Dñe offide nobis patrem
et sufficit nobis. Bona inferiora q̄
erūt dom. dei i ordinatiss. ma dispo-
sitione. p̄. Videas bona h̄ntū om̄-
nibus diebus vite tue. Itē q̄ dilecta
tabernacula tua dñe h̄ntū. Joh. h̄.
xiiij. In domo p̄ris mei māsiōes m̄
te sunt bōa infiora q̄ erūt in aīarum
illustratiōe Esa. lviij. Implebit dñs
splēdorib. aīar. tuā. et bōa ex̄iora q̄
erūt in corp̄s immortalitate et hoīm
et angeloz iocūda societate. p̄. Asti-
tit regina. i. triūphās eccl̄ia a dex-
tris tuis in vestitu deaurato. i. cum
corpe gl̄ificato circūdata. varietate
id ē hoīz et āgeloz iocūda societate.
¶ Sermo. iij. vñ supra.

Adice quomodo huc intrasti non hñs vestem nuptialem et. per istum qui nō habuit vestem nuptialem

figatur vniuersitas maloz q̄ hūe-
runt fidē sine opibus charitatis. de
quibus dicit Titus. i. Confitent se nos-
se deū: factis autē negāt. Sed non v̄
q̄ iste debuerit ex hoc repr̄hēdi: q̄
rex dixit seruis suis. ite ad exitū via
rū. q̄ scūq̄ iueneritis. In talib⁹ au-
tē locis nō inueniūt nisi p̄nosi. S; di-
cēdū q̄ dñs oib⁹ q̄s inuitat vestem
nuptia lē offert. Aliq̄ autē recipiūt: si-
cut deuoti ⁊ hūiles. Aliq̄ recipe p̄tē
nūt: sicut i p̄ciō p̄seuerātes. Aliq̄ ac-
cipiūt ⁊ postea p̄iciunt sicut ad vo-
mitū redētes. Iste ergo recipe no-
luit aut si recepit postea abiecit: ⁊ iō
merito tuit rēphēsi⁹ ⁊ de nuptiis eie-
ct⁹. Ista autē rēphēsiō ⁊ abiectio fiet
in iudicio q̄n̄ xp̄s malos xp̄ianos ar-
guet q̄ i militāti eccl̄ia ex̄tes fidez
tm̄ hūerunt s; charitatē non hūerūt.
Chry. Si aliis cū nigra veste inue-
niat i nuptiis sordidat nuptiaz glo-
riā ita q̄ opa tenebrosa inf xp̄ianos
agit: xp̄i ⁊ xp̄ianitati facit iuriā. Ho-
mo itaq; aut scdm̄ locū eligat vestē
aut scdm̄ vestē eligat locū. i. aut scdm̄
opa eligat p̄fectionē aut scdm̄ p̄fecti-
onē faciat opa. alioq̄n̄ audiet. Ami-
ce quō huc intrasti. ⁊c. In h̄bis ḡ ḡ
missis tria de isto ponūt p̄ q̄ vniuer-
sitas maloz xp̄ianoz figurat. P̄mo
ei⁹ h̄balis dilectio cū dicitur amice: sc̄o
ei⁹ temeraria p̄suptio cū dicitur: quō huc
intrasti. ⁊c. Tertio ei⁹ seuera puni-
tio cū dicitur. ligat⁹ manib⁹ ⁊ pedib⁹. ⁊c.
Circa p̄mū notādū q̄ triplex ē dile-
ctio. s. h̄balis. p̄cordialis ⁊ real. De
q̄ dicitur. i. qo. iij. Nō diligam⁹ h̄bo neq;
ligua tm̄ ecce h̄balis. s; ope ecce re-
alis. et h̄itate ecce p̄cordialis. illa ḡ
dilectio ē h̄a que radicat in corde.
Ex p̄te ergo ista fuit tm̄ dilectio ver-
balis: q̄ deū tm̄ ore p̄fessus fuit. sed
non fuit p̄cordialis q̄ ip̄m ex corde
non dilexit: neq; realis: q̄ m̄le opa
nō hūit. xp̄vera dilectioē nos dile-
xit: ⁊ h̄balit. s. nos vtilit̄ instruendo.
Esa. xlvij. Ego suz dñs de⁹ n̄ docēs
te vtilis. Et p̄cordialis a lam suaz p̄

nobis ponēdo. Johā. xv. Maiorem
hac dilectionem nemo h̄z. ⁊c. et rea-
lis bonis oib⁹ nos dītādo. Jac. i. Oē
datum optimū et oē donū p̄fectū de
sursum est. ⁊c. Est ergo sensus. Ami-
ce q̄ tm̄ me dilexisti h̄balit non p̄cor-
dialit nec realit quem tm̄ ego dilexi
et h̄bo docendo vtilit. et corde redi-
mendo misericordit. et opere dītā-
do m̄ vtilit quō huc intrasti. i. q̄ te-
meritate xp̄ianitatē tibi non iēsur-
pasti cū nec corde me dilexeris nec
ope mihi seruiet: s; tm̄ h̄boten⁹ mi-
hi m̄trauerit. Notādū q̄ h̄a amici-
tia q̄ttuo: ip̄orat: de p̄io cōicatio-
nē. q̄ si amici cūcta sibi cōicāt. Un̄
cū diceret. Socrati de q̄dā paup̄e q̄
cuiusdā diuit⁹ amic⁹ erat ait. cur er-
go ille diues iste paup̄ ē amic⁹ non ē
qui fortune p̄iceps nō ē. Sicut eniz
mēbra sibi inuicem subseruiūt i vno
corpe: sic ⁊ amici cū habeāt vni cor-
sibi debēt mutuo deseriuire. Man⁹ ei
seruit ori cibū opponēdo os stoma-
cho cibū destinādo. stomach⁹ mēbr⁹
sibi cibū derivādo co: pulmō vītā
et motū sibi tribuēdo pulmō cordi
aerē sibi ad t̄pamētū caloris tribuē-
do. sic et amic⁹ d; ē amico. Man⁹
defendēdo ab inimicis: os docēdo bo-
nis p̄siliis. Stomach⁹ nutriēdo h̄fē-
cū. cor viuificādo bonis exēplis. et
pulmō refrigerādo h̄ aduersa bōis
h̄bis. Ista p̄ditio. s. cōicatio ē amicitia
q̄ h̄nt sc̄i cū deo q̄ b̄a q̄ ab ip̄o
receperūt ei cōicāt paup̄ib⁹ largiēdo
i. pal. xxix. Tua sūt oia et q̄ de ma-
nu tua accepim⁹ dedim⁹ tibi. Ista au-
tē p̄ditio amicitie nō ē i malis q̄ bo-
na sua p̄p̄ deū paup̄ib⁹ nō cōicāt: s; sibi
auare reseruāt. Eccl̄i. xi. Nunc
māducabo de bonis meis sol⁹. Se-
cūdo amicitia dicitur assimilationē. As-
mor ei assimilatur amātē amato h̄z
go de sc̄o Victore. Scio aīa mea q̄
qd̄ diligis i ei⁹ similitudinē trāsfor-
marit. vñ p̄p̄ istā assimilationē q̄dā
p̄h̄s interrogat⁹ qd̄ eēt amic⁹. Respon-
dit. alter ergo. Ista p̄ditio est i ami-

Do. xxi. post festū trīni:

elia dei: scōy viroy. Ipi ei intātū
 deo p amorē assimulant q. dij appel
 lant. p. Ego dixi dij estis Aug. vnus
 qsq talis ē qlis ē dilectio sua. Si de
 um diligis deo es. si frā diligis: fra
 es. Sicut ei amor facit bonos deo si
 miles sic diuersa vitia faciūt hoies
 eē brutales. qd ondit Boerū lib. de
 solatiōe dicēs. Lueniūt quē trās
 formatū vicij videas: hoiez existia
 re nō possis. auaricia qd feruet alie
 narū opū violētis ereptay. hūc lupo
 silēz dixer. ferox atq inqet. liguaz
 litigij exercet canib. pabilis. In
 Adiator occult. surripuisse fraudib.
 gaudet v. peculia exeqt. Ira itē pe
 rās fremit leonis aim gestare cre
 dat pauid. ac fugax. nā metuēdo for
 midat ceruis silis habeat. Segnis
 ad stupid. torpet asinū viuit leuis ac
 incōstās studia pmutat nihil ab au
 b. differt. sedis imūdisq. libidinib.
 imergit sordide suis voluptate deti
 net. Ita fit vt q. pbitate deserta hō
 eē desierit eū i diuinā pditionē trās
 re nō possit. Ita i beluinā. Tertio
 amicitia d. voluntatū idētē. nā scōz
 Tullij ha amicitia ē idē velle. 2 idē
 nolle. 2 ista pditio ē i amicitia dei et
 scōy viroy. nāz de. vult qd scī vo
 lūt. p. Volūtate timētū se faciet. et
 scī volūt qd de. vult. p. Btū vir q. ri
 met dñz: i nādāt. eius volet nimis.
 ista aut pditio si ē i malis: qz volūta
 tē dei si faciūt: s. sibi resistūt: s. tādē
 resistē si valebūt: qz volūtas dei aut i
 pñi fit ab hoie: aut i fuo fiet a de
 mōe. Esa. lxyi. psiliū dei stabit. ois
 volūtas ei. fiet. Quarto amicitia d.
 e. qlitatē. Nā superioris ad inferiorē est
 h. b. b. uolētā. Inferior. ad supio
 rē ē h. b. reuerētā. e. qlis ad e. qlē h. b.
 amicitia h. e. sup. xij. pphas. Amici
 tia pes aut accepit aut facit vbi aut
 le. qlitas. ē. 2 al. i. eminētia al. i. sub
 lectio ibi nō tā amicitia ē q. adula
 tio. Ita pditio oli nō erat i amici
 tia dei: hoiz: qz de. erat sūm. 2 hō i si
 m. s. ne aliqd i amicitia deēt q. pu

erat dñs n. fact. ē. frat. n. et sic s. s.
 ct. e. qlis vocat se amicū dicēs. Jo.
 xv. Vos aut dixi amicos. 2c. Scōz
 pōit hui. temeraria p. s. p. cū d. f.
 Quō huc itrahi si h. h. vestē nuptia
 lē. vest. nuptialis ē charitas q. f. b. s.
 caulis nuptialis vocat. p. io qz xps
 i suis nuptijs eā p. t. x. nā i cruce
 nuptias fecit vbi carnē p. p. a. e. 2 san
 guie. p. v. io apposuit reficere. a. ge
 los i celo eos rep. ādo hoies i mūdo
 eos red. i. mēdo patres i lymbo eos li
 ber. ādo i istis nuptijs vestē charitatē
 p. t. x. nā de pilis a. aliū. n. de cor. i. c.
 b. herbay. si de ite. r. i. o. i. b. s. m. i. u. s. s. s.
 ite. r. i. o. i. b. s. u. o. p. v. i. s. c. e. n. z. h. o. c. q. h. i. a. s.
 is aptiōe amorē cordis patefecit.
 Bern. clau. penetrās clau. a. referās
 fact. ē. m. h. i. v. t. v. i. d. e. ā. v. o. l. u. n. t. a. t. e. z. d. n. i.
 q. d. v. t. v. i. d. e. ā. p. f. o. r. a. m. ē. c. l. a. m. a. t. c. l. a. u.
 c. l. a. m. a. t. v. u. l. n. p. z. a. r. c. h. a. n. u. c. o. r. d. i. s. p. f. o.
 r. a. m. ē. c. o. r. p. o. r. i. s. s. c. o. d. r. v. e. s. t. i. s. n. u. p. t. i. a.
 l. i. s. q. z. s. i. n. e. h. a. c. n. u. l. l. i. n. u. p. t. i. a. s. c. e. l. e.
 s. t. e. s. i. t. r. a. r. e. t. v. a. l. e. t. h. o. c. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. ū. ē.
 h. e. s. t. e. r. i. i. i. v. b. i. d. i. q. n. l. i. c. e. b. a. t. i. t. r. a. r. e.
 a. u. l. ā. a. s. s. u. e. r. i. r. e. g. i. s. i. d. u. t. o. s. a. c. c. o. s. a. c. c.
 ē. t. i. m. o. r. s. e. r. u. i. l. i. s. c. ū. q. n. u. l. l. i. r. e. g. n. ū. c. e.
 l. o. z. i. t. r. a. b. i. t. a. b. i. t. i. c. i. ē. d. ē. i. s. t. e. s. i. s. a. c. c. u. s.
 z. v. e. s. t. i. s. n. u. p. t. i. a. l. i. s. t. e. x. e. d. a. i. u. x. t. a. i. l. l. o.
 p. r. o. u. v. l. t. Q. u. e. s. t. i. u. i. t. l. a. n. ā. z. l. i. n. ū. z. o. p. e.
 r. a. t. a. ē. p. s. i. l. i. o. m. a. n. u. ū. s. u. a. z. x. p. s. f. u. i. t. a.
 g. n. i. Esa. xvi. E. m. i. t. t. e. d. n. e. a. g. n. ū. d. n. a.
 t. o. r. ē. t. r. e. 2c. h. u. i. a. g. n. i. l. a. n. a. s. ū. t. e. i.
 b. n. i. f. i. c. i. a. s. f. u. i. t. ē. t. h. e. r. b. a. r. a. t. i. o. n. e. c. a. r.
 n. i. s. Esa. xl. o. i. s. c. a. r. o. f. e. n. ū. h. u. i. h. e. r.
 b. e. l. i. n. ū. f. u. i. t. c. ā. d. o. r. s. u. e. i. n. o. c. ē. t. i. e. t. e.
 x. e. d. a. ē. s. i. s. t. a. v. e. s. t. i. s. e. x. l. a. n. a. z. l. i. n. o. qz
 c. h. a. r. i. t. a. t. ē. n. r. ā. z. i. s. t. ā. m. a. r. e. d. e. b. ē. t. c. h. r. i.
 s. t. i. b. n. i. f. i. c. i. a. z. e. i. i. n. o. c. ē. s. v. i. t. a. T. e. r. t. i. o.
 d. f. v. e. s. t. i. s. n. u. p. t. i. a. l. i. s. qz i. m. a. g. n. i. s. n. u.
 p. t. i. s. i. i. d. i. e. i. u. d. i. c. i. i. s. o. l. e. s. p. o. n. s. e. x. p. i.
 h. a. c. v. e. s. t. e. i. d. u. t. e. e. r. ū. t. a. p. o. c. x. i. x. U. e.
 n. e. r. t. n. u. p. t. i. e. a. g. n. i. z. v. r. o. r. e. i. o. p. p. a. r. a.
 u. i. t. s. e. z. d. a. t. ū. ē. e. i. v. t. c. o. o. p. i. a. t. s. e. b. y. s. s. i. o.
 z. c. A. d. u. l. t. e. e. i. a. t. e. n. u. d. e. e. r. ū. t. z. t. u. r. p. i.
 t. u. d. i. n. ē. s. u. ā. o. ē. s. v. i. d. e. b. u. n. t. U. n. d. i. c. i. t.
 A. p. o. c. x. v. i. B. r. ū. s. q. c. u. s. t. o. d. i. t. v. e. s. t. i. m. ē.
 t. a. s. u. a. n. e. n. u. d. ū. ā. b. u. l. e. t. z. v. i. d. e. ā. t. h. o.
 m. i. e. s. s. p. i. t. u. d. i. n. ē. s. u. ā. T. e. r. t. i. o. p. o. n. i.

istius seuerā punitio cū dī. Ligatis
māib⁹ pedib⁹. In hoc qd dānari ha
bebūt ligatas man⁹ pedes: dāt itel
ligi q nūq̄ ab illa p̄a potest exire.
In hoc qd sē missi i tenebras exte
res: dāt itelligi q nūq̄ ad dei miam
poterūt v̄ire. Dñr em tenebre i fer
nales exteriores: qd sē extra ambi
tū diuine mie. Erit ḡ illa pena eter
na pp̄ duo. p̄mo qd nullū poterūt
ibi acfrere meriti Eccl̄. x. qd cūq̄
pōt facere man⁹ sua instāter opare
qd nec op⁹: nec rō: nec scia: nec sapiē
tia erūt ap̄d h̄eros &c. Meritū sc̄tōr
puenit ex fide: ex ope: ex amore et
ex rōne siue discretionē: pp̄ qd dī.
Ro. xii. Rōnabile obsequiū v̄m ibi
sūt nō erit meritū. pueniēs ex ope.
Jo dī nec op⁹. Nec pueniēs ex fide
iō dī: nec scia. Nec pueniēs ex amo
re. iō dī nec sapia. i. sapida scia. nec
pueniēs ex discretiōe: iō dī nec rō.
Nō est tēnt rōne v̄ discretiōe s̄ fu
rore. Sc̄dō nō poterūt de illa pena
exire: qd nullum ibi poterit remitti
pc̄m esa. i. vuln⁹ liuor: plaga tumē
nō ē circūligata nec curata medica
mie nec fota oleo vuln⁹ luxurie cir
cūligat ligaturā gfe. Sap. viii. nō
possū eē cōtinēs nisi de⁹ det. Liuor
auaritie curat medicamētō elemō
sine Lu. xi. Date elemōsina: & ecce
oīa mūda s̄ vobis. plaga tumēs sup
bie fouetur vnguētō passiōis dñice
Aug. q̄ supbia sanari pōt si hūilita
te filij dei nō sanat. In inferno autē n̄
est dei gr̄a iō ibi nō circūligat vuln⁹
luxurie. nec ibi elemōsina iō ibi nō
curat liuor auaritie. nec ibi se extē
dit meritū passiōis dñice. ideo ibi n̄
fouetur apostema superbie.

Quoniam. xxi. Sermo. i.

Quidam

Regul⁹ cui⁹ fili⁹ i firmaba
tur capharnaū iō. iij. si
cut dī Theop. Iste re
gul⁹ iter fuit miraculo

facto i nuptiis qñ xp̄o aqua i vinū m̄

tant: q tūc credidit: s̄ tñ diuinitatē
xp̄i pfecte nō cognouit. et ad hoc t
nuēdū euāge. isto miraculū reme
morat dicēs. venit iterū ies⁹ i chana
galilee vbi fecit aqua i vinū & erat qd
dā regul⁹ &c. Circa curationē autē i
lu ist⁹ reguli notāt tria. nā i p̄e nō
tāt magna nobilitas & crudelitas.
In filio magna i firmitas. i xp̄o ma
gna pietas. nobilitas notāt i hoc qd
dī regul⁹ qd sc̄b̄ Chys. vel etate
gñe regali v̄ hēbat aliquē p̄ncipa
tū. Ille autē recte rex dici pōt qd re
git pp̄m sapiēt: & rēpublicā v̄tilē &
seipm̄ innocēter. D̄ qdē pp̄m rea
gere sapiēt Eccl̄. x. Iudex sapiens
iudicabit pp̄m. suū & p̄ncipat⁹ sen
sati stabit erit. eḡ dī ibid. Rex insi
piēs p̄det suū pp̄m & ciuitates ih̄
bitabunt p̄ sensū p̄udētū. p̄verb.
xxvii. Dux idigēs sapia m̄ltos op
p̄met p̄ calūniā. Jo dī Valeri⁹ qd pla
to tunc seculū beatū fore dixit cum
sapiētes regnārēt v̄ reges sapere
cepissēt. Et seneca cū dī qd sc̄m au
reū dicebat cū sapiētes regnarent.
Sc̄dō d̄ regere rēpublicā v̄tilē q̄
tūc v̄l̄ regit qñ nō pp̄iā: s̄ p̄mu
nē v̄tilitatē attēdit. Legit de roma
nis qd olim pugnabāt p̄ gl̄ia & cōrē
dā: p̄ libertate assequēdo: & p̄ repu
blica p̄seruādā: & tūc sp̄ vincebāt s̄
pōstq̄ se ad auaritiā. extēdēt sp̄ vi
cti fuerūt. v̄ dī Aug. i eph̄s qd q̄ p̄u
dēt. attēdūt p̄ dolēt paupertatē q̄
opulētā p̄isse romani. In paupertate
em̄ morū i integritas seruabit. opulen
tia autē mētēs hoīz of peior: hoste cor
rūpit. Legit i hystoria rōanor qd dī
legati missi a s̄antibus romā venis
sent iueneft. fabriciū p̄ncipē ro
manor i scāno sedētē & ligneo cati
no cenantē. Cui cū p̄ sua libertate
multa auri pōdera obtulissent. Ille
nō ad pp̄iā s̄ p̄munē v̄tilitatē re sp̄
ciēs ait abire & aurū v̄m asportate:
qd romāi malūt dñari habētib⁹ au
rū q̄ auro. et mementote fabrici:
nec auro nec hospitib⁹ v̄inci posse.

Do. xxi. post trinitatem.

Tertio dicit regere seipsum innocent: ut
scilicet immunis sit ab illis vitis quae in aliis
reprehendit ne sibi dicatur Ro. ij. In quo ei
iudicatur alterum seipsum advenas. Legitur
quod dum magistratus atheniensium quendam fu-
rum ad penam trahi fecerunt. Xenocrates
philosophus dixit. Magni fures minor: espu-
niunt maxime autem dicitur princeps a tribus vi-
tiis esse immunis a quibus nec ipse princeps
maxime Alexander legitur immunis fu-
isse: scilicet ei victor fuerit orbis terrarum:
tamen ab ira avinolentia: et cupiditate ni-
mia vicebatur. Abscindeda est ergo a prin-
cipe ira: quae sicut dicitur. puerbi. xxvij. Ira
non habet misericordiam nec erumpens etc. Quia ei iu-
dex iras in suam proferre dicitur: unde refert
Valerius: quod cum Archita rentinus ser-
vum suum irasceret ait: o infelix iam de te
supplicium sumere si iras non esse. le-
gitur in historia romanorum quod cum Theodo-
sius imperator ad iussa severa nimis esset
preceps quidam sapiens eum admonuit: ut
cum se irasceret prosequatur aliquam sententiam
proferret. xxiiij. lras alphabeti intra
se morose diceret ut sic refrigerat
quod statim edum esset maturum videre pos-
set. Secundo abscindeda est vinolentia pue-
ri. xxxi. Noli regibus dare vinum o samu-
el: quia nullum secretum tibi ubi regnat ebri-
etas. Refert Valerius quod cum philippus
rex temuleret esset iniustam sententiam vi-
duam tulit: quae ad ipsum accedens dixit se
appellare a philippo ad philippum so-
briam quae cum vinum digessisset sententiam revo-
cavit. tertio abscindeda est cupiditas
nimia. puer. xxvij. Leo rugiens et ve-
sus esuriens princeps ipsi super populum
pauperem. Refert Valerius quod Tyberius
cesar iudices divitiarum raro nutabat
ex eo quod non quilibet ad rapiendum intenti
erunt. ponens exemplum de quodam vulnera-
to quem cum multitudo muscarum occupasset
et quodam eas remouisset ait. Male feci-
sti: quia iste plene erat et famelicus veni-
ent: et apostolus me affliget. Non quod dicitur iu-
dices maxime quoniam sunt pauperes vel avari
sed ad recipiendum se audivi. unde dicitur ibidem:
quod cum proules in hispaniam mitti debe-
ret: et de duobus pro filiis habere scipio

dixit. Neut mihi placet: quia alii nihil
habent nisi alii nihil sat est: eam malum in magna
tibus iudicatur inopia et avaritia. secundo
pro fuit fides et credulitas. Et tamen Be-
da. Et fides triplicem habet gradum sicut
et quilibet virtus scilicet in initium incrementum:
et perfectionem. Huiusmodi ei in initium quoniam ipsum ro-
gavit: ut descenderet et filium suum sana-
ret: tunc ei credidit et dubitavit. Cre-
didit quod dicitur quod filium sanare posset: sed non
credidit quod posset eum sanare nisi pro se
esset et corpe. Deinde fides ei accepit
incrementum quoniam scilicet credidit sermone
domini dicitur etc. vade filium tuum vivit. Ultimo
perfecte credidit quoniam. s. servi sanitate si-
lii nesciauerunt: quia tunc credidit et domus
ei prota. hic autem duo notabilia sunt.
Unum id est quod ad filium reguli ire no-
luit et rogavit: quod tamen ad servum centurio-
nis venturum se dicitur: et non rogavit. ut
habetur Mat. viij. In quo nra superbia repre-
hendit. In homine non naturam quae ad yma-
ginem dei factus est: sed divitias horum.
Seneca. Quod modum stultus est qui equum
emptum pro se non aspiciat sed stratum fre-
nos: sic stultissimus qui hominem ex veste
estimat. in regulo est notabile est quod
ei fides fuerit diminuta tamen salutem si-
lii impetravit. Et quae magna fidei virtus
insinuat quae est imperfecta apud deum tamen
merebit. unde Alexander. Per fidem in for-
me filiorum israel inclusionem obtinuit:
nam sicut ait Iosephus. Cum ad montes
caspios venisset: et filii captivitate de-
tribuum egrediendi licentiam petissent. ille
cognita causa inclusionis dixit quod apostolus eos
includeret cum cepisset videre quod opus
humanum ad hoc non sufficeret rogavit
deum ut illud impleret et subito propterea
motum ad se invicem accesserunt et locum in-
comeabilis factus est. Et subdit Iosephus.
quod factus est deus pro fidelibus tamen pro infir-
deli fecit. Secundo in filio notatur magna
infirmitas. Deum autem quod infirmabatur ca-
pharnaum et quod erat filius reguli. quantum
ad primum notatur tria quae sunt causa spiritus infir-
mitatis. Capharnaum iterum dicitur ager
pignus vel villa solationis. erat et
ciuitas magni hominis. iuxta illud Lu-

¶. Tu capharnaū. Et q̄b̄ h̄is ha-
 beſ q̄ ſepe cā ſpūalis ifirmitatis eſt
 nimia abūdatia. p̄. Prodiſt quaſi ex
 adipe iniquitas eorū. Nimia ſolatio
 mūdana iō d̄ Lu. vi. Ue vobis diui-
 tib̄. Et nimia exaltatio terrena
 q̄ q̄ ſi i platiōib̄ maiores ſepe ſi in-
 trāſgreſſiōib̄ p̄ores h̄ieſ. v. 3bo ad
 optimates ⁊ loquer eis: ⁊ ecce ma-
 gis h̄i ſimul p̄regeſt iugū ruperūt
 vicula. In hoc q̄ erat fili⁹ reguli da-
 tur itelligi q̄ nobilitas ḡnis ſepe ē
 cā ifirmitatis ſpūal. fili⁹ nobiliū ſe-
 pe efferūt i ſupbiā oze. ix. gl̄ia eorū
 a ptu ⁊ abytero: ⁊ a pceptn. i. gl̄iaſ
 de eo q̄ de magno ḡne ſi pceptu: na-
 ti. Sepe exercēt rapinā. vñ d̄ d̄ lee-
 na. Ezech. xix. Eduxit vnū de leūcul
 ſuis ⁊ leo ſctūſ eſt: ⁊ didicit p̄d̄ ca-
 pere: h̄oieſq̄ comedere. Sepe imer-
 gūt ēt i e i lūtū luxurie: ⁊ i hoc d̄ ſua
 nobilitate degenerāt. Porci em̄ mo-
 rāt i luto: ſ; aialia nobilia i loco mū-
 do. fili⁹ ḡ nobiliū h̄is trib⁹ vitūſ ſe-
 pe laborāt ſc; ſupbia rapina: ⁊ laſci-
 ma: ſ; illi q̄ ſi in dei filioſ adoptati
 iſta deteſtāt. legit i h̄yſtoria ſchola.
 q̄cū filia pharaōis moīſe i filiū ado-
 ptaſſet rex coronā i qua erat yma-
 go ydoli capiti pueri ipſoſ ſ; puer
 eā i frā piecit ⁊ p̄minuta ē. Et cū ſa-
 cerdoſ ydolorū diceret eū occidēdū
 fore: ex eo q̄ p̄ ip̄z cult⁹ ydolorū eua-
 cuād⁹ eēt ad ſuaſionē ſapientis cuiſ
 dā allate ſi prune q̄s puer accipiēs
 in oſ poſuit ⁊ oſ p̄buſſit: ſic inocēſ
 p̄probatuſ fuit. fili⁹ ḡ dei adoptiu⁹
 d̄nt deteſtari ſupbiā q̄ ſigāt p̄ hoc
 q̄ coronā piecit ⁊ p̄regit eſa. xxvij.
 pedib⁹ p̄culcabit corona ſupbie ef-
 frai. d̄nt deteſtari auaritiā q̄ ſigāt
 p̄ hoc q̄ ydolū p̄minuit. iuxta illud.
 Col. iij. Auaritia q̄ ē ydolorū ſer-
 uit⁹. d̄nt timorē dei adurere ⁊ retre-
 nare laſciuiā q̄ ſignificāt p̄ hoc q̄
 p̄unas i oſ poſuit ⁊ oſ p̄buſſit. d̄s.
 Ure renes moſ ⁊ cor meū. itē. Cōfi-
 ge timore tuo carnes meas. tertio i
 xp̄o notaſ magna pietas: eū d̄t. yad

fili⁹ tu⁹ viuit. nō dicit eſt ad off-
 dēdū q̄ ſc; nat urā mo: b̄ ille erat
 ad mortē. Ne: p̄ t̄m d; itelligi de vita
 naſe. ſ; ēt d̄ vita ḡre: q̄ ſanat⁹ ē i cor-
 pore ⁊ i mēte. parū ei fuſſet dare ſi
 bi t̄m vitā naſe cū ſit breuis ⁊ cadu-
 ca. iuxta illd̄. iac. iij. q̄ eſt ei vitā v̄nā
 niſi vapor ad modicū parē vbi tria
 iplicāt: ſc; q̄ ē vapor: ⁊ vapor parēs
 ⁊ ad modicū parēs: eſt ei vitā vapor:
 q̄ ſicut vapor a calore ſolis diſp̄git
 ſicut vitā h̄ūana a modico calore febr̄i-
 li extinguit. ſap. ij. Trāſit vitā n̄ſa t̄m
 q̄ veſtigiu⁹ nubis ⁊ ſicut nebula diſp̄-
 gitur q̄ fugata eſt a radis ſolis. eſt
 ēt vapor: n̄ exiſtēs: ſ; apparēt ſicut ēt
 aurū ſoniātū n̄ eſt aurū ſ; appens au-
 rū: ſic h̄ūana vitā n̄ eſt h̄a vitā ſ; ap-
 parens vitā iob. xx. Uelut ſoniū auo-
 lās nō iuenit ⁊ r̄ſic ſicut viſio no-
 cturna. eſt ēt vapor: appens nō ad lō-
 gū ſ; ad modicū Aug. i lib. l. ome. l.
 Totā vitā h̄ūana ab infātia vſq̄ de-
 crepitā ſenectutē breuis eſt. ⁊ ſub-
 dit. Si adhuc adam viueret: ⁊ hodie
 moreret⁹ ad illivite lōgitudine p̄fulſiſ
 nec mirū ſi vitā eſt breuis: q̄ depen-
 det a ſc̄itilla: a fumo ⁊ a ſtatu. Sc̄in-
 tilla eſt i corde q̄ p̄ cito extinguit t̄m
 cito h̄o morit⁹. ſum⁹ eſt i aurib⁹ cui⁹
 ſi via intercipit vitā finiſ. ſtat⁹ eſt i
 ore q̄ ſi q̄n̄ ipedit h̄o p̄tinue ſuffocat.
 d̄ h̄is trib⁹ d̄: ſap. v. ſum⁹: ſtat⁹ eſt i
 narib⁹ n̄ſis: ⁊ ſermo ſc̄itille ad p̄mo-
 uēdū cor n̄m. ¶ Serm. d̄. vñ ſupra.

Ora Septima

reliq̄t eū febris to. iij.
 Sicut cor febricitās
 ducit lāguorez corp̄is
 ſic mēs peccis eſtuās inducit lāgozē
 aīe. nā ſic febricitās mō patiē tremo-
 rē mō calozē ſic ⁊ peccō: mō timz pati
 aduerſa v̄l aſſumēt p̄nte opa: mō ni-
 mis amat bōa frēna. Sic ei d̄t Au.
 ſup illd̄ p̄. Inceſa igni ⁊ ſuffoſſā. Ora
 peccā due rēs faciūt ſc; cupiditatez
 timor. In d̄bis ḡ ſiſſis duo. tāgūt
 ſi ifirmitatē gen⁹ q̄ erat febris: ⁊ eū
 ⁊ ai.

m. f. 10

Do. xxi. post festū trinitatis

rationis tps: cū dī hora septia. Circa
primū notandū q̄ sicut sunt diuerse
species febrūz sic sunt diuerse spēs
petōz. Prima est febris quotidiana
z significat peccatū gule ppter quo
tidianā extractionē. Esa. lxxvi. Ue
nitē sumam⁹ vi nū. z impleamur ebrie
tate z erit sicut hodie sic z cras: m̄
to ampli⁹. 3o pparat sanguisuge. p
uerb. xxx. Sanguisuge due sunt filie
dicētes affer affer qz gulos⁹ postynū
ferculū dicit affer aliud. Et sicut fe
bris q̄ridiana de facili mutat i aliā:
sic z gula cito trāsit i luxuriā. Hier.
Ueter mero estuās cito dispumat i
libidinē vl febris quotidiana aie s̄
pctāventalia q̄ quotidie agim⁹: que
scōz Au. i li. l. ome. assimilāt guttē
aq̄ z arene z scabiei guttis aq̄ qz fer
uorē charitatē remittūt Arene: qz
sepe a bōis opib⁹ aiaz sterilē faciūt.
Scabiei qz decorē aie diminuūt. Et
s̄t Aug. ibid q̄ m̄ke gutte iplēt flu
uū z nani faciūt naufragiū. multa
grana arene faciūt on⁹ pōderosum.
M̄tudo scabiei corp⁹ reddit cor
ruptū sic ētvenialia q̄n p̄tinuāt sepe
sua m̄titudine: sua pōderositate z sua
deformitate ad pctm̄ mortale dispo
nūt. scōa febris ē effimera: q̄ dī ab
effimere pisce marino q̄ eod die quo
nascit̄ morit̄ z s̄gt̄ subitū motū ire q̄
d̄z finiri aī occasū Eph. iij. Sol nō
occidat sup iracūdiā vl am. glo. Ira
nō duret subit⁹ em̄ ire motus quasi
naturalē ē qz sicut s̄t hiero. Qui nul
la ai p̄turbatōe mouet̄ vt simplr̄ di
cā: aut de⁹ ē: aut lapis ē. iō s̄t. Greg.
nazāzen⁹ q̄ duo s̄t duo i celo q̄ nō p̄t
p̄moueri. s. de⁹ z angel⁹ z terti⁹ i ter
ra. s. xpian⁹ phūs. lz ei de⁹ aliq̄n dica
tur irasci hoc nō dī p̄t aliq̄e tur
bulētū affectū: s̄ p̄t vidicte effectū
ipaz ei vidictā nō facit cū iniqua ai
p̄motiōe: s̄ cū mētis trāssilitate. sa.
xij. Cū trāquillitate oīa iudicas. an
geli lz etiā de p̄ditiōe petōz dicant̄
flere Esa. xxxij. Angeli pacis ama
re fle. n̄ fler⁹ vel p̄turbatio i eis ca

dere nō pōt s̄z dīr flere. i. admodum
flētū se h̄fc. Xpian⁹ aut phūs q̄uis
aliq̄n turbationem patiat̄ ex hoc t̄n̄
ei⁹ nō obnubilat qz iā t̄z sub d̄no
rōnis. v̄n̄ dicit idē nazāzen⁹: xpian⁹
phūs i terra celestis est i corruptio
ne impassibilis i oib⁹ vincit̄ p̄terq̄
in ai libertate. Tertia febris ē erra
tica: qz nō accidit certis horis z si
gnificat pctm̄ iuidie q̄ cū aliq̄s lau
dat̄ accedit cū vituperat̄ recedit. nō
ei h̄z horā dēminatā: s̄z q̄ncūqz re
nouat̄ laudatiōes renouat̄ accessio
nes hoc pz. s. Re. xvij. Ceperūt ei pu
elle cātare saul p̄cussit mille z d̄s de
cē milia. Et tūc saul h̄uit v̄nā acces
sionē magnā iuidie dicēs: michi de
dēt mille z d̄s decē milia. Tādē io
nathas eū placauit z sic cessauit ac
cessio. Quotidēscūqz h̄o Saul audie
bat de ei⁹ p̄bitate: toti ēs laborabat
de ista accessiōe. Ista aut febris nō
nascit̄ nisi de felicitate alteri⁹: qz so
la miseria caret inuidia. v̄n̄ s̄t q̄dā.
Oib⁹ inuideas iuide nemo tibi. 3o
significat p̄ heli sacerdotē d̄ q̄ dī s.
Re. iij. qz nō poterat̄ videre lucernā
d̄ni aīp̄ ertinguere. Lucerna accē
sa lucet exticta fetet. Lucerna accē
sa s̄t viri sācti z virtuosī exticta pctō
res fetidi. Inuid⁹ s̄ pōt sustinere vl
vidē viros virtuosos: s̄z libēt⁹ videt̄
miseros abiectos. Ista febris m̄tū
affligit habētē. v̄n̄ dicit q̄dā iuidus
inuidia p̄burit̄ it⁹ extra iō s̄t socra
tes ytinā iuidi i oib⁹ ciuitatib⁹ oculos
z aures haberēt: vt de cūctoꝝ felici
tatib⁹ totiq̄renē. Quarta ē febris ter
tiana q̄ laborat̄ illū de malis q̄ fece
rūt satisfacere nolūt: h̄nt p̄tritionē
z p̄fessionē sed nō satisfactionē. Dī
h̄o qz q̄dā demoniac⁹ ad quēdā virū
sanctū adduct⁹ est qui p̄cepit demo
ni vt exiret z nomē suum diceret z
ille. Nos sumus tres qui in isto ho
mine habitam⁹. Ego vocor claudēs
cor ali⁹ frater me⁹ claudēs os. Ter
ti⁹ vocat̄ claudens mar supiū. Offi
ciū ei meū est cor pctōrib⁹ indurare

ne possint p̄tritionē h̄fe: 2 si forte cō
terit̄ laborat frater me⁹ vt a p̄fessioe
spediāt: 2 si forte p̄terit̄ 2 p̄ticef: ali⁹
ff̄ me⁹ laborat ne satisfaciāt. 2 p̄ h̄uc
modū fere oēs lucrāmur. Terti⁹ th̄
ff̄ me⁹. s. claudēs marsupiu plures
nobis oib⁹ acq̄rit. Quita febris ē p̄ti
nua. Ista febre laborāt auari: 2 ma
ḡie vsurarij. Ceteri pctōres interpola
tionē faciūt i pctis. vsurari⁹ h̄o q̄li
bet die: q̄libz nocte: 2 q̄libz hora q̄li
bet momēto. 2 q̄libz festo peccat. iō
v̄f eē peior q̄ iudas. Ille ei tm̄ vēdi
dit xpm̄. Iste autē vēdit xpm̄ 2 brām
virginē 2 sc̄tōs 2 sc̄tās: q̄ eoz festiui
tates p̄putat vsuras: 2 q̄ similis fu
it iude i culpa iō s̄ctis erit i pena. Ju
das ei i aere q̄ est medi⁹ inter celū 2
terrā iterijt: ad inuēdū q̄ neq̄ i celo
debebat stare cū āgelis: neq̄ i mun
do cū hoib⁹: s; i aere cū demonib⁹.
Sic vsurari⁹ nō hitabit i celo: q̄ deū
2 beatā v̄ginē 2 sc̄tōs 2 sc̄tās offēdit
Nec i mūdo: q̄ hoies p̄turbauit: sed
in inferno cū demonib⁹ q̄s p̄ auaritiā
adoianit. Juxta illō Col. iij. Auari
tia q̄ est ydoloꝝ seruit⁹. Ista febris
p̄tinua. Auaritia cito occidit q̄ tol
lit tria q̄ sūt cāvite. s. cibū: sōnū: 2 q̄e
tē. Auari⁹ em̄ nō audet comedē eccl.
xiiij. Nō satiabit̄ pane idigēs: 2 i tri
sticia erit sup̄ mēsa suā. Nec pōt dor
mire Eccl. i. c. Cuncti dies ei⁹ dolo
rib⁹ 2 erūnis pleni sunt. Nec per no
ctē mēs ei⁹ redēscit. puer. iij. Non
em̄ dormiūt nisi male fecerit: 2 non
rapiūt ab eis sōn⁹ nisi sup̄plātauerit.
Nec pōt q̄etē h̄fe sed die ac nocte ē
in labore fatigatiōe. Hiere. xlii. pre
solicitudine q̄escere nō potuerunt.
Auari ergo parū v̄sūt s; frugales 2
liberales multū. puerb. xxvii. Qui
odit auaritiā lōgi fiēt dies ei⁹. Sex
ta febris est q̄rtana: 2 signat sup̄biā
p̄p̄t̄ quattuor spēs sup̄bie: de ab⁹ d̄t
Bre. Quattuor spēs tumoris s̄t. Cū
v̄f aliq̄s bonū q̄d h̄fe a se h̄z se existi
mat v̄f p̄ suis merit̄ datū sibi putat
v̄f cū iactat se h̄fe q̄d nō h̄z: v̄f cam

despectis ceteris appetit singl̄r vide
ri h̄fe q̄d non h̄z. v̄f p̄r significare
luxuriā q̄ p̄ corp⁹ explet q̄d ex quā
tuor elemētis p̄ponit. Vel p̄r signi
ficare p̄suetudinē lōgā peccandi vt
p̄ma dies sit mala suggestio: secūda
mal⁹ p̄sens⁹. tertia malū op⁹. quarta
mala consuetudo. Ista triplex spēs
quarta ne difficulē curat. Sup̄bia ei
difficulē curat: q̄ sp̄ est i ascēsu. p̄s.
Sup̄bia eoz q̄ te oderūt ascēdit sp̄.
Hinc est q̄ ortū habuit i celo: s; tm̄
creuit q̄ descēdit i terrestre paradī
sū: 2 iterū sic creuit q̄ repleuit totū
mūdū. Alia spēs quartane. s. luga
ria difficulē curat q̄ i aīa 2 i carne
numis radicat. Ipsa em̄ radicat in
aīa. i. i mēoria p̄ turpiū imaginatio
nē i intellectua p̄ turpiū meditatio
nē: i volūtate p̄ turpiū affectiōem.
Radicat etiā in corpe: q̄ ipm̄ totū
inflāmat. Job. xxxi. Ignis ē vsq̄ ad
cōsumationē deuorans 2 oīa eradi
cans genimina. Ip̄m totū cōuulnes
rat. Eiusdē. xvi. Cōuulnerauit ium
bos meos: ip̄z totū cor rūpit 2 fedat
Jo. i. Cōputruerūt iumēta i stercore
suo. Tertia spēs quartane. s. mala cō
suetudo difficulē curat. Ji. d̄ signa
tū est Jo. xi. i lazaro quatrīduano 2
fetido. Ceteros q̄dē mortuos facilliter
suscitauit d̄ns lazari⁹ h̄o quatrīduā
nū cū quadā difficultate suscitare v̄
luit. s. cū orōne/ cū clamore/ cū sui cō
turbatiōe et cū lachrymarū effusiōe.
Septima febris est ethica q̄ ē febr̄
radicata i membris i q̄b⁹ naturalis
hūiditas cōsumit. et signat tristitiā
et marie illā de qua d̄t. ij. Cor. v̄j.
Seculi tristitia mortē opat. talis ei
tristitia ēt exiccat ossa. i. aīe virtu
tes. Prouer. xvij. Sp̄s tristis exic
cat ossa. Sunt tm̄ quedā ossa q̄ nō t̄s
tum sunt exiccāda sed etiā incine
rāda. Amos. ij. Incendit ossa regia
ydumee vsq̄ ad cinerem. Idumea
int̄pretatur sanguinea et signat dia
bolū q̄ sāguinē n̄m s̄tit. Eius ossa
sunt n̄ra pctā/ q̄ que in nobis robur
2. iij.

Do. xxii. post trinita.

funit. Sūt q̄ qui ista ossa habent in
tegra. q̄. s. de pctis suis nō p̄terunt.
Alii grossas i p̄tes ea frāgūt q̄. s. su
p̄cialit̄ p̄teruntur. alii ea icarcerāt
q̄. s. p̄cordialit̄ p̄terunt: hāc p̄tri
tionē facit salubris tristitia. de qua
d̄r. ij. cor. vii. Que ei sedz deū tri
sticia ē penitētiā i salutē stabile d̄
pat. Sc̄do p̄oī t̄ps cū d̄r hora septi
ma p̄ hora septiaz secūdū hylariū i
telligit̄ fides finit̄; in q̄tuor m̄s
si p̄tib⁹ p̄dicāda. v̄l. itelligit̄ timor
q̄ est septimū donū sp̄scti. v̄l. itelli
git̄ mors q̄ i hora septia sol decliat
a meridie ⁊ h̄git ad occasū. v̄l. secū
dū origenē itelligit̄ d̄es: q̄ septiadi
es ē redētiōis. Ista q̄ quat tuor. s. fi
des timor mēoria mortis ⁊ d̄es: ad sa
nitatē sp̄salē m̄trū opant̄. Nā fides
⁊ timor morbū pcti expellunt. De
fide d̄r Act. xv. fide purificās cor
da eoz. De timore. Eccl. i. Timor
d̄ni expellit pctm̄. Memoria mortis
p̄seruat ab infirmitate. Eccl. vii. in
oib⁹ opib⁹ tuis mēorare nouissima
tua ⁊ in etnum nō peccabis. Quis
mētis p̄seruat i sanitate p̄ q̄tē em̄
mētis hō a tumultu mūdāoz auer
tit ⁊ deo vn̄it̄: ⁊ iō in gr̄a p̄seruatur
v̄n̄ āgel⁹ dixit Arsenio. Si vis salu⁹
fieri fuge homies: tace: dese.

¶ Sermo. iij. v̄n̄. supra.

Credidit
ipse ⁊ dom⁹ ei⁹ tota. per
istā domū itelligit̄ mi
litās eccl̄a q̄ mō p̄ fidē
ābulat: mō p̄ speciē si
cut d̄r. ij. cor. v. fūdamētū hui⁹ do
m⁹ ē xp̄s Juxta illud. i. Cor. iij. fū
damētū aliū nemo p̄t ponēp̄: er id
q̄d positū ē q̄d est ies⁹. i. fides xp̄i ic.
In fūdamētō q̄ huius domus dei:
ap̄li posuerūt duodeci lapides pre
ciosos. i. duodecim articulos fidei
Apoc. xxi. Mur⁹ ciuitat̄ h̄s fūda
mēta duodeci: ⁊ i ip̄s noīa duodeci
ap̄stoloz. Ap̄stoli nāq̄ p̄ missio
nē sp̄scti p̄ mūdū dispergendi iſi

mul p̄uenerūt ⁊ symbolū fidei duoz
deci articuloz p̄p̄o fuerūt. Primū ar
ticulū posuit petr⁹ dicēs. Credo in
deū patrē oipotētē creatorē celi et
terre. Ex q̄ p̄z q̄ de saluare vult q̄ ē
p̄r: ⁊ p̄c: q̄ est oipotēs ⁊ scit q̄ sapi
ent̄ sciunt creare celū ⁊ terrā. D̄r au
tem oipotēs. Tū q̄ oia q̄ vult face
re p̄t. Tū q̄ ad opandū nullo ad
miniculo indiget. Tū q̄ cum nihil
impedire p̄t. potentia t̄n ei⁹ est or
dinata: q̄ h̄z secum annexā sapien
tiā miam ⁊ iusticiā. Si q̄s em̄ habe
ret potentia s̄z sine sapientia multa
faceret insipient̄ si sine mīa m̄tra fa
ceret crudel̄r si sine iusticia multa
faceret iniuste. De⁹ aut̄ nihil p̄t fa
cere insipient̄ nihil crudel̄r nihil in
iuste: q̄uis ergo oia possit de poten
tia absoluta: t̄n de potētia ordinata
nō possit illud q̄d p̄iudicaret sue sa
pientie sicut h̄e penitentiā veniā de
negare: hoc ei sue sapientie ⁊ v̄ritati nō
iudicaret: q̄ p̄traveritatē sue p̄miſ
sionis faceret. i. Thim. ij. Negare se
ip̄m nō p̄t. Slo. Qui veritas est q̄d
faceret si dicta sua nō ipleret immo
sicut d̄t Aug. Tardius sibi v̄f homi
ni pct̄i veniā tradere q̄ ip̄am pec
cator accipe. Nec possit illud q̄d p̄
iudicaret mie sue: sicut ab aliquo vi
ro sc̄tō gr̄am suam violent̄ auferre.
Cū em̄ voluntatem n̄ram p̄ueniat
p̄ gr̄am suā oītib⁹ multū h̄e mie p̄
iudicaret si eā ab aliquo inuito au
ferret. v̄n̄ d̄t Anselm⁹. Cū de⁹ velit
q̄ hō habeat rectitudinem volunta
tis si eā ab initio auferret iā vellet
eū nolle q̄d vul eū vellet. Nec illd̄ q̄d
p̄iudicaret sue iusticie: sicut saluan
dū dānare. V̄n̄ dixit āgel⁹ q̄ gerebat
p̄sonā dei Loth. Sen̄ xix. Festina et
saluare ibi q̄ nō potero facere q̄c̄p̄
donec igredieris illuc. Non ei deus
iuste dānaret saluādum qui etiā
cum dolore dānaret p̄scitū. Ch. y.
Deus inuitus et cum magno dolo
re p̄pellit dānare pctōres. Sc̄dm ar
ticulū ponit Andreas dicens. Et iſi

iesu xpm filiu ei^o vnt cum dñs nrm.
 Cre dere ei debem^o q xps lz sit fili-
 us dei tñ e pñi coeqlis 2 coeñ^o. 10.
 f. Ego 2 pñ vnū sum^o. Sz triū vñ
 qd dñ. Eiusdē. xiiij. Pñ maior me est
 Ad hoc rñdet aug. ad felicianum
 dicēs. Maior 2 minor tribus modis di-
 ci pōt. etate. forma/potētia. etate se-
 nior puer^o/forma lōgior vno potē-
 tia fortior ibecilli. et subdit aug. vi-
 deam^o vtrū aliqd horū accidat filio
 Nā nec etate minor ē quēde pñcipio
 pñe pñta: extitisse pñcipiū. nec for-
 ma quē n̄ aliū fas ē pñdicare q̄ deū.
 Nec potētia v̄ quē oīa nouim^o esse
 facta. idē s̄. p. vñ qd dñs dñt i euāge-
 lio. Ego 2 pñ vnū sum^o hoc itelligi-
 tur scōz formā dei. Et pñ maior me
 ē hoc itelligit scōz formā serui. ter-
 tiū posuit iohā. euāgelista dicēs.
 Qui pcept^o ē de spūscō nat^o ex ma-
 ria x̄gie. Per hoc qd dñ. cōcept^o d spū
 scō: ostēdit q sine pctō non tantuz
 nat^o fuit sz etiā cōcept^o: qd nō est i
 uenire i aliis i vfo s̄ctificatis. Bea-
 ta ei x̄go fuit i pctō pcepta: sed sine
 peccato nata. Nos aut i pctis pcepti
 mur 2 nascimur. X̄s aut fuit sine
 peccato pcept^o 2 nat^o. Istud vñ ifinu-
 ari Job. iij. vbi loquit de culpa ori-
 giali dicēs. Obtenebrent stelle cali-
 gie ei^o expectet lucē 2 n̄ videat nec
 ortū surgētis aurore. Per stellas vi-
 ri s̄cti p lucē x̄ps p aurore btā x̄go
 itelligit. S̄cti viri culpa originali
 fuerūt obtenebriati: q̄ i ea cōcepti 2
 nati. Lucez autē. i. x̄pm non vidit.
 Nec i cōceptū: nec i ortū. Aurozam
 aut. i. x̄ginē mariā vidit quidez q̄
 tñ ad cōceptū: sed nō q̄tū ad ortū
 Per hoc qd tñ nat^o ex maria x̄gi-
 ne dat itelligi q̄ ille q̄ apud patres
 erat inuisibilis nobis fact^o est visi-
 bilis. Verbū ei hōis xp̄licū cōside-
 rari pōt. Aut put ē i corde: sic est
 ignoscibile nisi ab ipso corde aut p
 ut p vocē p̄fertur 2 sic ē audibile.
 aut put i charta scribit^o: sic ē visi-
 bile et tāgibile. Eodem modo ver-

bū patris put erat i ipso patre non
 cognoscebat nisi ab ipso pñe mat. xi.
 Nemo nouit filiū nisi pñ. deide istō
 x̄bū idutū ē voce. i. hūana carne: 2
 sic hoib^o se manifestauit Baruch.
 iij. hec i tris vis^o ē 2 cū hoib^o cōuer-
 sar^o est. Tūc etiā fuit scriptū i cha-
 rta. i. i carne hūana: 2 sic nō tm̄ potu-
 it audiri: sz etiā videri 2 tāgi. i. ioh.
 j. Qd̄ audiui^o qd̄ vidi^o oculi nri
 2 man^o nre p̄tractuefctō x̄bo vite. 2c.
 Quartū posuit Jacob^o maior dicēs.
 Pass^o iub pōtiopylato: crucifix^o mor-
 tu^o 2 sepult^o. Quāvis aut mortu^o sit
 tñ ex sua potētia gl̄iose resurrexit 2
 nos similit̄ resurgē facit. iō assimi-
 lat̄ fenici leōiz pellicō. fenix em̄ ē
 auis singularis treccēt is vñ quigen-
 tis ānis viuēs q̄ i ignē n se sepatum
 spōte se p̄scit: 2 t̄tia die de ei^o cine-
 re nou^o fenix resurgit. Sic etiā x̄ps
 spōte ad mortē se tradidit 2 t̄tia die
 renouat^o surrexit. Leonculus etiā
 mortuus nascit^o: sz die t̄tia p̄f clā-
 morē emittit 2 ille renouat^o. Sic ē
 die t̄tia pñ clamauit dicens. Surge
 gl̄ia mea. 2c. Et statū x̄ps surrexit
 Serpēs etiā puilos pellicāi occidit
 sz pñ rostro se vulnerat 2 illi s̄guie
 asp̄si resurgūt. Sic etiā x̄ps nos a
 serpēte ifernali mortuos sub s̄guie
 ne resuscitauit. Quātū posuit Tho-
 mas descēdēt ad iferna. Voluit adē
 ad iferna descēdēt. p̄rio pp̄ triūphū
 Tūc ei q̄s p̄fecte de hoste triūphat
 q̄n nō solū i cāpo eū vicit. sed etiam
 ipm̄ expoliat 2 in domo sua ligat.
 x̄ps dyabolū i cruce vicit: sz in infer-
 no eū spoliavit 2 ligauit colū. Ex-
 poliās pñcipat^o 2 p̄tates. 2c. Scō
 pp̄ remediū vt scz s̄ctis patribus
 subuēret: 2 eos ide educeret. zach.
 ix. Tu quoq̄ i sanguie testamenti
 tui emisisti victos tuos de lacu i quo
 nō erat aqua. Tertio pp̄ exemplū
 vt erudiamur sepe i ifernū mēte de-
 scendere. ps. Descēdēt in ifernum
 viuētes Bern. Si descēderēt viuē-
 tes nō descēderēt mouētes. 2 i hoc
 2. iij.

Do. xxi. post festū tri.

etiam erudimur illis quod sunt in purgatorio
subuenire, quod sunt secundum Gregorium. Per orationes
elemosinas missas et ieiunia, Sexta posuit Mattheus dicens. Tertia
die resurrexit a mortuis. a non tertia
die resurgere noluit propter mortis
probationem. Si enim statim resurrexisset
non fuisset creditum quod de mortuis fuisset.
Sed sicut in ore duorum vel trium testi-
fium stat omne verbum sic in tribus diebus experi-
ri possumus de factum. Ultra tres vero
dies noluit differre propter apostolorum solati-
onem quod remanserant in errore timore et
dolore sed ipse resurgens eos certifica-
uit confortauit letificauit. in tertia autem
die voluit resurgere propter significatio-
nem et per hoc significaretur quod lux sue
mortis fugauit non ad duplicem mortem. Et
in secunda die. vna die integra et duabus
noctibus iacuit in sepulchro. Septimum
posuit Philippus dicens. Ascendit ad
celos sedet ad dexteram dei patris
potestatem ascendit autem ad celos propter
celestem ianuam aperit hebreorum. ix. per propter
sanguinem introiit semel in sanctam. Secundo
ut nobis via ostenderet et secum nos du-
ceret. Michi. ij. Ascendit patres iter
ante eos quod ad vitam ostensionem. Transibunt
portam regrediuntur per eam quod ad ianuam ap-
tione. tertio ut aperit patrem pro nobis in
perpallaret. hebreorum. ix. Introiit in ipsum
celum ut aperit vultui dei pro nobis.
Octauum posuit iacobus primo dicens. In
de veterum est iudicare vivos et mortuos.
secundum Gregorium. Quattuor erunt dies
dies iudicandorum, aut ei est mali aut
boni. Malorum quod non iudicabuntur et con-
demnabuntur. Sicut infideles quod facta
non discutient. de quibus dicit iohannes. iij. Qui
non credit iam iudicatur est. Alii iudica-
bitur et condemnabuntur: sicut mali christiani
qui sanctam examinantur. Mat. xxv.
Esuriui et non dedistis mihi manducare
et cetera. Bonorum autem quod non iudicabun-
tur et saluabuntur sicut apostoli christi. Mat.
ix. Sedebitis super sedes iudicantes.
xii. tribus israel. Alii iudicabuntur et sal-
uabuntur: sicut boni et iustiani qui tamen aliqui
apostoli fuerunt: et ideo rationem reddent de omnibus

factis. Eccles. xii. Cuncta que fuerunt addu-
cet deus ad iudicium et cetera. de omnibus cogita-
tis que tunc sunt occulta. Sopho. i.
In tempore illo scrutabor hierusalem et lucer-
nis. De omnibus verbis Mat. xii. de omnibus
ocioso quod locuti fuerit homines red-
det rationem in die iudicii. Nonum posuit
Bartholomeus dicens. credo in ipsum sanctum
sicut ei in patre et filio sicut in spiritu sancto
et credo quod cum ipse sit pater et filio et sub-
stantialis et ab utroque procedat eternaliter
procedit tunc quod tunc et nos spiritualiter
operatur si eius amor recipere volumus
spirituale alienum amoris et tenam. i. fre-
quenter. proprium et carnale. Aug. procedat
spiritus sanctus in medium et dicat amorem suum
Veni me frui: volo. contemne quod est et re-
nuncie contempsi pacem fecisti quod apostoli. contem-
ne te ipsum et contempsi. Mat. xii. fecisti sic me
iudicisti sic ire sic amare. sic pater est ad
deum patrem. Decimum posuit Symon
dicens. Sancta ecclesia catholica est autem
sancta ecclesia modo in tres partes diuisa vna
est in mundo que adhuc est in timore et expe-
ctatione. Alia est in celo que est sine timore
et expectatione. Tertia est in purgato-
rio que medio modo se habet quod est in expe-
ctatione cum adhuc patrem gratiam non habe-
at. Est tamen sine timore: quod habet liberum
arbitrium in bono et firmatum. Istud re-
ferat tres partes que de corpore christi fuerunt
Uticimus posuit Thaddeus dicens. San-
ctorum remissionem: remissionem peccatorum
Credere ei debemus quod in ecclesia sit con-
iunctio bonorum. Juxta illud Petrus
ceps ego sum omnium timetium te. Et quod ibi
est dei remissio peccatorum per baptismum et
penitentiam et alia sacramenta. dicit autem
Ambrosius in libro de apologia dauid dicens
peccatum autem dicitur: aut deletur aut tegitur
deletur per gratiam: heletur per sanguinem crucis
tegitur per charitatem. De primo Luc. vii.
non habentibus illis vnum redderet donum
vult vtriusque. De secundo Apoc. i. Lauit
nos a peccatis nostris in sanguine suo. De
tercio. Prou. x. Uniuersa delicta operis
rit charitas. Duodecimum posuit
matthias. dicens. carnis resurrexio
nec: et vitam eternam Amen. Credere enim

debem⁹ q̄ oēs resurgēt: scz mali ad mortē etnā ⁊ boni ad vitā eternam. Jō postq̄ dixit carnis resurrectio nē statī ad differētīā maloz subiunxit de bōis vñ ā etnā. De q̄ dī mat. p̄t. Vitā etnā possidebitis hoc q̄ dī vitā respicit illos q̄ sūt i inferno q̄ nō habēt vitā s; mortē p̄tinuā. hoc q̄ dī etnā respicit illos q̄ sūt i mundo q̄ hñt vitā trāsitorīā. hoc q̄ dīcīt possidebitis respicit illos q̄ sūt i purgatorio q̄ adhuc nō sūt i possessiōe. S; autē q̄ habēt vitā sine morte: s; illos q̄ sūt i inferno eternitatē sine fine s; illos q̄ sūt i mundo et possessiōnē sine expectatione; p̄tra illos q̄ sūt i purgatorio.

Domica. xxij. Ser. f.

Simile est regnū celoz hoi regi q̄ posuit rōnē cū seruis suis. Mat. xviii. Sapi⁹ interrogavit Petrus iesū q̄tiēs peccabit in me frat̄ me⁹ edimitā ei vsq; septies Cui dñs rñdit. Nō dico tibi vsq; septies. s; vsq; septuagies septies. Et pōit̄ ibi nūer⁹ definit⁹ p̄ definitiō. i. q̄tiēs peccabit: toties dimitte. Iste tñ nūer⁹ septuagies septies pōit⁹ pōit̄ q̄ aliōs ali⁹: q; ab adā vsq; ad xp̄m fuerit septuagies septē gñatōes. sicut q̄ xp̄s toti⁹ gñis hūani d̄ leuit̄ culpas: sic ⁊ hō oēs suas dimittere d; offensas. vel ideo posuit in isto nūero: q; stat ex nūero vniuersitatis. i. septē: ⁊ nūero trāsgressiōnis. i. vñcl: q; septies vñcl faciūt septuagies septē. Est q̄ sēs. dimitte septuagies septies. i. vniuersas trāsgressiōes ⁊ iniurias t̄ ibi factas. Ut asit̄ istō q̄ dñs dixerat petro meli⁹ mēib⁹ n̄ris ifigere: iō q̄ dixerat xp̄o cōfirmat exēplo ponēs pabo. lā istā. ⁊ dicēs. Si tē regnū celozū In hoc q̄ euāgelio describunt̄ p̄sōa regis ⁊ p̄sōe seruoz. per istū asit̄ resē itelligit̄ de⁹ q̄ sp̄licit̄ describitur p̄sō q̄ sit̄ difficut⁹ oibus in exigē-

da rōe q̄ notat̄ cū dī. Qui voluit rō nē p̄dere cū seruis suis: ⁊ infra. Cuz autē nō haberet vñde redderet: q; scz Remigiū: licz hō per se peccet tamē p̄ se a peccato nō valet surgere. Iussit eū dñs ei⁹ venūdari ⁊ vxorē ei⁹ ⁊ filios ⁊ oia que habebat et reddi. per ista autē quattuor q̄ domin⁹ iussit venūdari itelligūtur quattuor q̄ hō pōt̄ habere. habet em̄ q̄ dā q̄ ip̄e est scz corpus ⁊ aiām q̄ dā q̄ est quasi ip̄e: scz vxorē quod dā q̄ est ab ip̄o. scz filios quod dā q̄ est extra ip̄m: scz res tēporales. Sunt q̄ qui male regunt seip̄os. i. corp⁹ ⁊ aiām tales venūdant̄. i. dominio demonū mācipantur. hō em̄ merito p̄cti efficiē seruus dyaboli. iob. viii. Om̄is q̄ facit p̄ctm̄ seruus ē p̄cti. Alii sūt q̄ vxores suas nimis voluptuose diligunt ⁊ libidinibus tanq; equus ⁊ mulus inscruūt. isti cū vxorib⁹ venūdantur. i. cuz eis dñs demonū subiungat. Alii sūt q̄ filios inordinate diligūt exercētes rapias ⁊ vsuras vt eos ditare possint. isti cū filius vendunt̄. i. seruituti de monū cū eis tradunt̄. Alii sūt q̄ bōa tēporalia. aut auare retinēt: aut vāe expēdūt. isti vendunt̄ cū oib⁹ q̄ habēt: q; potestatē demonū tradunt̄ p̄ eo q̄ bōa tēporalia paup̄ib⁹ nō pmūcauerūt: s; aut auare retinuerūt: aut i vanitatib⁹ expēderūt. Secūdo ostēdit̄ de rege q̄ sit liberalis hūilib⁹ i debiti dimissiōe cū dī Misert⁹ serui illi⁹. ⁊c. ecce q̄tra liberalitas dei: nā seru⁹ pe tebat dilatio nē: ⁊ accepit toti⁹ debiti dimissiōnē. Simile habet. luc. xxii. s̄ latrōe vbi dī Aug. Cōsiderabat latro factora sua ⁊ p̄ magno hēbat vt vñ sine se bi p̄ceret dñs asit̄ s̄i dīxit. amē dico tibi hodie mecū eris i paradiso. Mis̄ obtulit q̄ miseria distulit nec mis̄ de⁹ ē mō ita liberalis: mis̄ coris q; mō ē for̄ mie h; ei de⁹ t̄plex for̄ vñ ē i p̄cti q̄ ē for̄ solius mie mō ei mis̄ audit causas: iusticia s; a-

Do. xxii. post festuz trini.

cit ferias. **Eccl. xvi.** Preparabit in misericordia solū ei. **3o** oēs causas iusticia remittit ad thronū gr̄e ei. vñ dñs heb. iij. **Adeam** cū fiducia thronū gr̄e ei. **2c.** Scōz for̄ erit in iudicio qd̄ erit pure iusticie vbi iusticia audiet causas: 2̄ mia faciet ferias: 2̄ iō mia oēs causas deiceps remittet ad solū iusticie. **esā. ix.** S̄ solū dauides̄ regnū ei sedebit vt p̄firmet illō 2̄ cor̄ roboret in iudicio iusticia a modo. **vñ** q̄ i sēpienū. **Itū** for̄ ē in purgatorio qd̄ ē for̄ mixtū. qz̄ ibi iusticia q̄ pena iusticia 2̄ misericordia dōat. **p.** **Mia** 2̄ **gr̄as** p̄cedēt facie tuā. vñ dñs q̄ ē in purgatorio dicit p̄. **mia** 2̄ iudicis cātabo tibi dñe. 2̄ illō duo audiui: qz̄ potestas dei ē 2̄ tibi dñe mia. **2c.** **tertio** oñdit̄ de rege q̄ sit. **seuer** igr̄a: **ris** in totū dñi dimissi repetitōe cū dñs. **3rat** dñs tradidit iōm: **torrō:** **b.** i. demōib⁹ q̄usq̄ redderet vniuersū debitū. **Slo.** Si nō dimiserim⁹ ex corde qd̄ in nos deliquit: 2̄ qd̄ p̄ pn̄iaz dimissū erat a nobis exiget̄. **Et** q̄ videt̄ q̄ pctā dimissa redēsūt p̄ pctm̄ odif. **Sup** hoc dixerūt qdā q̄ nō redēsūt q̄tū ad maculā vñ reatū s̄ q̄tū ad magnitudinē. **Qui** ei p̄ acceptā remissionē ad pctm̄ redit magis deliquit qz̄ igr̄a de tāto bñficio exisit: 2̄ ita igr̄a 2̄ pctm̄ recidiuātis aggrauat. **Alii** dicūt pctā redire q̄tū ad penā substācialē. **Sicut** ei in celo ē vn⁹ denari⁹. i. vna beatitudo substācialis s̄ stella differat a stella in claritate. **Sic** 2̄ in inferno ē vna penā substācialis p̄ modū dñi: sc̄z ca rētiaz vñsōis dei. **Et** alia p̄ modū sēf. s. ignis 2̄ v̄mis: 2̄ vtraq̄ denf. p̄ q̄ libz pctō mortali: s̄ s̄z maioritate pctōz sentiet pctōz maiorē vñ minorē ignis v̄redinēt v̄mis cor̄rosionē. **Debēt** ḡ pctā redire! qz̄ recidiuāti eadē pena ignis in genere debet̄ q̄ p̄ maior th̄ q̄ p̄. **Alii** dicūt sicut p̄posuim⁹ q̄ pctā redēsūt in q̄ttuor casib⁹. s. p̄p̄ odif fratnū. p̄p̄ apostasias a fide p̄p̄ p̄ceptū. p̄fessōis. 2̄ p̄

p̄ dolorē de penitētia habita. **Uñ** s̄ sus. **fratres** odit: apostata sit sp̄nit qz̄ fateri. p̄tuisse p̄ḡz: p̄stia culpa redit. **sc̄do** ponūt p̄fōe seruoꝝ: 2̄ hoc sp̄lici differētia. **p̄io** p̄f̄ seruoꝝ ille q̄ d̄bebat decē milia talēta. **sc̄do** ille q̄ d̄bebat cētū dēnarios. **Tertio** illi q̄ d̄no an̄ficiauerūt. **Per** istū seruoꝝ q̄ d̄bebat decē milia talēta intelligūt tur illi q̄ oñdūt in deū. **vñ** illū q̄ d̄bebat cētū dēnarios: intelligūt illi q̄ offēdūt in p̄ximū. **vñ** dñs. **chry.** **Tāta** ē differētia pctōz q̄ p̄mittūtur in deū 2̄ hominē: q̄ta ē differētia int̄ decēz milia talētoꝝ 2̄ cētū denarioꝝ magis auit 2̄ m̄ro pl⁹. **3p̄** ei cor̄p⁹ nobis fecit aiaz ispirauit: filiū misit celū apuit nos in filios suos adoptauit. **Aliquid** ḡ si vnaquaq̄ die moreremur p̄ illo retribuerem⁹ 2̄ aliqd̄ dignū. **Neq̄** q̄ aug. **Nō** possū d̄ aliqd̄ diligē inimicū. **O** q̄cūq̄ es attēdis qd̄ tibi fecerit hō: 2̄ nō attēdis qd̄ tu feceris deo. **Quare** nō dimittis hoī parū vt tibi de digne dimittere in l̄cū **Serui** aut̄ q̄ d̄no nūciauerūt signāt āgelos sc̄z glo. **Qui** pctōres deo accusabūt 2̄ nō solū bōi āgeli: s̄ etiā mali ip̄os accusabūt: imo etiā ip̄a pctā 2̄ oīa elemēta isti q̄ttuor accusatores stabūt in iudicio s̄ pctōres. **Primi** erūt āgeli. **Job. xx.** Reuelabūt celi. i. āgeli siḡtāre ei. **Quorū** dñs cū iudicatē reuelabūt illoꝝ sc̄z q̄ fuerunt valde mali: sc̄z q̄ vitā suā in iniquitatibus finierūt. **Alioꝝ** occultabūt: illoꝝ sc̄z q̄ fuerūt valde bōi q̄ pctā sua penitēdo deleuerūt. **Alioꝝ** ex pte reuelabūt: 2̄ ex pte occultabunt. **illoꝝ. s.** q̄ fuerūt mediocri bōi q̄ secuz aliqua cremabilia portauerūt. **Horū** ei pctā āgeli deo reuelabūt vt de ip̄is purgent̄ 2̄ demonib⁹ occultabūt ne ab ip̄is accusent̄. **Sc̄bi** accusatores erūt demōes. **De** quorū accusatiōe dicit **Aug.** **Dicitur** ē in iudicio aduersari⁹. **Eccl. iij.** iudex iudicatum meum esse ob culpam: qui noluit tuus esse p̄ gratiā: tuus est per

Sermo .ii.

naturā: me^o ē per miserā: tu^o p pas-
 sionē me^o per suasionē. Tibi iobe-
 diēs: michi obediēs. A te accepit im-
 mortalitatis stollā a me accepit hāc
 pānosā q̄ idur^o ē tunicā. Tuā vestē
 dimisit: cum mea huc venit. Equisti
 me iudex iudica istū meū esse et me
 cū dānandū eē. In quibus vobis po-
 nūt quinq; allegationes quib^o vult
 dyabol^o ostēdere pctō: ē secū eē dā-
 nādū p̄ria est talis. Tu obtulisti si-
 bi tuā gratiā ego meā culpā. Tuā
 grāz cōtēpsit: meā culpā recepit: er-
 go debet eē me^o. Scōa est talis. Tu
 creasti eū per naturā: ideo deberet
 esse tu^o s; fecit se meū p suā magnāz
 miserā ideo debet esse me^o. Tertia
 est talis. Tu sustinuiisti p̄p̄ eū gra-
 uē passionē: ideo deberet eē tu^o; ego
 vero obtuli meā suasionē. s; ip̄e tuā
 passionē cōtēpsit s; meā suasionē re-
 cepit: ideo debet eē me^o. Quarta est
 talis. Duo sūt: scz obediētia et inobe-
 diētia q̄cūq; aut ē tibi obediēs ē tu^o
 q̄cūq; vero ē tibi iobediēs ē me^o. S;
 iste fuit tibi iobediēs sed michi obe-
 diēs: ergo dz esse me^o. Quinta est ta-
 lis. Tuū est facere sibi vestē fulgidā
 virtutū: meū est facere sibi vestē so-
 didā vitioz: quicūq; aut habet vestē
 virtutū est tuus: qui vero habet ve-
 stē vitioz ē me^o. S; iste tuā vestem
 abiecit et meā secū portauit: s; dz es-
 se me^o. Tertio accusatores erūt p̄o-
 p̄ia peccata. Sap. iij. Traducēt il-
 los ex aduerso iniquitates ipsorz.
 Istud ostēditur Jac. v. vbi d̄r. Agi-
 te nūc diuites plorate vlulātes i mi-
 serijs vestris q̄ adueniēt vobis diui-
 tie vestre putrefacte sūt: et vestimē-
 ta vestra atmeis comesta sunt. au-
 rum et argentum vestrum erugina-
 uit: et erugo eorum i testimoniū vo-
 bis erit. Et infra. Ecce merces ope-
 rarioz que defraudata est a vo-
 bis clamat: et clamor eorum in au-
 res dñi sabaoth ierouit. Ubi osten-
 dit Jacob^o q̄ contra malos diuites
 tria clamabūt i iudicio scilz erugo.
 tinea: et merces defraudata. Sūt q̄

diuitias suas auare retinēt et recō-
 dūt cōtra hos clamabit erugo. Alij
 sūt q̄ eas vane expēdūt et multa mu-
 ratoria vestiū eniūt contra hos cla-
 mabit tinea. Alij sūt q̄ bona pauperū
 rapiūt et eos expoliāt et mercedib^o
 laborz suoz eos defraudāt p̄tra hos
 clamabit merces iuste d̄cta. Quar-
 ti accusatores erunt oīa elementa.
 Istud ostēdit hugo de sc̄o victore.
 Cōtra peccatorē i iudicio celū dicet
 Ego lucē sibi ministraui ad solatiū.
 Aer dicet. Ego oē gen^o auū sibi de-
 di ad obsequiū. Aq̄ dicet. Ego diuer-
 sa gēera pisciū sibi dedi ad esū. Ter-
 ra dicet. Ego panē et vinū sibi dedi
 ad nutrimētū postq̄ x̄o oīa elemēta
 recitauerit oīa bñficia: p̄uertēt pctō-
 rib^o ad supplicia: sicut idē hugo ostē-
 dit dicēs. Nā ignis dicet. In m̄burāf
 Aq̄ dicet. In m̄ d̄mergāf. Aer dicet.
 In m̄ vētilēf. Terra dicet. A m̄ a-
 sorbeat. Infern^o dicet. A m̄ d̄glutiat
 Sap. v. Armabit oēz creaturā ad vl-
 tionē s; isēatos seq. C. Ser. ij. vñ su.

Blatus est ei

vn^o q̄ debebat d̄cē milia
 talēta: sc̄m beatū Ber.
 Obligati sum^o dō ad q̄t
 tuoz debita maxia p̄soluēda. Un̄ di-
 cit. O si cognouisses q̄ m̄tra et q̄ m̄
 t; d̄bes: videres q̄d nichil ē q̄d facis
 p̄tio debes x̄po totā vitā tuā: q̄ ip̄e
 pro tua posuit suam. Sc̄do exigunt
 preterita peccata tua futurā vitā tu-
 az vt facias fruct^o dignos penitētie
 et recogites d̄s ānos tuos i amari-
 tudie aie tue. Quid si tertio debitorē
 offēdā q̄ vēdicet eā totā sibi puta q̄ si
 desideras gl̄iam quā ocul^o non vi-
 dit. et. Nōne ad hāc emēdā te totū et
 q̄cūq; poteris dare oportebit: et cum
 oīa cōpleueris dices. Nō sunt condi-
 gre passioēs hui^o t̄pis ad futurā glo-
 riā que reuelabit i nob; Quarto cre-
 ditori debes q̄d es a q̄ totū habes q̄
 te fecit et bñfacit: et cūcta ministrae
 Ista ergo tā maxia debita sunt decē
 milia talēta. de quib^o x̄ps i iudicio

Do. xxii. post festū trinita.

¶ nobis rōnē req̄ret: q̄r. s. totam vi-
tā n̄am dederim⁹ ei qui nos crea-
uit. ei q̄ nos redemit. ei q̄ tot et tāta
pctā nobis dimisit: q̄ tātā gl̄iam p̄-
misit. Ad istā aut̄ rōnē exigēdā qua
drupl̄r p̄cedit. p̄mo em̄ oēs ad su-
um iudiciū citabit: et hoc triplici
rōne. s. monitoria / p̄ceptoria / et pem-
ptoria. Citationē monitoriā mittet
p̄ ph̄az. Joel. iij. Cōsurgāt et ascēdāt
oēs gētes i vallē iosaphat: q̄ ibi se-
debo vt iudicē oēs gētes i circuitu.
Citationē p̄ceptoriā mittet p̄ dauid
pp̄h am q̄ d̄t. Exurge dñe de me⁹ i p̄-
pto qd̄ mādasti et synagoga pp̄lorū
circūdabit te. Et pp̄ h̄ac i altū re-
gredere: dñs iudicat pp̄los. Citatio-
nē p̄ptoriā mittet p̄ āgelū. Apoc. x.
Angel⁹ quē vidi stātē sup mare le-
uauit manū suā sup celos et iurauit
p̄ viuētē i sc̄la sc̄lorū: q̄ t̄ps āpli⁹ nō
erit: s̄z i dieb⁹ vocis septimi āgeli cū
cepit tuba canere p̄sumabit myste-
riū dei. De hac triplici citatōe d̄t. s.
Thessal. iij. Ip̄e dñs i iussu: ecce ci-
tatio p̄ceptoria. et i voce archāgeli:
ecce citatio monitoria. et i tuba dei
descēdet d̄ celo: et mortui q̄ i xp̄o s̄nt
resurgēt p̄mi: ecce citatio p̄ptoria
Sc̄do ip̄os citatos examiabit et ma-
gime de q̄ttuor. P̄mo de bonis p̄mis-
sis. Quattuor ei b̄da nobis p̄misit. s.
corp⁹ et aīaz et res tpales: et t̄ps de q̄-
bus d̄t. Eccl. xvij. De⁹ creauit homi-
nē: hoc refer̄ ad corp⁹. Et sc̄bz yma-
ginē suā sc̄cit illū hoc refer̄ ad aīaz
Nunex diey et t̄ps dedit illi hoc re-
fertur ad t̄ps. Et ptātē eoy q̄ s̄nt sup
terrā: hoc refer̄ ad oīa tpalia q̄bus
ip̄e hō ē pl̄at⁹. Dedit ergo dñs hōi
corp⁹ vt p̄seruet illud i iudiciāz san-
ctificatiōe. s. Thess. iij. Sciat vnus-
q̄sq̄ v̄z suū vas possidēre in sc̄tifi-
cationē et honorē. Dedit aīaz vt fa-
ciat sibi magnū honorē. Si ei hono-
ram⁹ ymaginē dei pctā: m̄to forti⁹
debem⁹ honorare ymaginē eius in
aīa n̄a creatā. Eccl. x. Fili in mans-
uetudie serua aīam tuā. et da illi ho-

norē sc̄dm meritū suū. Dedit et de⁹
hōi tpalia vt paupibus ea disp̄set.
Chryl. De⁹ disp̄satores nos diuiti-
az suay esse voluit nō dños: et iō cui
voluerit dat eas: a q̄ voluerit tollit
Illud p̄p̄e n̄m est qd̄ in n̄a ptātē ē
h̄re si volum⁹. Dedit et hōi t̄ps vt
id p̄seruet. Eccl. iij. Fili p̄serua t̄ps
Bern. Nihil p̄ciosi⁹ t̄pe: s̄z heu hodie
nihil vili⁹ reputat. Trāseunt dies
salutis et n̄o recogitat. et c. Idē. Ne
mo v̄m fr̄es pui est i met t̄pus qd̄ in
x̄bis consumit ociosis. volat x̄bum
irreuocabile volat t̄ps irremediabile
nec auertit isipiens qd̄ amittat. Li-
cet p̄fabulari aiunt donec hora p̄te-
reat. et donec hora p̄tereat donec tē-
pus trāseat donec hora p̄tereat quā
ad agendā p̄nīaz ad obtinēdā veniā
ad acq̄rendā gr̄az ad p̄merendum
gl̄iaz. miseratio p̄ditoris indulget. et c.
Si enī dyabol⁹ vnā horā t̄pis posset
h̄re cum illa et gehennā euaderet et
gl̄iaz obtineret. De his ergo q̄ttuor
nobis cōmissa nos rōnem reddere
oportebit. S̄z de corpe malā rōnem
reddēt luxuriosi q̄ illud i delictis nu-
trier̄t. Jac. v. Epulati estis et i luxu-
riis enutristis: corda v̄ra. De anima
malā rōnē reddent supbi: qui aīam
inhonorauer̄t dum ip̄am oib⁹ meri-
tis p̄ supbiā expoliauer̄t. Eccl. vi.
Non te extollas in cogitatione aīe
tue velut taur⁹ ne forte elidat⁹ p̄tus
tua p̄ stulticiā et folia tua comedat
et fruct⁹ tuos p̄dat. et c. De reb⁹ ma-
lā rōnem reddent auari. qui paupi-
bus nihil dare voluer̄t. Vñ dicēt eis
i iudicio. Esuriui et nō dedistis mi-
hi māducare sitiui et non. et c. de t̄pe
em̄ malā rōnē reddent ociosi: q̄ ip̄m
t̄ps negligēnt expēder̄t. Vñ Bern.
Oē t̄ps nobis imp̄sum requirēt a
nobis qualif sit exp̄sus: sicut capil-
lus non p̄bit de capite: sic nec mo-
mētū de tempore. Sc̄do rōnē requi-
ret de bonis a nobis omissis. Istud
pt̄z Mat. xxv. Vbi dñs seruis q̄ dimi-
sit lucrari in talēto accepto redar-

gnit et itenebras mitti iussit. p. ta-
 lēru intelligit dom^o itelligētie. qd̄ q̄
 dā abscondūt i trā. Uñ d̄: ibidē. Ab-
 iens fodit i trā: et abscondit pecuniā
 dñi sui. Quidā em̄ ponūt in sudario
 vñ d̄: Luc. xix. Ecce mna tua quam
 habui repositā i sudario. Alij ponūt
 ad mēsam: sicut bñi serui. Uñ d̄: ibi-
 dē. Et q̄re nō dedisti pecuniā meaz
 ad mēsam? Pecunia aut̄ abscondi-
 ta in frā rubiginē contrahit reposita
 i sudario nō crescit: posita ad mē-
 sā fructū facit. Illi i frā abscondunt q̄
 do nū itelligētie i cupiditatib^o fre-
 noz ponūt ex hoc sepe p̄hūt rubigi-
 nē pctōz. Illi ponūt i sudario q̄ dāt
 se torpori et ocio. tales nullum fru-
 ctū faciunt bonoz opēz. Illi ponūt
 ad mēsam q̄ dñā itelligētie ponūt ad
 sacrā scripturā tales sibi acq̄runt ma-
 gnū cumulsū meritōz. de q̄ mēsa d̄t.
 p. Parasti i p̄spectu meo mēsam? c.
 Tertio req̄ret rōnē de malis a nob̄
 bis p̄missis. Iudex t̄ren^o rōnē nō re-
 q̄rit de minimis nec de alienis nec
 de occultis. iudex em̄ et̄n^o t̄ate erit
 seueritatis q̄ rōnē req̄ret de minimis
 sicut de h̄bis ociosis Math. xij. De
 oi h̄bo ocioso qd̄ locuti fuerit hoies
 reddēt rōnē i die iudicij. Rōnē req̄-
 ret de malis alienis? maxie de p̄la-
 tis Eze. iij. Sanguinē ei^o de manu tua
 req̄rā. Rōnē req̄ret de cogitaciōib^o
 occultis. Sap. vij. c. Cogitaciōes n̄fas
 seru tabit Job. xxxij. Nōne ip̄e p̄side-
 rat vias meas Glo. Sicut de^o vni^o
 cuiusq̄ vias p̄siderat: sic et egress^o
 dinumerat vt minutissime cogita-
 tiones: nec h̄ba tenuissima q̄ apud
 nos vsu viluef̄t: ei^o iudicio idiscussa
 remaneāt. Quarto rōnez req̄ret de
 malis nob̄ dimissis: sicut ptz h̄ic in
 seruo cui dñs dimiserat decē milia
 talēta q̄ noluit p̄seruo dimittē cētuz
 denarios. p. decē milia talēta signā-
 tur decē p̄cepta: q̄ qd̄ ē q̄ trāsgredi-
 tur d̄z deo decē milia talēta. i. penā
 p. trāsgressiōe decē p̄ceptoz. p. cētū
 denarios itelligūt q̄libz m̄iores offē-

se q̄ i p̄rios p̄mittunt hiero. Dicat
 m^o sub exēplo. Si q̄s n̄fm cōmiserit
 adulteriū/ homicidiū/ sacrilegium/
 maiora criā/ decē milia talēta rogā-
 ti dimittunt/ si et ip̄e maiora dimit-
 tat peccātibz. Tertio ip̄os exami-
 natos puicet: hoc p. auctētica instru-
 mēta. i. p. sc̄tā euāgelia. Ro. ij. in die
 q̄ dñs iudicabit occulta hoiz. c. sūt
 ei qd̄ā opa q̄ tm̄ sūt hois/ sicut ē op^o
 pcti. ps. Nō loq̄t os meū opa hoim.
 Quedā q̄ sūt tm̄ op^o dei sicut ē opus
 creatiōis. Job. ix. Extēdit celos so-
 l^o. Quedā q̄ sūt op^o dei? hois/ sicut
 est op^o iustificaciōis. i. cor. iij. Dei ei
 sum^o adiutores. 3o. xv. Sine me n̄
 hil potestis facere. Op^o q̄ creatiōis
 de^o nō iudicabit nec p̄dēnabit/ s̄z re-
 formabit i meli^o sicut celi et terrā
 oia elemēta. Si^o op^o dei et hoies n̄
 p̄dēnabit/ s̄z remiserabit. Op^o aut̄ so-
 li^o hois. i. pctm̄ iudicabit et p̄dēna-
 bit. p. In opib^o manuū suaz p̄ph̄t^o
 est pctōz. Quarto p̄ ip̄os conuictos
 sniaz diffinitiuā p̄feret dicēs Mat.
 xx. Discedite a me maledicti? c. Illa
 aut̄ snia nullo auxilio possit suble-
 uari. Quattuor ei auxilijs cōsuevit
 snia subleuari. p̄rio p̄appellationē
 Sec̄do p. supplicationem. Cū ei snia
 fer̄t a p̄ncipe/ tunc nō lz appellare/ sed
 lz supplicare. Tertio p. q̄relā fal-
 si vt dicat q̄ snia lata/ sit p. falsos te-
 stes iudice cir cūuēto. Quarto p. i-
 tegrū restitutionē. Est aut̄ i itegrū
 restituere. i. reducere i eū statū in q̄
 erat añ lesionez. Illa aut̄ snia nō po-
 terit releuari p̄mo p̄appellationē
 Appellatio em̄ ibi locū nō h̄bit/ qz
 crimē cuiuslibz notoriū erit. Et hoc
 triplr. p̄rio p. p̄fessionē xp̄iā. Con-
 scia ei cuiuslibz p̄fitebit̄ suuz scelus
 Aug. Quisq̄s iudicij suoz times p̄-
 sentē p̄sciam corrige. Sermo enim
 cāe tue testimonium p̄scie tue. Se-
 cūdo erit notoriū p. facti euidentia
 hiero. Aderit dies illa i q̄ sc̄tā n̄fa
 quasi i quadā tabula picta demon-
 strā b̄t. t̄cio erit notoriū p. p̄sūptio-

Do. xxii. post festū trinita.

nēviolētā. i. eo ei q̄ ponēt a sinistr̄
p̄sumēt q̄ sunt dānādi. Sicut iusti
i eo q̄ ponent a dextr̄ p̄sumetur q̄
sint saluādi. Sc̄do illa sn̄ia nō possit
releuari p̄ supplicatiōē. Si oēs po-
tētes celest̄ curie / sic br̄a x̄go apli
z martyres / z oēs sapiētes sicut p̄f-
sores / doctores p̄ces ad supplicādū
p̄ponerent / deo nō exaudiret Job. ij.
Nō p̄cā eis h̄bis potētib⁹ ad dep̄cā
dū p̄posūt / imo si oīs sc̄ti p̄ eis sup-
plicarēt et ip̄i ieiunādo se affligerēt
et sacrificia deo offerrent / deo eos n̄
exaudiret hier̄. xiiij. Noli orare pro
p̄p̄lo isto i bonū / cū ieiunauerit n̄ ex-
audiā p̄ce s̄ eorū. z obtulerit olocau
stomata et rictimas nō suscipiā ea /
qm̄ gladio et fame et peste p̄sumam
eos. Tertio n̄ possit releuari p̄ q̄relā
fal si vt dicāt q̄ illa sn̄ia sit lata p̄ fal-
sa istrumentā / p̄ falsos testes iudi-
ce circūuento / q̄ ille iudex nō possit
decipi nec circūueniri cū sit h̄itas et
sapia dei. Job. xxi. Seruatore m̄ aie
tue nihil fallit. eiusdez. x̄. Ip̄e no-
uit decipientes et cū q̄decipiēt. Si ip̄
si ergo sapiam nihil valebūt loq̄ci-
tates aduocatorum nec sophismata
p̄hor̄ nec faciūdia oratorū / nec argu-
tie h̄sutorū. de h̄is hiero. Quāti eli-
gues et muti feliciores loq̄tib⁹ erūt
quāti pastores p̄his / quāti rustici o-
ratorib⁹ q̄ti eberes argutis p̄feren-
di sūt cicerois. Quarto nō possit illa
sn̄ia releuari p̄ i integroz restitutiō-
nez / vt s̄ ad p̄stinū statum restitūā.
Hebr̄. vi. Impossibile ei est eos q̄ se
mel illufati sunt. zc. Plapsi sunt. s̄ p̄
finalez ipenitētiā rur̄ reuocari ad
pn̄iaz. b̄. Reges eos i x̄ga ferrea et
tāq̄ vas figuli p̄friges eos. Jōi ei n̄
erāt vas eneū s̄ fr̄eū: q̄ amādo tre-
na facti sunt fra. Jō d̄t tāq̄ vas figu-
li: nō frangēt ab aliquo angelo / s̄
a validissimo pugile deo. Jō d̄t con-
fringese eos. Nec frāgent cum x̄ga
lignea. i. cum flexibili m̄ia s̄ cū vir-
ga ferrea. i. cum inflexibili iusticia
Jō p̄mittit. Reges eos i virga fer-

rea z p̄p̄ea tāvalide frāgent et nō
p̄ reintegrabunt. hiero. xx. Sic p̄te-
rā ppl̄m istū sicut p̄terit vas figuli
q̄ nō pōt vltra restaurari.

(Sermo. iij.)

Erue nequā

oē debitū dimisi tibi zc. du
Sc̄z Aug. h̄re odiū in
corde. ē h̄re gladiū. scor-
pionē et ignē. De p̄mo sic d̄t in ser-
mōe. Qui alij nocere desiderat filis
est illis q̄ gladio se trāsuerberat vt
tunicā alteri⁹. De sc̄do sic d̄t in ser-
mōe. Refrenate irā q̄ vob̄ stimulat
advidictā. Ira ei scorpio est: si inte-
ri⁹ flāmas excitauerit. Si q̄ te vis vi-
dicare de inimico tuo ad ip̄az tram-
tuā te p̄uerte: q̄ ip̄a ē inimica tua q̄
occidit aiam tuā. De t̄tio sic d̄t sup̄
p̄s. Sic puta maliciā eē quō ignem.
Si icēdere vis aliqd̄ illud q̄ appo-
nis igni p̄ ardet: nisi ei ardeat nō
incēdit. Verbi gr̄a. Cū faculā appo-
nis igni p̄ ardet vt aliud possit icē-
dere. Ita ergo malitia p̄cedet ex-
te: z qd̄ vastat añq̄ te malicia tua vt
alteri non noceat fieri pōt vt tibi nō
noceat fieri nō pōt. Q̄ ergo ille qui
odiū retinet se ip̄z occidit venenat z
incēdit: iō neq̄ appellat. et sic d̄t Ec-
clesiast. xiiij. Qui sibi neq̄ ē: cui alij
bon⁹ erit. Vñ sc̄z Chrysos. Qñ seru⁹
decē milia talēta debebat nō ē voca-
t⁹ neq̄ s̄ qñ fr̄i remittē noluit dñs
eū neq̄ vocauit dicēs. Serue neq̄.
Uocat aut̄ neq̄ p̄pter duas neq̄tias
q̄s h̄uit. P̄ia fuit neq̄tia magne cru-
delitatis: qd̄ notat cū d̄t. Tenēs sus-
focabat eū. nō ei rogauit nec admo-
nuit: s̄ statim ad gulā cucurrit: tales
sunt m̄ti furiosi q̄ ferunt ip̄etu sue-
ire. puer. xxvij. Ira nō h̄z m̄iaz nec
erūpēs furor: z ip̄etū p̄citati spirit⁹
ferre d̄s possit. Prouerb. xv. Cor fa-
tuoz ebullit stultitiam. Et bñ dicit
ebullit: q̄ cor fatui z iracūdi ē sicut
olla bulliēs q̄ sepe q̄ttuoz mala facit
Unū: q̄ aquā feruētē extra feruētē

p̄sēit ⁊ circumstātes adurit. Scōz qz ignē extinguit. Tertiū piguedinē extra emitit. Quartū qz ip̄a olla sepe p̄frigit. Olla ergo bulliēs ē aīm̄ ira cūdi: qz sepe x̄ba ignita ⁊ p̄tumelio sa p̄icit ex q̄bus alios inflāmat i. ad scādālū puocat. Ignē ē celi q̄ erat i illis q̄ cū ex charitate arguebāt extinguit null⁹ ei audeat cū rep̄hēde post q̄ videt ip̄z sic ad p̄tumelias parū eē si ip̄e ē hēbat aliquā piguedinē de uotiōis vel gr̄e tota effundit. pp̄t fu rore ire. Et ē cor: sic frangit vt vix ad trādillitatē reitregret. cōtra ergo istā ollā sic bullientē tria sunt remedia. Unū ē vt ollā ab igne remouea m̄. i. a taliū p̄sūa nos subtraham⁹. puerb. xx. honor est hoī q̄ separat se a p̄tentioib⁹. Oēs aut̄ stulti miscētur p̄tumelios. Scōm est vt ligna auferam⁹. i. x̄ba scētua subtraham⁹. puer. xxvj. Cū defecerint ligna extinguet ignis ⁊ susurrōe subtracto uirgia cō quiescūt. Tertiū ē vt aquā frigidāz apponam⁹. i. verba refrigēratia r̄n deam⁹. puer. xv. R̄sio mollis frangit irā. sermo dur⁹ suscitāt furore. si cut ei ab ore duo p̄cedūt: quoz vnū ignē mafialē accēdit. s. flat⁹. ali⁹ extinguit. s. spu: ū: sic ab ip̄o ore duo p̄cedūt quoz vnū ignē iracūdie accēdit. s. x̄ba dura. Aliud extinguit. s. r̄sio blāda. Eccl. xxvij. Si sufflauer⁹ q̄si ignis exardebit: ⁊ si expuer⁹ sup̄ illā extinguet. ⁊ vtraqz ex ore p̄cisēcūt

Scōa nestra ista fuit p̄ctm̄ ingrati tudis. Unū ē: ei dñs. Serue neq̄ omē debitum dimisi tibi. qm̄ rogasti me. Nōne ergo oportuit: te misereri cō serui tui ⁊c. Quidā nō dimittūt offē sas nisi semiplene: qz aliquas dimittūt: aliquas non alī nō dimittūt: nisi habeāt magnā emēdā. alij nisi diu rogent. De⁹ aut̄ dimittit totalit̄ sine exceptiōe. Id̄ ē: omē debitum. i. oēm penā qua. s. hō sibi obligat⁹ est p̄ p̄ctō cordis/oris/et opis. Eodem mō d̄z q̄libz inimico recōciliari cor: de ip̄m diligēdo/ore p̄ ip̄o orādo/et

ope sibi seruiēdo. Ista tria notātur Luc. vj. Diligite inimicos v̄ros: bñ facite his q̄ odert vos et orate p̄ calūniātib⁹ v̄ros. Scōdo dimittit liberalit̄ cū pua satisfaccione. Ideo d̄: dīa misi nō vendidi. Quidā em̄ offēsas suas vendūt dū pecunias ⁊ magnas emendas req̄rūt. Qui aut̄ nō dimittūt magis sibi nocent q̄ illis q̄b⁹ nō dimittūt q̄ hō liberalit̄ dimittūt magis sibi p̄sunt q̄ illis q̄b⁹ dimittunt. Chry. Si occider⁹ inimicū tuū ampl⁹ tibi no cuiſti scōm aīa m̄ q̄ illi se cūdū corp⁹. et illi forsītā nihil nocēs odies eē: teip̄m aut̄ sine dubio ledis. Si ergo peccer⁹ inimico: tibi apli⁹ peccisti. Et si ei bñfeceris tibi apli⁹ bñstitisti q̄ illi. Tertio dimittit facilit̄ sine exto: s̄de: iō d̄: qm̄ rogasti me. Quidā remittere nolūt nisi aut ro gati/aut coacti/aut nimis ext̄riti. De⁹ aut̄ facilit̄ remittit. nā remissit. Dauid adulter⁹ homicidiū cū trib⁹ syllabis: qm̄ dixit peccauī. Remissit petro p̄ctm̄ negatiōis cū paucis la chrymis. Remissit publicāo p̄ctā suā cū q̄nqz x̄bis: cū dixit. De⁹ v̄pi eius esto mihi p̄ctōi. qz ergo de⁹ remittit sic totalit̄: sic liberalit̄/ sic facilit̄/ iō valde ingrat⁹ ē q̄ p̄ximo nō remittit. Ingratitudo em̄ gr̄aue vicū ē et q̄nqz mala facit. Unū ē qz p̄ctā p̄i remissa reuocat. ang. de verbis dñi. Dicit tibi de⁹. Dimittite ⁊ dimittetur tibi. S; ego p̄uadimisi dimittetur v̄l postea. nā si nō dimiseris reuocabo te: ⁊ d̄cqd̄ dimiserā replicabo tibi. Scōz ē: qz omia merita dissipat. Bern. Ingratitudo iūmica ē aīe/ ext̄nantiō meritoz ⁊ tucūqz dissipatio/ ac bñficioz p̄ditio. Tertiu ē qz fōrē di uie gr̄e ericcat. Idē. Ingratitudo ē v̄t r̄v̄rēs/ siccās sibi fontē pietatis rō rē mie/ ⁊ fluētā gr̄e. Quartū ē: qz v̄iā gr̄e obstruit/ ne. s. ad aīaz intrare possit. Idem. Ingratitudo vias obstruit gr̄e/ v̄bi illa fuerit gr̄a accessū nō s̄uenit. idē. Accipiēdis indign⁹ ē i q̄ fuerit d̄ acceptis ingrat⁹. Quisū ē qz

tu. li. fa.

ingrati tūdo

p̄m

2

3. idēz

4

5

a
2
In

Do. xliii. post festū trini.

pontē mie frāgit Aug. sup. ps. De
 vltionū. Ne festies aliū pūre si ipse
 te lesit sicut molles pūri alio rogā
 te quē lesisti. Noli mie pōcē subuer
 tere quē transistit: si ille peccat ne
 pecces tu: deteri⁹ blasphemās deū.
 Q: xō seru⁹ neq̄ hūit duas p̄dictas
 nequitas iō hūit duas penas. s. pe
 nā dāni et penā sensus: et vtrāq̄ est
 efnā. Penā dāni notat cū dī. et irā
 tus dñs. Dānati ei nū q̄ videbūt de
 um placatū: s; iratū: et vtrūq̄ est ma
 gna pena. Nā videre deū iratū ē ma
 xima pena. Apoc. v. Dicēt mōtib⁹
 petris cadite super nos: et abscondite
 nos a facie sedēt; sup thronū et ab
 ira agni. Nō videre ē deū placatū ē
 maxima p̄a. Chrys. sup mat. Mtri ge
 hēnā horrēt: ego aut casū illi⁹ glie
 m̄ro maiorē penā gehēna eē existi
 mo. Verū ē si mille ponat aliq̄s ge
 hēnas nihil tale dicet q̄le excidit a
 glia illa et odio a xpō hri et audire:
 nō noui vōs. Etm meli⁹ est sustine
 re decē milia vulgura q̄ facie illam
 māsuētā videre a nobis auersam et
 trā illū oculū nō ferētē videre nos.
 Penā sens⁹ notat cū dī. Tradidit eū
 tortorib⁹. i. demōib⁹ i. carcē ifernali
 h; ei de⁹ carcē palatiū: stabulum
 et hospitale. Incarcere sūt oēs ma
 li: in palatio oēs boni: in stabulo bo
 ni: mali: i. hospitali mediocri⁹ boni
 et mediocri⁹ mali. Carcē ē ifern⁹.
 tūc aut hō h; carcē penalē q̄n ma
 nib⁹ et pedib⁹ vicular⁹ tūc h; penali
 rē q̄n p̄tinuis tenebr; iuoluit tūc h;
 penali⁹ q̄n p̄tinuis fletib⁹ et den
 tiū stridorib⁹ agustat: talis ē carcē
 ifernalis: iuxta illud Matth. xliij.
 Ligatis manib⁹ et pedib⁹ mittite eū
 i tenebras extiores: ibi erit fletus et
 stridor dētū. Palatiū est paradysus q̄
 le aut palatiū hō sibi edificat hic tā
 le ibi iueniet. Edificat ei de auro di
 lectiōis dei: et de argēto dilectiōis p
 pimi: et de lapidib⁹ p̄ciosis bonorum
 op̄er: iuxta illud. i. Cor. iij. Si q̄s aūt
 sup̄edificat sup fundamētū hoc au-

rū: argētū: lapides p̄ciosos. et c. Sta
 bulū ē iste mūd⁹ i quo hō possit⁹ fuit
 postq̄ peccauit: q̄ teste p̄pheta: cō
 parat⁹ ē iumētis ispiētib⁹: et simi
 lis faci⁹ est illis Bern. p̄nto iumēs
 tā dicerēt si loq̄ fas esset: ecce adq̄
 fact⁹ est āsi vn⁹ ex nobis ad hoc si
 gnificādū dñs nascens i mūdo. ponē
 voluit i stabulo. si aut tot p̄ch; a de
 lectabilia iueniūt i stabulo: q̄lia sūt
 illa q̄ sūt i palatio et respectu illo
 rū ista sūt ienda. ve aut illi q̄ dili
 git fetore stabuli et si curat vēire ad
 odore palatiū. hospitale dei est pur
 ga. oriū in q̄ sanant ifirmi: quoz q̄
 dā habueūt m̄rū de hūore. i. de mū
 dāo amore: isti tardi⁹ cremabunt⁹
 v; lignū. Alij min⁹. isti citi⁹ purga
 bunt⁹ vt fenū. alij minie: et isti citissime
 cremabunt⁹ vt stabula. i. Cor. iij. Si
 q̄s sup̄edificauerit lignū: fenū stipu
 lā vniuscuiusq̄ op⁹ manifestabit⁹ vtra
 q̄ aut p̄a. sc; dāni: sens⁹ erit efnā
 hoc notat cū dī. Quoadusq̄ red
 dat orbitū vniuersū. Remig⁹. Nota
 q̄ adusq̄ pōit p ifin ito. et est sens⁹.
 Nāq̄ p̄soluet: s; p penā luet. Et nō
 videt q̄ diuie iusticie p̄petat hōlez
 p culpa trāitoria pūre pena efnā
 Ad hoc dicendū q̄ hoc diuie iusti
 cie p̄petit q̄druplici rōe. primo p
 p̄ ifinitate et offensi. Est ei p̄munis
 animi p̄ceptio q̄ iuriōs⁹ tātō dign⁹
 est maior pena: q̄tō ille maior est
 cui iferē iniuria. vñdī q̄ pena taxat
 sc; dignitatez ei⁹ i quē fit offensio.
 Cū igr̄ maiestas dei sit ifinita ille q̄
 eū offēdit dign⁹ ē p̄a ifinita nō pōt
 aut pena eē ifinita q̄tū ad itētionē
 q̄ nulla pura creatura capax ē q̄lis
 tatis ifinite: et iō d; esse ifinita q̄tū
 ad duratiōē. Secōdo p̄. efnitate pa
 buli. in pctō q̄dez sūt q̄nq̄. s. act⁹: de
 lectatio: macula: volūtas praua: res
 t⁹ siue obligatio ad penā efnā. duo
 aut p̄ma. sc; act⁹ et dilectatio aliqua
 do trāseūt i momento. alia aut tria
 p⁹ mortē remanēt: q̄p duo. s. macula
 et volūtas praua s; pabulū ignis ifer⁹

pena sens⁹
 carcer

1121

Sermo .i.

nalis nō em pnt deleri nisi p gratiā. Post mortē aut hō nō est susceptibil' gfe. Sicut igit ignis materialis eēt etern' si ligna essent efna: sic ignis i fernalis est etern': qz ei' pabulū. s. macula & volūtas piana sūt eterna et iō remanet tertū. s. reat'. Tertio p pē eternitatē mali ppositi. volūtas ei peccādū i eis nō hūit finē: g nec pena eoz hēbit finē. Gre. i mo: al. aut qdā q sine fine non d' culpa puniri cū fine. Quib' citi' r'ndem' q recte dicerēt si iudex etern' nō cordā hojz sed scā pēfaret: Iniq' ei iō cū fine de liquefēt qz cū sine vixēt. voluissent qdē sine fine viuere: vt potuissent si ne fine i iniquitatib' pmanere. Ad iudicis g districti p'inet iusticiā vt nū q' careat supplicio: qz mēs in vita hāc nūq' voluit carere pctō: & nō def' iniq' termin' dilatiōis q' q' diu vixit noluit h' e terminū criminis. quar to pp' imitationē foui. videm' ei q' vñz idē furtū i diuersis fous diuer simode puniūt. nā alicubi p eodē fur eo fur cauteriat: alicubi mutilat: alicubi suspēdit. De' aut hz duplex forū vñū in p'iti qd' ē forū ecclie & mē vbi culpe puniunt pena trāstoria. Alio in futuro qd' est forū pure iusticie: vbi culpe puniūt pena efna. vñ d' Chry. q' q' tū distat de' ab homie: tū distat dei iudiciū extremū a iudicio hois. Nec recipit tūc natura iudicis miaz: sicut nūc tpe mie iudicium. ¶ Dñica. xxv. Sermo pum'

Abbeutes pha-

risei p'iliū inierunt vt caperēt iesū &c. Math. xxv. Eo tpe q' cesar august' vniuersū mūd de scribi fecit: & cēsū ea pitale ab oibus solū iussit: vt h' Lu. v. Judea quoq' tributaria scā ē. Magnū tū scisma erat i pplo sup hoc: qbusdā dicētib' q' p securitate & dete habēda: qz romani p oib' militabāt. Deberēt sol uere tributa phariseis econtrario

asserētib' q' pp'is dei q' decimas & p' mitia: & alias i lege pcepta dō solue bāt: nō tenebāt hōi terreno tributa psoluere intm aut inualuit psuasio phariseoz q' tributū romanis ē negatū pp' qd' duos impatores. Titū & Vespasianū i iudeā misēit & eam enertēt q'uis phariseoz malitia se pe fuerat a xpo p'fusa: nō tū refrens ta qz affectata malitia aliq' rōne v' tatis p'fundit: s; nō emē dat. Et isid' offdit Chry. exēplo aq' & ignis dicēs Quēadmodū si q'sclaudere voluerit aq' currētis meatū: aliunde sibi semitā p'ūpi. Sic istoz malignitas ex vna parte p'fusa: aliū sibi aditū adinuenit. Et sicut ignis q' pto āpli' ligna susceperit: tāto maior excrea scit. Sic aim' mal' pto magis v' ita tē audierit āpli' in malitiā excitat. Volētes g pharisei iesū cape in ser mōe nō iuerūt psonā: sed miserūt discipulos suos duplici de cā vt d' Chry. Mittit inq' discipulos suos q' si adhuc min' cognitos: iō vt aut i cogniti facile deciperēt: aut dephēsi min' erubescerēt. Et subdit Chry. Discipuli autē illis magistris suis erāt etate miores: malitia aut pes. Nā: pulli serpētū statura breuiores sūt veneno aut eq'les. et catuli lupoz & si venenationē tenere nō p'it iā tū in sāguie gaudēt & mo' s' b' uadunt. Misēit ēt cū suis discipul' & ipos herodianos Dicebant aut herodiani milites qdā herodis ascalōnite qui adhuc supstes erat. vel milites herodis tetrarche: q' tūc ad hierlm ad diē festū venerat. v' scōz hiero. pharisei illos iudeos deridēdo herodi anos vocabāt q' tributa romanis sol uebāt. Iō herodiāos misēit: vt p illos illū caperēt quē timore cape nō audebāt. Et g Abbeutes pharisei &c. In isto aut euāgelio tria ponunt ex pte phariseoz: & tria ex pte xpi. nā ex pte phariseoz & discipuloz. p'io fuit malitia in p'iliādo: qd' notat cū d' Abbeutes pharisei p'iliū sicut &c.

Do. xxiii. post trinitatem.

Isti autē similes fuerunt pharisei et herodiani. Pharisei autē erant christi iudei. Mat. xxvij. Sciebat ei quod iudei tradidissent eum. Herodiani erant auari: quia exactiōes multas in populo faciebant. Vtrique autē erant christi inimici. Inuidiosus autē intendit denigrare famam. Auarus rapere temporalē sublimitatē. Inimicus opprimere personam. In christum ergo similes inueniunt pharisei iudei: ut eius famam denigrarent. Si ei rēdisset quod tributū cesari eēt soluendū ipsum apud populum infamasset. Inueniunt autē similes herodiani auari: ut si rēdisset quod dēret tributū dari tūc maiorē occasionē hūissent maiores exactiōes faciēdi. Inueniunt etiam isti quibus illi quod erant inimici ut si rēdisset quod non liceret dare caperent et occiderent. Quia sicut dicit Chrysostomus. Vtrique populi istos sermones a rōanis occisi fuerunt. Ecce quales similes et quales similes. Pharisei inuidi qui christum volebant infamare. Herodiani auari qui volebant populum spoliare. Et utriusque inimici qui occidere christum volebant. Sed dicitur Job. v. quod deus consilium prauorum dissipat Chrysostomus super hunc locum. Omnis colon cuius fructus possidet illius auxilio opus habet. Colon dei auxiliium dei et si querat non inuenit. vidisti ne aliquis latronem esse ad furtum dei orat ut prospere in furto. Aut quia dicit ad fornicandum nunquam non sibi signum crucis imponit in fronte ut non apprehendatur. Qui tamen non adiuuat sed tanto citius capitur: quia nescit iusticia dei patrociniū dare criminibus. Secundo fuit in eis fraudulētia in laudando cum dicitur. Magister sciimus quia haec es et cetera. Chrysostomus. Magistrum esse vocat ut quasi honorat misterium sui cordis simpliciter eis aperiat. Hec est ei hypocrisis prius potentia simulata laudatio quibus autem adulatio sic esse laudauerunt: verumtamen dixerunt. Potest ei deus esse magister falsitatis quatuor modis. Primum mendacium iheredendo. Ad Romanos. i. Comutaue sunt veritatem dei in mendacium. Secundo veritatem tacendo Augustinus. Vterque res est apud deum et quod veritatem occultat et quod mendacium dicit. Ille qui potestesse non vult: iste qui desit

derat nocere. Tertio veritatem pueritudo sicut faciunt mali iudices quod amore: munere vel timore veritatem iusticie pueritudo. Puer. xviii. Accipere personam ipsum in iudicio non est bonum ut declines a veritate iudicium. Quarto veritatem non defendendo: quod tamen defendenda est veritas ad mortem. Ecclesiasticus. iiii. usque ad mortem certa per iusticia. Christus autem fuit magister veritatis primum quia puram veritatem in ore suo habuit. id est bene dicit. Scimus quia haec es. Non enim aliquis mendacium dicere poterat quod deus erat. Hebraeos. vi. Impossibile est deum mentiri. Secundo veritatem non tacuit. id est dicitur. Veritas dei in veritate doces Job. viii. Si ergo veritatem dico vobis quare non creditis michi. Tertio veritatem iusticie nec amore nec timore nec munere permutabit in iudicio id dicitur. Non est tibi cura de aliquo Job. xxi. Nunquid timens arguet te: et verebit tecum in iudicium. Puer. vi. Non recipiet per redemptiōe misera plurima. Quarto veritatem defendit: id dicitur. Non accipis personam hominum. Dedit ei ipse usque ad iuriam irrogationem: quia vobis iniuriis hinc lacessitus. Usque ad spoliationem: quia vestibus fuit denudatus. Usque ad verberum oppressionem: quia ad columnam fuit flagellatus. usque ad mortem: quia morte turpissima fuit proditus. Tertio fuit in ipso veritas in iter rogando quasi dicitur. Quis cesari dabit an non. Cogitauerunt ei: aut rēdebit per nobis aut per cesarem: aut omnino tacebit. Si rēdebit per nobis. scilicet quod non debemus soluere: tunc incurret cesaris indignationem. Si rēdebit per cesarem quod debemus soluere tunc incurret populi furorē. Si omnino tacebit: tunc ipse reprehendemus quod veritatem timet dicitur populi timore humani. In christo hoc tria notantur. Primum similia eorum praua percognouit: vnde dicitur. Cognita autem iniquitas eorum dixit et cetera. Ideo eos hypocritas appellauit: quia sub simulato sermone nequitiam abscondebant. Sunt autem quidam qui abscondunt se sub simulato amore: fingentes se amare celestia cum diligant terrena deus. Posuerunt in celis os suum. Alii sub simulato timore fingentes se timere deum: cum potius timeant

Sermo.ii.

inuidi: cū tñ dicat. Mat. x. Nolite timere eos q̄ occidit ꝛc. Alij qui sub similitate sermōe habētes mel i ore: s; ven enū i corde ps. Multū s̄ sermonea ei sup oleū. alij sub simulata cōuersatiōe fingētes se h̄re p̄uersatiōnē ouīū cū habeāt mētē lupinā mat. vii. Veniūt ad vos iuestimētis ouīs intrīsec⁹ aut sūt lupi rapaces. Om̄ talīū cogitatiōes ꝛ intētiōes diuina sapiētia p̄cognoscit: vñ p̄pheta. Si ascēdero i celū. i. fingero me amare celestia tu illic es. i. cor meū vides. Si descēdero ad infernū. i. si fingero me tiere iudiciū tuū: ades. i. itētiōnē meā vides. Si sūperō pēnas meas diluculo ꝛc. Sicut pēne scōꝝ sūt virtutes: sic pēne hypocritarū sunt simulari sermōes q̄ et vident h̄re aliq̄ā apparētīā v̄tatis. Jō d̄r diluculo. i. si fingero me h̄re celestes sermōes v̄tatē aliq̄ā p̄tēdētes. Illuc man⁹ tua deducet me. i. falsitatē meam ofidet. Rursus. Si habitauero i extremis maris ꝛc. Ware est mund⁹ i cui⁹ medio p̄uersant hoies mundani. Ecti aut viri habitāt i extremis maris: q̄ in mūdo p̄uersant ad necessitatē nō ad sup̄fluitatē. si igit̄ fingero me h̄re p̄uersatiōnē celestē dextera tua tenebit me: et falsitatē meā cunctis i iudicio demonstrabit. Scōo q̄ xp̄us eorū laudes respuit ꝛ iō eos dure resp̄hēdit dī. Quid me tētat; hypocrite. Nō eis r̄sedit ad eorū v̄ba blāda: sed ad eorū corda praua Chry. p̄ph̄risei blādiebāt vt p̄derēt: s; iel⁹ p̄fūdebat vt saluaret q̄ vtilior ē de v̄rat⁹ q̄ hō. p̄pici⁹: i hoc aut q̄ xp̄al laudes respuit: dat itelligere q̄ null⁹ velle laudare respiciendo ad v̄tā suā p̄teritā/ p̄sentē ꝛ futurā. Nā si respicit ad v̄tā p̄teritā iueniet se multa p̄mississe de qb⁹ corā deo v̄z erubescere Ro. vi. Quē ḡ fructū h̄uisti sic i illis qb⁹ n̄ sic erubescit; Si respiciat ad p̄sētē: iueniet se eē in loco exilij: de q̄ multū v̄z dolere: iuxta illō ps. Ven michi q̄ inc. me.

plō. est. Si respicit ad futurā iue h̄t et sup se iudicia dei: de qb⁹ multū d̄z timere ps. A iudicijs ei tuis timui Quō ḡ q̄s i hac vita v̄z velle laudari q̄ h̄z cāz tāti ruboris doloris ꝛ timoris. Beati aut secure laudari p̄fit q̄ nec de p̄terito h̄t: vñ possint erubescere cū sint i plena felicitate. nec p̄ p̄nti vñ debeāt dolere cū sint i oīmodo iocūditate. Nec de futuro vñ debeāt timere cū sint i eterna securitate. Tertio xp̄s eorū interrogatiōi sine alicui p̄iudicio r̄sedit dī. Reddite ḡ q̄ s̄t cesaris cesari ꝛc. Ex hoc em̄ saluat iura iperū ꝛ iura dei. Et tñ multa erāt q̄ xp̄m ad p̄trariū iducebāt. Si em̄ attēdisset q̄ cesar erat alieni genā ꝛ iudei domestici nō dixisset: vt aliq̄d cesari soluerēt. Rursus si attēdisset q̄ p̄ talē solutionē pauperes grauabāt: similr nō dixisset vt soluerēt. Iterū si attēdisset q̄ ex solutiōe taliū tributōꝝ p̄pls poterat retrahī a solutiōib⁹ decimarū ꝛ obligatiōib⁹ dei nō dixisset et vt soluerent. Si et attendisset ad potentīā cesaris ꝛ tyrānōꝝ nō dixisset q̄ deo decimas soluerent cū ipsi gētiles ꝛ tyrāni i desū israel nō crederēt. S; noluit xp̄s alij cui p̄iudiciū facere nec p̄p̄ amorem priuatū/ nec in fau orē pauperū/ nec et sub p̄textu cult⁹ dei: nec p̄p̄ timorem alicui⁹ tyrāni dās nobis exemplū ꝛ nos eadem similr faciam⁹.

¶ Sermo. ii. vñ supra.

beites pha-

risei p̄sumt inierūt vt caperēt iesum ꝛc. Scribe ꝛ pharisei sepe conati sunt capere iesum in aliquo suo ope: sed nō potuerunt q̄ sua opa oīa erāt sanctissima. De ideo conati sunt eū capere in aliquo v̄bo sue doctrine: sed nō potuerunt q̄ doctrina sua erat verissima. Jō mō cōsiliū fecerūt vt caperēt eū in aliquo sermōe ignorāter. plato: vñ reprehēdere eum possent sed nō potuerūt: q̄

Do. xxiii. post festū trinitatis

serpes moysi Ipse est virtus dei et sapientia dei. Serpēs ei Moysi serpētes magorū deuorauit: vt dicitur Exod. vii. Sic sapia dei vincit astutiā mundi. In presenti em euāgelio circa quatuor edocemur primovt linguā custodiam⁹ p eo qd dicitur qd voluerit iesū capere i sermone. Si ei voluerit illū capere i sermōe qd est dei sapia timēdū est ne nos i lingua aliquē offēdam⁹: sicut dicit iac. iij. Si quis i verbo nō offēdit hic pfect⁹ est vir. Qui igitur nescit discretē loq̄ saltem studeat sapienē tacere. Job. xij. vti nā taceret: vt putarem⁹ eē sapiētes Seneca. Taciturnitas hōi stulto p sapia est. Cauēdū ē q̄ cuilibz a mlti loq̄o q̄druplici b cā. p̄rio q: est occasio culpe. puer. x. In multiloq̄o non deerit pctm̄. Socrates phīs cū iter mltos taceret interrogat⁹ cur hoc faceret. Rndit q: locutū me eē aliqui penituit: tacuisse aut nūq̄. Scdo q: est signū stulticie Eccl. x. Stult⁹ vba mltiplicat. Solō phīs cū alijs loquētibz taceret: interrogat⁹ vtrū taceret. npt̄ inopiā hōy aut q: stult⁹ esset. Rndit null⁹ stultus tacere pōt. Tertio est cā displicentie Eccl. xx. Est tacēs q̄ iuuenit sapiēs. et est odibilis q̄ p̄car est ad loq̄ndū. Xenocrates cuidā hōi atr: si n̄is auribz te audires taceres. Quarto hō est q̄ ordinationē ipsi⁹ nature. Natura em̄ immo auctor nature ordinauit vt hō vnū os et duas aures hz ad innuendū qd dicitur multa audire et pauca loq̄. Ja. i. Sit ois hō velox ad audiendū tard⁹ aut ad loq̄ndū. Xenocrates cuidā mlti loquēti ait os vnū et aures duas ad audiendū a natura recipim⁹: quasi diceret: pauca debemus dicere: mlti audire. Scdo docemur vt adulatores vitem⁹ in hoc qd rōis adulatores suos tā dure reprehēdit et eos non laudatores sed tētatores vocabat dicens. Quid me tentatis hypocrite sicut ei dicit Aug. Sup ps. Duo sūt ḡna p̄secutor. i. lingua adu- latorū et man⁹ p̄sequentiū seu vituperantiū

Et pl⁹ p̄sequit⁹ lingua adulatorū qd man⁹ p̄secutorū. Dicit igitur adulator: res rōne quadruplici vitari. Primo q: sicut aucupes aias captentes. puer. xix. hō qd fictis blandisq; sermōibz amico loquit⁹ rethe expandit gressibz ei⁹. Sed debem⁹ eē oculat⁹ vt fallacias tales p̄pedam⁹. puer. i. Frustra iacit rethe añ octos p̄atorū. vñ qdā phīs nepos Platonis cui dā adulatori dixit. Desine adulari nīhil p̄ficis cū te intelligā. Scdo sūt sicut sirene dulces aias in pctis dormire faciētes. Esa. xij. Sirene i delubris voluptat⁹. Sirene sūt pisces maris habētes speciem mulieris que ita dulcis cātāt qd nautas obdormis re faciūt et sic naufragiū patiunt⁹: hz sapiētes nante aures claudunt et sic euadūt Sirene iste adulatores sūt qd pctores i pctis dormire faciūt Esa. iij. Popule me⁹ qd te b̄m̄ dicūt: ipsi te decipiūt. Sd dicit sibi claudere aures spinis. i. reprehēsiōibz duris Eccl. xvij. Sepi aures tuas spinis. i. duris reprehēsiōibz. Noli audire linguā neq̄. Hiero. Nos igitur ad patriam festinātes mortiferos syrenarū cant⁹ surda debem⁹ aure p̄trāsire. Tertio sicut scorpiones et apes. Scorpio ei facit blandis: hz cauda pungit. Apis mel portat i ore: hz pūgit a posteriori parte. Tales sunt qd hōies in facie laudāt et i absentia vituperāt. Tō tales scorpiones et serpētes sūt expellēdi hier. i. ep̄la ad matrē et filiā Quis vnq̄ iuxta viperā secur⁹ sōnū capit. qd si nō pcutiat: certe sollicitat Secur⁹ est perire nō posse qd iuxta periculū nō perisse. Seneca. Habet suuzvenenū blāda adulatio. Quarto sunt sicut fricatores fricat enim sermonibus blandis que non possunt vincere minis. Sicut ponit exemplū Chry. in tauro que si non poterit qd viribz subiungere: fricat manibz ei⁹ ceruicē: et sic eū apprehēdit. Sed non debet aliquis sustinere vt qd cum fricat vt oleo ipiguet adula

Sermo. ii.

tidis. Corripiet me iust⁹ i mia: 2 i cre
 pabit me oleū at pctōris nō ipinguet
 caput meū. Sicut at dī: Proue. xxvij.
 Meliora sūt vulnera diligēt⁹ q̄ frau
 dulēta oscula odiētis. Tertio instrui
 mur vt dei imaginē 2 supscriptionē
 nobis custodiam⁹ p eo q̄ dī cui⁹ est
 imago hec 2 supscriptio hec enī tria
 ponūteē i hoīe: moneta / ymago / 2 su
 perscriptio. Dicit igit dñs i iudicio
 cui⁹ ē imago 2 moneta 2 supscriptio
 hec. Si dixerit cesaris. i. deimōis pij
 ciet i fornacē iferni. Si dixerit dī re
 pone i thesaurū celestē. Donec bo
 na q̄ emitt regnū celeste sūt elemosy
 ne / oīones / 2 ieiunia. 2c. Moneta q̄
 emitt supplicii ifernale sūt opa tene
 bray. De hac duplici moneta dicit
 Gala. vi. Qui seminat i carne de car
 ne metet corruptionē: q̄ seminat in
 spiritu d̄ spū metet vitā eternā. Ista
 duplex mōera cū aīa semp ibi Apoc.
 xiiij. Opa illoy sequitur illos. Ima
 go aut̄ triplex est. Una iterio: a deo
 hoī ipressa scōz q̄ aīa facta ē ad trini
 tatis imaginē scōz tres potētias. s.
 memoriā et volūtātē vt scz memo
 ria sit camera p̄ris i qua habitet p
 cōtinuā recordationē. Intelligētia
 camera filij i hbitet p verā fidei co
 gnitionē. Volūtās camera spū sancti
 q̄ habitet p sincerū amorē. Et iō ista
 imago i hoīe est honorāda Eccli. x.
 In māsuētudine serua aīaz tuā: 2 dā
 illi honorē scōz meritū suū. Secūda
 imago est interior: s; supinducta. p̄
 facies peccatorū sumitis. Boeri⁹ de
 conso. Qui virtute deserta homo eē
 desinit cū in cōditionem diuina trā
 sire nō possit vertē i belluam. Sup
 bus ei hō faciē h; leoninā. Luxurio
 sus faciē porcīnā. gulos⁹ v; sinā aua
 r⁹ serpētīnā. q; semp terrā comedit
 raptor faciē lupīnā: detractor fa
 ciē canīnā. Tertia est imago exte
 rior: s; trāformata. sicut p̄z i mulie
 ribus vanis que p varios colores fa
 cies suas trāformāt. Dicit ḡ de⁹ cu
 ius est hec imago. Respōdebit tua

dñe. Et dñs ad eā. Mentiris q; meo
 nō est ego s; tibi pellē brunā 2 tu ha
 bes albā. feci tibi albā 2 tu habes
 rubicūdā. feci tibi grossā 2 tu habes
 subtilē. feci tibi caput planū 2 tu ha
 bes cornutū. feci tibi capillos nigros
 et tu habes flauos: feci tibi supciliā
 p̄llaz tu habes eleuata. Et ideo dicit
 illi et sibi similib⁹ illis qd̄ dictuz fuit
 qnq; ḡginib⁹ fatuis. Mat. xxv. Amē
 amen dico vobis nescio vos h̄ero.
 Qua fiducia tollis vult⁹ ad sydera
 quos cōditor nō cognoscit. Supscri
 ptio ē illa de q̄ dī Dañ. v. Māe the
 tel phares. i. nūerauit appēdit: diuī
 sit. D; q; p̄ciā sua nūerare vt sciat
 quot sūt pōderare: vt sciat q̄ grauiā
 sūt: 2 diuidere. i. p̄ p̄fessionē a se remo
 uere. In malis aut̄ dyabol⁹ hāc scri
 pturā falsificat appōndō nō ad quā
 libet dictio nē dicēs nō appēdas non
 nūeres nō diuidas. Quarto edoce
 mur: vt mūdo 2 deo q̄ sua sūt reddā
 m⁹ p eo qd̄ dī. Reddite q̄ sūt cesaris
 cesari. 2c. Debem⁹ ei mūdo reddere
 suos honores eos despiciēdo suas d̄
 licias abhorēdo et suas diuitias eas
 cōtēndō. De h̄istrib⁹ dī heb. xi. fī
 de Moyses grādis effect⁹: negauit
 se eē filiū filie pharaonis q̄ ad cōtē
 ptū honoy magis eligēs affligi cū
 p̄lo dei 2 hoc q̄ ad p̄tēptū delitiay.
 Maiores diuitias estimās thesauro
 egyptioy ip̄operiū xp̄i quo ad p̄tē
 ptū diuitiay. Deo at̄ debem⁹ redde
 re scōz h̄ief. decias p̄mitias 2 obla
 tiōes. Solutio at̄ decimay parti a na
 turali ē iure eo q̄ natural; rō dicitat
 vt necessaria ministrem⁹ eis q̄ nobis
 spūalia subministrāt. Parti ē a dī au
 ctoutate. Malach. iij. In ferte oēs d̄
 cias i horreū meū vt sit cib⁹ dōo m̄a
 Et dato q̄ sibi sit cib⁹ adhuc tñd; in
 ferri p̄p̄ paupes q̄b⁹ tenent de tali
 puidere. Parti ē ab ecclie iſtitutiōe
 q̄ ordinauit q̄ sicut i veteri lege: sic
 2 i noua decie p̄soluāt. Et q; decima
 rū solutio parti est a iure naturali: 2
 parti a dei auctoutate et parti ab ec
 .iij.

Do. xxi. post trinita.

e hie institutioe id est Aug. Decime ex
 debito requiruntur et quae eas dare nolue-
 rit res alienas iuadit. Secundo dicitur deo
 dari primitie. id est primitiis fructibus
 terre. Iste tamen primitie solui debent
 secundum consuetudinem patrie et idigentiam
 ministroꝝ ecclesie Tertio dari dicitur deo
 oblationes et quibus oblationes sunt volu-
 tarie: tamen in duobus casibus necessario
 sunt soluende. Primo propter necessitate
 quam scilicet ministri ecclesie non haberent vn-
 de sustentarentur. Secundo propter appro-
 bationem consuetudine. scilicet quoniam parochiani
 consueverunt certis festiuitatibus obla-
 tiones facere si illas vellent subtrahere
 possent cogi ad laudabiles consue-
 tudines obseruandas.

Sermo tertius.

Redditae autem
 quae sunt cesaris cesari et
 quae sunt dei deo. Aplosus Ro.
 xiiij. Reddite oib; debita
 cui tributum tributum. cui
 vectigal. vectigal. cui timorem
 timorem. cui honorem honorem. Ista sunt quae hic di-
 citur Christus. Reddite quae sunt cesaris cesari:
 et quae sunt dei deo. Cesari debemus redde-
 re tributum et vectigal. Deo autem timorem
 honorem. Principi ergo freno debemus tri-
 butum reddere: maxime quoniam videmus ipsi
 reipublicam strenue gubernare. Est enim
 ad istarum capitum: et ceteri ad istarum
 brachia. Unde dicit plutarchus philosophus istru-
 ens per epistolam traianum. Princeps capitum
 obtinet locum vni tamen subiecto deo. Cor-
 dis locum senatus tenet a quo bonorum et ma-
 lorum initia. Oculorum aurium et lingue
 officia sibi redicant iudices et praesides
 puicium. Officiales vero et milites
 manibus coaptant. Qui vero semper assu-
 stus principis lateribus assimilatur. Pe-
 ditibus autem solo adherentibus agricolae coa-
 ptantur quoniam princeps locum capitum te-
 net: id est totum corpus. id est vniuersum populum
 sibi subiectum vtiliter regere debet: Ut
 autem bene et vtiliter regat quibus habe-
 re debet. Primo enim debet populo se-
 cundum et amabilem exhibere Eccl. xxxij

Rectorum te posuerunt: noli extolli: esto
 in illis quasi vnus ex illis. Unde dicitur in
 polierate quod iulius cesar nunquam dixit mi-
 litibus suis ite sed venite. Dicebat et
 quod partitus cum duce labor: videt mili-
 tibus maior. et dux qui non laborat vni mili-
 tibus carus: si milites nescit amare. Unde
 etiam dicitur. Scilicet non est opus regi altase des
 construere: nec muris et turribus se sepi-
 re. Inexpugnabile enim munimentum est
 amor civium. Secundo reipublicam deus zela-
 re quod contra propriis debet anteponere
 Unde dicitur. Sen. in laudem Augusti cesa-
 ris: Ex quo cesar orbem terrarum se dedica-
 uit se sibi eripuit. et syderum more quod cur-
 su suos semper explicat. nunquam licebat si-
 bi subsistere nec quicquam suum facere vix
 domos illi vigilia defecit oim oculi
 illi labor oim delicias illi industria
 omnium vocationem illius occupatio.
 Intantum etiam reipublicam debet zelare quod
 pro easaludanda morti se debet exponere
 Unde refert Valerius. quod cum Codrus rex
 atheniensium ab hostibus vigeret acce-
 pit ab Appollie responsu quod exercitus
 us victoria obtineret si ab hostibus su-
 is se occidi permitteret. Quod responsu
 cum et hostibus innotuisset: preceperunt ne
 discodis tangeret Tunc ille mutato ha-
 bitu ad hostes processit et quendam ibimi-
 litem percussit. qui percussus mox in esu
 irruit et occidit. Cognito vero cor-
 pore Codri continuo hostes oraculi
 memores territi fugerunt. Intantum et
 reipublicam debet zelare quod nec filio patri-
 bus parcere si videt eum contra reipubli-
 cam aliquid agere vni Tullius in lib. de
 offi. Inquit si pater patriam vult pro-
 dere vtrum filio debet silere. Et respondet
 quod filius primo debet rogare patrem
 ut desistat. Si non vult preces audire debet
 minas addere quod ipsi pro publicabit
 Si nec preces nec minas vult recipere debet
 salutem patrie salui praesertim anteponere. Ter-
 tio leges quas deo dedit debet seruare: vni
 refert Valerius quod cum taler princeps le-
 gem statuisset quod quicquid horum alteri
 violaret: ambos oculos perderet et
 cum filius eius in adulterio deprehensus

Sermo. iiii.

suo fuisset p[ro]f[er]re legem seruare volebat
 e nichilomin[us] filio p[ro]dolebat s[ed] iu-
 nit remediū p[ro] q[uo]d legem p[ro]seruauit et
 filio visū reliquit. Nā sibi vnus et filio
 aliu[m] oculū erui fecit. Quarto s[ed] ho-
 stes d[icitur] victoriosus existere. Dicit[ur]
 aut[em] i[n] Polycrate q[uo]d tria fecerit roma-
 nos esse victores. s[icilicet] fides sapiētia et
 exercitatio. Seruabāt e[ss]e fidē oībus
 illibata[m]. vñ cū q[ui]dā ab hāmbale ca-
 pt[us] romā vēire fuisset p[ro]miss[us] et iuraf-
 set se reditur[us] si p[ro]ciū h[ab]ere nō posset
 et cū vltim[us] redire nolet senat[us] euz
 p[ro]prehēdere fecit et ad carcerē han-
 nibalis destinauit vtebant[ur] ei roma-
 ni magna maturitate et sapiētia vñ
 Romul[us] cētū de p[ro]p[ri]o seniores ele-
 git q[ui]s etiā senatores appellauit q[ui]p[ro]-
 p[ter] filio republica regebat. Nā vñ
 d[icitur] i[n] lib. ethic. Iuuenes nemo eligit
 duces eo q[uo]d nō p[ro]stet eos ēē p[ro]uidētes
 habebāt et romā exercitiū p[ro]liādi: et
 iō plurimū docti erāt. Nā sicut d[icitur].
 Eccl[esi]e. xxxiii. Vir i[n] multis exp[er]t[us] co-
 gitabit i[n] m[en]te: et q[ui] m[en]ta didicit enar-
 rabit i[n] intellectu. Qui nō ē exp[er]t[us] re-
 cognoscit pauca iudiciū. iii. dereliq[ui]t
 domin[us] gētes: vt erudiret in eis is-
 raelē vt postea docerēt filios eorū
 certare cū hostibus: et haberent cō-
 suetudinē p[ro]liādi. Quito iustū et ho-
 nestū sp[iritu] vtili debet p[ro]p[ri]ere. et super
 hoc plura exēpla poni possūt vñ ē
 q[uo]d narrat Valer[us] et Amb[rosius] in lib. de
 offi. cū macedōes s[ed] atheniēses clas-
 sem magnam direxissent venit qui-
 dā de exercitu ad eos dicēs q[uo]d si clā-
 culo classem adirēt totā incendere
 possent. Si illi nullatenus acq[ui]esce-
 re volebāt dicētes h[ab]mōi victoria et
 si virilit[er]: tñ nō esset honeste acq[ui]sita
 Amb[rosius]. Valuerūt min[us] posse honeste
 q[uam] p[ro]p[ri] turp[er]it[er]. Aliud exēplū narrat
 Aug[ustinus] in lib. de ciui. dei q[uo]d cuz marc[us]
 regul[us] captiu[us] a carthaginēsis de-
 tinere[nt]. et romā multos a cartha-
 ginēsis iuuenes detinerēt null[us] ē
 dici[us] regul[us] romā p[ro] p[ro]mutatione fi-
 enda: iurans q[uo]d rediret si p[ro]mutatio

fieri nō posset. Qui cū romā veniss[et]
 set: supradictā p[ro]mutationē dissua-
 dēs fieri: eo q[uo]d ipse senex eēt et parū
 viuere posset. illi aut[em] iuuenes mul-
 ta p[ro]lia mouere possent. et cū roga-
 ret vt saltē ipse remāneret nullate-
 n[us] acq[ui]euit. Rediēs aut[em] crudeli mor-
 te iterijt. Utile q[ui]dē sibi remanere
 fuisset p[ro]p[ter] iusturādū nō fuisset ho-
 nestū Tertiu[m] exēplū legit[ur] in hysto-
 rijs romanor[um]: et recitat Amb[rosius] i[n] lib.
 de offi. q[uo]d cū medic[us] pyrri regis ad
 fabricū ducē romā venisset alle-
 rēs q[uo]d pyrro medici nā itoxi catay-
 daret: et sic rege mortuo ipse victori-
 az obtineret. Iussit eū fabrici[us] liga-
 ri et ad dñs suū remitti. Et subdit am-
 bro. Reuera p[ro]clarū vt qui h[ab]it[us] cer-
 tamē suscepit nollet fraude vicere
 Tūc pyrro dixisse fert[ur]. iste ē fabri-
 cus q[ui]d difficili[us] a legalitate q[uam] sol a
 suo cursu auerti posset: et sic cū eo ad-
 libitū p[ro]posuit. Viso quid debeam[us]
 reddere terreno p[ro]ncipi: videamus:
 nūc q[uo]d debeam[us] reddere p[ro]ncipi deo
 Super hoc fuerunt tres opiniones
 Quidā em[er] dixerūt q[uo]d sufficit deo da-
 re obsequiū p[ro]sonale q[uo]d p[ro]sistit i[n] ge-
 n[us] flexiōe alij dixerūt. nō sufficit deo
 dare obsequiū p[ro]sonale nisi etiā de-
 mus sibi obsequiū reale q[uo]d p[ro]sistit i[n]
 elemosynar[um] largitione. Alii dixerūt
 q[uo]d nō sufficit obsequiū p[ro]sonale et rea-
 le nisi demus sibi obsequiū sp[iritu]ale
 vt scz nos vñ aliquē n[ost]rū ad cultum
 dei p[ro]petuo deputem[us]. vñ q[ui]dā bonus
 hō vēit ad Mich[eam] p[ro]phetā: et s[ed] his
 trib[us] opiniōib[us] interrogauit ip[s]m: vt
 habet Mich[eam] vi. Et p[ri]mo interrogat[us]
 si sufficit deo facere multas genu-
 flexiōes dicēs. Quid dignū offeram
 deo. Curuabo genua de excelso. et
 p[ro]pheta nihil r[es]p[on]dit. Deinde interro-
 gat si sufficit deo multas elemosy-
 nas dare dicēs. Nunq[ui]d offerā deo
 holocausta piguiū et vitulos ānic[os]
 Nunq[ui]d placari p[otes]t dñs i[n] milib[us] arie-
 tū aut i[n] m[en]tis milib[us] hircor[um]: c. Pro-
 pheta nihil r[es]p[on]dit. Deinde in-
 terrogat[us] si sufficit deo d[omi]n[us]

Do. xxiiii. post festū tri.

perrogat: si sufficit ad ppetuū dī cul
tū filiū suū p̄mogenitū i religionem.
p̄dere dicēs. Nunqd dabo p̄mogeni
tū meū p̄ scelere meo fructū vētris
mei p̄ pctō aie. Et tunc p̄pheta ad
ista tria retrograde r̄ndit sibi dicēs
In dicabo tibi o hō qd sit bonū: qd
p̄ns requirat a te vtiq; facere iudi
ciū diligere mīaz r̄sollicitū ābulare
cū deo tuo. Dicit ḡv̄tūq; facē iudiciū
ac si dicat p̄pheta. Inrogasti si i
bi sufficit ac saluē filiū tuū i religio
nē p̄dere: 2 ego dico tibi q̄ nisi iud
iciū faciās r̄ teip̄oyt sicut caro tua
delectata ē in pctis: sic iudicef 2 af
fligat in p̄itentie lamētis. Nō em̄
esset equū q̄ tu pctā faceres 2 filius
tu⁹ penē portaret. Et iō oportet vt
carnē tuā iudices si nō vis a dño iu
dicari. i. Cor. xi. Si nosmetip̄os iu
dicarem⁹: nō vtiq; a dño iudicare:
mur. deide r̄ndet ad aliā q̄stionē di
cēs. Diligē mīaz: ac si dicat. Inro
gasti si tibi sufficit mltas elemosy
nas facere. 2 ego tibi q̄ nō: nisi eas
p̄us tibi faciās: aie tue mīaz ip̄edas
nichil valebit. eccli. xxx. Miserere
aie tue placēs deo. Prou. xi. Bñfa
cit aie sue vir misericors. Nō ei r̄et
pueniēs vt alii sit pi⁹ 2 sibi ipi⁹. Qz
sicut dī in. ps. Qui diligit iūq̄tatem
odit aīaz suā. Deide r̄ndet ad aliā
q̄stioē dicēs. Et sollicitū ābulare cū
deo: ac si dicat. Inrogasti si tibi suf
ficit mltas genuflexiōes facē. Ego
dico tibi q̄ nō: nisi p̄ bōa opa stude
as sollicit⁹ esse. Ille aut cū deo sol
licite ābulat qui in sua iuuentute
deo seruire icipit: vel q̄ bōa opa fer
uent facit. vel q̄ de contingentibus
nichil omittit. ij. Tim. ii. Sollicite
cura teip̄m p̄babilē exhibere deo
opariū i p̄fussibilē: recte tractātē v̄
bū v̄itatis. Sunt qui pigre. i. in se
nectute seip̄os curant. in seip̄os e
mādāt 3ō dicit. Sollicite cura teip̄
sū. 2c. alii sūt q̄ cōfusibilif idest negli
genf opantur. ideo subdit. Opera
sū incōfusibilē. Alii sunt qui recta

qdē faciūt 2 dicūt: s; nō recte: qz ei⁹
cūstārias multas omittūt. ideo di
cit. Recte tractātē verbū veritatis
C̄m̄ca. xxiiii. Ser. p̄m⁹.

Quente te

su ad turbas. Ecce p̄n
cep̄syn⁹ accessit 2 ado
rauit eū dicēs. dñe filia
mea mō defūcta est. 2c.
Mat. ix. Seruis dei valz corp⁹ suū i
q̄druplici statu scz qñ ē sanū v̄l ifir
mū v̄l mortuū v̄l suscitātū. Valz ei
sanū: qz aīa mediante corpe merita
multa acq̄rit q̄ sine corpe acq̄rere
nō val eret. sicut ieiūare: p̄grinatio
nē facere martyriū sustinere. V̄l ēt
ifirmū qñ scz ifirmitates patienter
portabat. iuxta illud. ij. Cor. xii. Li
beter gl̄abor de ifirmitatib⁹ meis
2c. Valet mortuū qz aīa desidera
bat sibi vniri 2 i ipso rem̄erari vñ
clamabāt aie. Apo. vi. Vsq; quod hē
sact⁹ 2 h̄us nō iudicas s̄guinē n̄fm̄
de h̄is q̄ habitāt in fra. Valet resu
sicitātū: qz tūc hō beatificat 2 i eīa i
p̄tēplatiōe deitatis. Et in corpe in
visiōe h̄ianitatis. ioh. x. ingrediet
2 egrediet 2 pasca iueniet. ista pa
rēt in istis duabus mulierib⁹ scz in
emo: oīssa 2 in filia archisynagogi
Nā p̄ma corp⁹ ifirmū habuit: s; po
stea sanū. Valuit igit sibi corp⁹ ifir
mū qz illa ifirmitas corp̄is fuit sibi
ocasio sanitatis mētis. Valuit cor
p⁹ sanatū: qz illa sanitas i corpe fuit
ad p̄seruādū sanitatē in mēte. Sc̄ba
scz filia archisynagogi habuit cor
p⁹ mortuū s; postea resuscitatū va
luit sibi corp⁹ mortuū: qz illa mors
corp̄alis fuit sibi cā v̄ite spiritualis
Valuit 2 resuscitatū qz illa resusci
tatio fuit anime iustificatio. C̄per
has aut duasynā scz grauer ifir
mā 2 aliā mortuā peccator signifi
cat. De prima em̄ tria dicitur scilz
qz graui ifirmitate erat circūdata
qz miraclose fuit sanata: qz sanato
ri nō fuit igrata. Infirmas qdem

gravis erat: qz duodecl ānis fluxū
 sāguinis patiebat. et sicut dī. mar.
 v. Oia bōa sua i medicos erogauē=
 rat: nec q̄cōs p̄ccerat s; magis de
 terti^o habebat. Peccator: em sāgui
 nē fluit q̄n de pctō i peccatū cadit.
 Osee. iij. Sāguis sanguinez tetigit
 Tūc sanguis sāguinē tāgit q̄n q̄s d̄
 peccato i peccatū cadit et fluit. Pec=
 cator: ei fluit de mala cogitatioē in
 malā delectationē de delectatioē i
 p̄sensū de p̄sensu i op^o de ope in con=
 suetudinē de p̄suetudine i necessita=
 tē. de necessitate in despationē et tūc
 tāq̄ in firm^o despat^o nullū cibuz no=
 ciū. i. nullū vitat pctm̄. Prou. xvij.
 impi^o cū in pfunduz pctōz venerit
 p̄tēnit. Chry. Sicut infirm^o donec
 mediocrē hz passionē et spat posse cu=
 rari: seruat se a nociuis. Si aut itel=
 legerit passionē esse isanabileziā nō
 p̄cit sibi. Sic et hō donec mediocrit̄
 peccat et spat salutez obseruat se a
 malo. Si aut grauit̄ peccādo cepe=
 rit despare nil iā dubitat̄ facē. Ne=
 sciēs miser qz sicut i bono grad^o sūt
 gloriarū: sic in malo grad^o sūt pe=
 narū. Medici aut fallaces q̄ aiaz de=
 teri^o habere faciūt sunt honores: d̄
 litie et diuitie. Nā honores p̄mittūt
 exaltationē et dāt subitā deiectionē
 Vel in vita. Uñ dī. Job. xxx. Eleua=
 sti me et quasi sup ventū ponens eli=
 sisti me valde. Uñ morte saltē. eius
 dē. xx. Si ascēderit vsq̄ ad cclū su=
 p̄bia ei^o: et caput ei^o nubes tetigerit
 quasi sterq̄lliniū fetens p̄det Diuitie
 p̄mittūt satietatez et dant esuriē
 sicut p̄z in diuitie epulōe qui ad tan=
 tā deuenit paupertatē qz modicuz aq̄
 habere nō potuit. Delitue p̄mittūt
 delectationē et dāt amaritudinem.
 Istud ondit Salomō hōbo z exemplo
 et facto. Verbo. Prou. v. fau^o distil=
 lās labia meretricis: nouissima asit
 illi^o amara quasi absinthiū. exēplo
 suis p̄si^o dicens. eccl. ii. Et oia q̄ desit
 derauef̄t oculi mei nō denegauit eis
 nec p̄hibui cor meū q̄n oī voluptate

frueret. zc. Ondit hoc idē factō. cū
 ei mltis vacasset delictis. tādez seip̄s
 sū expoliavit: vt dicūt iudei. et vsq̄ ad
 sāguinez se hberari fecit et ex tūc pe=
 nitentiā durā fecit. Scdo ista mlier
 miraclose fuit sanata p̄ tria. P̄le p̄
 visū xp̄i. vñ dī. At iel^o p̄uer^o vidit
 eā. ista visio fuit respect^o diuise mie
 q̄ de^o pctōrez respicit. Quo etiā rea=
 spexit petrū peccatē vt dī Luc. xxij.
 Quo et mlierē istā respexit et sana=
 uit videm^o ei qz sol poros tre pene=
 trat et aurū et lapides p̄ciosos i ei^o vi=
 scrib^o generat. Mltos igr fortius
 oculi mie dei s̄ solez lucidiores p̄=
 fūda pctōz corda p̄etrāt eccl. xxij.
 oclū dñi s̄ solē lucidiores mltuz pl^o
 hominū corda ituentes absconditas
 p̄tes cordis penetrādo generāt au=
 ruz gr̄e: et lapidē p̄ciosuz mie. Sap.
 iij. Ḡra dei et mia est in sāctos eius
 et respect^o in electos illius. Tātus
 em̄ fulgor de xp̄i facie p̄cedebat qz
 ad se pctōres attrahebat Uñ dī hie=
 ro. Certe fulgor maiestatis et diuini=
 tatis ei^o occult^o: et i hūana facie re=
 lucebat ex quo pctōres ad se trahere
 poterat aspectū. Scdo fuit sana=
 ta p̄ hū xp̄i q̄n dixit fides tua saluā=
 te fecit. p̄. dabit voci sue vocē et tūc
 p̄ct^o q̄dē xp̄i fuit apoteca oīm ca=
 rismatū. et iō h̄ba q̄ inde p̄cedebant
 erāt medicinalia et sanatiua. Sap.
 xvi. neqz herba neqz malagma sana=
 uit illos: s; sermo tu^o dñe q̄ sanauit
 oia Est ei xp̄s lignū vite: vt dī. apo.
 xxij. c. Cui^o folia. i. h̄ba sunt ad sani=
 tatem ḡneratiua Tertio sanata fu=
 it p̄ tactū xp̄i q̄n tetigit h̄mbriā. ve=
 stimēti eius. Luc. vi. ois t̄ba q̄rebat
 eū tāgere: qz h̄t^o d̄ illo exhibat̄ sana=
 bat oēs. Si ei magnes tactu suo at=
 rahit ferrū: mltō forti^o q̄n xp̄s p̄ fi=
 dē et deuotionē tāgit̄ trahit ad se fer=
 reas mētes h̄ie. Si i magnete lapi=
 dex̄t^o ēe dī vt aulos et festucas sibi
 copulet q̄tomag^o dñs oīz creatura=
 rū ad se trahere poterat q̄ volebat
 tertio h̄ec mlier sātorū h̄ fuit igrā